

باوكانى سه له فييه ت دەروازەيەك پو سه له فيناسى

محەمەد ھەريرى

چاپى يەكەم 2017

باوكانى سەلەفىيەت

دەروازەيەك بۆ سەلەفىناسى

محەمەد ھەزرى

چاپى يەكەم 2017

پیشەکی

ئەو بابەتەنە لە شیوەی لیکۆلینەووە بۆ گۆڤار و رۆژنامە و مالىپەرەکان نووسراون، لەنێوان ساڵانی ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۷. دەبوايە دەمیک با چاپ کرابايە لە دوو بەرگی کتیبیک، بەلام لەبەر هەل و مەرجی گشتی گۆرەپانی فەرەنگی کوردی، و هەلومەرجی تايبەتی خۆم، نەمتوانیوە ئەو کارە زوو ئەنجام بدەم.

خۆزگە لە کوردستان خانەى چاپ و بڵاوکراوەکان لیژنەيەکی پەسپۆری وریایان دەبوو، ئاگاداری هەلومەرجی فەرەنگی و بیرورا و ئاراستەکانی خۆینەرانیشت دەبوون، بۆ ئەوەی بزانی چ کتیبیک پێویستی بە چاپ کردنە و کامەشیان گوناھە کاغەزی تیدا بەخەسار بدریت! بەلکو ئەرک و خەمی چاپکردنی ئەو کتیبانەیان لە کۆل مەن و هەر نووسەریکی جیدی دەکردەو، نەک بێرکەیتەو و بنووسیت و کاتت هەمووی ببەخشیت لەسەر حیسابی خۆت و مال و خیزانت، ئینجا خەمی ئەو هشت بیت چۆن چاپی بکەیت؟!

بەپای مەن ترسناکی بیری سەلەفیەت لە پیش گەندەلی و مەترسیە سیاسییەکاندا، چونکە ئەو کاریگەرە تیکدەرە سەلەفیەت لە بیرو بۆچوون و میزاج و پەشت و کلتوری نەتەووەکەمان جێی دەهێلێت، زۆر مەترسیدارترە لە کاریگەری نێگەتیفی هەر حزبیک و دەسەلاتیکی سیاسی.

مەن هەرزوو دەرکەم بەو کرد، بۆیە بە شانازیوە دەلیم لە کوردستانی عێراقدا، یەکەم کەسانیک بووم کە لەناو هەناوی ئیسلامی سیاسییەو، بیری ترسناکی سەلەفیەتم دایە بەر نەشتەری پەخنە. ئەو هەش کاردانەووەیەکی زۆری هینا بەدوای خۆی لە هەلچوون و جوین و هەپەشە و سکالا لە دژ تۆمارکردن و تا کوتایی... ئەو کاتە زۆر هەستم بە تەنایی دەکرد، بەلام ئیستا کە دەبینم دەیان و سەدانی وەک مەن، هاتوونەتە مەیدان بۆ بەرگرتن بەو بێرە مەترسیدارە، دەزانم کە پەنجمان بە خەسار نەچوو!

هەر میلیلەتیک نۆخبەيەک پەیدا نەبێت بۆ هوشیارکردنەووەی خەلک، بە مەترسیەکانی بێرە مەترسیدارەکانی لە شیوەی سەلەفیەت، پاش ماوہیەک کۆمەلگا بەوپەری نێگەتیفیوە خۆی پادەستی ئەهریمەنی ئەو بێرانە دەکات، شەقامی ولات تەسلیم بە

غەۋغايىيەكى دەبەنگى دىنىي سەلەفى دېندە دەبىت! بەتايىبەتى ئەگەر دەسەلاتىكى بى خەمى سەرقال بە گەندەلەت ھەبىت! ئىنجا جىبابىرەكان لەسەر شەقامەكان ۋەك فەرەخەندەى كابول ۋە مەلالە ۋە شەل خانى پاكىستان، ۋەك دېندە ھېرشىيان دەكرىتە سەر بە دار ۋىلۆك ۋە چەقۇ ۋە شمشىر!

كۆمەلگەى پاكىستانى ۋە ئەفغانى ۋە سۇمالى ۋە سۈرى چەندە نمۇنەيەكى باشن لە ۋ بوارە. ھىوادارم بە خويندەنەۋەى ئەۋ كىتەبە قوۋلتر ۋە چاكتەر لە بىرى مەترسىدارى سەلەفىيەت تىگەن، ۋە دەۋر ۋە بىرەشتان پوۋناك كەنەۋە بە ھەر بىرۋكەيەكى باشى ناۋ كىتەبەكە.

ئەۋ ۋتار ۋە لىكۆلنەۋانە بەشىكن لەۋ نوۋسىنانەى بەندە لەسەر ئەۋ دىاردەيە گىرنگ ۋە ترسناكەى سەلەفىيەت، كە بە ھەۋل ۋە كۆششى تاقە كەسى نوسەر كۆكراۋەتەۋە ۋە پىزەبەندى بابەتەكان كراۋە لە دوۋ تۈيى ئەۋ كىتەبە.. ئەۋ بەرھەمانە لە ئەنجامى تىكەلۋونى كردارى لەگەل ئەدەبىيات ۋە جولانەۋە ئىسلامىيەكان ھاتۋتە ئارا. يانى سەرەپاى ئەزموۋنى كردارى، ئەزموۋنىكى زۆرى تىۋرى ۋە خويندەنەۋە ۋە بەدۋاداپوۋن بۇ ۋتار ۋە كردارى سەلەفىيەت ۋە ئىسلامى سىياسى لە پىشت بىرۋراكاندايە.

ئەۋ ۋتارانە لە رېگەى پۇژنامە ۋە سايتەكان پەيامى خۇيان گەياندەۋە، لە كات ۋە پۇژى جىا جىا نوۋسراۋن، ۋە لە قۇناغى فىكرى جىاۋاز نوۋسراۋن، بۇيە سەرەپاى يەكىتى ناۋەرۋكى، لەۋانەيە جارۋبار دوۋ پاى تارادەيەك جىاۋاز لەسەر بابەتىك بىبىرەت، بەلام مىژۋوى ۋتارەكان ئامازە بۇ قۇناغە فىكرىيەكان دەكەن، چۈنكە مەۋف نەبىت كائىنكى نەگۈر بىت! ھىوادارم تۈنەبىتەم خەمەتىكم كىرەبىت بەۋ بوارە، تەنھا ئامانچم خۇشەبەختى ۋە پىشكەۋتنى مىللەتەكەمە ۋە ھىچى تر... مەمەد ھەرىرى / لەندەن

۲۰۱۷/۴/۲۲

بەشى يەكەم

دەروازەيەك سەلەفيەت چيە؟

دەروازەيەك

سەلەفییەت شیوازیكە لە بیر کردنەوه زیاتر لەوہی مەزھەبیکی دینی ئیسلامی بێت، لە ھەر دینیکی ئاسمانی وئەرزى بڕوانی ولە میژووی وردبیتەوہ کۆمەڵیک، گروپیك بچوک یان گەورە بەدی دەکەیت، کە ھاوبەش بێت لە زۆربەى ھەرە زۆری رەفتار وبۆچونەکانیان، کە دەکریت ناوی بنین سەلەفییەت، ئۆرسۆزۆکیەت، پیوریتانیەت، ھتد... راستە لە ھەر دینیک ناویکیان ھەیە، بەلام ھەمووی لەیەک دەچن لە گوتار وکردار.

بەژداران لەو دیاردەيە ھێندە لیک نزیکن ئەگەر ھاتوو عینوان وناوہکانیان لی ھەلگرین لەوانەيە کەس نەتوانیت لیکیان جیاکاتەوہ، بەلام بیگومان ھەر یەک لەو گروپانە دیاردەي تایبەت بە خۆشیان ھەیە. ئەگەر بمانەویت چاویک بخشین بە سیما گشتییەکانی ئەو گروپانە دەکریت بڵین زۆربەى زۆری ئەو گروپانە تەقدیسی میژووی زووی دامەزینەرانی گروپەکانیان دەکەن، وتەقدیسی ھەموو شتیکی کۆن دەکەن تا رادەى نەخۆشی. ھەموو ئەو گروپانە تا ئەمڕۆ وھەموو کاتیک لەناو قوزاغەى میژوو دەژین ونایانەویت لی دەرچن، چونکە بەرگەى تەعقیداتی ژيانى نوێ ناگرن.

وئەو پەيامەى پێیانە ناتوانیت چارەسەرى گيروگرفتەکانی ئەو سەردەمە بکات، بۆیە شەرى مان ونەمان دەکەن لە پێناو مانەویان لەناو قوزاغەى میژوو، ئەوئ بە چاکترین شوین دەزانن بۆ ژيان وئارامی دل، چونکە ھەموو کێشەکانیان لەوئ چارەسەریکی ھەیە، وبەبى بیرکردنەوہ یان موعاناتی بیرکردنەوہ ھەموو کێشەکانیان لەلایەن بەرایبەکان یان پیشینەى سالح (سەلەفى سالح) چارەسەر کراوہ، چونکە ئیمەى (خەلەفى تالّج) ھەرچەندە ھەولبەدین وبیرکەینەوہ ناگەینە ئاستی کەوشەکانی ئەوان، کەوابوو بۆ بیر بکەینەوہ ئەگەر ئەوان بیریان کردبیتەوہ؟!

بۆ ئیمە سەلامەتترە شوین کەوتووی ئەوان بین نەک قسە بکەین بەپای خۆمان لەسەر ئایین!! ھەموو قسە وگوتنەکانی پیاوہ ناودارە چاکەکانی ئەو سەردەمە - وەک سەلەفى سالح - وەک شەرع ویاسا وبى گفتوگۆ لەسەر کردن وەردەگرن، ئەوان چاکتر وپاکتر وبەتەقواتر وپیروژترن ولەھەمووی

سەیرتر زانتریشن! عەقل و ڕا ھەردەم تاوانبارن لەلای ئەو گروپە سەلهفیانە تا ئەو ڕادەیە لە سەلهفییەتی ئیسلامی عەقل دەبێتە مۆرادیفی شەیتان. زۆربەی ئەو گروپانەی سەلهفییەت دژی ھەر بیروپرایەکی تازەن، ھەز دەکەن ھەردەم دروشمی (لیس فی الامکان احسن مما کان: واتە لەوێ ھەبۆ چاکتر نایەتەو) دووبارە بکەنەو.

ئەو گروپانە بە شیوەیەکی زۆر وشک پەیرەو نەک لە دەقە پیرۆزەکانیان دەکەن، بەڵکو پەیرەو لە تەفسیرکردن و لیکدانەو کۆنەکانی سەردەمی زیڕینی دەقەکانیش دەکەن لە ڕێگای گەلێک شیواز و میکانیزمی جیاچایدا، تا ئەو ڕادەیە ھەدیسی زەعیف و مەوزوعیشیان پێ چاکترە لە بیروپرایەک.

زۆربەی ھەرە زۆری ئەو گروپانە زۆر بە ھەڵپەن بۆ کافرکردنی ھەموو خەڵکانی تری ناو خودی دینەکەیی خۆیان، بەڵکو بازنەیی مۆخالیف و نەیارەکان ھێندە فراوان دەکەن، تا دەگاتە ئەوێ زۆربەیی کەسەکانی ناو گروپەکەیی خۆشیان تەکفیر بکەن، بە ھۆ و بیانوی زۆر سەیر و سەمەرە.

تا وای لێدیت ئەمیریکی و چەند کەسیکی دەبنە (فیرقەیی ناجییە) (گروپی ڕزگار بوو)! تەکفیر کردنی ئەوانە پەل دەھاویژێ بۆ زانا و ئیمامە ناو دارەکانیش، بۆ نمونە یەکیکی وەک ئیمام ئەبو حەنیفە، کە زۆربەیی مۆسڵمانانی جیھان پەیرەو لە مەزھەبی ئەو دەکەن، دەیان جار، بەڵکو سەدان جار تەکفیر دەکریت و بە شەیتان بەراورد دەکریت، و درۆی شاخداریی بۆ ھەڵدەبەستریت لە کتیبە ھەدیسی و میژوویی و عەقیدەییەکانی سەلهفیانەکان، تەنھا خۆیان فیرقەیی ناجییەن، خەڵکیش ھەمووی بەورد و درشتیان دەچنە ئاگری دۆزەخ، تا ئەو فیرقە ناجییە (گروپە ڕزگاربووە) بە تەنھا و بەبێ سەخەت کردن لەلایەن خەڵکانی تر بچیتە ئەو بەھەشتە پان و بەرینەیی کە لە قورئان ھاووە بەقەد گەورەیی ئەرز و ئاسمان بەرینە!!

بێگومان ئەو بیروباوەڕەش لە ئەنجامی بیروکەیی پیاوانکردنی ھەقیقەت دیتە کایەو، چونکە ھەموو زانایانی مەزھەبەکانی تر لادەر و گومراکەرن و ھیچیان پێ نیە، و نابیتە زانایەکی ڕیزدار لەلایان تا نەیتە سەر مەزھەبەکەیی ئەوان، بۆ نمونە بڕوانە خیتابی سەلهفی دەربارەیی ئیمام ئەبو لەسەنی ئەشعەری (٢٦٠ - ٣٢٤ ھ) لە سەردەمی بنیاتنانی مەزھەبی ئەشعەریەت و (گواہ) پاش پاشگەزبونەوێ و نوسینی کتیبی (الابانۃ عن اصول الديانۃ) کە زیاتر لە کتیبیکی ھەلبەستراو بە

دەمی ئەشعەری دەچیت!!

ھەر لە ئەنجامی ئەو بیروپایانە تیروانینکی زۆر سوک و بێ نرخانەیان لەلا دروست دەبێت بۆ ھەرکەسیکی دەرەوھە بازنە ی خۆیان، تا دەگاتە خۆین ھەلال کردنیان، بۆیە دەبینین چۆن ئەو گروپە سەلەفیانە بەو پەڕی ھێمنی و ئاسودەییەو تەوانەکانیان ئەنجام دەدەن لە دژی ئەیارەکانیان ھەتا لەوانە ی کە شەپیشیان لەگەڵ ناکەن، بەلکو زۆرجاران لە دژی ئەوانە ی سەر بەھەمان قوتابخانە ی فیکری ئەوان!!

سەلەفیەت چییە؟

کێشە ی سەلەفیەت ئەوھە، دەیەوێت خۆ ی چ پێناسە یەکی داناو ھە بۆ خۆ ی، خەلکیش بە ھەمان پێوەر بۆ ی بپیوێت و پێناسە ی بکات! ئەوھش ئەگەر وابێت، ناتوانرێت رەخنە لە ھیچ گروپ و ھیچ حزب و کۆمەلێک بگیرێت، بۆ نموونە وەرە پێناسە ی حزب ی بەعس بخوێنەو ھە بۆ خۆیان، وەرە گوێبگرە لە فەلسەفە ی بەعس، یان پێناسە ی قاعیدە و باقی توندپەرەوکان، یان نازیزم و ھەتا فاشیزم بخوێنەو، بزانیە خۆیان چۆن وەسفی خۆیان و ستایشی پۆلی گرنگی خۆیان دەکەن، چۆن باسی زەرورەتی بیروپاکیان دەکەن بۆ مەوقایەتی و جیھان! کەچی خەلک کە کردووەکانیان دەبینن دەزانن، ئەوانە راست ناکەن لەگەڵ خۆ ی پێناسەکانیان، و سەرەرای بوونی تیروانینی پەر لە کەموکۆری لەناو پێناسەکان و جیھان بینیان. ئەگەر بێینە سەر پێناسە ی سەلەفیەت، کە دەلێن: سەلەفیەت مەنھەجی پڕۆیشتنە لەسەر پێگای راستی ئیسلام، بەپێی کتێب و سونە، کاتێک تێگەیشتنەکان جیاواز دەبن بۆ تەفسیر و ئەحکام ئیسلام و دیاریکردنی مەنھەجیەتی راست، لەو کاتەدا سەلەفیەت دێت بە پشتبەستن بە مەنھەجی سەلەف و سەحابە و شوێنکەوتەکان و شوێنکەوتە ی شوێنکەوتەکان، کە بە پێی سەلەفیەت چاکترین و عاقلترینی ئەو ئومەتەن، و پایەدارترین و زانترینیان، و قولترین تێگەیشتنیشیان ھە یە بۆ ئیسلام، و زانترین کەسەن بە کار و کردووەکانی پێغەمبەر [دخ] پێگامان نیشان دەدەن!! ئەوھ ی شوێنی ئەوانە کەوت سەلەفیە لەھەر شوێنیک و گروپیک بێت. بێگومان کە دێن بەو شیوھە وەسفی خۆیان دەکەن، خەلکیکی زۆر لەوانە ی بێ ئاگان

له میژوو و له زانستهکانی ئیسلامدا، به پالنه‌ریکی عاتیفی و دینی پنیان باوه دهکهن، بی ئه‌وهی هیچ که موکورتیه که هه‌تا له خودی پیناسه که ببینیت. به‌لام که سهله‌فییه له‌لایه‌ن خه‌لکانی دیندار و موسلمانانی تری ده‌ره‌وهی ئه‌و بازنه‌یه ده‌روانیه کار و کرده‌وه و تیگه‌یشتنی سهله‌فییه‌کان پیناسه‌ی تریان بۆ دهکهن که بگونجیت له‌گه‌ل واقیعی حالیان، نه‌ک ئه‌وهی به‌خویان ده‌لین ده‌رباره‌ی خویان، چونکه وه‌ک کورد ده‌لینت که‌س به‌دوی خوی نالینت ترشه!

سهله‌فییه زیاتر چه‌مکیکی زه‌مه‌نی و ده‌روونیه، به‌رله‌وه‌ی شه‌رعی بیت. له‌رووی زه‌مه‌نی و کاته‌وه هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک به‌ دوا‌ی نه‌وه‌یه‌کی تره‌ات، ئه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی حه‌تمی ئه‌وانه‌ی پیشوو ده‌بنه سه‌له‌ف و به‌راییه‌کانی، ئه‌وانی دواتر به‌پیتی ره‌وتی زه‌مه‌نی، ئه‌وه‌ش هیچ هونه‌ریکی بۆ که‌س تیدا نیه، به‌لکو یاسای سروشتی به‌ریوه‌بردنی بونه‌وه‌ره.

له‌ پووی ده‌روونیه‌وه‌ش، هه‌موو تووژینه‌وه ئه‌نترۆپۆلۆژییه‌کان ده‌یسه‌لمینن که هه‌ستیکی زۆر به‌ هیز هه‌یه لای مرو‌فه سه‌ره‌تاییه‌کان، و تاراده‌یه‌ک مرو‌ف به‌ گشتی بۆ به‌ پیروژ زانیین و گه‌وره‌کردن و به‌لکو په‌رستنی سه‌له‌ف و به‌راییه‌کانی خویان. و ئایینه‌کانی به‌راییه‌رستی [عبادة الاسلاف] یان په‌رستنی پیشینان له‌ جیهاندا زۆر به‌ربلاوه، و تا ئیستاش به‌رده‌وامه.

سه‌له‌ف له‌ قورئاندا

بیگومان له‌ سایه‌ی شو‌رشی مه‌عریفی و پیشکه‌وتنی ته‌کنۆلۆژی له‌وانه‌یه ئه‌و هه‌سته به‌ره‌و پوکانه‌وه و چونه‌وه قه‌باره‌ی سروشتی خوی بچیت، به‌لام له‌ ناو مه‌درسه‌ی سه‌له‌فییه‌تی نصوصی، ده‌گه‌راکان ئه‌و ئاراسته‌یه تا دینت به‌هیزتر ده‌بیت له‌به‌ر مه‌نه‌جیه‌تی ره‌فتارکردنیان له‌گه‌ل ده‌ق دا. زاراوه‌ی [السلف] وه‌ک ناو له‌ هیچ ئایه‌تیکی قورئان نه‌هاتوه به‌و چه‌مکه‌ی که سه‌له‌فییه‌ت تینده‌گهن، به‌لکو جارێک [سلفا] هاتوه ئه‌ویش له‌ سیاقی سه‌رکۆنه‌کردن نه‌ک ستایش کردن که له‌ سوره‌ی الزخرف ده‌فه‌رمووت: [فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ] [الزخرف : ۵۶].

له‌ پینج ئایه‌تی تر فعل و کرده‌ی [سلف] هاتوه، که ئه‌ویش له‌ سیاقی ستایشکردنه‌وه نه‌هاتوه، به‌لکو له‌ سیاقی لیخۆشبوون له‌ گونا‌هی به‌راییه‌ی دا هاتوه،

ئەگەر واز لە کردەوه خراپەکە بهێتت وەک: «وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ [النساء : ۲۲]» یان وەک لە سورەتی البقرة دا هاتووە: [وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ... [البقرة : ۲۷۵.

سەلف لە سونەدا

لە سونەتیشدا تەنها یەک دوو ڕیوایەت هەیە کە ئەویش ئاماژە بەو چەمکە ناکات، لە بوخاری و مسلم هاتووە کاتی پیغمبەر [دخ] بە فاتیمە ی کچی دەلیت: لە لەفری موسلیم دا: «وَلَا أَرَانِي إِلَّا قَدْ حَضَرَ أَجَلِي وَإِنَّكَ أَوَّلُ أَهْلِي لِحُوقًا بِي وَنِعْمَ السَّلَفُ أَنَا لَكَ» واتە وایزانم ئەجەلم نزیک بوو، وتۆ یەكەم کەسی لە کەسوکارم دەگەیتە لای من و من چاکترین بەراییم بۆ تۆ! ئەو فەرمودەیەش باس لە حالەتیکی شەخسی دەکات و دلنەوایی باوکیکە بۆ کچەکە ی کە خەم نەخوات لە مردنی باوکی چونکە راستە من پێشی تۆ لەو کاسە دەنۆشم، بەلام تۆ یەكەم کەسی بەدوامەوه دیتت لەکەس و کارانم و من چاکترین نمونه و بەراییم بۆ تۆ.

دەزانن پیغمبەریش سەلفی سالی هەبوو!

لە هەدیسیکی مسندی ئەحمەدی کورپی حەنبەل و ترمذی و سەرچاوهی تریشدا، هەرچەندە بەناوی ئیبراهیم و زینب و رقیه ی مندالانی پیغمبەر هاتووە، دیاری دەدات کە مەبەست لە سەلفی سالی هەرکەسیکی باشە کە پێش کەسیکی تر بمریت، ئەگەرنا چۆن دەبێت سەحابەک ببیت سەلفی سالی خودی پیغمبەر. ئەگەر سەلفی سالی پێشکەوتی مەعنەوی وا گەورە بێت، ئەو دەبێت پیغمبەر سەلفی سالی سەحابە و هەموو موسلمانانی تربیت، نەک بە پێجەوانەوه سەحابەک ببیت سەلفی سالی پیغمبەر!! کاتیکی یەکیک لە منالەکانی وەفات دەکات [جا ئیبراهیم و زینب و رقیه هەرکامەیان بێت] پیغمبەر لە ئافەرەتیک تورە

دهبیت کاتی دهلیت: پیروژت بیت به ههشت ئه ی عثمان بن مظعون، و پیتی دهلیت: تو چوزانی دهچیت به ههشت؟! ژنه کهش دهلیت: عوسمان سوارچاک و هاوهلی تو بوو، پیغه مبه ر گووتی: وهلاهی من پیغه مبه ری خوام نازانم چیم لیده کریت! خه لک به زه بیان به عثمان دا هاته وه، بویه کاتیک زهینه بی کچی پیغه مبه ر وهفات دهکات، پیغه مبه ر دهفه رمویت: برۆ بگه به سهله فی سالح و خیرخوازمان عثمان بن مظعون..! "لما مات عثمان بن مظعون قالت امرأة: هنیئا لک الجنة عثمان بن مظعون فنظر رسول الله صلى الله عليه وسلم إليها نظر غضبان فقال: وما یدریک قالت: یا رسول الله فارسک وصاحبک فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والله انی رسول الله وما أدري ما یفعل بی، فأشفق الناس علی عثمان فلما ماتت زینب ابنة رسول الله صلى الله عليه وسلم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الحقی بسلفنا الصالح الخیر عثمان بن مظعون الراوی: عبدالله بن عباس المحدث: أحمد شاکر - المصدر: مسند أحمد - خلاصة حکم المحدث: إسناده صحیح" که وابوو عثمان یش سهله فی سالحی پیغه مبه ر بوو!

ئهو تیوره ی سهله فی سالح هه ر بهو هه دیسه هه لده وه شیتته وه و دهیسه لمینیت، سهله فییه ت پایه کی مه عنه وی نییه، زیاتر زه مه نییه.

ئهو ده ی تر له ریوایه ته کانی دوا یی سی نه وه که ی یه که م که ده لئین، کان السلف کذا وکذا، هه مووی له سه ر زمانی خلف هاتوه ته نها ریوایه تیکی ابن عباسی لیده رچیت که شوپه واری وضع و هه لبه ستنی پیوه دیاره. ئهو هه سته به گه وره یی سهله ف وپیروزی له سه رده می خودی سهله فه کان یان به راییه کان وا توخ نه بوو، هه تا ئه گه ر گوزار شیشی لیکراییت، وا بهو تیروانینه پاوانخوازیه ی سهله فییه تی سه رده م نه بووه، له دیاری کردنی پیوشوینیکی زور وته سک بین بو هه رکه سییک بیه ویت بیربکاته وه، دهبیت به پیتی پیوه ری ئه وان بیربکاته وه. ئینجا به سه بت ئهو ده ی که سه حابه وتابعی وتابعی تابعیه کان چاکترینی ئهو ئومه تن، له وانه یه بومان هه رس بکریت، به لام زیره کترین و قولترین تیگه یشتن له دهقه کانی ئیسلام له لایه ن ئه وانه وه بیت، ئه وه نه میژوو، و نه واقع ئهو قسه یه ده سه لمینیت، زورجار هه بوه تابعی زور له سه حابه زانتر بوه و فه توای بو داوه، هه بوه له زانایان زور له تابعی و تابعی تابعیه کانیش زیره کتر بوون، سه حابی هه بوه سورده ته کورته کانیشی به په وانی له بهر نه بوه! نا کریت ئهو قورئانه هه مووی ببه ستریتته وه به فه می سی جیل و نه وه، وتا روژی قیامه ت که س نه توانیت تیگه یشتنکی تری لی هه له نجیت،

راستره له ناوی سهله فیهیت یان اهل السنه والجماعه. ئهوانه ئه و قوتابخانه یه دهقه را [نصوصیه] بوون که دژی به کارهینانی راو و عقل و قیاس و تهوئیل بوون بۆ تیگه یشتنی دهقه کان، به لکو له بهرام بهر دهقه کانیش تا پیتان کرابیت له روکه شی دهقه کانه وه وه ستاون، و عقلیان به کار نه هیناوه.

ههتا له کاتی بوونی دوو هه دیسی جیاواز نه هاتوون به عقل ترجیحی یان په سندی یه کیکیان بدهن به سه ره ئه وهی تر، به لکو هه ردوو رایه که یان ته به نا کردوه! به لکو له حاله تی وجودی هه دیسیکی زه عیف و مورسه لیشدا هه ره نه قیاس و نه عقلی وهر نه گرتوه، یانی هه دیسیکی زه عیف، که لهوانه یه هه لبه سترای قسه ی که سیکی زه عیف بیت، هیشتا لایان باشتره له به کارهینانی عقل و قیاس!! ههتا ئه حمه دی کورپی هه نهل له چهند دیره شیعریکدا مه نه جی سه له فیهی تی نصوصی کۆده کاته وه که ده لیت:

دين النبي محمد آثار نعم المطية للفتی الاخبار
لا تخذعن عن الحديث واهله فالرأي لیل والحديث نهار!!!

دینی پیغه مبه ره محمه د ئاسه واره کانیه تی [ئه وهی لئی به جیماوه]، چاکترین پشت بۆ که سیک هه لیگریت ئه خباره، فریوتنه دهن له هه دیس وه لگرانی، چونکه [را] شه وه و هه دیس پوژ و نه هاره!!!

قوناغی دووه می دامه زانندی سه له فیهیت

قوناغی دووه می دامه زانندی سه له فیهیت له سه ره دهستی ئیبن تهیمیه [- ۷۲۸] بوو، که له کۆتایی خه لافه تی عه باسی ده رکه وت پاش پوخانه به ناوبانگه که ی به غدا له ۶۵۶ هجری، که جیهانی ئیسلامی سه رتاسه ره توشی راچله کاندنیکی سه رسام کرد و خه لک به دوا ی هۆیه کان ده گه ران، له گه رمه ی ئه و ساته میژویانه دا، ئیبن تهیمیه ده رکه وت وزور به گه رمی که وته ده ستینیشان کردنی ئهوانه ی - به رای ئه و - ببونه هۆی پوخانی به غدا و خه لافه تی ئیسلامی عه باسی!.

ئیبن تهیمیه ئه هلی بیدعه به سو فی وجهه میه وموعته زیله وقه ده ری و باتینیه کان وفه یله سو فیه کانیش به هۆی سه ره کی ئه و پوخانه ده ستینیشان کرد، وتوانی به و

خیتابه هماسی وعاتفیهی کاربکاته سهر بیرکردنه وهی خه لکیکی زور و بیانکاته دوژمنی ههموو ئهوانی ئه و ناوی نابوون به ئه هلی بیدعه! سله فیهیت له سهر دهستی ئیبن تهیمیه گهیشته لوتکهی تهواو بوونی وهک مهزه بیک، ههرچهنده ئیبن تهیمیه بنچینهی دژایهتی نیوان خویان وهک سله فیهیت و ئهوانی تر توندتولتر کرد، به لام له ژبانی خویدا هیز و توانیهکی وای پهیدا نه کرد، وهک ئهحمدهی کوپی حهنبهل یان وهک محمدی کوپی عبد الوهاب، تا بتوانیت زور له بیروپاکانی بخاته بواری جیهجی کردن، که گنگترینیان چۆنیهتی مامهله کردن له گهله غیری سله فیهکان. چونکه زوربهی بیروپا توندهکانی ئهمرۆ بۆته دهستوری ههرهکاتی سله فیهی جیهادی. که ئه و ههموو کارهساته و نامرۆیه بهرهم دههینیت که دهیبین، وچون بۆته هوی دزیوکردنی خودی موسلمانان پیش ئیسلامیش.

دامهزینهری قوناغی سییهمی سله فیهیت

دوایی له قوناغی سییهما محمدی کوپی عبد الوهاب وهک دامهزینهری سییهمی سله فیهیت دیته ژماردن، به لام وهک پیشتر باسم کردوه، ئه و کهسه نه له ئاستی نیازپاکی و تهقوا و ههز به نه پشستی خوینی خه لکی، ئهحمدهی کوپی حهنبهل بوو، نه له ئاستی زانستی ئیبن تهیمیه بوو، نه وهک ئهوان نزیک بوو له مهلبه ندیکی شارستانی گه وره و وهک به غداد و دیمه شق، به لام ههل و مه رجه که بۆی له بار بوو، کاتی هاوپهیمانیهکی به ست له گهله خانه وادهیهکی به دهوی کهس نه ناسی وهله ئالی سعود، و توانی له پێگای په لکیشکردنی عه شیرته به دهویهکانی تری نهجد، خه لکیکی زور به پالنه ری تالان و برۆ له بهرگی شه رعه تدا کوبکاته وه، و به ده قترین شیوه تیورهکانی خوی جیهجی بکات به سهر موسلمانانی غیره وه هابی، به ته کفیرکردنی سهرتاسهر و داواکردن لییان به بونه وه موسلمان و له کوتاییشدا به کوشتیان. به پای من زوربهی زوری کوشتاره خوین سارد هکانی توندروه سله فیهکان، له تهقاندنه وه و سهربرین و به کومهله کوشتنی خه لک دهگه رپته وه بۆ توراس و کهله پوری وه هابیته و دامهزینهره کهی. ئه وهی میژووی ابن غنام بخوینیهته وه سهری سپی ده بیت، له وه سفکردنی خه لکی گوند

و شاروچکەکان بە [مشرکین] و لە بەتالان بردن و کوشتنیان و دەست بەسەر ژن و منداڵەکانیان داگرتنیان، وەک بۆنی شەپری پیغمبەر و کوفاری قورەیشە!

خەسلەتە سەرەکیەکانی سەلهفییەت

بەلام لە واقعیدا دەبێت بەرلەووی وەسفی خەسلەتە سەرەکیەکانیان بکەین دەبێت بزانیین باسی کام سەلهفییەت دەکەین، کە خۆیان لە دوو تەوژمی سەرەکی دەدۆزنەو، کە سەلهفییەتی دەعووی و سەلهفییەتی جیهادیە. کەسانیک دەلێن هەرچۆنیک بێت سەلهفییەتی دەعووی چاکترە لە سەلهفییەتی جیهادی خۆینێژ و سەربر و تەکفیرکەر.

لەوانەیە لە پویکی پووکهشدا وابێت، بەلام لە پرووی تردا هەردوکیان زیانی زۆر گەورە بە تاک و کۆمەڵ و بواری فیکری و سیاسی و زانستی مەوقەکان دەگەین. راستە تەوژمی جیهادی سەلهفی، زۆربەی تیۆرە سەلهفیهکان وەگەر دەخات و دەیخاتە بواری جێبەجێ کردن، بۆ نمونە فەتوای [التتیس] ی بەناوبانگی ئیبن تەیمیه کە لە پەنایدا سەدان و هەزاران مۆسڵمان دەکوژن، کە پێگا دەدات بە کوشتنی مۆسڵمانان ئەگەر دوژمن کردنی بە قەلغان، بەلام ئەمڕۆ سەلهفیهی جیهادی هەموو جیهانی لیبووە بە دوژمن بە مۆسڵمانانەو، تەنها ئەگەر لە دەرەووی بازنەیی ئەوانداین، بۆیەش هەرگۆیشی پێناوەن چەند کەس دەکوژرێن ناکوژرێن گەورەترین قەسابخانە ئەنجام دەدەن بۆ ئەووی دلێشیان خورپە بکات، ئەگەر بتهوێ پادەیی ئیستەتاریان بەخوینی مۆسڵمانان بزانی، ئەو بەسە باسی خوینی ئەوانیتر هەرنەکەین کە ئەوانیش حورمەتی خۆیان هەیە. بەس بڕوانە ئەو قیدیوانەیی کە تاوانەکانی خۆیان تیایدا تۆمار کردووە بە شانازیەو، بە تاییەتی ئەو فیلمەیی کە لەسەر نەخوشخانەکەیی یەمەن ئاشکراو، بڕوانە چەند بیناكانە دکتۆری ژن و پیاو و نەخۆشی پیر و منداڵ و جاحیل دەکوژن.

سهله فییه تی بانگخواری

کاتی دینه سهر سهله فییه تی دهعهوی و دهعهوت، ئه وه به پڼچه وانیه ئه وان، ئه وه جیهادیانه یان پی ته کفیری، و به لام چون ئه وان حوکامه کان به کافر و زه ندیق ده زانن، ئه وه سهله فییه تی دهعهوی به پڼچه وانیه ئه وان به وه لی ئه مر و واجی بی تاعه تیان ده زانن و ده رچوون له دژیان به حه رام ده زانن وه تا سته میان لی کردی و مالیشیان لی زه وت کردی و زانایه کیان به وه دواییه وتی هه تا هه تکی ناموسی شی کردی!!! له کونه وهش خاوه نی طبقات الحنا بله، القاضي ابو یعلی ده لیت: حه نبه لیه کان سی جورن:

جوریکیان زاهیدن خه ریکی نویت و رۆژوون، جوریکی تر خه ریکی نوسین و فیهن، جوری سییه میان شه ق ده وه شیته هه موو که سیک جیا له خویان!! طبقات الحنا بله ۷۶/۳.

بوچی سهله فییه کان توندن به رام بهر که سان و مه زه به کانی تر؟

ئه وه ده گه ریته وه بو هه ر فیکره یه ک که خوی به هه قی سهرتاسه ر زانی و خه لکی تری سهرتاسه ر پی هه له بوو، ئه وه ئه نجامه ی لیده که ویته وه. کاتیک ئه لبانی پی واییت خوا دامه زرینه ری سهله فییه ته، و کاتی سهله فییه ته به پی برۆای نه بزواوی ته نها خویان [فرقه ی ناجیه] ن له نیوان ئه وه ۷۳ تیره یی که له ئیسلامدا ده یته وه به پیی حه دیسیک. که وابوو به شیوه یه کی تۆماتیک ئه وانی تر هه موو ده چنه خانه ی به دباوه ری و گومراییه وه، یانی توندوتیژی که له ئالیه ت و میکانیزمی بیر کردنه وه ی سهله فییه ته سهرچاوه ده گریت.

ئه لبانی ده لیت: خوا دامه زرینه ری دهعهوی سهله فییه!؟؟؟

له کتبی المنهج السلفي عند الشيخ ناصر الدين الالباني، دا هاتوه: پرسیاریان له شیخ ناصرالدین الالبانی کرد گوایه راسته وتویه تی: ان مؤسس الدعوة السلفية هو الله!!! [خوا دامه زرینه ری دهعهوی سهله فییه] له وه لامدا گوتی: به لی، وامگوتوه، ئه وه سیفه تیک نیه، به لکو قسه کردنه ده رباره ی الله به زمانمان بو گوزارش کردن له هه قیه تیک واقیعی!!!!!! ئینجا ده لیت: «ئه وه ی سهر به سهله ف بیت

سه ره عیسمه ته به شیوهیه کی گشتی، «عصمة تیش یانی دوور بوون له هه له و گوناوه کردن!! ئینجا ده لیت «چونکه تهنه ها ئه و پښایه [فرقه ی ناجیه] ی بو دهسته بهر ده کات !!!»

[الذي ينتسب الى السلف الصالح فانه ينتسب الى العصمة على وجه العموم] لان " ذلك تيسر له سبيل الفرقة الناجية "

ئه وه سه ره پای ستایش و ته قدیس ومه دائیحه کانی ابن حنبل و ابن تیمیه وابن عبد الوهاب و پیوانی سه له ف و وتا ده گاته پیوانی سه له فیته تی ئه و زه مانه. ئیستا که سه هیه پی سی سه یر بیت بو بابای سه له فی هیده بر وای به خو یه تی و واده زانیت هه قیقه تی ره ها به سه لای ئه وه و به قین و به سه ک پی سوتانه وه ده روانیته موسلمانانی تر وته نها خو ی پی [فرقه ی ناجیه] یه؟!

بو یه من پیموایه کیشه نیه سه له فی جیهادی بیت یان مه دخلی و دهعه وی، چونکه هه ردوکیان یه ک میکانیزمی عه قلی، و ئیمانی ده یانبات به پښه، یه کیان خوینی مرؤف به هه در ده دات، ئه وه ی تر که رامه ت و مرؤقایه تی مرؤف به هه در ده دات، به روتکرده وه ی له عه قل و په کخستنی ئه و نیعمه ته گه وره یه ی خوا، و به ملکه چ پیکردنی بو هه ر مله و پیک و تاغیه و دیکتاتوریک.

توندی نواندن له له بزوه ده ست پیده کات تا ده گاته کوشتن و خوین هه در کردن، هه رچه نده ئه حمه دی کو ری حه نبه ل، زور هه لو یستی باشی لیده گیر نه وه له مه ر ته بابی و هاوژ یانی له گه ل که سانی تر، هه تا له گه ل شیعه به رایه کانیش که له سه ر دهستی هه ندیکیان هه تا خویندویه تی، له وانه ش تلید بن سلیمان المحاربی، ابو عبدالرحمن الکوفی، که ئه حمه د ده رباره ی ده لیت: ان مذهبه التشيع ولم ارى به بأسا!!

باسی که سینی شیعی به ناوی عبدالرحمن بن صالح ده که ن که سه ردانی ئیمام ئه حمه دی ده کرد، و ئه ویش نزیک ی ده کرده وه، پێیان گوت: ئه ی باوکی عبدالله ئه وه رافزییه، له وه لامدا گوتی: سبحان الله، که سینک که سانیکی خو ش ده ویت له خانه واده ی پیغه مبه ر [د.خ] پێیان بلێن خو شیانت مه وی؟ ئه و سیقه یه. تاریخ بغداد ۲۶۱/۱۰.

به لام هه ر سه له فیه کانیش ده یان و سه دان ریوایاتی وا له ئیمام ئه حمه ده وه ده گو یژ نه وه، که تیکرایان جه خت ده که نه وه له سه ر ته کفیر و تفسیق و تبذیع زانایانی گه وره ی ئیسلام چ جای خه لکی ئاسایی!

بهشی دووهم

ئەحمەدی کۆری ھەنبەل: قوربانی یان جەللاد؟!
عەبدوڵای کۆری ئەحمەدی کۆری ھەنبەل
ھێرش بۆ سەر جەھمیەکان و ئەبو ھەنیفە بۆ؟!
بۆ دەبیئت باوەر بکەین ئەحمەد تەکفیرچی بوو؟!
باوکانی سەلەفییت: تەکفیر و جوین باران کردنی
ئەبو ھەنیفە

تەکفیر و جوین باران کردنی ئەبو ھەنیفە
کە تەکفیر و جوین دەبیئتە پیشەیی سەلەفیەکان
دەخۆشبوون بە مردنی زانایەکی وەک ئەبو ھەنیفە!

ئەحمەدى كۆرى ھەنبەل: قوربانى يان جەللاد؟!

مىكانىزمى پەيوەندى نىوان سەلەفىيەت وئەوانى تر (الآخر) لە بنچىنەدا لەسەر توندو تىژى وسرپىنەوھى ئەوى تر وتەكفىر وتەفسىق وتەبديع كردن دامەزراوھ. ئەو دامەزراوندەش بە پىي سەرچاوە باوھ پىكراوھكانى عەقىدە وفىكرى سەلەفىيەت ھەر لەسەرەتاوھ تۆوھكەى بە دەستى ئەحمەدى كۆرى ھەنبەل چىندراوھ وئىبن وتەيمىيەش نەمامەكەى ئاوداوھ ومحمدى كۆرى عبد الوھابىش بەرەكەى بەخشیوھتەوھ بەسەر زەمان ومەكاندا. دەبا باس لەرۆلى ھەر يەككە لەوانە بكەين لە دامەزراوندى عەقلىيەتى توندپروانەى سەلەفىيەت

ئەحمەدى كۆرى ھەنبەل

ئەدەبىياتى سەلەفىيەت وبەلكو ئەدەبىياتى ئەوھى ناوى دەنن بە پابوونى ئىسلامى زۆر بە شىوھىكى چەواشەكارانە ئەحمەدى كۆرى ھەنبەلى وەك قارەمانىكى خۆپاگرى ئەشكەنجەدان وئازادى بىر نىشان دەدا، ئەوھش وەك ئاماژەم پىكرد لەسەرتاسەرى لایەنەكانى پابوونى ئىسلامى بوو نەك تەنھا لەلایەن سەلەفىيەكان. دەھەھا وتار وكتىب وچىرۆكم خویندۆتەوھ لەسەر ئەشكەنجەدانى موعتەزىلەكان بۆ ئەحمەدى كۆرى ھەنبەل وخۆپاگرى ئەو لەبەرەمبەر ئەو ھەموو ئەشكەنجە وفشارەى لەسەرى بوو لەو كىشەيەى كە ناوى دەنن بە مىحنەى خەلقى قورئاندا!!!

هل يعود القول بخلق القرآن إلى زمن المحنة أي : ٢١٨-٢٣٢هـ أم أنه قبل ذلك بكثير، وإذا كان القول يعود إلى زمن قبل زمن المحنة بأكثر من قرن من الزمان على الأقل، فلماذا لم تحدث محنة فيه قبل ذلك ؟ فمدونة أهل الحديث (الحنابلة) تقول أن أبا حنيفة ت ١٥٠هـ استتابه أصحابه من القول بخلق القرآن، والمدونة تقول بوجود صراع حول سورة المسد، لقد ورد في ترجمة عمرو بن عبيد المعتزلي المشهور في تهذيب التهذيب وكانت وفاته ١٤٤هـ ما يلي : وقال أحمد بن إبراهيم الدورقي عن معاذ بن معاذ سمعت عمرو بن عبيد يقول : إن كان ((تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)) في اللوح المحفوظ فما لله على ابن آدم حجة ! يقصد عمرو بن

عبید اَنَّ السورة مخلوقة والبنية الفكرية لها دالة دلالة واضحة على خلقها . فما هي الحجة على أبي لهب اِنَّ كان قد دُوِّنَ عليه : (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ) منذ الأزل ؟
 ئەو کیشەیه (کیشە‌ی خەلقکردنی قورئان) گوایه ده‌گه‌پ‌یتە‌وه سالانی ۲۱۸ تا ۲۳۲ هجری، وگوایه یه‌که‌م که‌س ئەو با‌سه‌ی خست‌یتە‌ پوو جه‌عدی کو‌پی دره‌م بوب‌یت، به پ‌یی کت‌یه‌کانی عیلمی که‌لام. دوا‌یی جه‌عد له‌سه‌ر ده‌ستی والی ئومه‌ویی خالیدی کو‌پی عه‌بدوللای قه‌سری به دره‌نده‌ترین شی‌وه سه‌ری برا له روژی جه‌ژن وله‌ژیر مین‌به‌ری مزگه‌وتدا!! هه‌موو زانا ونه‌زانه سه‌له‌فیه‌کان به‌و په‌ری شانازییه‌وه با‌سی ئەو سه‌ربرینه ده‌کن، به‌بی دانانی ه‌یچ حورمه‌تیک بو خوینی زانیه‌کی موسلمان له‌ناو مزگه‌وت وله‌روژی جه‌ژنیش!! هه‌ر ئ‌یین ته‌یمیه له منه‌اج السنه زیاتر له ۱۳سی‌زده جار با‌سی ئەو پاله‌وان‌یتیه ده‌کات!

به‌لام ئە‌وه‌ش زور جی‌گای با‌وه‌ر نییه، چونکه هه‌ندئ هه‌وال‌یتر هه‌ر له سه‌رچاوه سه‌له‌فیه‌کان ده‌یسه‌لم‌ینن که سه‌ده‌یه‌ک پ‌یش ئەو می‌ژوو، وه‌ک له مدونه‌ اهل‌ الحدیث دا هاتوو، که ها‌وه‌لانی ابو حنیفه توبه‌یانداوه له وتنی خلق القرآن! که ابو حنیفه له ۱۵۰ ی ه‌یجری کوچی دوا‌یی کردوه! هه‌ر هه‌مان سه‌رچاوه‌ی حه‌نبه‌لی ده‌لیت ک‌یشه هه‌بووه له‌سه‌ر سو‌ره‌تی المسد، که له ژینامه‌ی عمرو بن عبید‌المعتزلی به‌ناو‌بانگدا هاتوو که گوتویه‌تی: ئە‌گه‌ر (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ) له له‌وحی مه‌حفوزدا هات‌ب‌یت، که‌وابوو خودا ه‌یچ حوجه‌تیکی نییه له‌سه‌ر به‌نیاده‌م! یانی مه‌به‌ستی عمرو ئە‌وه‌یه که سو‌ره‌ته‌که مه‌خلوقه، چونکه تاوانی ئە‌بو له‌هب چ‌یه ئە‌گه‌ر ئەو سو‌ره‌ته له ئە‌زله‌وه له له‌وحی مه‌حفوزدا نووسرا‌ب‌یت له سه‌ری؟! که‌وابوو راست نییه و بونیادی سو‌ره‌ته‌که ده‌یسه‌لم‌ین‌یت که مه‌خلوقه به‌پ‌یی رووداوه‌که. ک‌یشه‌ی ت‌ریش زوره له‌سه‌ر ئەو می‌حنه‌یه به‌ل‌کو له لی‌کول‌ینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت با‌سیان بکه‌ین.

ئەو ک‌یشه‌یه هه‌رچه‌نده په‌هه‌ندیکی سیاسی زوری ه‌یه به‌پ‌یی لی‌کول‌ینه‌وه نو‌ییه‌کان، زیاتر ک‌یشه‌یه‌کی سیاسی خه‌لافه‌تی عه‌باسی بوو بو لی‌دانی نه‌یاره‌کانی، و له دروست‌کراوی ده‌سه‌لات‌یش بوو، به‌لام ده‌توان‌ین بل‌یین به شی‌وه‌یه‌کی زه‌ق وئا‌شکرا له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه مه‌ئموونی عه‌باسیدا سه‌ری هه‌لدا، ده‌ل‌ین کات‌یک مو‌عه‌ته‌زله‌کان و تیان قورئان‌یش خول‌ق‌ین‌راوی خوا‌یه وه‌ک هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی ت‌ری به‌گیان و‌بی گیان. هه‌رچه‌نده خودی ئ‌یین ته‌یمیه ده‌یسه‌لم‌ین‌یت که مه‌ئمون ته‌به‌نا‌ی قسه‌ی جه‌همیه‌کانی کردوه نه‌ک مو‌عه‌ته‌زله، ئە‌وه با‌سی‌کی‌تره! له ئە‌کامدا ده‌وله‌ت ئەو

بیروپرایه‌ی ته‌به‌نا کرد، چونکه مه‌ئمون خو‌شی لایه‌نگریکی سه‌رسه‌ختی ئه‌و رایه بوو، وه‌ک زانراوه مه‌ئمون رۆشن‌بیرترین خه‌لیفه‌ی موس‌لمانانه، له‌هه‌موو میژووی ئیسلامدا. مه‌ئمون ویستی ئه‌و رایه به‌ زۆر به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی سه‌پینیت له‌ پیناو ئامانجیکی سیاسیدا! خه‌لک به‌گشتی زوو چوونه ژیر بار، به‌لام زانایان به‌شیکی به‌ برپاوه‌ قبولیان کرد، به‌شیکی تر له‌ ژیر گوشار وه‌ک التقیه‌ قبولیان کرد وه‌ک (یحیی بن معین وابن سعد وابن المدینی)، ودوابه‌شیش ره‌تیا‌ن کرده‌وه که له‌ نینو ئه‌وانه ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل بوو، به‌لام ئیمام ئه‌حمه‌د ته‌نها نه‌بوو له‌و هه‌لو‌یسته به‌لکو که‌سانیکی له‌و ناودارتر کوژران له‌و کیشه‌یه وه‌ک: ابو نصر الخزاعی و ابو نعیم فضل بن دکنی که‌سانیکی تر له‌ زیندان سه‌ریان نایه‌وه وه‌ک: ئه‌بو عه‌مری حارسی وکه‌سانیکی تر.

ناودار بوونی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل له‌و میحنه‌ت وکیشه‌یه، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ رزگاربوونی له‌ کوشتن، وگورانی عه‌قیده‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسی له‌ موخته‌زیله‌وه بۆ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی حه‌دیس له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌لیفه‌ موته‌وه‌کیل. بیگومان زانایه‌کی زۆری وه‌کو ئیمام البخاری وشافعی وعلی المدینی ویحی بن المعین، وچه‌ندین ماموستا له‌ ماموستاکانی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل زۆر به‌ ئاسانی له‌و کیشه‌یه رزگاریان بوو، چونکه هه‌موو کیشه‌که له‌فزی بوو، به‌لکو زیاتر له‌ کیشه‌یه‌کی ته‌ره‌فی وشه‌رله به‌تالی ده‌چوو، ئه‌گینا کێ له‌و ئومه‌ته پینو‌یستی بوو بزانی‌ت قورئان مه‌خلوقه یان مه‌خلوق نییه؟!.

هه‌رچه‌نده به‌ پای ئیمه ئه‌و میحنه‌ته به‌ ئامانجیکی سیاسی ئیفتیعال کرابوو، چونکه ده‌سه‌لاتی عه‌باسی ده‌یانزانی عه‌قلیه‌تی سه‌له‌فی شه‌عه‌وی و عاتیفی چۆن کاردانه‌وه ده‌کات، و ئه‌وانیش چۆن به‌ مشتیکی پۆلایی لییان ده‌دن تا لغاویان ده‌که‌ن بۆ ده‌سه‌لاتی خۆیان، چونکه حه‌نبه‌لیه سه‌له‌فیه‌کان هه‌ویان ئومه‌وی بوو نه‌یاری ده‌وله‌تی عه‌باسی بوون!

به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌فهومه‌ی که ده‌لیت قورئان مه‌خلوقه، به‌ ناچار مرۆف به‌ره‌و قه‌ولی قه‌دیمی وه‌ه‌ربوونی قورئان ده‌بات، ئه‌وه‌ش ناسازه له‌گه‌ل بوونی ته‌نها یه‌ک قه‌دیم ویه‌ک بێ سه‌ره‌تا که ئه‌ویش خوایه، «بیگومان ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل گومانی نه‌بوه، له‌وه‌ی که له‌فره‌کانی قورئان، وئ‌ه‌و حیه‌ره‌ی پینێ نوسراوه وله‌گه‌ل کاغه‌زه‌که‌ی هه‌مووی دروستکراو ونوی بوون، وقه‌دیم وئ‌ه‌زله‌ی نه‌بوون، به‌لام به‌ پینێ مه‌نتیقی سه‌له‌فیانه‌ی، چونکه هیه‌چ

به لگه یه کی له قورئان وسونهت وهاوه لانی پیغه مبه ری لا نه بوو له و باره یه وه بویه به بی یه ک ودوو په تی ده کرده وه.

که چی زانایه کی فه قیهی ئوسولی - به زاراه ی فیهی - گه وره ی وه ک ئیمامی شافیهی، لای هیچ تاوان نه بوو به شیوه یه کی مه نته یی له کیشه که بپوانیت، و به دان هینان به وه ی که له فزه کانی قورئان وئو حیره ی پیی نوسراوه وله گهل کاغه زه که ی هه مووی دروستکراو ومه خلوقن. به و شیوه یه پرزگاری بوو له و مه زه له یه ی، که نه ده بویه کیشه یه کی فیکری و عه قیدی پروتی و به سهر خه لکیان سه پاندبایه، هه رچه نده به لگه ی به هیزیش هیه وه ک ئاماژه مان پیکرد، که مو عته زیله کان به ری بوونه له و میخنه ته، چونکه ئه وان سوارچاکی عه قلانیه تن له میژووی ئیسلامدا. ئه و کیشه یه سیاسی کرده له جیاتی گرنگیدان به پرسه چاره نوس سازه کان، هه موو گوړه پانی ئیسلام و موسلمانانی ته سلیمی دواکه وتوترین ودره نده ترین گروهی ئیسلام کرد، و به و کاره یان گورزیک ی سه ختیان له ئاراسته ی عه قلانیه ت دا که تا ئیستا پشتی لی راست نه کردو ته وه. به لام ده سه لاتی سیاسی له کونه وه له پیناو به رژه وه ندیه کورتمه وداکانی قوربانی به هه موو ئامانجیک ی گه وره ی دوورخایه نیش دهدات!

بیگومان ئه و وینا کردنه ی ئه حمه دی کوړی حه نبه ل وه ک قوربانیه ک، کاری کردو ته سهر هه موو عه قلیه تی به ناو رابوونی ئیسلامی له وهرگرتنی هه لویستی سه لبی له هه موو ئاراسته یه کی عه قلانی و فیکری مو عته زیلی دا، که وه ک ئه هریمه نیک نیشانی خه لک ددرین، ئه وه ش له ئه نجامدا بوته هوی دژایه تی کردنیک ی سهرتاسه ری بو هه موو ئاراسته یه کی عه قلی له ناو ئیسلامدا، و زالبوونی ئاراسته نا عه قلییه کان به سهر موقه ده راتی موسلماناندا له سهر ئاستی جیهاندا.

ئو ریوایه تانه ی که له ئه حمه دی کوړی حه نبه ل وه ده گیرد ریته وه له کتیه عه قایدیه کانی سه له فیه کان یان حه نبه لیه کان دهرباره ی ته کفیر کردنی موسلمانانی تر هینده زوره ده گاته ئاستی متواتر - واته زور راسته وئسته مه گومانیان لیکریت - . ئه وان هه ش که میکن له و ریوایه تانه: له کتیبی طبقات الحنابله لابن ابی یعلی له ده می ئه حمه دی کوړی حه نبه ل ده گیرنه وه: (من زعم ان القرآن مخلوق فهو جهمی کافر ومن زعم ان القرآن کلام الله ووقف ولم یقل لیس بمخلوق فهو اخبث من قول الاول ومن زعم ان الفاظنا به وتلاوتنا له مخلوقه والقرآن کلام الله فهو جهمی ومن لم

یکفر هؤلاء القوم کلهم فهو مثلهم!! طبقات الحنابلة لابن ابی یعلی ۲۹ (ئەوێ گوتی قورئان مەخلوقە ئەو کافرێکی جەھیمیە، ئەوێ تەنھا گووتی قورئان کەلامی خواوە ووەستا و نەویوت مەخلوق نییە ئەو قسەکە لە قسە یەکەم پیستەر، ئەوێ گووتی لەفزی و خۆیندەنەمان بۆ قورئان مەخلوقە و قورئانیش کەلامی خواوە: ئەو جەھیمیە، و ئەوێ گووتی ئەوانە بە کافر نەکات (تەکفیر نەکات) ئەوێ وەک ئەوان کافرە (و قال سمعت ابا عبد الله يقول من قال: لفظی بالقرآن مخلوق فهو کافر، ل ۱۲۸) ئەوێ گووتی لەفزی بە خۆیندەنەوێ قورئان مەخلوقە کافرە.

(سمعت ابا عبد الله يقول من قال: القرآن مخلوق فهو کافر ومن شک فی کفره فهو کافر. ل ۱۲۸) ئەوێ گووتی قورئان مەخلوقە کافرە، ئەوێ گووتی گومانێ هەبێت لە کافر بوونی ئەوێ کافرە (هەر وەها دەلیت: روی عن إمامنا أشياء: منها قال سمعت أحمد يقول من قال لفظه بالقرآن مخلوق فهو جهمي مخلص في النار خالدا فيها ثم قال وهذا شرك بالله العظيم. ل ۳۱)

(ئەوێ گووتی لەفزی بە خۆیندەنەوێ قورئان مەخلوقە، ئەو جەھیمیە بۆ هەتا هەتایی لەناو ئاگری دۆزەخ دەبێت ئینجا گووتی ئەوێ شیرک بریاردانە بۆ خوا (ئەو قەولەش قەولی زۆر بەی زانیانی ئیسلامە بە بوخارییە وەش، و هەر وەها قەولی زۆر بەی هەر زۆری مەزەبەکانی ترە جگە لە حەنبەلیەکان. کەوابوو بەلایەنی کەم نۆ بەش لە دەبەشی جیهانی ئیسلام کافرن بە قسە ئەحمەدی کۆری حەنبەل!!

ئینجا لە هەنگاوێکی تر ئەحمەدی کۆری حەنبەل فەتوای خۆین پشتنی هەموو موسلمانانی تر دەدات جگە لەوانە هەمان قەولی حەنبەلیەکان یان سەلەفیەکان دووبارە ناکاتەو، لێی دەگێرێ ئەوێ دەلیت: (الجهمية افترقت ثلاث فرق فقالت طائفة منهم: القرآن كلام الله مخلوق وقالت طائفة: القرآن كلام الله وسكتت وهي الواقعة الملعونة!! وقال بعضهم: ألفاظنا بالقرآن مخلوقة، فكل هؤلاء جهمية كفار! يستأثرون فإن تابوا وإلا قتلوا) طبقات الحنابلة، ل ۲۵۳ (جەھیمیەکان بوونە سێ دەستە: هەندیکیان گوتیان قورئان کەلامی خواوە و مەخلوقە، دەستە یەکێ تر گوتیان: قورئان کەلامی خواوە ووەستا ئەوانەش وەستاوە نەفرەتیەکان!! دەستە یەکێ تریشیان گووتی: لەفزی بە خۆیندەنەوێ قورئان مەخلوقە. هەموو ئەوانە جەھمی کافرن، تۆبە دەدرێن ئەگەر نەیانکرد ئەوێ دەکوژرێن)

له ریوایه‌تیکی تر ئه‌حمه‌دی کوری هه‌تا ژن پیدانی ئه‌و که‌سانه یاساغ ده‌کات و به‌لکو خواردنی گوشتی ئه‌و ئاژه‌له‌ی که به‌ده‌ستی ئه‌وانه‌ی ده‌لین قورئان مه‌خلوقه‌ هه‌رام ده‌کات ئه‌وه له کاتیکدا هی جووله‌که و مه‌سیحیش ده‌خوریت، که‌چی به رای ئیمام ئه‌حمه‌دی کوری هه‌نبه‌ل هی موسلمانیک ناخوری‌ت که بروای به خوا و پیغه‌مبه‌ر و قورئان هه‌یه!! (أَن من هذه مقالته إن لم يتب لم يناكح ولا يجوز قضاؤه ولا تؤكل ذبیحته) طبقات الحنابلة. ل ۲۵۳.

شتیکی زانراوه که زانایانی ئیسلام تا پینان بکری‌ت خویان له ته‌کفیرکردنی موعیه‌ن واته که‌سیکی دیاریکراو ده‌پاریزن، که‌چی لینه‌گیرنه‌وه که‌وا زانایه‌کی گه‌وره‌ی شافیعییه‌کانی سه‌رده‌می خوی حوسین که‌رابیسی ته‌کفیر کردوه به‌ناو: (حدثنا موسى بن محمد الغساني حدثنا شاهين بن السمين قال: سمعت أبا عبد الله أحمد بن حنبل يقول الحسين الكرابيسي عندنا كافر) (الحسين الكرابيسي عندنا كافر) طبقات الحنابلة ل ۱۲۸.

سه‌یر له‌وه‌دایه ئه‌و زانا شافیعییه زانایه‌کی گه‌وره‌ی جه‌رح و ته‌عیدیل بوو، وه‌تا له‌وانه نه‌بوو که ده‌یان وت قورئان مه‌خلوقه، هه‌تا ئه‌گه‌ر له‌وانیش بوایه بوی نییه ته‌کفیری ئه‌و که‌سانه بکات که‌وا ده‌لین. حدثنا يحيى بن زكريا بن عيسى قال: سألت أحمد بن حنبل فقلت: يا أبا عبد الله ما تقول فيمن يقول القرآن مخلوق فقال: كافر ولم يتعتع في الجواب. ل ۲۹۰

(پرسیارمان له ئه‌حمه‌دی کوری هه‌نبه‌ل کرد چی ده‌لینی ده‌ره‌ه‌ق ئه‌وه‌ی ده‌لین: قورئان مه‌خلوقه؟ گووتی کافره به‌بی دل له دل دان له وه‌لامدا) قال بعض العلماء منهم أحمد بن حنبل الجهمي كافر ليس من أهل القبلة حلال الدم لا يرث ولا يورث. ل ۳۳۳) جه‌می کافره وئه‌لی قبیله نیه وخوینی حه‌لاله ومیراتی بۆ نیه ومیراتی نیه (بیگومان ئه‌و توند و تیژییه‌ی هه‌نبه‌لیه‌کان که ئیمامه‌که‌یان وا راست و چۆپ زانا وخه‌لکی گشتی ته‌کفیر بکات، ده‌بی‌ت زاناکان وفه‌قییه‌کانی خوار ئه‌و پله‌یه چیان به‌خه‌لک کردبی‌ت، که‌چی کاتیک زانایه‌ک به‌ناوی (ابن ابی قتیه) زه‌می حه‌دیسبییه‌کانی کردبوو که ئه‌وه ناویکی تری هه‌نبه‌لیه‌کان بوو وتبووی (که‌سانیکی خراپن) (قوم سوء)، که ئه‌و زه‌مکردنه گه‌یشته‌وه ئه‌حمه‌دی کوری هه‌نبه‌ل گووتی: : ئه‌وه زه‌ندیه‌که، زه‌ندیه‌که، زه‌ندیق: (زه‌ندیق، زه‌ندیق) (ل ۲۴) طبقات الحنابلة. [۱] که‌وابوو هه‌تا زه‌م کردن و په‌خنه‌یه‌کی ساده‌ش له‌که‌سانی تر به‌رامبه‌ر هه‌نبه‌لیه‌کان

بە کوفر دادەنریت، کەچی بەخۆیان راست وچۆپ زانا وعەوامی موسلمانانی غەیری سەلەفی تەکفیر وتەفسیق وتەبدیع دەکەن هیچ نییه. سەیر لەو دایە کە ھەر لە نێو ھەدیسەکان خۆبەخۆ بە توندترین سیوھ یەکتەری پەخنەباران دەکەن، بۆی ئەوانیش زەندیق بن، زەندیقش بەمانای کافر دیت.

یەکیک لەو زیدەرۆییە سەیر وسەمەرانی ئەحمەدی کورێ حەنبەل ئەوھە گواہ یەکیک پرسیاری لیکردووە: نوێژ بکەم لە دوای ئەوھە مە ی دەخواتوھە؟ گووتی: نەخێر، کابرا گووتی: ئەو نوێژ بکەم لە دوای ئەوھە دەلێت قورئان مەخلوقە؟ ئەحمەد گووتی: سبحان الله نایەلم لە دوای موسلمان بیکەیت، کەچی پرسیاری کافرمان لێدەکەیت!! ئەوھەش پێواوە تە ھەر بیکەیت: (أصلي خلف من يشرب المسكر؟ قال: لا، قال الرجل: فأصلي خلف من يقول القرآن مخلوق؟ قال أحمد:

سبحان الله: أنهاك عن مسلم تسألني عن كافر) طبقات الحنابلة ٢٤٢
لە ھەمووی سەیرتر یەکیک یان حزبیکی یان مەزھەبیک ئەگەر لە ھەر کۆمەڵگایە ک بکەوێتە کێشە لە گەڵ یەکیکی تر یان حزبیکی تر یان مەزھەبیکی تر، ھەول دەدات بە ھەر جۆریک خەڵکیک بۆ خۆی پاکێشێت، ئەگەر ھەرنەکرا خەڵکیکی زۆر تا پێی بکری بێ لایەنیان کات، کەچی وەک بەبەر چاومان کەوت ئەحمەدی کورێ حەنبەل ھەتا ھەق بەو کەسانەش نادات کە لەو کێشە بێ تامە ی خەلقی قورئان بێ دەنگ بن و ھەلوێست و ھەرنەگرن، زۆر بە توندی ھێرشیان دەکاتە سەر و ناویان دەنیت بە وەستاوەکان (الواقفین) وەک لە نموونەکانی پێشوو دیمان کە دەلێت:

من زعم أن القرآن مخلوق فهو جهمي كافر ومن زعم أن القرآن كلام الله ووقف ولم يقل ليس بمخلوق فهو أخبث من قول الاول. جارێکی تر دەلێت: وقالت طائفة: القرآن كلام الله وسكتت وهي الواقعة الملعونة!! ل ١٨

ھەر لەو بارە یەو دەلێت: (الواقفي لا تشك في كفره) مناقب أحمد لابن الجوزي ل ٢٠٦. واتە گومان لە کافرێ وەستاوەکان (الواقفي) مەکە، کاتی خۆی خەڵکی ئاسایی ئەو قسە توندانەیان دەبیست لە زانایانی حەنبەلیەت بۆیە زۆربە ی خەڵکە سادە و ساویلکەکان لە ترسی تەکفیر دەچوونە پال ئەو غەوغائە تە ی حەنبەلییە سەلەفیەکان، تا ئەمڕۆش ھەر لەو کۆمەڵگایە دواکەوتوو و بێ سەوادانە گەشە دەکەن، و ئەو کەسانەشی بۆ خۆیان دەکێشن زۆربە ی نیمچە خوێندەوار ونەزانن، بەلام جار و بار خەڵکانی خوێندەواریش بۆیان کێش دەبێت لەوانە ی

زیاتر شه‌هاده‌ی زانستی سرووشتیان هه‌یه، وکه‌م روو د‌ه‌دات خاوه‌ن ب‌پ‌روانامه‌ی زانسته م‌رو‌ییه‌کانیان فریویان پی بخۆن.

له وته‌یه‌کی تر به‌وه‌نده‌ش ناوه‌ستیت به‌رامبه‌ر بی لایه‌نه‌کان به‌لکو ده‌ل‌یت: ئه‌وه‌ی ته‌کفیریان نه‌کات (واته ئه‌وانه‌ی ده‌ل‌ین قورئان مه‌خلوقه) گو‌یی ل‌یناگیر‌یت وسه‌لامی ل‌یناکر‌یت هه‌تا که‌س وکاری نزیک‌یش بی‌ت، وبه‌شداری له جه‌نازه ناشتنی ناکر‌یت، وله‌کاتی نه‌خۆش بوونیان به‌سه‌ر ناکر‌ینه‌وه!!! (وانه لا یسمع م‌م‌ن لم یکفرهم ولا یسلم علیه ولو کان من الأقارب ولا تشهد لهم جنائز ولا یعادون فی مرضهم!!) ئه‌گه‌ر ئه‌وه سزای بی لایه‌نیکی به‌سه‌زمان بی‌ت له‌لای ئه‌و قاره‌مانه‌ی که له ئه‌ده‌بیاتی سه‌حوه‌ی ئیسلامی چه‌واشه‌کار وه‌ک گه‌وره‌ترین قوربانی نیشان ده‌در‌یت، ئه‌ی ده‌بی‌ت سزای ئه‌وه‌ی پیی وابوو قورئان مه‌خلوقه چی بی‌ت؟!

عبداللای کوری ئەحمەدی کوری حەنبەل

هێرش بۆ سەر جەهمیەکان و ئەبو حەنیفە بۆ؟!

بەرلەوێ هەر شتێک بڵێن دەربارە ی رۆلی عەبدوللای کوری ئەحمەدی کوری حەنبەل لە ژێانی باوکی، دەمەوێت باسی جەهمی و جەهمیەت بکەم بە کورتی، کەدوایی بە درێژی باسی دەکەین، چونکە ناویان زۆر دووبارە بوووە لەو حەدیسەکانی کە ئیمام ئەحمەد خەلکی تێدا تەکفیر کردووە بەتایبەتی جەهمیەکان! مەبەستی ئیمام ئەحمەد و سەلهەبیەت بە گشتی لە جەهمی ئەو کەسانە کە شوێنکەوتە ی [الجهم بن صفوان] کە لە ساڵی ۱۲۸ هجری پاش بەژداری کردنی لە شۆرشێک بە رابەری الحارث بن سریق التمیمی لە دژی دەولەتی ئەمەوی. خۆی ئەو ئاراستە دەبۆیە بە ناوی [جعد بن درهم] ی مامۆستای ناوێر، هەتا هەندێ میژوونووس ئاماژەیان بۆ [جەعەدەت] کردووە. بەلام دواجای ئەو ئاراستە فیکری و فەلسەفە دینیە بەناوی جەهمیەتەو ناوێر!

سەلهەبیەکان زۆر بە خراپی باسی جەهمیەکان دەکەن و سەدان درۆ و بوختانیان دەدەنە پال، و هەتا ئەو کەمە هەقیقەتەش دەربارەیان دەلێن بە نیوێ چۆی دەلێن! لە سەرێکیترەوێش زۆربە ی هەرە زۆری سەرچاوەکانیان لە نیوێردان! یانی بە کەیفی خۆیان قسەیان لەسەر دەکەن و تۆمەتیان بۆ هەڵدەبەستن، سەرچاوەکانیشیان فەوتاندووە تا بزانی ئەوان چ دەلێن! بۆ نمونە ئەوان تۆمەتی پەک خستنی [تەعطیلی] سیفاتی خوا دەدەنە پالیان بەبێ پوونکردنەو، کاتی جەعەدی کوری درهم، لەسەر دەستی والیە شەلاتیەکی ئومەوییەکان خالیدی کوری عەبدوللای قەسری بە دڕەندەترین شیوێ سەری بپا لە رۆژی یەکەمی جەژن و لەژێر مینبەری مزگەوتدا، گووتی: خەلکێنە قوربانیەکانتان سەرپن، خوالێتانی قبول بکات، من قوربانی بە جەعەدی کوری درهم دەدەم، کە دەلێت: خودا ئیبراھیمی بە خەلیل و ھاوێی نەکردووە، و قەشەشی لەگەڵ موسا نەکردووە! [ئە زەم أن الله لم يتخذ إبراھیم خلیلاً، ولم یکن موسی تکلیماً] ببینە ئەو وەحشیەتە لە ژێر مینبەر سەری زانیەکی وا گەورە سەرپریت کە مامۆستا

و ته‌ربیه‌تده‌ری کورپی خه‌لیفه بوو و ناسراو بوو به زوهد و خواپه‌رستی!
ئیین ته‌یمیه ده‌لئیت جه‌همیه‌کان ده‌لئین خودا قسه‌کانی خسته ناو داریکه‌وه و
له‌ویوه ده‌رده‌چوون بۆ موسا، ئه‌وانه‌ش به‌و قسه‌یه کافر ده‌بن ئه‌گه‌ر تۆبه نه‌که‌ن
ده‌کوژرین!

ئه‌و نه‌فیکردنه‌ی سیفات له‌لای جه‌عدی کورپی دره‌م و جه‌همی کورپی سه‌فوان
وجه‌همیه‌کان به‌ گشتی له‌به‌ر ته‌قدیسی له‌ پاده‌به‌ده‌ریان بۆ زاتی خوا و به
پشت به‌ستن به‌ ئایه‌تی [لیس کم‌له‌ شیئ] هیچ شتیک وه‌ک ئه‌و نیه، سوور
بوون له‌سه‌ر دوورخسته‌وه‌ی هه‌موو ویکچوونیک‌ی خودا به‌ مه‌خلوقات‌ی، به‌و
شیوه‌یه لیکدانه‌وه‌ی تایبه‌ت‌یان هه‌بوو بۆ سیفات‌ه‌کانی خوا، جا پیکابیت‌یان یان
نا ئه‌وه بابه‌تیک‌ی تره‌، هه‌رچه‌نده ته‌نزیهو دوورخسته‌وه‌ی سیفاتی مادی وه‌ک
ده‌ست وچاو و پئ و دانیشتن زۆر باشتره له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی خوام چونکه
بۆجوونکردنی خوا به‌ جه‌سته‌یه‌کی گه‌وره و ده‌ست و پئ وچاو و دانیستوو
له‌سه‌ر عه‌رش و کورسیه‌وه، زیاتر له‌ بۆجوونه سه‌ره‌تاییه وه‌سه‌نیه‌کان نزیکه
بۆ زاتی خوا.. ماقوله ئه‌وانه به‌و ته‌نزیهو و ته‌قدیسی خوایه‌وه هه‌زار و سئ
سه‌د سال نه‌فره‌ت بک‌رین و ته‌کفیر بک‌رین و وه‌ک ئاژهل سه‌ره‌برین؟! دوا‌یی
زۆربه‌ی تیزه‌کانی جه‌هم له‌ وه‌لامی تیگه‌یشتنی مادیانه‌ی سه‌له‌فی بوو، به‌ تایبه‌تی
مقاتل بن سلیمان بوو که موجه‌سه‌مه‌یه‌کی سه‌له‌فی بوو، ته‌جسیمیه‌تی هینده‌ بری
کردبوو ده‌ست و پئ وچاو و جه‌سته‌ی بریار ددا بۆ خوا!

بۆ ده‌بیت باوهر بکه‌ین ئه‌حمده ته‌کفیرچی بووه‌؟!!

ئه‌وه بابه‌تیک‌ی سه‌ره‌به‌خۆیه له‌ دوا‌ییدا به‌ درێژی باسی ده‌که‌ین خوا یار بیت.
ئه‌وه‌ی زیاتر وامان لینه‌ه‌کات برۆا به‌ ده‌رچوونی ئه‌و ته‌کفیراته بکه‌ین له‌ ده‌می
ئه‌حمده‌ی کورپی هه‌نبه‌ل، عبد الله ی کورپی ئه‌حمده‌ی کورپی هه‌نبه‌له. له‌ کتییی
(السنة) عه‌بدولای کورپی ئه‌حمده‌ی کورپی هه‌نبه‌ل، هینده ته‌کفیری ئابرووبه‌ری
تیدا‌یه بۆ ئیمام ئه‌بو هه‌نیفه وکه‌سانی تر، هه‌رچه‌نده ئه‌و کتییه به‌ یه‌کتیک له
کۆله‌گه‌کانی عه‌قیده و فیکری سه‌له‌فیه‌ت و هه‌نبه‌لیه‌ت داده‌نریت له‌وه‌تی نووسراوه،
که‌چی که‌سانیک‌ی به‌ناو [میانه‌په‌و] له‌ زانایانی هه‌نبه‌لی و سه‌له‌فیه‌تی ئیحراج

کردووه، بهو درهنگانه دهلین ئه و کتیبه ناکریت خاوه نه که ی عه بدولای کورپی
ئه حمه دی کورپی حه نبه ل بیت!

وهک له کتیبی (تاریخ بغداد ۱۳/۳۷۸) دا هاتوو ه که و ئه حمه دی کورپی حه نبه ل
له کۆتاییدا بۆی ده رکه وتوه که و زه نی له مه ر ئه بو حه نیفه ده رباره ی خه لقی
قورئاندا راست نییه، ابو بکر المروزی ده گیریت ه وه: سمعت أبا عبد الله أحمد بن
حنبل يقول: «لم يصح عندنا أن أبا حنيفة كان يقول: القرآن مخلوق» به لام ئه و
ئینکار کردنه ی هیچ سو دیکی نیه له به رامبه ر پشت راست کردنه وه ی ئه و خسته
پاله له لایه ن زانا گه وره کانیا ن وهک (ابی یعلی له طبقات الحنبله، و اللالكائي له
اصول السنة، کتیبی (المقابلة بين الهدى والضلال) ی عبد الرزاق حمزة، والبيهقي
له کتیبی الاسماء والصفات، وابن الجوزي له کتیبی مناقب الامام احمد و له کتیبی
العلل المتناهيه، و ابن تيميه، وابن القيم، وشهرحکری العقیده الطحاویه، والذهبي
. نه که هینده به لکو شیخ ابن باز به سه رچاوه یه کی سه ره کی عه قیده ی سه له فی
داده نیت. هه روه ها له کتیبی «جامع بيان العلم وفضله» (۱۶۹/۲) ابن عبد البر
ده گیریت ه وه که و یحیی بن معین ده لیت: (که و ها وه لانمان له ئه هلی ه دیس زور
زیاده رۆی ده که ن له ئه بو حه نیفه وشوین که وتوانی) [أصحابنا (أي أهل الحديث)
يُفَرِّطون في أبي حنيفة وأصحابه] له و رۆژگاره ش کتیب له دژایه تی وته کفیری
ابو عنیفه به رده وامه له ده رچوون. بۆ نمونه کتیبکی هاوچه رخ به ناو نیشانی
نشر الصحیفة في ذكر الصحيح من أقوال أئمة الجرح والتعديل في أبي حنيفة
له نووسینی [الشيخ العلامة المجدد لهذا الدين في الديار اليمينية الدكتور أبو عبد
الرحمن مقبل بن هادي الوادعي]

که تاییه تی کردوه به وه لامدانه وه ی ئه و سه له فیانه ی ده یانه ویت بلین ابو حنیفه ش
ئیمامیکی به ریزی موسلمانانه، و ئه وانه ی قسه یان پیگوتوه یان ته کفیریا ن کردوه
که مینه یه کی که من، و ده مکو تی ئه وانه ش ده کات که هیرش کردنه سه ر ئه بو
حه نیفه به هه له و نه نگی له قه له م ده دن! شیخ مقبل ناوی سه دان موحه دیس
و ئیمامی سه له فییه ت ده هیتیت که قسه ی پر له سوکایه تی و جوین و ته کفیر
و ته فسیق کردن نه ماوه به ئه بو حه نیفه ی نه لیتن، هه ر له سه ره تادا ده لیت: ”
ابن ابي داود وهک له ژینامه که ی باسی ده که ین ده گیریت ه وه که موحه دیسه کان
هاوده نگی و ئیجماعیا ن هه یه له سه ر جه رح کردنی [تانه لیدانی]...

باسی قسه ی ئه وانه م نه کردوه که ته عدیلیان کردوه [یانی له ته رازووی پێواندا

باوکانی سهله فییه ت:

ته کفیر و جوین باران کردنی ته بو حنیفه

ته کفیر و جوین باران کردنی ته بو حنیفه

که و ابو ئیجماعیکی سهرتاسهر هیه له سهر شهیتاندنی ابو حنیفه و ئه و کتیبه ی عه بدولای کورپی ئه حمه دی کورپی حه نبه ل بیده عیه ک نییه له و بواره، به ئاشکرا و به دزی ته کفیریان کردوه و هه زاران درۆ تومه تیان بۆ هه لبه ستوه، ته نها له بهر ئه وه ی کابرایه کی بلیمه تی خاوه ن عه قل بوو و هیئده ئیعتیباری بۆ قال وقیله و حدشا دانه دنا.

داخی گرانم دوائی شوین که وته و قوتابیانی ابو حنیفه که وتنه ژیر کاریگه ری ئه و تیرۆره فیکریه ی سه له فیه کان، ناچاریان کردن هه ر خویان ابو حنیفه بسه له فینن، و زۆربه ی میراتی ابو حنیفه یان دیزه به ده رخونه کرد، له رایه به جورئه ته کان و بلیمه ته کانی، هه موو ئاوی ئه و ئیمامه گه وره یان له ئاشی ابن حنبل و سه له فییه ت کرد، قوتابی وا ته حریفچیت نه بیئت چاکتره!

له کتیبی (السنة) عه بدولای کورپی ئه حمه دی کورپی حه نبه ل یه ک بابیکی تایبه تی ته رخان کردوه به ناوی (ما حفظت عن ابي ومشايخي في ابي حنیفه) که سهرتاسه ری تانه وجوین وته کفیر کردنه بۆ ته بو حنیفه و هاوه لانی. که ئه وه ش نا کریت هه ر عه بدولای کورپی ئه حمه دی کورپی حه نبه ل بۆ خۆی به ده می باوکی هه لیه ستیبت، چونکه ئه حمه دی کورپی حه نبه ل وادیاره سروشتی زۆر توند وتیزی هه بو بیئت، به راده یه ک له پاش به ربوونی له زیندان په یوه ندی له گه ل که له زانایانی هه دیسی وه کو علی بن المدینی و یحی بن المعین پچراند! هه ر له بهر ئه وه ی وه ک التقیه دانیان به مه سه له ی خه لقی قورئاندا هینا!!

ته نها ئه و کتیبه ش ئه و به زمه به ته بو حنیفه ناکات به لکو نمونه ی ئه و جور ه کتیبانه له ئه ده بیاتی سه له فی زۆرن که هه ندیکمان باس کردن، که پراوپرن به جوین وتانه لیدان له نه یارانیان.

عبداللای کوری ئەحمەدی کوری حەنبەل، پۆلێکی زۆر گرنگ و ترسناکی بینووە لە ژیان و شوهرەتی باوکی، هەندیک دەلێن لە باوکی زیرەکتر بوو لە عیلمی حەدیس، ئینجا لەوەش سەرتر هەموو کتێبەکانی بەناوی ئیمام ئەحمەدی کوری حەنبەل نووسراوە لە پاش مردنی بە دەستی عبدالله ی کوری نووسراوەتەو و بۆلاو کراوەتەو! با کەمێک لەو تانە و تەشەر و تەکفیرە ی ناودارانێ سەله‌فی سەلح بگۆزینەو کە ئەحمەد بن حەنبەل گیرایەتەو و عبداللای کوری ئەحمەدی کوری حەنبەل نووسیویەتەو، سەرەپای زۆری بەلگەکان و قسەکانی سەله‌فی سەلح هەولمان داوە نمونە بە ناودارەکانیان بهێنینەو:

لە لاپەرە ی ١٨٠: (يؤجر المرء على بغض ابي حنيفة) لە ئەحمەدی کوری حەنبەل م پرسى: خەلک پاداشتی خیریان بۆ دەنوسریت بە رق لیوونەو هیان لە ئەبو حەنیفە؟ گووتی: أي والله، ئەریو ئەللا! لە لاپەرە ی ١٨١: سألت ابا يوسف عن ابي حنيفة فقال: وما تصنع به مات جهما (پای ئەبو یوسف پرسى لەبارە ی ابو حەنیفە، گووتی چ کاریکت پێتەتی ئەو وەک جەهمیەک مرد) درۆ بە دەوی یەکەم قوتابی ئەبو حەنیفەش دەکەن!

لە لاپەرە ی ١٨٢: دینه و دین آباءه القول بان القرآن مخلوق (ئاینی ئەبو حەنیفە و باوکانی گووتی قورئان مەخلوقە) بەو قسە یە بێت کێشە ی خلق القرآن زۆر کۆنترە لە سەر دەمی مەئمون ٢١٨ کۆچی!

لە لاپەرە ی ١٨٤: ابن ابی لیلی نامە ی نارد بۆ ابو حەنیفە گووتی تۆبە بکە لە گووتی قورئان مەخلوقە، ئەگینا کاریکت بە سەر دەهینم پیت ناخۆش دەبیت، یەکسەر گۆیرایەلی نیشان دا، گووتم باوکە: چۆن واتکرد، گووتی کورم وەک توقیە رازی بوونم نیشان دا.

لە لاپەرە ی ١٨٤: جعلوه كافرا (تەکفیریان کردووە) مەبەستی زانایانی سەله‌فیه! سفیانی الثوري دەلێت، حماد بن ابی سلیمان گووتی: بڕۆ لای ئەو کافرە مەبەستی ئەبو حەنیفە یە و پێی بلێ: ئەگەر دەلێت قورئان مەخلوقە لیمان نزیک نەبیتەو! گویم لە حماد بن ابی سلیمان جوینی بە ئەبو حەنیفە دەدا! [ئەو بەلگە یە بۆ جویندانی شەری سەله‌فی سەلح]

هەر ئەو حەمادە سفیان الثوري دەلێت گویم لیبو گووتی: سەیرت بە ابی حەنیفە نایەت کە دەلێت قورئان مەخلوقە؟ پێی بلێ: هە ی کافر هە ی زەندیق! [ئەگەر راست بیت ئەو حەمادە توحفە بوو لە جویندان و تەکفیرکردن، باوکیکی

مه زنی جویندان وته کفیره]

له لاپه ره ی ۱۸۶ ئه وزاعی ده لیت: ئه بو حه نیفه ئیسلام تال تال هه لده وه شینیتته وه!
له لاپه ره ی ۱۸۷ هه ر ئه وزاعی ده لیت: ما ولد فی الإسلام مولود اشر من أبي حنیفه و ابي مسلم (له ئیسلامدا که سی خراپتر له ئه بو حه نیفه و ئه بی موسلیم له دایک نه بوون) عروبه تی سه له فییه ت ببینه هه ردو وکیان عه ره بیش نین!
هه ر ئه وزاعی له لاپه ره ی ۱۸۸ ده لیت: وانه یخالف الحدیث الشریف قصدا (ئه و به نه نقه ست پیچه وانه ی حه دیسی پیغه مبه ر ده کات) به لکو هه ر باوه ری به ۱۵ حه دیسیک زیاتر نه بوو له بلیمه تی خویدا.

له لاپه ره ی ۱۸۹: ایوب السختیانی ابو حنیفه ی دیت له المسجد الحرام، که به ره و رووی هات، که ئه یوب دیتی به قوتابیانی گووت: هه لسن برۆین با توشی گه ر بوونی خویمان نه کات!

گویم له ابن عون بوو گووتی: ما ولد فی الإسلام مولود اشأم علی اهل الاسلام من أبي حنیفه (له ئیسلامدا که سی شومتر له سه ر ئیسلام له ئه بو حه نیفه خه لق نه بووه!) نه بووه!

له لاپه ره ی ۱۸۷ له لاپه ره ی ۱۹۲ ئه عمه ش ده لیت: رجل استتیب مرتین (دوو جار تۆبه ی دراوه)

هه ر ئه عمه ش ده لیت: واللہ الذی لا اله الا هو ما اعرف من هو شر منهم، قيل یعنی المرجئة؟ قال المرجئة و غیر المرجئة! سویند به لا اله الا هو له وان خراپتر ناناسم، گوئیان مه به ستی مورجیئه ئه؟ گووتی مورجئه و غهیری مورجیئه! [یانی ته نها سه له فیه کانی پی باشه، خه لکیتر هه مووی خراپن]

ابوبکر بن عیاش ده لیت: واللہ الذی لا اله الا هو لانا اخوف علی الدین منه من الفساق. [سویند به لا اله الا الله ترسم له دین له و -مه به ستی ئه بو حه نیفه یه- زیاتره له فاسقه کان]

له لاپه ره ی ۱۹۶: غیر ثقة ولا مأمون (ئه بو حه نیفه جیگای متمانه نییه و ئه مین نییه) بیگومان ئه مین نییه له سه ر خورافاتی سه له فییه ت!

له لاپه ره ی ۱۹۴: سفیان الثوری ده لیت فتاویه فتاوی الیهود (فه تواکانی وه فه توای جووه کانه) چۆن جوله که له ته ک ته وراتدا ته لمود و میشنایان دروست کرد، سه له فییه ت ئه حادیسی دروست کرد، کئ فه توا وکاری جوله که ی کردوه؟! له لاپه ره ی ۱۹۷: ضرب الله علی قبر ابي حنیفه طاقا من نار (خوا ته و قیکی له

ئاگری خستوته سهر قهبری) ئه وه غه ییه بۆ مندال فریودان باشه!
له لاپه ره ی ۱۹۷: نبطیا استنبط الامور برأیه (نه به تی بوو (واته عه ره ب نه بوو) به
بیرو پای خوی بریاری ده دا) دیسان ره گه زه رستی عرو به تی سه له فییه ت!
له لاپه ره ی ۱۹۸: سفیان الثوری ده ماری عرو به تی ده جولی ت و لئی ده گینه وه
که باسی ابو حنیفه ده کرا، ده یگووت: ئه عوزوبیلا له شه ری ئه وه نه به تی ه ی
که ئیستیعرابی کرد، واته بووه عه ره ب! [ئه وه قسه یه له عه ره بچیتی زیاتر چیه
سه له فییه کان؟]

له لاپه ره ی ۱۹۹: مالیکی کوری ئه نه س ده لیت: ما کاد أبو حنیفه إلا الدین، ئه بو
حنیفه دژایه تی ته نها له گه ل دین بوو [ناگات به یه ک له سه دا ی دوژمنایه تی
سه له فییه ت بۆ دین، به س نیه توپی زه ویتان له ئیسلام بیزار کردوه؟]
هه ر انس بن مالک له لاپه ره ی ۱۹۹ وابو حنیفه من الداء العضال وینقض
السنن (ئه بو حنیفه نه خوشیه کی کوشنده یه و سونه ته کان هه لده وه شینیت وه) یانی
سه له فییه ت ده رمانی ده ردی بی ده رمانه !

ههروه ها ده لین انس بن مالک له یه کتیک ده پرسیت: ابو حنیفه باس ده کريت له
ولاتی ئیه؟ ده لیت: به لئ، انس ده لیت: دروست نییه له و ولاته بژیت!! [ده بیت چ
تاوانیکی گه وره ی کرد بیت، خو پیغه مبه ر هاوشاری جوو و موشریک ومونافیقانیش
بوو به ئیستیلاهی ئیسلامی!]

له لاپه ره ی ۲۰۲: الحمد لله الذي كبس به بطن الأرض (سو پاس بۆ خوا چوه ژیر
گل) بیرى بچوک و کورتبینه کان!

له لاپه ره ی ۲۰۳: شریک بن عبدالله گووتی: لأن يكون في كل ربع أرباع الكوفة خمار
يبيع الخمر خير من ان يكون فيه من يقول بقول أبوحنيفة. (له هه ر گوشه یه کی
ئه وه کوفه یه مه یخانه یه ک هه بیت ومه ی بفرو شیت چاکتره له وه ی که سیکی تیدا
بیت په یرو له وه ته کانی ئه بو حنیفه بکات) ده لئی له سه ر سه له فییه تیان گو توه!
به خوا له شاره کان مه یخانه کان باشتن له و شوینانه ی بیرى توپیوی ترسناکی
سه له فییه ت بلاوده که نه وه.

که ته کفیر و جوین ده بیته ییشه ی سه له فیه کان

هەر لهو کتیبەى السّنة و له کتیبى (مسائل الامام احمد بن حنبل واسحاق بن راهويه) یش پووداوى سەردانى ئەبو حەنیفە بۆ الاعمش دەگێڕێتەو هە که زانایەکی گەورەى ئەهلى حەدیسە واتە له باوکانى دامەزێنەرە سەلهفییەتە، ئەو پوداوه گوزارش دەکات لهو پەڕى بى زەوقى وبى وێژدانى بەرامبەر کهسانىکی غەیرە سەلهفى، با له ئاستى ئەبو حەنیفەش بێت، لهو هەدا بۆت دەردەکهوێت که هیچ جۆره دۆستایەتیەک و پەيوەندیەکی مروّییانە قابیلی دروست بوون نییه له نێوان سەلهفیهک و دیندارىکی نا سەلهفى که لهسەر بپروپراکانى ئەو نەبێت، چونکه ئەوان سەلهفیهت بە دینى هەقیقى و پره‌اى خواى دەزانن، مه‌لا عبداللطیف ی مه‌دخەلیش گویم لیتبوو ده‌یگوت برایان ئەگەر نه‌زانین ١٠٠٪ ئەوه‌ی ئێمه‌ له‌سه‌رینه‌ دینی خوایه‌، نه‌ک ٩٩٪. قه‌ت ئەو ئه‌دبعايه‌ ناکه‌بن!

دهلین ئبو حنیفه که دهزائیت (ئعمهش) نهخوش که وتوه سهردانی دهکات و به و پهری ره وشتی بهرزیه و پئی دهلّیت:

باوکی محمد ئەگەر بارگرانیت بۆ دروست ئەکەم ھەموو پوژیک دەھاتمە سەردانت، ئەعمەش لە جیاتى ئەو پەوشتە بەرز وشارستانییهى ئەبو حەنیفە وەلامى دەداتەوہ و دەلیت: بەخوا تۆ بارگرانى بەسەر من ھەتا کاتیەک لە مالاھەكى خۆت دانىشتویت!! ئەى چۆن دەبیّت ئەگەر ھەموو پوژیک سەردانم بکەیت؟! (والله انک لتثقل على وانت فى منزلک فکیف اذا عدتئى!)

هەر ئهو ئەعمەشە موبارەكە وتیەکی بێ زەوقتر دەربارەى ئەبو حەنیفە دەلیت، کە لە ڕەوشتی یەکیک ناوەشیتەو ە خوێ بە زانا دابنیت، ئەو زاتە موبارەكە دەلیت: نمونەى ئەبو حەنیفە وەك یەکیكە لەشەو چوبیتە دەرەو ە و ڕەشایەك ببینیت لەو وایە خورمایە، کەچی پیسایى سەگە!! (انما مثل ابو حنیفة مثل رجل خرج باللیل فرأى سوادا فظن انها تمررة، فأن اخطاه فیکون غیر ذلک، کان خر وکلب)

له لاپه‌ره‌ی ۲۰۴هـ.ارون بن سفيان ده‌لئت: اصحاب ابي حنيفة جرب (هاوه‌لانی ئه‌سو حه‌نفه گه‌رن بان گورين به هه‌ولتيري)

هەر هارون ده‌لێت: گوێم له شریک بوو گووتی: ئه‌بو حه‌نیفه دوو جار تۆبه‌ی له کوفر پیکراوه، له‌گه‌ڵ قسه‌کانی جه‌هم و ئیرجا!

سفیان الثوری یش ده‌لێت: ئه‌بو حه‌نیفه دوو جار تۆبه‌ی له کوفر و قسه‌ی زه‌ندیقان پیکراو!

له‌ لایه‌ره‌ی ٢٠٨: ذکرُ ابي حنیفة فی المسجد مصیبة عظیمة (ناوه‌ینانی ئه‌بو حه‌نیفه له‌ مزگه‌وت گوناھێک و کاره‌ساتیکێ گه‌وره‌یه) به‌ قه‌د کاره‌ساتی ابن حنبل و ابن تیمیة و ابن عبدالوهاب ناییت!

له‌ لایه‌ره‌ی ٢٠٩: ابو حنیفة فاسد (ئه‌بو حه‌نیفه فاسیده) قه‌ل به‌ قه‌ل ده‌لێت پرووت په‌شه!

له‌ لایه‌ره‌ی ٢١٥ ما رأیت اجرا علی الله من أبی حنیفة (که‌سم به‌ جورئه‌تر به‌رامبه‌ر به‌ خوا له‌ ئه‌بو حه‌نیفه نه‌دیوه) منیش که‌سم به‌ جورئه‌تر به‌رامبه‌ر به‌ خوێنی به‌نده‌کانی خوا له‌ سه‌له‌فییه‌ت نه‌دیوه، به‌ جوړیک مرووف ده‌کوژن و سه‌رده‌بێن بۆ ئاژده‌لێش به‌و جوړه‌ گوناوه‌ و تاوانه‌! له‌ لایه‌ره‌ی ٢١٩ یقول عن ابي حنیفة انه كان یقول ”إیمان ابي بکر وإیمان ابلیس واحد“ (ئیمانی ئه‌بو به‌کر و ئیبلیس وه‌ک یه‌که) مه‌کینه‌ی درۆی سه‌له‌فییه‌ت! له‌ لایه‌ره‌ی ٢٢٢ سود الله وجه ابو حنیفة ومن یقول بقوله (خوا پرووی ئه‌بو حه‌نیفه و ئه‌وه‌شی قسه‌ی ئه‌ویشی پێ پاسته‌ په‌ش بکات) دیاره‌ کێ پروو په‌شه‌ له‌و جیهانه‌، خه‌ریکه‌ پرووی هه‌موو موسڵمانان په‌ش ده‌که‌ن سه‌له‌فییه‌کان!

ئهمه‌و توره‌هاتی تری زۆرتر وه‌ک (ئه‌بو حه‌نیفه باوکی تاوانبارانه) وه‌ل دزوجه‌رده‌ زیانبه‌خشته‌ له‌سه‌ر موسڵمانان، و ئه‌بو جیفه‌یه‌ (أبو جیفة!!) واته‌ لاشه‌ و که‌لاکی بۆگه‌ن، ناییت موسڵمان له‌ شوینیکی نیشته‌جێ بیت ناوی ئه‌بو حه‌نیفه‌ی لێ به‌ئیریت (لا یسکن البلد الذی یذکر فیہ أبو حنیفة!؟)، ئه‌گه‌ر تاوانه‌کانی به‌سه‌ر ئومه‌تی ئیسلام دابه‌ش بکریت به‌شیان ده‌کات، ده‌بیت وه‌ک یه‌کیکی گه‌ر و گوپی خۆتی لێ بپاریزی (یجب اعتزاله‌ کالأجرب المعدي بجره‌)

نا مروه‌تیان به‌وه‌ ده‌گات به‌ مردنی ئه‌بو حه‌نیفه‌ خۆشی و پێ خۆشبوون نیشان ده‌دن، بلیی دل په‌شته‌ر هه‌بیت له‌ دلی ئه‌و سه‌له‌فیانه‌!؟ له‌سه‌ر چه‌ند خیلافیکی دینی و ئیمامیکی گه‌وره‌ی موسڵمانان به‌شیتانینی!

دلخۆشبوون به مردنی زانایه کی وهک ئه بو حه نیفه!

رِیوایه ته که ده لیت هه ندی له زانایان شوکری خویان کرد به بیستنی مردنی ئه بو حه نیفه

(بعض العلماء حمدوا الله عندما سمعوا بوفاة أبي حنیفة) وزور له زانایان رازین به له عنه ت کردن له ئه بو حه نیفه (أن كثيراً من العلماء على جواز لعن أبي حنیفة) عه بدولای کوپی موبارهک هه تا گومان ده خاته زانست و عیاده تیشی، هه رچه نده ئه بو حه نیفه زور ناوداره به کۆششکردنی له عیاده ت، یه کێک لای باسی شاره زایی ئه بو حه نیفه ده کات له عیلمی هه دیس و له عیاده ت، عبدالله ابن المبارک، مه لا مه عاز گووته نی به تووندروه یه وه پیی ده لیت: ده رباره ی شاره زایی له هه دیس ئه و که سه شایسته نه بوو له و عیلمه وهک تۆ ده لیتی، من به نه ینی ده چومه مه جلیسی!

ده رباره ی عیاده تی زۆریشی ئه وه ش وانه بوو، چونکه زور چالاک بوو به یانیان له باسی مه ساییه کان تا ده گه یشته ئیواره و چالاک بوو، ئه وه ی عیاده تکه ر و شه ونخونیکه ر بێت به یانیان بێ تا قهت وکزه! بۆیه ده لێن موسلمانێ سه ختگه ر هه رده م ته مه له! ئه وه سه یری پی دیت ئه بو حه نیفه چوست و چالاک بووه! ابن المبارک له کاتیکدا ماله که ی پره له ئه سحابی هه دیس باسی چه ند هه دیسیک ده کات له مه سه له یه کدا، کابرایهک ده لیت ئه بو حه نیفه رای جیاوازه له و بابته! ئیبن موبارهک تو ره بوو و گووتی: من هه دیسی پیغه مبه رت بۆ ده گێر مه وه، تۆش باسی پیاویکم بۆ ده که یت که شمشیری پی ره و ابو له سه ر ئومه تی محمد د.خ! جاریکی تر ده لیت ئه بو حه نیفه مورجیه بوو و شمشیری پی ره و ابو!

ئاستی قسه پیگووتن و جنیودان ده گاته ئه و راده یی له شه عبه یتین گه رهک گویت له قسه ی ئه و سه له فی سالحانه نابیت: عبدالله ده لیت: من هاوه لانی ئه بو حه نیفه لای من وهک ئه و ده فلیده رانه ن یان دمبکچیه نه ن، ئه گه ر یه کێکیان پاشه لی رووت کرد له مزگه وت، گوپی پی نادات خه لک بییتیت! [ما شبهت اصحاب ابي حنیفة الا بمنزلة الدفافین لو ان رجلا کشف استه في المسجد ما بالی من رآه منهم].

ئه مه و نمونه ی تری زور له و ئه لفازه ناشیرانه ی که به پیی کتیه که ی عبدالله

ی کورپی ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل له ده‌می سه‌له‌فی سال‌ح ده‌رچوه، له ده‌می خراپ‌ترین پیاو‌خراپ ده‌رنا‌چیت، سه‌یره که به ده‌ست و په‌نجه‌ی عه‌بدو‌لای کورپی ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل ده‌گو‌یزریت‌ه‌وه، که ئه‌ویش ئیمامیکه له ئیمامه‌کانی سه‌له‌فیه‌ت، و ابزانم ئه‌وی له‌سه‌رتاوه ئه‌و نو‌سینه‌ی خو‌یندبیت‌ه‌وه ئیستا پیتی سه‌یر نابیت ئه‌و هه‌موو جو‌ینی سوک و ده‌مپسی و بو‌غز و غه‌در و پیاو‌کوشتن و سه‌ربرینه‌ی به‌رده‌م کام‌یرا له‌و سه‌له‌فیانه ده‌رچیت!

ئه‌و عب‌الله یه هیمایه‌کی گه‌وره‌ی سه‌له‌فیه هه‌نبه‌لیه‌کان بوو، که هه‌موو زانست و عیلمی هه‌دیسی باوکی نو‌وسیه‌وه، ئه‌و پیاوه له‌لایه‌ن الن‌سائی و الدار قطنی و البغ‌دادی و الذه‌بی و جه‌ندینی تر، له ئیمامه‌کانی ئه‌هلی هه‌دیس ته‌وسیق کراوه و متمانه‌ی پیدراوه! عب‌الله هه‌ر له سه‌ره‌تای هه‌لمه‌ته‌که‌ی دژی ئه‌بی هه‌نیفه ده‌لیت که‌وا باوکی، یه‌عنی ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل بنه‌مای هاوه‌لیتی له‌گه‌ل هاوه‌لانی له‌سه‌ر دوو پایه بنیات نابوو:

یه‌که‌م: متمانه‌ی به‌ هاوه‌لانی نه‌بوو ته‌نها ئه‌گه‌ر ر‌قیان له ئه‌بو هه‌نیفه ببوایه‌وه و قسه‌کانیان ر‌ه‌ت کردبایه‌وه وه‌ک له لاپه‌ره‌ی ۱۸۰ له‌یه‌که‌م ر‌یوایه‌ت دا ده‌لیت: سمعت أبي (ابن حنبل) يقول: عن عبد الرحمن بن مهدي، أنه قال: «من حسن علم الرجل أن ينظر في رأي أبي حنيفة».. (السنة ۲۲۷)

گو‌یم لیبوو باو‌کم ده‌یگو‌وت له چاک زانایی و عیلم چاکی پیاو ئه‌وه‌یه ر‌ای ئه‌بو هه‌نیفه ر‌ه‌ت بکاته‌وه!!

دووهم: مه‌زه‌به‌که‌ی له‌سه‌ر ر‌ق له ئه‌بو هه‌نیفه و خه‌ل‌کیت‌ری ئه‌هلی عه‌قل و دین بنیات نابوو، وه‌ک له لاپه‌ره‌ی ۱۸۰ باس‌مان کرد پیشوو: ده‌لیت: (له ئه‌حمه‌دی کورپی هه‌نبه‌ل م پرس‌ی: خه‌ل‌ک پاداشتی خ‌یزیان بو‌ ده‌نوس‌ریت به‌ ر‌ق لیبو‌ونه‌ویان له ئه‌بو هه‌نیفه؟ گو‌وتی: آی واللّه، ئه‌ریوه‌للا!) یانی مه‌جال‌ی به‌ در‌وخستنه‌وه‌ی تیدا نییه، ئه‌و ر‌یوایاتانه‌شی که باسی قسه‌ی باشی سه‌له‌فی سال‌ح ده‌که‌ن له‌سه‌ر ئه‌بو هه‌نیفه، هه‌مووی در‌وست‌کراوه و در‌ویه پاش سی سه‌د سال له ۵۰۰ ده‌کانی کو‌چی دانراون.

به‌شی سییه‌م

به‌به‌هاری: نمونه‌ی بالای مروی توندپره‌وی سه‌له‌فی

یاسای ئیمان Credo

کتییکی تری پیروژ له‌گه‌ل قورئان!

پیوه‌ریک بو پێوانی خه‌لکی بیدعه‌چی!

په‌سند کردن له‌سه‌ر بنچینه‌ی سه‌له‌فی بوون نه‌ک دینداری

وخووره‌وشت!!

دابپانی سه‌رتاسه‌ری له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی سه‌له‌فی نین!!

ئیبین تیمیه و ناسیبیه‌ت و سه‌له‌فیه‌ت و عروبته‌ت

جیهادی قه‌بر! ئیبینول ته‌یمیه (٦١١-٧٢٨هـ) بایه‌خه‌ بچوکه‌کانی

ژیانی رۆژانه‌ی

ناسیبیه‌ت له‌رونترین شیوه‌دا!

ئیبین ته‌یمیه پێشیلی بنه‌ماکانی سه‌له‌فیه‌ت ده‌کات!

پێشیلی هه‌دیه‌ی سه‌حیحی بوخاریش!

ده‌مارگرژی بو ابن تیمیه

ئایه ئیبین ته‌یمیه ی باوکی توندوتیژی سه‌له‌فیزم کورد بوو؟!

ابن تیمیه و سه‌له‌فیه‌ت و عروبته‌ت...

بهره‌هاری: نمونه‌ی بالایی مروّی توندیره‌وی سه‌له‌فی

ناوی (الحسن بن علی بن خلف ابو محمد البربهاری) یه (۲۳۳-۳۲۹ هـ)، یه‌کیکه له ههره که‌سه به‌ناوبانگه‌کانی، که به‌ژداریه‌کی زۆر کاریگه‌ریان هه‌بوه له دامه‌زراندنی تیۆری سه‌له‌فییه‌تی توندیره‌و. که ژياننامه‌ی ده‌خوینیته‌وه هه‌ست ده‌که‌یت ئه‌و پیاوه هیچ کاریکی نه‌بوه جگه له جۆشدانی فیکری توندیره‌و وته‌کفیری سه‌له‌فییه‌ت نه‌بیّت. دانه‌ری (طبقات الحنابلة) ده‌گیڕپته‌وه:

وسمعت أخي القاسم -نضر الله وجهه- يقول: « لم يكن البربهاري يجلس مجلساً إلا ويذكر فيه أن الله عز وجل يقعد محمداً صلى الله عليه وسلم معه على العرش. [۱]

”بهره‌هاری له ههر مه‌جلیسیک دانیشتبا ده‌یگوت خوای گه‌وره مه‌مه‌د له‌گه‌ل خۆی داده‌نیشینیت له‌سه‌ر عه‌رش“

ئه‌وه ده‌قه وه‌ک ئه‌و قسه‌یه‌ی سه‌له‌فییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆمانه که سه‌ر زبان وبن زبانیان (خوا له‌سه‌ر عه‌رشه‌که‌یه‌تی له ئاسمان) که‌س نازانی ده‌بیّت گوته‌نی ئه‌و قسه‌یه له هه‌موو مه‌جلیسیک سودی چی بیّت؟! ته‌نها سودیکی هه‌بیّت وروژاندنی که‌سانی تره له‌وانه‌ی به شیوه‌یه‌کی تر بۆ ئه‌و مه‌سه‌له عه‌قایدیانه ده‌پوانن.

هه‌وله‌کانی بهره‌هاری سه‌ری له ئاشوب و فیتنه‌یه‌کی گه‌وره ده‌رکرد له سالی ۳۲۹ هه‌جری له نێوان سونه وشیععه، به مه‌به‌ستی روخاندنی مزگه‌وتی براسا (براثا) ی شیععه‌کان، پاش ئه‌وه‌ی جاری پێشو له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المقدر بالله روخترا وه‌ک ابن الجوزی له (المنتظم في تاريخ الملوك والامم) دا باسی ده‌کات. بهره‌هاری هه‌نده متمانه‌ی به مه‌سه‌له‌ک وپێبازی خۆی هه‌بوه به جۆریک هانی شوین که‌وتوانی خۆی ده‌دا که به هیچ شیوه‌یه‌ک قسه وه‌له‌سوکه‌وت له‌گه‌ل ئه‌وانی تر نه‌که‌ن که ئه‌و ناویان ده‌نیّت به ئه‌هلی بیدعه!

نه‌ک هه‌نده به‌لکو هه‌نده توند وتوش بوه هه‌تا به لوت به‌رزی په‌فتاری له‌گه‌ل زانایانی له خۆشی گه‌وره‌تر وشاره‌زاتر ده‌کرد، بۆ نمونه وه‌ک (ئه‌بو له‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری). دانه‌ری کتیبی (طبقات الحنابلة) ئه‌و روداوه ده‌گیڕپته‌وه:

”قرأت على علي القرشي عن الحسن الأهوازي قال: سمعت أبا عبد الله الحمراني يقول: لما دخل الأشعري إلى بغداد جاء إلى البربهاري فجعل يقول: رددت على الجبائي وعلى أبي هاشم ونقضت عليهم وعلى اليهود والنصارى والمجوس وقلت

لهم وقالوا وأكثر الكلام في ذلك فلما سكت، قال البربهاري: ما أدري مما قلت قليلاً ولا كثيراً ولا نعرف إلا ما قاله أبو عبد الله أحمد بن حنبل قال: فخرج من عنده وصنف كتاب "الإبانة" فلم يقبله منه ولم يظهر ببغداد إلى أن خرج منها. [٢] "کاتیک ئه‌شعهری هاته به‌غدا چو بۆ لای به‌ربه‌هاری، ده‌ستی به‌قسان کرد وده‌یگوت: وه‌لامی ئه‌بو عه‌لی ئه‌لجه‌بائی و عه‌لی کوپی هاشم دایه‌وه، و به‌ربه‌رچی ئه‌وان وجوو و مه‌سیحی و مه‌جوسیم دایه‌وه، من وام وت وئه‌وان وایان وت، وزور له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی کرد (وه‌ک بلی‌ی زانایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک ئه‌شعهری پیو‌یستی به‌ماستاو کردن بیت بۆ ئه‌و به‌ربه‌هارییه‌ی که به‌قه‌د یه‌ک له‌سه‌دای ئه‌شعهری ناوبنگ و عیلمی نه‌بوه)، کاتیک بیده‌نگ بوو، به‌ربه‌هاری گوتی: ئه‌وه‌ی گوتت، نه‌که‌م، نه‌زیاد هیچیان نازانم، جگه‌له‌وه‌ی باوکی عه‌بدو لا ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبل وتویه‌تی (نه‌ک پیغه‌مبه‌ر) هیچ نازانین. ئینجا گوتی: له‌لای ئه‌و ده‌رچوو وکتییی (الابانه) ی نوسی، به‌لام ئه‌ویشی لی قبول نه‌کرد، وئیت به‌ولاوه ئه‌شعهری له‌به‌غدا به‌دیار نه‌که‌وت تا لی ده‌رچوو!" [٣]

ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌واله‌هه‌لبه‌ستراویش بیت، که له‌مواله‌غاتی سه‌له‌فی ده‌چیت، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌لبه‌ستراویش بیت، ئه‌وه‌گوزارش ده‌کات له‌و عه‌قلیه‌ته‌ی که به‌و په‌پی سوکی هوه‌ده‌روانیه‌ موخالیفه‌کانی له‌ناو بازنه‌ی هه‌مان دیندا. ئه‌گه‌ر نا چۆن خه‌لک ره‌فتار له‌گه‌ل زانایه‌کی پایه‌به‌رز و بلیمه‌تی وه‌ک ئه‌شعهری ده‌کات به‌و شیوه‌یه‌ لووتبه‌رزیه‌؟ نه‌ک ئه‌وه‌ش هه‌تا ئه‌و کتیه‌شی (الابانه) ی لی قبول ناکات که گوايه ئه‌شعهری وه‌ک په‌شیماننامه‌یه‌ک نوسیویه‌تی له‌پاش ته‌به‌نا کردنی سه‌له‌فیه‌ت، و سه‌له‌فیه‌کان تا ئه‌مرو‌ش به‌و په‌پی حه‌ماسه‌ته‌وه‌ پیتشوازی لیده‌که‌ن له‌ئه‌ده‌بیاته‌کانیاندا.

من له‌بنه‌رتدا له‌و باوه‌ره‌دام ئه‌و هه‌واله‌هه‌لبه‌ستراوه، یان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌مواله‌غه‌ی تیکراوه، چونکه ئه‌و مواله‌غه‌تانه زور باوه له‌ناو عه‌قلیه‌تی سه‌له‌فیه‌ت وه‌ک بۆ نمونه پ‌ژمینکی به‌ربه‌هاری هینه‌ده‌گه‌وره‌ده‌که‌ن و ده‌لین «فی صفر سنة ثلاث وعشرين وثلاثمائة وفي هذه السنة ازادات حشمة البربهاري وعلت کلمته وظهر أصحابه وانتشروا في الإنكار على المبتدعة فبلغنا أن البربهاري اجتاز بالجانب الغربي فعطس فشمته أصحابه فارتفعت ضجتهم حتى سمعها الخليفة وهو في روشنه فسأل عن الحال، فأخبر بها فاستهولها» [٤]

"پیمان گه‌یشته‌وه که به‌ربه‌هاری به‌لای رۆژئاوا دا تیده‌په‌پی و پ‌ژمی، وشوین

که وتوانی وهلامی پڙمینه که یان دایه وه، به جوړیک دهنگیان بهرز بووه هه تا گه یشته وه گوچکه ی خودی خلیفه، کاتی پرساری کرد ئه وهه رایه چیه وچی رویداوه؟ پیتان گوت -ئه وه پڙمینی موباره کی بهر به هاریه خه لک یرحمک الله پی ده لئین!- وزوری پی گه وره بوو»

یاسای ئیمان Credo

بهر به هاری یاسایه کی ئیمانی Credo نویسه له مهر عه قیده ی سه له فییه ت به ناوی (السنة) هه مان ئه وتوند وتیژه وسوک سه رنجده نی ئیمانه کانی سه له فییه تی وهک ئه حمده ی کوپی حنبهل دووباره ده کاته وه، ئه وه عه قیده قه ویمه یان یاسای ئیمانه چاکترین گوزارش که ره له چونیه تی بیرکردنه وه و بیروبا وه پی ئه وه پاسه وانه ی ئیمانه، بویه هه ولده دین چهند لایه نیکی وهک نمونه بخینه پروو: بهر به هاری له یاسای ئیمانه که ی زور به ی بیروپاکانی ئه حمده ی کوپی حنبهل دووباره ده کاته وه، بو نمونه له ژماره ۱۰۱ ی عه قیده که دا ده لئیت:

۱۰۱ - وقال بعض العلماء منهم أحمد بن حنبل : الجهمي كافر، ليس من أهل القبلة، حلال الدم، لا يرث ولا يورث، لأنه قال : لا جمعة و لا جماعة، ولا عیدین، ولا صدقة [۵]

ئه وه رپوایه ته وچه ندینی تر له بابه تی ئه حمده ی کوپی حنبه لی پیشودا وهرمان گیرا وه ته وه سه ر کوردی.

له ژماره ۱۰۲ ده لئیت (بزانه بیدعه هه رگیز نه هاتوه ته نها له که سانی هه رچی وپه رچی وهه مه جی وشوین که وته ی هه ر بانگیکی ئاشوب وفیتته نه بیت، ئه وانه ی له گل هه لکردنی هه ربایه ک ده چه مینه وه، ئه وه شی وا بیت دینی نییه)

” ۱۰۲ - واعلم أنه لم تجيء بدعة قط إلا من الهمج الرعاع أتباع كل ناعق، يميلون مع كل ريح، فمن كان هكذا فلا دين له.“ [۶] ئه وه سه فه ش ده قوده ق له وته یه کی عه لی کوپی ئه بو تالییدا هاتوه که ده لئیت (: الناس ثلاثة: عالم رباني، ومُتَعَلِّم على سبيل نَجاةٍ، وهَمَّجٌ رَعاعٌ أَتْبَاعُ كُلِّ نَاعِقٍ)

بهر به هاری پی وایه ئه وه ی ته نها سونه تی پیغه مبه ر وهاوه لانی وجه ماعه تی ئه هلی سونه جیبه جی بکات ئه وه سه رده که ویت به سه ر ئه هلی بیدعه، وجه سته ی

دهحه سیته وه....چونکه گوايه پیغه مبه ر وتویه تی: نه که ن قولبینه وه (!) یان قسه ی
زل زل بکه ن، دهستبگرن به دینی دیرینتان)
”ومن اقتصر على سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم وما كان عليه أصحابه
والجماعة، فalc على أهل البدعة كلهم، واستراح بدنه، وسلم له دينه إن شاء الله،
لأن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : ستفترق أمتي. وبين لنا رسول الله
صلى الله عل يه وسلم الناجي منها فقال : ما كنت أنا عليه اليوم وأصحابي . فهذا
هو الشفاء والبيان، والأمر الواضح، والمنار المستنير، وقال رسول الله صلى الله
عليه وسلم : إياكم والتعمق، وإياكم والتقطع، وعليكم بدينكم العتيق “[V]
تا ئیره هیچ کیشه یه کی وا نییه:

به لام ده مارگرژی به ربه هاری هینده سهر دهکات، به راده یه ک پیتی وایه هه موو
گروه ومه زه به کان گومران وبؤ دوزخ دهچن یه کیان نه بیت، ئه ویش ئه وانه ن
که باوه ریان به و کتیبه ی ئه و (السنه) هه یه، وله دله وه باوه ری پی هه بوو به بی
گومان. ئه و که سه ده بیته خاوه نی سونه ت، وئویش له ناجی وسه رفرازه کانه
ئینشاللا. له سه ره تادا وامزانی مه به ستی قورئانه که چی پاش دوباره بوونه وه ی
له چه ندین شوین زور به ئاشکرا بؤم ده رکه وت که مه به ستی کتیبی (السنه) ی
خویه تی!!

” ۱۱۰ - واعلموا رحمکم الله أن أصول البدع أربعة أبواب : انشعب من هذه الأربعة
إثنان وسبعون هوی، ثم يصير كل واحد من البدعة يشعب، حتى تصير كلها إلى
الفين وثمان مائة قاله، وكلها ضلالة، وكلها في النار، إلا واحدة وهو من آمن
بما في هذا الكتاب، واعتقده من غير ريبه في قلبه ولا شکوک، فهو صاحب
سنة، وهو الناجي إن شاء الله. “[A]

کتیبیکی تری پیروژ له گه ل قورئان!

به و یاسا ئیمانیه ی که وه ک بیدعه یه که له سه ر دهستی چه ند زانیه کی سه له فی،
وچه ند خه لیفه یه کی عه باسی، وه ک موته وه کیل وموقته دیر بیللا و به ربه هاری
وئیینول به ته وابن تیمیه وکه سانی تر ده رچوو، ئاکامیکی زور تر سناکی لیکه وته وه،
ئویش ئه وه بوو ئه و دهقه نوسراوانه ی دهستی ئه و که سانه، زالکران به سه ر

دهقی رهسه نی سه ره کیش، وبه لکو ئیلتیزام کردن بهو دهقه نوسراوانه پیشخرا بهسه ر ئیلتیزام کردن به دهقی یه که می ره سه ن. بویه بهر به هاری بهو په پی متمانه وه دوباره وسپیاره دوپات و جهخت دهکاته وه له سه ر گرنگی کتیبه که ی، وبه لکو ته شبیهی دهکات به قورئان که نابیت گومان له یه ک حهرفی بکریت، چونکه ئه وه ی گومانی به یه ک حهرفی کتیبه که ی ئه وی برد ئه وه بی دینه:

وعلیک بالتصدیق والتسلیم والتفویض والرضی لما فی هذا الكتاب ، ولا تکتم هذا الكتاب أحدا من أهل القبلة فعسی یرد الله به حیرانا عن حیرته، أو صاحب بدعة عن بدعته، أو ضالا عن ضلالتة، فینجو به، فاتق الله، وعلیک بالأمر الأول العتیق، وهو ما وصفت لک فی هذا الكتاب، فرحم الله عبدا ورحم والیه قرأ هذا الكتاب ، وبثه، وعمل به، ودعا إلیه، واحتج به، فإنه دین الله ودین رسول الله صلی الله علیه وسلم، فإنه من استحل شیئا خلاف ما فی هذا الكتاب ، فإنه لیس ی دین لله بدین ، وقد رده کله ، کما لو أن عبدا آمن بجميع ما قال الله تبارک وتعالی إلا أنه شک فی حرف ، فقد رد جميع ما قال الله تعالی ، وهو کافر [9]

ئینجا زور راشکاوانه ئه و یاسای ئیماننه دهکاته قورئانیک وهه مان ئه و دهسته واژانه ی که بۆ قورئان به کار دیت ئه و بۆ نوسراوه که ی خوی (السنه) به کاری دهینیتته وه، دهلی:

”فمن أقر بما فی هذا الكتاب وآمن به واتخذة إماما، ولم یشک فی حرف منه، ولم یجد حرفا واحدا، فهو صاحب سنة وجماعة کامل قد اکتملت فیہ السنة، ومن جحد حرفا مما فی هذا الكتاب، أو شک فی حرف منه، أو شک، أو وقف، فهو صاحب هوی“ [10]

پیوه ریک بۆ پیوانی خه لکی بیده چی!

بهر به هاری پیوه ریکی ساده وئاسان داده نیت بۆ شوین که وتوانی بۆ ئه وه ی نه که ونه ژیر کاریگه ری ئه هلی بیده ع به قه ولی خوی، دهلیت: (ئه گه ر گویت له پیاویک بوو گوئی: فلان که س ته شبیهیه (موشه بییه)، وفلان که س ده رباره ی ته شبیه ده دویت، تاوانباری بکه وبزانه کابرایه کی جه همیه. ئه گه ر گویت له پیاویک بوو گوئی: فلان که س ناسیبیه، ئه وه بزانه که خوی رافیزییه (شیعیه).

ئه‌گهر گویت له پیاویک بوو گوتی: باسی ته‌وحید بکه، وته‌وحیدم بۆ شه‌رح بکه، بزانه ئه‌وه خه‌وارچیکی موخته‌زیلییه، یان گوتی: فلان کهس ئیجباریه یان باسی جه‌بر - ئه‌وانه‌ی پێیان وایه هه‌موو کرده‌وه‌کانمان له‌سه‌رمان سه‌پاندراوه به ئیجباری -، یان باسی دادپه‌روه‌ری وعه‌دلی کرد، ئه‌وه لیت مه‌علوم بیت ئه‌و کهسه قه‌ده‌رییه، چونکه ئه‌و ناوانه نوێکردن، وخه‌لکی خاوه‌ن هه‌واکان دروستیان کردوون)

”وإن سمعت الرجل يقول : فلان مشبه، وفلان يتكلم في التشبيه، فاتهمه واعلم أنه جهمي، وإذا سمعت الرجل يقول : فلان ناصبي، فاعلم أنه رافضي، وإذا سمعت الرجل يقول : تكلم بالتوحيد، وشرح لي التوحيد، فاعلم أنه خارجي معتزلي، أو يقول : فلان مجبر أو يتكلم بالإجبار، أو يتكلم بالعدل، فاعلم أنه قدری، لأن هذه الأسماء محدثة، أحدثها أهل الأهواء“ [۱۱]

په‌سند کردن له‌سه‌ر بنچینه‌ی سه‌له‌فی بوون نه‌ک دینداری و خو‌وره‌وشت!!

به‌ربه‌هاری هه‌نگاویکی تر ده‌نیت به‌ره‌و لوتکه‌ی توندپه‌وی، کاتیک زۆر به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر و دوور له هه‌موو به‌هایه‌کی ئینسانی و دینی و قورئانی‌ش، که هه‌تا ستایشی دینداری وئه‌مانه‌ت وچه‌ندین سیفاتی چاکی غه‌یره موسلمانیش ده‌کات، ده‌لێت: (ئه‌گهر پیاویکی ئه‌هلی سونه‌ت - واته سه‌له‌فی مه‌ش‌ره‌ب - دیت مه‌سه‌له‌ک ومه‌زه‌به‌ی خراپ بوو، وفاسیق وفاجیر بوو، وزۆر گوناکه‌ر بوو وگومرا بوو به‌لام له‌سه‌ر ریگای سونه‌ت بوو - واته هه‌ر به‌ناو - هاوه‌لێتی بکه، وله‌گه‌لی دانیشه، وگوناهه‌کانی ئه‌و زیانیان بۆ تۆ نییه - ئه‌ی چی له‌حه‌دیه‌سی (المرء علی دین خلیله) ده‌که‌یت؟! - . ئه‌گهر پیاویکی توت دیت هه‌رده‌م خه‌ریکی خواپه‌رستی بوو، وچاوی له‌دو‌نیادا نه‌بوو، وکاروپیشه‌ی عیبادت بوو به‌لام له‌ئه‌هلی ئه‌هوا بوو، له‌گه‌لی دامه‌نیشه، وگوێ بۆ قسه‌کانی مه‌گره، وله‌گه‌لیدا به‌پێگادا مه‌چۆ، چونکه من به‌دوری نازانم ریگای ئه‌وت بۆ شیرین بیت، وله‌گه‌ل ئه‌ودا بفه‌وتیت.

” وإذا رأيت الرجل من أهل السنة رديء الطريق و المذهب، فاسقا فاجرا، صاحب

معاصي ضالا وهو على السنة، فاصحبه، واجلس معه، فإنه ليس يضرک معصيته، وإذا رأيت الرجل مجتهدا في العبادة متقشفاً بالعبادة صاحب هوى، فلا تجالسّه، ولا تقعد معه، ولا تسمع كلامه، ولا تمش معه في طريق، فإنّي لا آمن أن تستحلي طريقته، فتهلك معه” [١٢]

ھەر بۆ زیاتر بە ھێزکردنی قسەکانی نمونە بە یەکیەک لە باوەکانی سەھەییەتە دەھینیتەو و دەلیت: (یونسى كورى عوبيد كورەكەى دیت لە مالى خاوەن ھەوايەك - واتە غەیرە سەھەفی - دەردەچوو، گوتى: كورەكەم، پێم خۆشترە بتيبىم لە مالى نيرەموك كورچیت - نازانم نيرەموك بۆ وا نەگريس وينا دەكریت - نەك لە مالى فلان كەس و فلان كەس. بچیتەو ھە لاى خوا وەك زيناكەر و فاسيق و دز و خائين، پێم خۆشترە بگەریتەو ھە لاى بە قسەى فلان و فلانەو. نا بينيت يونسى كورى عوبيد زانيويه تى كە نيرەموك كورەكەى لە دینەكەى گومرا ناكات، بەلام بیدەچی گومراى دەكات تا بەرەو كوفرى دەبات!!!)

تەسەور كە زيناكەر و خائين و فاسيق و دز چاكتەر بيت لە پياويكى خواناس و ماندوى كۆرى عيبادەت، ھەر لەبەر ئەو ھى لە چەند لقىكى بيروباوەر لەگەڵ سەھەفەك يەك ناگريتەو. چونكە دەمارگرژی بەيەك ميكانيزم كار دەكات، بۆيە بەوداوانە مەلایەكى ناودارى شيعەكان ھەمان مەنتيق و بيري دارزيوى دوبارە كردبوەو، بە دەنگ و وينا لەسەر توپى ئيتتەرنيت بلاوبوەو، وکەوتە ژير نەفرەت و پرەخنەى سونەكان و زور لە شيعەکانيش. بەلام بەرەھارى ئەو مەنتيقە نەخۆش و فاشيەى تەنھا بە نوسين بەجى ھيشتو، وشوین کەوتوانيشى دەقا و دەق پەيرەوى لیدەکەن، ئەى نابینی چەند مەکرۆھن لەناو خەلکى لەبەر ئەو تەسەوراتە نەخۆش و پارائويانە؟!

”ورأى يونس بن عبيد ابنه وقد خرج من عند صاحب هوى، فقال : يا بني من أين جئت ؟ قال : من عند فلان، قال : يا بني ! لأن أراك خرجت من بيت خنثى، أحب إلي من أن أراك تخرج من بيت فلان وفلان، ولأن تلقى الله يا بني زانيا فاسقا سارقا خائنا، أحب إلي من أن تلقاه بقول فلان وفلان ألا ترى أن يونس بن عبيد قد علم أن الخنثى لا يضلّ ابنه عن دينه، وأن صاحب البدعة يضلّه حتى يكفر ؟“ . [١٣]

دابړانی سهرتاسه‌ری له‌گه‌ل‌ ئه‌وانه‌ی سه‌له‌فی نین!!

ئینجا بۆ توندتر کردنی ئه‌و دابړانه‌ی سه‌له‌فیه‌کان له‌گه‌ل‌ هه‌موو موسلمانانی تر که زوږبه‌ی هه‌ره زوږی موسلمانان پیک ده‌هینیت، چه‌ندین وته‌ی تری ئه‌ئیمه‌کانی سه‌له‌فیه‌ت ده‌هینیت‌وه، که تیکرایان بیانوو ده‌دنه‌ ده‌ست که‌سانی تر تا سهر ئیسقان پ‌قیان لیان بیت‌وه:

”وقال سفیان الثوري : من أصغى بإذنه إلى صاحب بدعة، خرج من عصمة الله، و وكل إليها يعني : إلى البدع .“

(ئوه‌ی گوئی بۆ خاوه‌ن بیدعه‌یه‌ک گرت، له‌ پاراستنی خوا ده‌رده‌چیت، وده‌دریت‌ه ده‌ستی بیدعه‌)

وقال داود بن أبي هند : أوحى الله تبارك وتعالى إلى موسى ابن عمران: لا تجالس أهل البدع، فإن جالسهم فحاک في صدرک شيء مما يقولون أكبیتک في نار جهنم.

فوزه‌یلی کوږ عه‌یاز (الفضیل بن عیاض) هه‌ر نه‌فیری عام ده‌رده‌کات دژی هه‌ر نا سه‌له‌فیه‌ک له‌ وته‌ به‌نرخه‌کانی:

” ” من جالس صاحب بدعة، لم يعط الحکمة . وقال : لا تجلس مع صاحب بدعة، فأني أخاف أن تتزل عليك اللعنة، وقال : من أحب صاحب بدعة، أحبط الله عمله، وأخرج نور الإسلام من قلبه .“ [١٤]

(ئوه‌ی له‌گه‌ل‌ بیدعه‌چی دانیش، ئه‌وه‌ خوا حیکمه‌تی پ‌ نادات...له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن بیدعه‌ دامه‌نیشه‌ چونکه‌ ده‌ترسم نه‌فره‌تت به‌سه‌ردا بباریت!! هه‌روه‌ها ده‌ل‌یت: ئه‌وه‌ی بیدعه‌چی خۆش بویت، خوا کاره‌کانی پوچه‌ل‌ ده‌کاته‌وه، وروناکی ئیسلامی له‌ دل‌ ده‌رده‌کات)

نه‌به‌ری دوژمنکارانه‌ی به‌رزتر ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئاستیک تا ده‌گاته‌ شه‌ری سهرتاسه‌ری، بی ئه‌وه‌ی گوئ‌ بده‌ن به‌ گرنگی یه‌ک پارچه‌یی کومه‌لگای ئیسلام:

(ئوه‌ی خاوه‌ن بیدعه‌یه‌کی به‌گه‌وره‌ زانی، ئه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ که کومه‌ک به‌وانه‌ ده‌که‌ن که ئیسلام ده‌روخین، ئه‌وه‌ی به‌رووی بیدعه‌چی پیکه‌نی، ئه‌وه‌ گالته‌ به‌وانه‌ ده‌کات که خوا بۆ موحه‌مدی دابه‌زاندوه!!، ئه‌وه‌شی که‌که‌ی خوی دایه‌ بیدعه‌چی یه‌ک ئه‌وه‌ په‌یوه‌ندی ره‌حمی پچراند، ئه‌وه‌شی به‌دوای جه‌نازه‌ی بیدعه‌چی رویش (هه‌تا پاش مردنیش لی‌ ناگه‌رین!!) ده‌که‌ویت به‌ر ناڤه‌زایی خوا هه‌تا ده‌گه‌ریت‌وه. هه‌روه‌ها فوزه‌یلی کوږی عه‌یاز ده‌ل‌یت: له‌گه‌ل‌ جوله‌که‌

ومه سىحى نان دهخۆم، له گهال بیدعه چى ناخۆم، وحه ز دهكه م شورايه كى ئاسنين له نىوان من و بیدعه چى دا هه بىت. ئه گهر خوا زانى پياويك رقى له بیدعه چى يه، ئه وه لىي خوش ده بىت، هه رچه نده كرده وهى چاكيشى كه م بىت، خاوه ن سونه ش هه رگيز پشتگيرى بیدعه چى ناكات ته نها به نىفاق نه بىت!!!

”من عظم صاحب بدعة، فقد أعان على هدم الإسلام، ومن تبسم في وجه مبتدع، فقد استخف بما أنزل الله عز وجل على محمد صلى الله عليه وسلم، ومن ز وج كريمته من مبتدع، فقد قطع رحمها، ومن تبع جنازة مبتدع لم يزل في سخط الله حتى يرجع. وقال الفضيل بن عياض: أكل مع يهودي ونصراني ولا أكل مع مبتدع، وأحب أن يكون بيني وبين صاحب بدعة حصن من حديد. وقال الفضيل بن عياض: إذا علم الله من الرجل أنه مبغض لصاحب بدعة، غفر له، وإن قل عمله، ولا يكن صاحب سنة يمالئ صاحب بدعة إلا نفاقاً“ [١٥]

شه ره كه به وه دهكات كه له پيناو خوا، بیدعه چى يان (غه يره سه له فى) به و په رى زبرى وتوند وتيزه وه موعامه له بكه يت، چونكه هه ر به پنى وته كانى ئه و واعيزه ي كه راهيه ت: ئه وهى پرووى له بیدعه چى وه رگيزا ئه و خوا دلئى پر دهكات له باوه، وئه وهى به خاوه ن بیدعه هه لشاخا يان تىي خورپه وه، ئه وه خوا له رۆژى توفاندنى گه وره هيمن وئاسوده ي دهكات، وئه وه شى ئيه انه ي (!) بیدعه چى بكات خوا سه د پله به رزى ده كاته وه له به هه شت!!!

”ومن أعرض بوجهه عن صاحب بدعة، ملأ الله قلبه إيماناً، ومن انتهر صاحب بدعة آمنه الله يوم الفرع الأكبر، ومن أهان صاحب بدعة، رفعه الله في الجنة مائة درجة“ [١٦]

بينه به رچاوت، كۆمه لگايه ك به و تيوور وعه قايد وزيه نيته ته دوژمنكار و جياخوازو توند په وهى سه له فييه ت حوكم بكرىت چ كاره ساتيكيان به سه ر دىت؟! نمونه ي به رگه نه گرتنى خه لك بو ئه و جوړه تيگه يشتنه زۆره له كوردستان وئه فغانستان وجه زائير وچه ندين ولاتى تر، به لام جه ماوه ر لاي سه له فييه ت هيج سه نگ وبارستاييه كى نيه، بۆيه ئاماده ن له سه ر يه ك ده ريا له خوئينش بگه نه مه رامى حوكم كردنى كۆمه لگا به مشتى كى پۆلايى، ئه وه ش له ئه نجامى هه له تيگه يشتن له چه ند ده قىكى قورئانى كه سه ركۆنه ي چه مكى زۆربه دهكات، وهك:

قال عز وجل: (وَإِنْ تُطْعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ) الأنعام: ١١٦

[خو ئه گهر فه رمانبه ردارو ملکه چی زۆربه ی خه لکی سه رزهوی بیت ئه وه له ریبازی خوا ویلت ده کهن، چونکه شوینی هیچ شتیک ناکه ون جگه له گومان و ته نها گوتره کاری ده کهن].

وقال تعالى : (وَمَا أَكْثَرَ النَّاسَ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ) يوسف : ۱۰۳

[دلنایش به که زۆربه ی خه لکی باوه ردار نین، هه رچه نده تو زور به په روش بیت و هه ول بدهیت و تی بکۆشیت]

وقال تعالى : (أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) الفرقان: ۴۴

[ئایا واده زانیت زۆربه ی ئه وانه راستیه کان ده بیستن، یان بیرو هۆشیان ده خه نه کار؟ ئه وانه ماللات نه بێت، هیچی تر نین، به لکو گومرا تریشن له ماللات].

وقال تعالى : (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ) الأعراف: ۱۰۲

[به شی زوری ئه و خه لکه سه رگه ردا نه مان ده ست نه که وت که په یمان شکی

نه بن و به راستی زۆربه ی ئه وانه مان به ده رچوو له ئاینی خوا ده سته وت]

وقال تعالى : (وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ) الرعد : ۱ [به لام زۆربه ی خه لکی باوه ر ناهینن].

کانونی یه که م ۲۰۰۷ گۆفاری ستاندارد

ژيډمههري

[۱] - ص ۳۴۲، طبقات الحنابلة للامام القاضي ابي الحسين محمد بن محمد بن الحسين بن ابي يعلي الحنبلي النسخة الموجودة على الموقع <http://saaid.net> <http://saaid.net/book&y=book/open.php?cat=1229> وموقع مكتبة مشكاة الاسلامية.

[۲] طبقات الحنابلة، ۳۲۵

[۳] - طبقات الحنابلة، ۳۴۲-۳۴۳

[۴] - هه مان سهريچاوه ل ۳۴۳

[۵] - ۳۳۳ هه مان سهريچاوه

[۶] - هه مان سهريچاوه:

[۷] هه مان سهريچاوه ۳۳۴

[۸] هه مان سهريچاوه ۳۳۴

[۹] هه مان سهريچاوه ۳۳۴

[۱۰] هه مان سهريچاوه ۳۴۰ - ۳۴۱

[۱۱] - ۳۳۷

[۱۲] ۳۳۸

[۱۳] - ۳۳۸

[۱۴] - ۳۴۱

[۱۵] - ۳۴۲

[۱۶] - ۳۴۲

ئىبن تيميه و ناسيبهت و سهله فييهت وعروبته

جيهادى قهبر!

ئىبنول تهميه (٦٦١-٧٢٨هـ) بايه خه بچو كه كانى ژيانى پوژانهى ناوى (أحمد بن عبدالحليم بن عبد السلام بن عبدالله بن الخضر بن محمد النميري الحراني) له نيوان سالى ٦٦١-٧٢٨هـ ژياوه، هه ره له منداليه وه له گهل خيزانه كهى چوته شام وله ديمه شق ژيانى بردوته سهر. گومانى تيدا نيه كه ئىبنول تهميه زانايه كى گهوره ئىسلامه وبهره ميكي يه كجار زورى هه يه له جوردها زانستى ئىسلاميدا، ئهوانه ش هه نديكن له كتيبه كانيه تى:

(إثبات الصفات والعلو والاستواء، منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والقدرية، بيان تلبيس الجهمية في تأسيس بدعهم الكلامية، الرد على البكري في الاستغاثة، رأس الحسين، قاعدة في فضل معاوية، جواب في يزيد بن معاوية وهل يجوز سبه أم لا ؟ الرد على أهل كسروان الرافضة، درء تعارض العقل والنقل، العقيدة الواسطية، الفتوى الحموية الكبرى، الرد على المنطقيين، شرح حديث النزول، عرش الرحمن، قاعدة جلييلة في التوسل والوسيلة، الأسماء والصفات، الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان، رفع الملام عن الأئمة الأعلام، نقد مراتب الإجماع)

كه ژيانى سهله فيه كانى هاوچه رخ ده بينيت، هه ست ده كه يت خه م و بيريان له ناو ژيان و كي شه كانى سه ردهم نيه، مردنى خه لكانيك له برسان هيچ نيه له چاو زياره تى به كومه لى ئه وه خه لكانه بو سهر مه زاريك و قه بريكا! هه ر بويه ش هيندهى بير له وه ده كه نه وه كتيبه كانى ته وحيد و دژى بيدعه و دژايه تى قه بر زياره تى بگه يه نن به خه لكى برسى، هينده خه مى ئه وه ديان نيه كارتونيك خواردنيان پى بگه يه نن! كه چى بزوتنه وه ته بشيريه مه سيحيه كان، يه كه م شت بيرى لى بكه نه وه گه ياندنى

خواردن و خزمه‌تگوزاری ته‌ندروستی و په‌روهرده و فیرکردنه! ئه‌و خه‌م و خه‌ونه بچوکانه‌ی سه‌له‌فیه‌کان، په‌نگدانه‌وه‌ی خه‌م و خه‌ونه بچوکه‌کانی ئیمامه‌کانیانه، بویه‌ش ده‌سه‌ل‌تداران زور به ئاسانی هاوپه‌یمانیه‌تیا له‌گه‌ل سه‌له‌فیه‌کان ده‌که‌ن، چونکه که‌میک ئازادی ریش و نیقاب و نویژیکی به‌ر کامیرا، و چهند کاریکی روکه‌شیتیر، به‌سه‌ بۆ پازیکردنیا و کردنیا به‌ وه‌لی ئه‌مر. بینه مالباتی ئال سعود چون هه‌موو فه‌سادیکی مادی ومه‌عنه‌وی ده‌که‌ن، ته‌نها له‌به‌ر راگرتنی چهند دیارده‌یه‌کی روکه‌ش و پشتگیری کردنی تیروانینی سه‌له‌فیه‌ت، چون بۆته ئه‌و وه‌لی ئه‌مره موقه‌ده‌سه‌ی زوربه‌ی سه‌له‌فیه‌کان؟!

له‌ کتیبیکی نه‌ناسراو که ژیننامه‌یه‌تی به‌ پینووسی خادیم و قوتابیه‌کی خوی نووسراوه، ده‌رده‌که‌ویت که ابن تیمیه خوی دوو به‌ره‌کیی و هیرش کردنه سه‌ر مه‌زه‌به‌کانی تر وزانایانی، وداب ونه‌ریتی پکابه‌ری وتاکه‌وه‌ی وحه‌زی جه‌ده‌لی، هینده‌ی تر له‌ ناو فیکری سه‌له‌فی و سه‌له‌فیه‌کان زیاتر کرد. ابن تیمیه له‌و

ژیننامه‌یه‌ که به‌ پینووسی خادیمی خوی (إبراهیم بن أحمد الفیانی) [۱۷]

نوسراوه، ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌و به‌ پله‌ یه‌ک نه‌ریتی دژایه‌تی کردنی قه‌بر ومه‌زاره‌کانی له‌ ناو سه‌له‌فیه‌کان دامه‌زراندوه، به‌و شیوه‌ تراژیکومیدیه‌ی که هه‌یه، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که له‌ناویان ده‌بیت واده‌زانیت ئه‌و قه‌برومه‌زارانه به‌رپرسیارن له‌ هه‌موو کاره‌ساته‌کانی ئومه‌تی ئیسلام. هه‌ر ئه‌و جووره بیرکردنه‌وه‌یه‌ش بوو، هانی چهند توندپویه‌کی سه‌له‌فی دا که ئیسک وپروسی شیخانی هه‌ورامان، پاش سهدان سال له‌ کوچ کردنیا درکه‌ن، به‌بی هیچ حورمه‌ت دانانیک بۆ گوڤ وکه‌سانیکی کوچ کردوو! چونکه به‌ پینی ئه‌و یاداشت نامه‌یه به‌ ده‌ستی خوی چهندین شوین له‌و شوینانه‌ی له‌ ناو بردوه، نوسه‌ری ئه‌و یاداشته‌ له‌ زوربه‌ی به‌شه‌کان به‌ پوداوی له‌ ناوبردنی شوینیک ده‌ست پیده‌کات، بۆ نمونه له‌ یه‌که‌م به‌شی ئه‌و کتیبه‌دا ده‌نوسیت:

”فبلغ الشيخ أن جميع ما ذكر من البدع يتعمدها الناس عند العمود المخلق الذي داخل الباب الصغير... قام واستخار الله في الخروج إلى كسره، فحدثني أخوه الشيخ الإمام القدوة شرف الدين عبد الله بن تيمية قال: فخرنا لكسره... قال: فتقدمنا إليه، وصحنا على الحجارين: دونكم هذا الصنم، فما جسر أحد منهم يتقدم إليه. قال: فأخذت أنا والشيخ المعاول منهم، وضربنا فيه، وقلنا: { جاء الحق وزهق الباطل إن

الباطل كان زهوقا } [۱۸]

(شیخ پێی گەشت کە خەڵکی بیدعەکاری دەکەن لە لای ستونیکێ بۆن خوشکراو لە ناو دەرگا بچوکهکە، ئەویش رابوو و ئیستخارەى خوای کرد بۆ شکاندنی، براکەى ئیبن تەیمیه، شیخ و ئیمام شرف الدین عبدالله بۆی گیرامەو: خۆی و براکەى بۆی دەرچوون، و هەندیک بەردکێشەکان لەوێ بوون ھاواریان کردنی ئەو سەنەمە بشکێنن، کەس نەوێرا بچیتە پێشەو، من و شیخ (ابن تیمیه) پاچ و قازمەکانمان لیوەرگرتن، و دەستمان بە شکاندنیان کرد و بە خویندنی - ئەو ئایەتە: جاء الحق وزهق الباطل إن الباطل كان زهوقا)

ھەر ئەوێشە ئەمرۆ توندروەانى جیهانى ئىسلامى و لیبیا ئەوانەى لە سایەى ھیزەکانى ناتوو ھەركەوتن، ئەمرۆ بە شۆفەل و بڵدۆزەر بەناو مەزارگا و قەبر و شۆینی تری پیرۆزى خەلک کەوتوون، بەبێ رەچاوکردنى ھیچ حورمەتیک نە بۆ زیندووەکان و نە بۆ مردووەکان!!

لە بەشى دووھەدا دەلیت:

«شیخ - ابن تیمیه - ناوبانگی مزگەوتیکى پێگەشت بەناوی مزگەوتى الکف [لەپ]، گوايە لە کۆن زەمانەو ھەیکىک پێغەمبەرى لە خەو دیو ھە باسى چەند رۆداویکی بۆ کردو، ئەویش گوتی: ئەو پێغەمبەرى خوا ئەگەر باسى ئەو شتانەى تۆ بۆت باس کردم، بۆ خەلک بکەم باوەرم پێ ناکەن! ئەویش گوتی: ئەو ھە پێ راستم لەسەر ئەو ھەوشە بۆ بەلگەى راستگۆیت، لە پێ خستە سەرى و رۆچوو، و شۆینەوارى لەپێک بە پێنج ئەنگوستى لى دروست کرد، خەلکیش کەوتنە تەقدیس کردنى بە نەزر بۆ کردن و داواى باران بارین، ئەو ھەش بە شیخ گەشتەو، و ئەویش خۆی و جەماعەتەکەى و براکەى شیخ شەرەفەدین بۆ دەرچوون.. شۆینەکەیان تیکشکاند، نە شۆینەوارى ما و نە باسوخوازى، سوپاس بۆ خوا»

بەشى سێھەمیش ھەروەھا بە لەناوبردنى شۆینیک دەست پێدەکات:

وكانت صخرة كبيرة عظيمة في وسط محراب مسجد النارج فيتوجه المصلي إليها ضرورة ... وقد استفاض بين الناس أنه حط عليها رأس الحسين عليه السلام فانشقت له، وأنها متى انشقت كلها قامت القيامة، ولها في كل سنة - يوم عاشوراء - عيد يجتمع فيه ... فبلغ ذلك الشيخ، فطلب الحجارين من القلعة،

وخرج إليها ومعها شرف الدين في جماعة كبيرة... فتقدم هو وأخوه شرف الدين وضربها بنعله... فكسروه، وحملوه على أربع عشرة بهيمة وأحرقوه كلسا. [١٩] (گاشه به‌ردیکی گه‌وره له نیه‌پاستی میحرابی مزگه‌وتی نارینج دا بوو، نوێژ خوینان به ناچاری به‌رهو به‌رده‌که ده‌ه‌ستان، له ناو خه‌لک وا باو بوو که سه‌ری هه‌زهره‌تی حوسینی له‌سه‌ر دانراوه وله‌ت بوه بوئی، وکه‌ی به ته‌واوی به‌رده‌که له‌ت بوو قیامه‌ت هه‌له‌ستیت، وه‌موو سالی‌ک له عاشورا لای کۆده‌بنه‌وه... که ئه‌و هه‌واله به شیخ گه‌یشته داوای به‌ردچیه‌کانی کرد وخوئی وشه‌ره‌فه‌دین به یاوه‌ری کۆمه‌لیکی زۆر له‌گه‌لی ده‌رچوون، خوئی وشه‌ره‌فه‌دینی برای پێشکه‌وتن وبه‌ربوونه لێدانی به‌رده‌که به نه‌عه‌کانیان (!) دوایی وردوخاشیان کرد وله‌سه‌ر چواره‌ده ولّاخ هه‌لیان گرت وسوتاندیان تاکردیان به کلس - گه‌چ)

ابن تیمیه زۆربه‌ی ژيانی له شام بردۆته سه‌ر، بۆیه وه‌ک شامیه‌کان بیری کردۆته‌وه وجۆریک له مه‌یلی (ناسیبیه‌تی) (الناصبیه) تیدا بوه، که له ساده‌ترین مانای دا، به دژایه‌تی کردنی هه‌زهره‌تی عه‌لی دیت، بۆیه له نوسینه‌کانی جۆریک له سوکایه‌تی کردن، وتۆمه‌تبار کردنی هه‌زهره‌تی عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیبی تیدایه. من خۆم له سه‌ره‌تادا که گویم له‌و قسانه بوو باوه‌رم نه‌ده‌کرد، به‌لام که له چه‌ندین کتیبدا ده‌مدیت چۆن زانایانی گه‌وره‌ی ئیسلام ئه‌و په‌خنه‌یه ئاراسته‌ی ابن تیمیه ده‌که‌ن وه‌ک ئیمام (ابن الحجر العسقلانی) که ده‌رباره‌ی (منهاج السنة) وه‌ه‌لامه‌که‌ی ابن تیمیه له‌سه‌ر (ابن المطهر الحلي) ئیبنول موته‌هه‌ر له کتیبی (لسان المیزان) دا ده‌لێت:

«لكنه ردّ في ردّه كثيراً من الأحاديث الجياد التي لم يستحضر حالة التصنيف مظانها لأنه كان لإتساعه في الحفظ يتكل على ما في صدره والإنسان عامد للنسيان، وكم من مبالغة لتوهين كلام الرافضي أدته أحياناً إلى تنقيص علي رضي الله عنه» [٢٠]

”به‌لام له وه‌لامه‌که‌یدا زۆر هه‌دیه‌سی چاکی په‌ت کردۆته‌وه، چونکه نه‌ده‌گه‌پایه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌کان به‌لکو پشته‌ی به‌له‌به‌رکردن وحیفزکردنی خۆی ده‌به‌ست، مرقویش قابیلی له بیرکردنه، وچه‌ندین سه‌ره‌پۆیی وموباله‌غه‌کردنی له وه‌لامدانه‌وه‌ی قسه‌کانی رافیزیه‌که (واته ئیبنول موته‌هه‌ری حیلی)، گه‌یاندویه‌تی به‌وه‌ی جاروبار له پایه‌ی عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب که‌م کاته‌وه

هه‌روه‌ها له کتیبی (الدرر الكامنة) ابن الحجر العسقلانی ده‌لێت:

(ومنهم من ينسبه إلى النفاق [٢١] لقوله في علي ما تقدم ولقوله أنه كان مخذولاً حيث

ما توجه وأنه حاول الخلافة مراراً فلم ينلها وإنما قاتل للرياسة لا للديانة ولقوله أنه كان يحب الرياسة... [٢٢]

”واته ههنديك له زانايان تومه تي نيفاقيان دهخسته پالي -ابن تيميه - له بهر ئه و قسانه ي كه دهرهق به عهلي وتويه تي، وهك: ئه و (واته هه زره تي عهلي) هه ردهم پشت ليكراو بوو به هه ر لايه كدا چووبا، وچه ندين جار هه ولي به دهسته يناني خه لافه تي دا به لام گيري نه كه وت، وعهلي بو سهرؤكايه تي دهجه نكا نهك بو دين، وئو هه زي له سهرؤكايه تي كردن بوو...”

تشريني يه كه م ٢٠٠٨ گوڤاري ستاندارد

ژيډه رهكان

[١٧]- نبذة عن آخر حياة شيخ الاسلام ابن تيمية، بقلم خادمه إبراهيم بن أحمد الفياني، حققه وعلق حواشيه محب الدين الخطيب، طبعة انصار المهدي.

[١٨] هه مان سه رضاوای ئي شوو، لاثه ره ٨-٩

[١٩] هه مان سه رضاوای ئي شوو، لاثه ره ١١

[٢٠]- لسان الميزان، ابن حجر العسقلاني، ج ٦ ص ٣١٩

[٢١]- مبه ستي له و فموده ي ئي غه مبه ره كه ده لي ت: { لا يبغيك إلا منافق }.

[٢٢]- الدرر الكامنة في أعيان المئة الثامنة : ابن حجر العسقلاني ، ط دار الجيل، بيروت، ١٤١٤ هـ، ج ١ ص ١٥٣ وما بعدها.

ناسیبه‌ت له‌رونترین شیوه‌دا!

ئیب‌ن ته‌یمیه وه‌ک نمونه

به‌نسبه‌ت ابن‌التیمیه‌ش، بی‌گومان زانیه‌کی گه‌وره‌یه وه‌قلیه‌تیکی مه‌وسوعی گه‌وره‌یه، به‌لام ئه‌وه به‌و مانایه‌ نییه که غه‌له‌ت ناکات، وه‌ک ئیمامه‌کانی شیعه مه‌عسومی بکه‌ین. ره‌خنه‌م له‌ئیب‌ن ته‌یمیه هه‌یه که له‌ده‌یان شو‌ین له‌نوسینه‌کانیدا ده‌ست خو‌شی له‌سه‌ر برینی جه‌عدی کورپی دره‌م ده‌کات، له‌سه‌ر ده‌ستی والیه‌کی درنده‌ی تاوانباری ئومه‌ویی خالیدی کورپی عه‌بدوللای قه‌سری، که ئیب‌ن ته‌یمیه له‌سه‌ر لیستی سه‌له‌فی سالحی حسیب ده‌کات، که به‌درنده‌ترین شیوه له‌روژی جه‌ژن وله‌ژیر مینه‌ری مزگه‌وتدا سه‌ری بری، به‌و په‌ری سوکایه‌تی کردن به‌ئاده‌میه‌تی، کاتی به‌ئاژه‌لی چوواند، و گووتی: په‌حمه‌تی خواتان لی بی‌ت سه‌ری قوربانیه‌کانتان بپر‌ن، و منیش سه‌ری قوربانی خو‌م جه‌عدی کورپی دره‌م ده‌بر‌م!!

هه‌موو زانا ونه‌زانه سه‌له‌فیه‌کان به‌و په‌ری شانازییه‌وه باسی ئه‌و سه‌ربرینه‌ی جه‌عد ده‌که‌ن، که ماموستای خه‌لیفه مه‌روانی کوری محمه‌د بوو، و محمه‌دی کورپی عه‌بدوله‌هابیش، ئیمامی سه‌له‌فیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، وه‌سفی ده‌کات به: «انه کان من أشهر الناس بالعلم والعبادة»! به‌بی هه‌چ حورمه‌ت دانانیک بو‌ خو‌ینی موسلمان له‌ناو مزگه‌وتیش وله‌روژی جه‌ژنیش!! هه‌ر ئیب‌ن ته‌یمیه له‌منهاج السنه زیاتر له‌سی‌زده جار باسی ئه‌و پاله‌وانیه‌ته ده‌کات، که چی بکوژه‌که خو‌ی، خالید القسری هه‌نده درنده وخوانه‌ناس بوو نه‌ده‌گه‌یشه‌ته که وشه‌کانی زانیه‌کی وه‌ک جه‌عدی کورپی دره‌م!

که‌سانیک له‌سه‌ر فیکری ئیب‌ن ته‌یمیه په‌روه‌رده بوون وپی سهرسامن، سه‌یر نییه که هه‌یزیان له‌ده‌ست بوو له‌هه‌ر شو‌ینیک، به‌هه‌مان شیوه نه‌یاره‌کانی فیکری خو‌یان له‌ناو موسلمانانیش به‌و شیوه‌یه سه‌ربر‌ن به‌بی خه‌م وبی ته‌ره‌دود. سه‌دان وه‌زارانیان سه‌ربر‌پوه به‌جو‌ریک، مرو‌ف قیزی له‌ئاده‌میه‌تی خو‌ی ده‌بیته‌وه. ئه‌و هه‌موو سه‌ربر‌پنه‌ی عیراق وئه‌فغانسته‌ن و جه‌زائیر وسو‌مال وکی وکی، له‌ئه‌نجامی که‌وته ژیر کاریگه‌ری ئه‌و پیا‌هه‌لدانه‌ی ئیب‌ن ته‌یمیه وزانیانی تریانه به‌خو‌ین رشتنی نه‌یاره‌کانیان، وئه‌و هه‌موو سه‌ربر‌پنه له‌بو‌شاییدا نه‌هاته‌وه!

ئىبن تەيمىيە پېشىلى بنەماكانى سەلەفەت دەكات!

رەخنەم لە ئىبن تەيمىيە لەسەر بنچىنەى ئەوھىيە كە خۇى يەككە لە تىۋرىست ومونەزىرەكانى عەقىدەى سەلەفى، كەچى خۇى بە پونترىن شىۋە پېشىلى بنەماكانى سەلەفەت دەكات، بۇ نمونە: كە سەحابە خەتى سورە لە لاىان، نابىت كەس پەرخەنىان لى بگرىت، ھەر خۇى لەسەر ھەزرىتى عەلى قسەى وا دەكات كە ۋەك دەللىن [مالىك دەربارەى ئەرق نەگوتە] ئەو سەلەفىانەى كە گوئىيان لى نىيە دەريايەك خوين برىژن بۇ ئەوھى قسەىك بە معاويە يان يەزىدى قاتىل وفاسىق نەگوترى، كەچى ئەو ئىمامەيان، ابن تيمىيەى شىخى ئىسلام وناسىرى سونە وخاۋەن چەند لەقەبى تر، دەيان قسەى خراپ دەرقەق بە ھەزرىتى عەلى وسەحابەى دەللىت، بى ئەوھى بوئىر بلىن ئەو كارە ھەلەيە وچەندىن تومەتى دەخاتە پال.

رەخنەيەكى ترم لە ئىبن تەيمىيە لەسەر بنچىنەى ئەوھىيە، كە خۇى يەككە لە شارەزا ھەرە گەورەكانى فەرمودە ناسى، كەچى ھەموو ئەو فەرمودە ھەلبەستراۋانەى كە باسى گەورەى عەرەب وعروبە دەكەن بە پېچەۋانەى قورئان، كە فەقىتەكى موسلمانىش دەزانى ئەو فەرمودانەى ھەلبەستراۋ ومەوزوعن، ئەو بەوپەرى ھەماسەتەۋە راستيان دەكاتەۋە وبە راست ودروست لە قەلەمىيان دەدات لەژىر كارىگەرى نەزە ئومەويەكەيدا.

پاش گەپانەۋە بۇ كىتەبى منھاج السنە، راستى ئەو قسانەم ھەمووى بۆم بەدىار كەۋت، كە ئەو سونەيەى ابن تيمىيە بانگەشەى بۇ دەكات سونەى ئومەويە، كە يەككە لە خەسلەتە سەرەكىەكانى ئەو پىيازە، تانە دانە لە ھەزرىتى عەلى وتەقدىس كەردنى ھەموو سەحابە تولەقائەكانە ۋەك: مروان و ۋەلىد وابو سفیان ومعاويە ويزىد ۋەتد. سەير لەۋەدايە ھەر يەككە بچوكترىن پەرخنە ناللىم لە عثمان بن عفان بگرىت، بەلكو لە يەككە لەو (طلاق) تولەقاiane [۱] بگرىت، ئەو ھەموو دونىاي لى دەنگ دەدەن، گوايە قسەى بە سەحابى گوتە! بەلكو كار بە تەكفىر كەردنى دەكات.

بەلام عەلى كورپى ئەبو تالىب، لەلايەن بچوكترىن سەلەفىيەۋە تا گەورەترىن زانايان، لە ئەمسالى ابن تيمىيە قسەى پى دەوترىت، كەچى مېشىكىيان لى مىۋان نىيە! ئەى عەلى كورپى ئەبو تالىب ىش يەككە نىيە لە سەحابە ھەرە گەورەكان؟! چۆن رىزى معاويە لە عەلى زياتر دەگىرىت، ئەگەر خەلەلىك لەو بپروايەدا نەبىت؟!

که و ابو بؤ ده بیت تانه لیدانی ئه و بؤ ابن تیمیه ره و بیت، به لام ئه گهر یه کیکی وهک سهید قوتب (سید قطب) چهند ره خنه یه کی له سیاسه تی دراوی و خزم خزمینه ی حه زره تی عوسمان گرت، ئه وه سهله فیه کان ته کفیر و ته فسیق و ته بدیعی که ن؟! یان ئه گهر ئیمامیکی گه وره ی وهک (الطبری) موفه سیر و میژوو نوس بهس له بهر ئه وه ی ئه حمه دی کوری حه نبه لی پی فیه نه بیت، و پی و بیت ته نها موحه دیس بیت وهک له کتییکی به ناوی (اختلاف الفقهاء) وای بؤ چوو بوو، که کوری حه نبه ل نه سه حابه و نه تابییعی، هینده موحاره به کرا تا راده ی تاوانبار کردن به کوفر و ئیلحاد.

سهیر له وه دایه ابن تیمیه له زوره ی ره خنه کان ی بؤ حه زره تی عه لی، نالیت من واده لیم به لکو ده لیت: ئه گهر ابن موه هه ر واده لی له دژی فلان و فلان، ناسیبیه کیش (الناصریه) له وانه یه و بلیت!! که چی هه ر خوی هه مان قه ولی ناسیبیه که ته به نا دهکات، وهک بلی دان به ناسیبیه تی خویه وه بنیت!!

ناسیبیه ت له رونتین شیوه دا!

-۲-

ئیمهش که حه زره تی عه لیمان هینایه وه به نمونه، له باسه که ی ئیین تهیمیه، وکه بهرگریش له حه زره تی عه لی ده که یین له گوشه ی شیعه کانه وه ناروانینه کیشه کان، که حه زره تی عه لی به قه د نیمچه خواجه ته قدیس ده که ن، به لام ناکریت له فهزل و پایه ی دینی و مرویی یه کیکی وهک عه لی که مبکریته وه، له سه ر حیسابی روو سپیکردنه وه ی که سانیکی وهک معاویه و یه زید و خلیفه کان ی به نی ئومه یه و عه باس، که گونا هه به بیریش ت تییه پیت به راوردیان به عه لی پی بکه ییت! هه رچه نده زور له قسه کان ی ئیین تهیمی، ه وه لسه نگاندنه کان ی راستن، و حه زره تی عه لی له سه رووی ره خنه نییه، به لام من پیم وایه نه زعه ئومه ویه که یه ئیین تهیمیه ده جولتیی، و ئینجا به پی پی پوه ره کان ی تیوری عه داله تی سه حابه، سه حابه هیل ی سورن، عه لی یش یه کیکه له هه ره سه حابه گه وره کان! ئینجا خودی ئیمامی ته به ری [ئیمامی موفه سیران] یش کاتی خوی که حه نبه لیه کان به دلیان نه بوو به شیعیه تی تاوانباریان کرد، وهک له موعجه می یاقوتی حه مه وی دا هاتوه: «دفن

لیلا خوفاً من العامة لأنه كان يتهم بالتشيع»!! له ترسی خه لکی بازاری که له ژیر کوئترولی حهنبه لیه کان بوون به شهو نیژرا چونکه تاوانبار دهکرا به شیعایه تی!!! من که باسی ره خنه کانی ابن تیمیه دهره هق به حه زره تی علی دهکم، مه به ستم ئه وه نیه نیشانی دم که ئه و کوفری کردوه، نه خیر هه موو که سیک قابیلی ره خنه لیگرتنه به هق، به لام ابن تیمیه به و کار ومه سله که ی، کوله گه یه کی گه وره ی سه له فیه ته هه لده وه شینیتته وه ئه ویش تیوری عه داله تی سه حابه کان وزمان پاراستن لیان و خیر القرون وه تد!

ماقول نیه تو دوو کتیب بنوسیت بو دیفاع کردن نهک هه رله معاویه ش نا (قاعده فی فضل معاویه) به لکو له یه زیدیش (جواب فی یزید بن معاویه وهل يجوز سبه أم لا؟) که چی بییتو ئه و ره خنه توندانه ئاراسته ی لوتکه یه کی ئیسلامی وهک حه زره تی علی بکه یت!

نهک هه ر علی، به لکو ره خنه له عبد الله ی کوپی عومریش دهگریته له کتیبی «اقتضاء الصراط المستقیم»، سه بارهت به خویهک که له زوربه ی کتیبه سه له فیه کان ستایشی لی دهگریته، ئه ویش شوین که وتنی سه یر وسه مه رانه یه تی بو کار وکرده وه کانی پیغه مبه ر، و به تایبه تی گه رانی عه بدوللایه به دوا ی ئه و شوینانه ی که پیغه مبه ر نویتژی تیا دا کردبوو، بو ئه وه ی نویتژیان لی بکات. ابن تیمیه سه ره پای تاوانبار کردنی ابن عمر به بیدعه چیه تی (وتحري هذا ليس من سنة الخلفاء الراشدين، بل هو مما ابتدع) تاوانباریشی دهکات به گرتنی ریگایهک بو شیرک کردن دهر باره ی ئه و خوه ده لیت: «وذلك ذریعة إلى الشرک» ئه وه ش هویه که بو شیرک!!!

ئه گه ر سه حابه کان به تایبه تی سه حابه یه کی زانای وهک عبدالله کوپی عومه ر، چاکترین وزاناترینی ئومه تی ئیسلام بن به پیی تیوری سه له فیه ته، ئه ی چون عبدالله کوپی عومه ر کاریک دهکات به ره و شیرکی ببات؟! هه موو لایه کیش ده زانیت که عبدالله کوپی عومه ر له هه ره موته شه دیده کان بوو له دین وعه قیده دا!! [۲]

ابن تیمیه به و جو ره باسی علی کوپی ئه بو تالیبی سه حابی و به دری وزاوی پیغه مبه ر دهکات، که له باره ی فه زل و پایه ی ئه و ده یان فه رموده له (کتیبه راسته کانی حه دیس) الصالح دا هه توه به بوخاری وموسلیمیشه وه:

گرنگترین ئه و تاوانانه ی که ابن تیمیه خستتویه ته پال علی کوپی تالیب ئه مانه ن:
۱. تاوانبار کردنی حه زره تی علی به رشتنی خوینی ژماره یه کی زوری موسلمانان

بئ ئه وهی هیچ بهر ژه وهندیه کی دین و دونیا یان تیندا بیت.

لهو بارهیه وه ده لیت: «... فإِن علیا قاتل علی الولاية! وقتل بسبب ذلك خلق كثير عظیم! ولم يحصل في ولايته لا قتال للكفار ولا فتح لبلادهم ولا كان المسلمون في زيادة خير. وقد ولي من اقاربه من ولاء، فولاية الأقارب مشتركة - یعنی بینه و بین عثمان - ونواب عثمان كانوا أطوع من نواب علي وأبعد عن الشر، وأما الأموال التي تأول عثمان، فكما تأول علي في الدماء وأمر الدماء أخطر وأعظم» [۳]

”عهلی له سه ره ویلایه ت جهنگا، وخه لکیکی زوری به وهیه وه کوژران. له سه ره می ویلایه تی ئه ودا نه شه ره له دژی کافراندا کرا، ونه ولاته کانیا ن فه ترح کران، نه موسلمانان خیری زیاتریان پیگه یشت. وخزمیکی زوری خو ی دامه زراندا، که وابو دامه زراندا نی خزمان شتیکی هاوبه شه (مه بهستی له نیوان عهلی وعوسماندا) وپیاوهکانی عوسمان گوپراه لتری ش بوون له پیاوانی عهلی، ودورتیش بوون له خراپه وشه ردا، به گویره ی پاره وپولیش، عوسمان ته ئویلی تیندا کردبوو، وهک چو ن عهلی ته ئویلی له خوین رشتندا کردبوو، کیشه ی خوینیش تر سناکتر وگه وره تری شه له پاره ومال“

ابن تیمیه هه ره له وه ده قه دا زیاتر له هه وت تاوانی ریز کردوه ده ره هق به هه زره تی عهلی:

- شه ره کردن له سه ره ده سه لات.
- به کوشت دانی موسلمانان به خو پایی بئ هیچ بهر ژه وهندیه کی دینی یا دونیا یان
- شه ری ئه و ته نها دژی موسلمانان بوو.
- موسلمانان له سه ره می ئه و هه ره له پاشیا ن ددها.
- خزم خزمینه ی ده کرد وهک عوسمان.
- پیاوانی عهلی زور خراپتر بوون له پیاوانی عوسمان
- هه له ی ئه و له خوین رشتن بوو، هه له ی عوسمان له پاره و دراو بوو.

من لی ره دا نامه وی وهلامی ئه و تومه تانه بده مه وه، به لام به پیی تیوری سه له فییه ت نا بیت ئه و جو ره قسا نه ئا راسته ی سه حابه یه کی گه وره ی وهک عهلی بکری ت، ئینجا هه موو ده قه پیرو زهکانی سه له فییه ت، وهک فه رمو ودهکانی

پیغمبر پشگیری له هه‌لۆیستی عه‌لی ده‌که‌ن، وه‌ک فه‌رموده‌ی عه‌مار که هه‌ندێ پێیان وایه فه‌رموده‌یه‌کی موته‌واتیره : (تقتل عماراً الفئاة الباغية) ئینجا به‌راستی ئه‌وه‌ی چه‌زهرتی عه‌لی بناسی، وته‌قدیری بکات ده‌زانیت تۆمه‌تی جه‌نگان له پێناو ده‌سه‌لات، زیاتر لایقی معاویه‌یه‌ تا عه‌لی، ئه‌و معاویه‌یه‌ی که ابن تیمیه‌ کتییکی ته‌واوی بۆ دیفاع لیکردنی نویسه‌وه‌.

به‌ نێسه‌ت شه‌ری موس‌لمانانیش، ئه‌وه‌ چه‌زهرتی ئه‌بویه‌ کریش شه‌ری موس‌لمانانی کردوه‌ له جه‌نگه‌کانی هه‌لگه‌رانه‌وه‌دا (حروب الردة) ئینجا ئه‌گه‌ر جیهادی کافران هه‌بێت له شه‌ریعه‌ت دا، ئه‌وه‌ قیتالی بوغاتیش [سته‌مکاران]یش هه‌یه‌. ابن تیمیه‌ فه‌قیه‌ وزانا ونیمچه‌ فه‌یله‌سوف ئاگاداری ئه‌و راستیانه‌یه‌ به‌لام به‌ هه‌له‌یه‌ بۆ تانه‌ لێدان له عه‌لی.

دووهم هه‌ر له منه‌اجدا به‌و شیوه‌یه‌ به‌رگری له چه‌زهرتی عوسمان ده‌کات، ونا‌راسته‌وخۆ په‌لار وتوانج ده‌گریته‌ چه‌زهرتی عه‌لی: «..فإن عثمان لم يقتل مسلماً ولا قاتل أحداً ولم يطلب قتال أحد على ولا يته أصلاً، فإن وجب أن يقال : من قتل خلقاً من المسلمين (على ولايته) إنه معصوم الدم، وأنه مجتهد فيما فعله فلأن يقال عثمان معصوم الدم...أولى وأحرى» [٤]

(که‌چی عوسمان هه‌چ موس‌لماننکی نه‌کوشت وله‌گه‌ل که‌سیش نه‌جه‌نگا (واته‌ له‌سه‌ر ده‌سه‌لات گرتنه‌ ده‌ست) وله‌ بنه‌ره‌تدا داوا‌ی له‌که‌سیش نه‌کرد له‌سه‌ر ویلایه‌تی بجه‌نگیت، ئه‌گه‌ر پێویست کرا بو‌تریت: ده‌رباره‌ی یه‌کیک خه‌لکانیکی موس‌لمانی کوشتبیت (واته‌ له‌سه‌ر ویلایه‌تی) که‌ خوینی مه‌عسوم وپاریزراوه‌، وموجته‌هیده‌ له‌و کارانه‌ی که‌ کردویه‌تی، ئه‌و وتنی مه‌عسومیه‌تی خوینی عوسمان په‌سندتره‌) هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌رده‌وام ده‌بیت له‌ توانج گرتن له‌ چه‌زهرتی عه‌لی دا له‌ په‌نا‌ی به‌رگری کردنی له‌ چه‌زهرتی ئه‌بویه‌کردا: «...وإن جاز أن یظن بأبي بكر رضي الله عنه أنه كان قاصداً للرئاسة بالباطل، مع أنه لم یعرف منه إلا ضد ذلك، فالظن بمن قاتل على الولاية ولم یحصل له مقصوده أولى وأحرى»

(ئه‌گه‌ر جایز بێت زه‌نی خراپ به‌ ئه‌بویه‌کر (په‌زای خوا‌ی له‌سه‌ر بێت) ببری‌ت، که‌وا مه‌به‌ستی سه‌رو‌کایه‌تی کردن بو‌بیت به‌ نا‌ه‌ق، هه‌رچه‌نده‌ دژی ئه‌و خوه‌ی لی زانراوه‌، له‌و بواره‌ زه‌نبردن به‌وه‌ی له‌سه‌ر سه‌رو‌کایه‌تی ویلایه‌ت جه‌نگا - مه‌به‌ستی عه‌لی یه‌ - ونه‌گه‌یشه‌ مورادیشی په‌سندتر وئه‌ولاتره‌)

هەر له هه مان لاپه ره دا ده لیت: «..إذا جاء القادح فقال في أبي بكر وعمر إنهما كانا ظالمين متعددين طالبيين للرئاسة مانعين للحقوق، كان من المعلوم أن هذا الظن لو كان حقاً فهو أحق بمن قاتل عليها حتى غلب! وسفكت الدماء بسبب المنازعة التي بينه وبين منازعه ولم يحصل بالقتال لا مصلحة الدين ولا الدنيا ولا قوتل في خلافته كافر ولا فرح مسلم» [۵]

(ئه گهر زه مکه ریک هاتوو ده رباره ی ئه بوبه کر و عومه ر گوتی ئه وان سته مکار وته عه دا که ر و داوا که ری سه رۆکا یه تی بوون، و ماف زه وت که ر بوون. شتیکی زانراوه، ئه گهر ئه و زه نه راست بیته، ئه وه راستتره به و که سه بگوتریته که له سه ری (واته له سه ر سه رۆکا یه تی) جه نگا تا دۆراندی (واته چه زره تی عه لی) و خۆینیکی زۆری پشت له سه ر کیشه ی نیوان خۆی و ئه وانی تر، و شه ره کانیشی هیچ خیری که و به رژه وه ندی بۆ دین و دونیا تیدا نه بوو، وه خیلافه تی ئه ودا تاقه کافری که نه کوژرا و تاقه موسلمانیکش دلشاد نه بوو)

ئه گهر ئه و وتانه، به لگه ی ناسیبیه تی ابن تیمیه نه بن، ئه وه که س ناسیبی نییه، چۆن که سی که خۆی به ئیمامی ئه هلی سونه بزانیته، به و دهرونه ده هریه و پر له قینه، باسی هاوه لیکه گه وره ی وه که چه زره تی عه لی به و جۆره ده کات؟! خۆ سه یه قوتبی به ده بخت، یه که له سه دای ئه وه ی نه گوتبوو ده ره هق به عوسمان که چی تا ئه مرۆش دۆلی بۆ لیده ده ن، هه رچه نده سه رچاوه کانی ئیسلام ده لین ده یه ها سه حابیش ره خنه یان له هه ندیک له کرده وه کانی عوسمان ده گرت! ده کری ئه و سه حابانه ش ته کفیر بکه ین له به ر ئه و ره خنامه؟! وه لامه که ی لای تیۆری سه له فییه تی هه لاویردکار و ئینتیاقتییه، که هه یکه لی سه ره کی تیۆره که له کوره ی ئومه و بیه کان دروست کراوه!

ئینجا ابن تیمیه له پاش شیوازی توانج گرتن، شیوازیکی تر به کار ده هیئیت بۆ هیرشکرده سه ر چه زره تی عه لی، ئه ویش رۆلی که سیکی ناسیبی وهرده گریته له هه لپشتنی ره خنه کانی له دژی چه زره تی عه لی، سه یر له وه دایه، هه مان ئه و قسه و توانجانه ی ئه و ناسیبیه ی گوتوه، وه که به رله وه به رچاوتان که وت. وه که بلایی خۆی دان به ناسیبیه تی خۆی بینیت، به رگریه که ش ئه و جاره بۆ چه زره تی ئه بوبه کر و عومه ر وه ته عوسمانیش نیه، به لکو بۆ موعاویه ی کوپی ئه بو سو فیانه، له و باره یه وه ده لیت: «وأما الرافضي فإذا قدح في معاوية رضي الله

عنه بانه كان باغياً ظالماً، قال له الناصبي : وعلي أيضاً كان باغياً ظالماً لما قاتل المسلمين وبدأهم بالقتال وصال عليهم، وسفك دماء الأمة بغير فائدة لهم لا في دينهم ولا في دنياهم! وكان السيف مسلولا في خلافته على أهل الملة! مكفوا عن الكفار“ [٦] (ئەگەر رافیزیەك تانەى لە موعاویە دا، گوايه سته مكار وباغييه (ئەو هەر قسه ی رافیزه نیه به پێی فەرموده ی سه حیح موعاویه له فیئە ی باغیه دا بوو) ئەو ناسیبیه که پێی ده لیت: عه لیش سته مكار وباغی بوو، به وه ی که دژی موسلمانان جهنگا له پیناو ده سه لات، وئەو ده ستی به شه ر کرد، وه یژشی بو بردن، وخوینی ئەو ئومه ته ی رشت به بی هیچ سو دیک ی دین ودونیا یان! وشمشیره کان له خیا لافه تی ئەودا له دژی موسلمانان هه لکیشرا بوو، له کافران به دوور بوو) چاوده نی ئه وه قسانه ی که له سه ر ده می ناسیبیه که ده کریت هه مان ئەو تۆمه ت وتوانجانه یه که ابن تیمیه به ر له و خاله هه لیده رشتن. ئەو ه چاکترین دان هیتانه به ناسیبیه تی خو ی.

له شوینیکی تر به هه مان تاکتیک ده لی:

”فإن جاز للرافضي أن يقول إن هذا كان طالبا للمال والرياسة أمكن الناصبي أن يقول كان علي ظالما طالبا للمال والرياسة قاتل على الولاية حتى قتل المسلمين بعضهم بعضا ولم يقاتل كافرا ولم يحصل للمسلمين في مدة ولايته إلا شر وفتنة في دينهم ودنياهم“ [٧]

(ئەگەر بو رافیزیه که جایز بی ت که واه ئەو به دوا ی پول وده سه لات که وتبی ت، ناسیبیه کیش ده توانی ت بی ت عه لی سته مکار بوو وبه دوا ی پول وده سه لات که وتبوو. شه ری کرد له پیناو ده سه لات وویلا یه تی هه تا موسلمانان به ربونه گیانی یه کتر به کوشتن، وشه ری له گه ل کافر ی کیش نه کرد، وموسلمانان له شه ر وفیتنه ی دین ودنیا یان زیاتر ه یچیان ده ست نه که وت له کاتی ویلا یه تی ئەودا!) پیشی لی هه دیسی سه حیحی بوخاریش!

مه سه له ی رقه که وای لیده کات هه موو شتیکی هه زره تی عه لی ره تیکاته وه، هه تا ئەگەر له سه حیحی بوخاریشدا هاتی ت، که ئەو هه ر وخاندنی کۆ له گه یه کی تری تیۆری سه له فییه ته سه بهاره ت به تر سناکی ره تکر د نه وه ی هه دیسی سه حیح! ده رباره ی سیفه تیکی زانستی قه زالا ی هه زره تی عه لی ده لیت: قال رسول الله « أقضاكم علي » والقضاء يستلزم العلم والدين، فهذا الحديث لم يثبت وليس له إسناد تقوم به الحجة » [٨]

ده‌رباره‌ی ئه‌و قسه‌یه‌ی که ده‌لێت پی‌غه‌مبه‌ر وتویه‌تی (عه‌لی له‌ هه‌مووتان شاره‌زاتره‌ له‌ قه‌زاوه‌ت) قه‌زاوه‌ت پی‌ویستی به‌ عیلم و دینه‌ ئه‌و هه‌دیه‌ سه‌له‌مێنراوه‌ و سه‌نه‌دیکی نیه‌ بیته‌ حوجه‌ت)

به‌روانه‌ چۆن تانه‌ له‌ عیلم و شاره‌زایی و دینی هه‌زره‌تی عه‌لی ده‌دات، که ده‌لێت « والقضاء يستلزم العلم والدين » وه‌ک بلی‌ی عه‌لی ئه‌و دوو خه‌سه‌له‌ته‌ی نه‌بیته‌، هه‌رچه‌نده‌ هه‌زره‌تی عومه‌ر ده‌لێت: «واقضانا علی» (عه‌لی له‌ هه‌موومان شاره‌زاتره‌ له‌ قه‌زاوه‌ت) « وه‌ک له‌ سه‌حیحی البخاری دا هاتوه‌.

به‌لکو پایه‌ی ئه‌و یه‌کسان ده‌کات به‌ پایه‌ی معاویه‌ و یه‌زید و خه‌لیفه‌کانی ئومه‌ویه‌کان و عه‌باسیه‌کان! له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: «: إن الرافضة تعجز عن إثبات إيمانه وعدالته، فإن احتجوا بما تواتر من إسلامه وهجرته وجهاده، فقد تواتر إسلام معاوية ويزيد وخلفاء بني أمية وبني العباس وصلاتهم وصيامهم وجهادهم الكفار. [٩]

(رافیزیه‌کان ناتوانن ئیمان و عه‌داله‌تی (هه‌زره‌تی عه‌لی) به‌سه‌لمینن، ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یان هه‌تیاه‌وه‌ به‌ ته‌واتری ئیسلامی، وکوچ کردنی و جیهادی، ئه‌وه‌ ئیسلام و نوێژ و جیهادی معاویه‌ و یزید و خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی و عه‌باسیه‌کانیش موته‌واتره‌!! « که‌وابوو هه‌زره‌تی عه‌لی هه‌یچ فره‌قیکی نیه‌ له‌گه‌ل فاسقیکی وه‌ک یه‌زی، د به‌ شه‌هادی ده‌یه‌ها سه‌حابی و تابییعی وزانای سه‌رده‌می خوی، ئه‌وه‌ باسی خه‌لیفه‌کانی تری عه‌باسی و ئومه‌وی هه‌ر ناکه‌ین.

هه‌ر له‌و بوغزه‌وه‌ هه‌زره‌تی عه‌لی ده‌کاته‌ هوی دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌: «وقد أنزل الله تعالى في علي: يا أيها الذين ءامنوا لا تقربوا الصلاة وأنتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون. سورة النساء. لما صلى قرأ و خلط..» [١٠]

(خوا ده‌رباره‌ی عه‌لی ئه‌و ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ی دابه‌زاندوه‌، کاته‌ی نوێژی کرد و قورئانی خوێند و تیکه‌ل و پیکه‌لی کرد!!)

ئیمه‌ که‌ داوه‌ری سه‌له‌فه‌یه‌کان ده‌که‌ین بۆ تیۆره‌ سه‌ره‌که‌یه‌کانی خۆیان، مانای ئه‌وه‌ نیه‌ باوه‌رمان به‌و تیۆرانه‌ و به‌و شیوازه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌بیته‌، به‌لام ده‌مانه‌ویته‌ بیسه‌لمینن که‌ ئه‌وان چه‌نده‌ ناکۆکن به‌ بنه‌ما تیۆری و فیکریه‌کانی خوشیان. که‌ به‌رگریش له‌ هه‌زره‌تی عه‌لی ده‌که‌ین، له‌ گوشه‌ نیگای شیعیه‌وه‌ ناروانینه‌ کێشه‌کان، که‌ هه‌زره‌تی عه‌لی به‌قه‌د نیمچه‌ خوایه‌ک ته‌قدیس ده‌که‌ن و وه‌ک سوپه‌ر مانیک بۆی ده‌روانن، ده‌کریت په‌خنه‌ی لی بگیریت، به‌لام ناکریت

له پایه‌ی دینی و مرۆیی یه‌کیکی وه‌ک عه‌لی که‌مبکریت‌ه‌وه، له‌سه‌ر حیسابی روو سپیکردنه‌وه‌ی که‌سانیک‌ی وه‌ک معاویه و یه‌زید، که‌ گونا‌هه به بیریش‌ت تپه‌ریت به‌راوردیان به‌ عه‌لی پی بکریت!

ئه‌وه‌یه ابن تیمیه‌ی حه‌قیقی له‌ رووی سونه و سه‌له‌فییه‌ت دا، ئه‌و سه‌له‌فیانه‌ی گوئیان لی نه‌ ده‌ریاه‌ک خوین بریژن بو ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک به‌ معاویه یان یه‌زیدی قاتیل و فاسیق نه‌گوتریت، که‌چی ئه‌و ابن تیمیه‌ی به‌شیخی ئیسلام و ناسری سونه و چه‌ند له‌قه‌بی تری کش و فش داده‌نین، به‌و شیوه‌یه سووکایه‌تی به‌ ه‌زه‌ری عه‌لی ده‌کات!

ده‌مارگرژی بو ابن تیمیه

وه‌ک نمونه بو ده‌مارگرژی بو ابن تیمیه (ابن کثیر) ئیبن که‌سیر و ه‌رده‌گرین. ئیبن که‌سیر له‌ میژووه‌که‌ی که‌ باس دپته‌ سه‌ر باسی ه‌ه‌ر زانایه‌کی غه‌یری سه‌له‌فی یان له‌وانه‌ی کیشه‌کیان ه‌ه‌بوو بیت له‌گه‌ل ابن تیمیه زور به‌ شیوه‌یه‌کی نا‌عادیانه‌ قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌کات و ه‌ه‌لیان ده‌سه‌نگینی.

بو نمونه که‌ باسی زانا و فه‌قیه و موفتی و موحه‌دیه‌کی وه‌ک (الشیخ صدر الدین محمد بن عمر بن مکی) ناسراو به‌ (ابن المرحل یان ابن الوکیل الشافعی) ده‌کات، که‌ له‌ سال‌ی ٧١٦ ه‌جری کوچی کردوه. که‌ چه‌ندین مونا‌زه‌ری ه‌ه‌بوو له‌گه‌ل ابن تیمیه له‌ چه‌ندین بۆنه‌دا، ه‌ه‌رچه‌نده‌ زانایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک تاج الدین السبکی ستایشی عیلم و که‌سایه‌تی ده‌کات، که‌چی ابن که‌سیر به‌و جو‌ره باسی ده‌کات: « وقد كان مسرفاً على نفسه قد ألقى جلباب الحياء فيما يتعاطاه من القاذورات والفواحش، وكان ينصب العداوة للشيخ تقي الدين ابن تيمية ويناظره في كثير من المحافل والمجالس » [١١]

(په‌رده‌ی شه‌رم و ه‌یای فری دابوو، به‌و شته‌ پیس و پۆخلانه‌ی که‌ ده‌یخوارد و ده‌یکرد، و ه‌ه‌رده‌م دوژمنایه‌تی ابن تیمیه‌ی ده‌کرد و مونا‌زه‌ری له‌گه‌لدا ده‌کرد له‌ کۆر و مه‌جلیسه‌کاندا)

وادیاره‌ پروپاگه‌نده‌ی نا‌وزپاندنی ئه‌و زانایه‌ ه‌ینده‌ گه‌وره‌ بوو، بۆیه تاج الدین السبکی ده‌باره‌ی ده‌لیت:

”وله مع ابن تیمیة المناظرات الحسنة، وبها حصل عليه التعصب من أتباع ابن تیمیة، وقيل فيه ما هو بعيد عنه، وكثر القائل فارتاب العاقل“ [۱۲].

(موناژه‌راتی چاک‌ی هه‌بو‌ه له‌گه‌ل ابن تیمیة، سه‌باره‌ت به‌وه، که‌وته به‌ر رقی ده‌مارگرژی شوین که‌وتوانی ابن تیمیة، که‌ه‌رباره‌ی قسه‌ی وا گو‌تراوه، دو‌وره له‌و، هینده‌ قسه‌ی زوری له‌سه‌ر کرا هه‌تاعاقلیش تیندا ده‌که‌وته گومانه‌وه) ده‌رباره‌ی زانایه‌کی تر که‌ به‌و جو‌ره وه‌سف ده‌کریت «الإمام قاضي القضاة الشيخ شمس الدين أبو‌العباس أحمد بن إبراهيم السّروجي الحنفي المتوفى سنة ۷۱۰ هـ». زانایه‌کی وه‌ک (ابن تغری بردی) له‌باره‌یه‌وه ده‌لّیت :

”وكان بارعاً في علوم شتى وله اعتراضات على ابن تیمیة في علم الكلام“. (له جو‌ره‌ها زانستدا بلیمه‌ت بوو، وچه‌ندین ره‌خنه‌ له ابن تیمیة هه‌بوو ده‌رباره‌ی عیلمی که‌لام)

هه‌روها (ابن حجر العسقلانی) ده‌رباره‌ی ده‌لّیت:

”ومن تصانيفه : الرد على ابن تیمیة، وهو فيه منصف متأدب صحيح المباحث، وبلغ ذلك ابن تیمیة فتصدى للردّ على ردّه“ [۱۳].

(له نیو دانراوه‌کانی وه‌لامی ئیبنول ته‌یمیه‌ی داوه‌ته‌وه، که‌ تیندا زور مونسیف وبه‌ ره‌وشت وبه‌ لیکۆلینه‌وه‌ی راست ره‌خنه‌کانی نویسیوه، که‌ هه‌وال گه‌یشته‌ ابن تیمیة وه‌لامی وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وی دایه‌وه) له‌ کتیبکی تر ده‌لّیت:

”وله رد على ابن تیمیة بأدب وسكينة وصحة ذهن ورد ابن تیمیة على ردّه“ [۱۴]. (وه‌لامیکی هه‌یه له‌سه‌ر ابن تیمیة، به‌ ئه‌ده‌ب وله‌سه‌رخۆ وزه‌ینیکی دروست نویسیویه‌تی، وابن تیمیة‌ش وه‌لامی وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وی داوه‌ته‌وه) ابن کثیر به‌گالته‌وه‌ باسی ده‌کات وه‌لّیت:

”وله اعتراضات على الشيخ تقي الدين ابن تیمیة في علم الكلام، أضحك فيها على نفسه وقد ردّ عليه الشيخ تقي الدين في مجلدات وأبطل حججه“ [۱۵]. (چه‌ند ره‌خنه‌یه‌کی هه‌یه له‌سه‌ر ابن تیمیة له‌ زانستی که‌لامدا، خۆی کردۆته‌ مایه‌ی پیکه‌نینی خه‌لک، شیخ تقي الدين (ابن تیمیة) به‌ چه‌ندین موجه‌له‌دات وه‌لامی دایه‌وه، وبه‌لگه‌کانی پوچه‌ل کرده‌وه)

ده‌رباره‌ی (الإمام الشيخ تاج الدين أحمد بن محمد بن عطاء الله الاسكندري المالكي، المتوفى ۷۰۹ هـ). که‌ زانایه‌کی هه‌نبه‌لیش بوه ده‌لّیت:

” قليل العلم، مزجى البضاعة ” «كهم زانست وچى له باردا نيبه -كهل وپهلى بى بازاره»

كهچى زههه بى (الذهبي) كه ههواداريكى ابن تيميه ش بوو دهر باره دى ئه و زانايه ده لئت:

” رأيتَه بالإسكندرية فيما أرى، وكان يتكلم على الناس ويقول أشياء نافعة وله عبارة عذبة وفيه صدق، وله مشاركة في الفضائل، ولكنه كان من كبار القائمين على الشيخ تقي الدين ابن تيمية ” [١٦].

«له ئهسكه ندهريه ديتم، بۆ خه لك دهدوا وشتى به سودى دهگوت، ودهر بربينه كانى شيرين بوون، وراستگويى تيدا بوون، به ژدارى ههيه له كاروبارى چاك، به لام له ههره نهيارانى ابن تيميه بوو» ههر له شوينيكى تر ده لئت:

” القاضي الشيخ الإمام قاضي القضاة شرف الدين عبدالغني بن يحيى ... من كبار الرؤوس ... وكان متوسطاً في المذهب، محمود السيرة، كثير المكارم ” [١٧].

«قازى شيخ ئيمام وقازى قازيه كان شه رده فدين عه بدولغهنى كورى يه حيا، له پياوه ههره گه وره كانه، ميانه رهو بوو له مه زهه بدا، وباس وخوازي چاك بوو، زور جوامير بوو»

نامه گرنگ و پر به هاكهى زههه بى بۆ ئيبن تهيميه!

ئهو زههه بيه كه وتم له ههوادارانى ابن تيميه بوو، لهو قسانه دى سه ره وه دهر ده كه وئيت، كه تا رادهيهك نه رمتر بوه له ابن تيميه، وهه تا له ده قينكا وهك په ياميكي كراوه بۆ ابن تيميه دى نوسيوه به ناوى (النصيحة الذهبيه) زور به ئاشكرا ره خنه دى توندى ئاراسته دهكات.

ئهو په ييامه ههر به ده سخته دى خودى زههه بى له (دار الكتب المصرية) پاريزراوه، ههروه ها ئيمامى حافيز سه خاوى (الإمام الحافظ السخاوي) له كتيبي (الإعلان بالتوبيخ لمن ذم التاريخ) باسى كردوه، ههول ددهم كورته دى نامه كه باس بكه م: بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله على ذلتي، يا رب ارحمني وأقلمي عثرتي. واحفظ علي إيماني... طوبى لمن شغله عيبه عن عيوب الناس وتباً لمن شغله عيوب الناس عن عيبه. إلى كم

تری القذاة فی عین أخیک وتنسی الجذع فی عینک؟ إلى کم تمدح نفسک وشقاشقک وعباراتک وتذم العلماء وتتبع عورات الناس مع علمک بنهی الرسول صلی الله علیه وسلم: « لا تذکروا موتاکم إلا بخیر فإنهم قد أفضوا إلى ما قدموا ». بلی أعرف إنک تقول لی لتنصر نفسک: إنما الوقیعة فی هؤلاء الذین ما شموا رائحة الإسلام ولا عرفوا ما جاء به محمد صلی الله علیه و سلم وهو جهاد...یا رجل بالله علیک کف عنا فإنک محجاج علیم اللسان لا تقر ولا تنام... وکثرة الکلام بغیر زلل تقسی القلب إذا کان فی الحلال والحرام فکیف إذا کان فی العبارات الیونسیة والفلاسفة وتلك الکفریات التي تعمی القلوب؟ والله قد صرنا ضحکة فی الوجود ، فإلی کم تنبش دقائق الکفریات الفلسفیه لنرد علیها بعقولنا.

یا رجل قد بلغت سموم الفلاسفة ومصنفاتهم مرات، وبکثرة استعمال السموم یدمن علیها الجسم وتکمن والله فی البدن .. کان سیف الحجاج ولسان ابن حزم شقیقین فواخیتهما !

یا مسلم أدم حمار شهوتک لمدح نفسک، إلى کم تصادقها وتعاדי الأخیار؟ إلى کم تصدقها وتزدری بالأبرار؟ إلى کم تعظمها وتصغر العباد؟ إلى متى تخاللها وتمقت الزهاد؟ إلى متى تمدح کلامک بکیفیه لا مدح بها والله أحادیث الصحیحین، یا لیت أحادیث الصحیحین تسلم منک بل فی کل وقت تغیر علیها بالتضعیف، والإهدار، أو بالتأویل والإنکار.

أما آن لک أن ترعوی، أما حان لک أن تتوب وتنب، أما أنت فی عشر السبعین وقد قرب الرحیل، بلی والله ما أذكر أنک تذكر الموت بل تزدری بمن یذكر الموت، فما أظنک تقبل علی قولی ولا تصفی إلى وعظی بل لک همة کبیره فی نقض هذه الورقة بمجلدات وتقطع لی أذنان الکلام ولا تزال تنتصر حتی أقوالک [١٨].

(خوشبه حتی بؤئه وانهای له جیاتی به عیب ونهنگی خه لکوه خه ریک بن به عیب و نهنگی خویان خه ریک دهن، تیا چوونیش بؤئه وهی له بهر نهنگی وعیب وعاری خه لک ناگای له عهیه کانی خوی نامینیت، تاکه ی جیق له چاوی براکانت ده بینیت وکوتره له چاوی خوت نابینیت؟ تاکه ی ستایشی خوت و شه قشقه کانت وگوزار شه کانت ده کیت، وزه می زانایان ده کیت، وبه دوا ی عیب وعاری خه لک ده کویت، هرچه نده ده زانیت که پیغه مبه ره می لی کردوه... به لی ده زانم بؤ پشتگیری کردن له خوت پیم ده لیت: قسه گوتن به وانهای که

بۆنی ئیسلامیان نەکردووە، وئەوێ محەمەد (سەلامی خۆی لێ بێت) ھێناویەتی نایناسن جیھادە... پیاوی چاک بە وازمان لێ بێت، تۆ زمان زان و بەلگەحازر و داناسەکنیی و ناخەوێت... زۆر وتینیش بەبێ غەلەتیش دڵ رەقت دەکات، ئەگەر لە بارەى حەرام و حەلالیش بێت، چ جایی لەوێ دەربارەى گوزاریشی یونسی و فەیلەسوفەکان وئەو کوفریاتانە بێت کە دڵەکان کوێر دەکەن؟

بەو خۆیە بۆینە قەشمەر جاری ئێو بونەوەرە، تاکەى بچوکتەین کوفریاتی فەلسەفەى ھەلەدەکوڵی بۆ وەلامدانەوہیان بە عەقلمان. ئەى پیاو ژەھری فەیلەسوفان و دانراوەکانیان چەندین جار قوت داو، زۆر بەکارھێنانی ژەھریش جەستە رادەھینیت و خۆی پێوہ دەگریت و داگیرى دەکات... شمشیری حەجاج و زمانى ابن حزم لێک جیا بوون تۆ کردتەوہ بە برا!! ئەى موسلمان گویدریژی ئارەزوہکانت بەرھەلدا بکە بۆ ستایش کردنی خۆت، تا کەى ھاوڕێیەتى دەکەیت و دژایەتى پیاو چاکان دەکەیت؟

تا کەى باوہری پێ دەکەیت و گالتە بە پیاوچاکان دەکەیت؟ تا چەندى تر خۆت گەورە دەکەیت و بەندەکانى خوا بچوک دەکەیتەوہ؟ تاکەى ستایشى قسەکانت دەکەیت، بە جۆری قەسەم بە خوا حەدیسەکانى دوو کتیبە سەحیحەکانیش و استایش نەکران، خۆزگە حەدیسەکانى ئێو دوو سەحیحەش لە دەستى تۆ رزگاربان بوايە، چونکە ھەردەم ھەلمەتیان دەکەیتە سەر بە زەعیف کردنیان، و بە فیروندان، ولیکانەوہ (تەئویل) و نکولی کردن لێیان. باوہر ناکەم قسەکانم لێ وەرگریت و گوێ بۆ مەوعیزەکەم بگریت، چونکە زۆر بە ھیمەتى و بە تاقەتى بۆ وەلام دانەوہى ئێو کاغەزەم، بە چەندین موحەلەد و قسم پێ بگریت و بەردەوامیت لەسەرکەوتن بۆ قسەکانت...

کاتى ئێوہ نەھاتوہ پاشگەز بێتەوہ، کاتى ئێوہ نەھاتوہ تۆبە بکەیت و بگەرێتەوہ، ئەى تۆ لە دەیەمى سالى ھەوتا سالان نیت، کە کوچ کردنت نزیک بۆتەوہ. باورناکەم گویم بۆ بگریت و گوێ لە مەوعیزەکەم بگریت، بەلکو ھیمەتیکى مەزنت ھەيە ئێو لاپەرہیە ئامۆزگاریەى من وەلامدەیتەوہ بە چەندین موحەلەدات، سەرگوێی قسەکانم بگریت...

پیم وایە کەس لە خاوەنى ئێو نامەيە چاکتر ابن تیمیەى نەناسیوہ.

بەشى پینجەم.. حوزەیرانى ٢٠٠٨ گوڤارى ستاندارد

ژيډه رهكان

[۱] - طلقاء به وانه دهگوتريت كه تادوا ساتى توانايان دژى پينغه مبهه جهنگان، وبه ناچارى له كاتى فه تحى مهككه دا بوونه موسلمان.

[۲] - ثةوة دهقي قسه كه يه تي: مناقشة ما ورد عن ابن عمر في ذلك وعلى هذا يخرج فعل ابن عمر رضي الله عنهما، بأن النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلي في تلك البقاع التي في طريقه، لأنها كانت منزله، لم يتحر الصلاة فيها لمعنى في البقعة. فنظير هذا: أن يصلي المسافر في منزله، وهذا سنة. فأما قصد الصلاة في تلك البقاع التي صلى فيها اتفاقا، فهذا لم ينقل عن غير ابن عمر من الصحابة، بل كان أبو بكر وعمر وعثمان وعلي، وسائر السابقين الأولين، من المهاجرين والأنصار، يذهبون من المدينة إلى مكة حجاجا وعمارا ومسافرين، ولم ينقل عن أحد منهم أنه تحرى الصلاة في مصليات النبي صلى الله عليه وسلم. ومعلوم أن هذا لو كان عندهم مستحبا لكانوا إليه أسبق، فإنهم أعلم بسنته وأتبع لها من غيرهم. وقد قال صلى الله عليه وسلم: «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها، وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة». وتحري هذا ليس من سنة الخلفاء الراشدين، بل هو مما ابتدع، وقول الصحابي إذا خالفه نظيره، ليس بحجة، فكيف إذا انفرد به عن جماهير الصحابة؟ أيضا: فإن تحري الصلاة فيها ذريعة إلى اتخاذها مساجد والتشبه بأهل الكتاب مما نهينا عن التشبه بهم فيه وذلك ذريعة إلى الشرك بالله.

[۳] منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والقدرية (١٩١/٦-١٩٢)، شيخ الإسلام بن تيمية، دار النشر مؤسسة قرطبة، سنة النشر ١٤٠٦، الطبعة الاولى. زياتر شستم بة و نوسخه بة ستوة بؤ دهره ينانى دةقه كان، كة لة سه توري ئينته رني ت دةستم كة وت، هة رضة ند نوسخه يكي تري نوسراوم لاية لة ضائي المكتبة العلمية، دار الكتب العلمية - بيروت. سالي ضائي لة سه ر نية.

[۴] - منهاج (٥١٧/٥)

[۵] - منهاج (٥٣/٧ - ٥٤)

[۶] - منهاج (٣٨٩/٤) :

[۷] - منهاج السنة (٦٠/٢)

[۸] - منهاج السنة (ج ٤ / ١٣٨)

[۹] - منهاج السنة (٦٢/٢)

- [١٠] - منهاج السنة (٢٣٧/٧)
- [١١] - البداية والنهاية، ج ٢ ص ٢١٤٦ .
- [١٢] - طبقات الشافعية الكبرى، مصدر سابق، ج ٥ ص ١٤١ .
- [١٣] - رفع الإصر عن قضاة مصر، ابن حجر العسقلاني، ص ٤٢، ط الأولى، مكتبة الخانجي، مصر، ١٤١٨ هـ
- [١٤] - الدرر الكامنة، مصدر سابق، ص ٩٢ .
- [١٥] - البداية والنهاية، مصدر سابق، ج ٢ ص ٢١٣٦ .
- [١٦] - ذيل تاريخ الإسلام، الذهبي، ص ٨٦، ط الأولى، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٤٢٤ هـ .
- [١٧] - ذيل تاريخ الإسلام، مصدر سابق، ص ٩٢ .
- [١٨] - مجموعة العقيدة وعلم الكلام، محمد زاهد الكوثري، ص ٥٥٥، ط الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٢٥ هـ / وكتاب التوفيق الرباني، جماعة من العلماء، ص ٢٠٣ / وكتاب الفتاوى السهمية، مصدر سابق، ص ٦٦ / وكتاب السلفية الوهابية، مصدر سابق، ص ١٣٤ .
- [١٩] - مجموعة العقيدة وعلم الكلام، محمد زاهد الكوثري، ص ٥٥٥، ط الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٢٥ هـ / وكتاب التوفيق الرباني، جماعة من العلماء، ص ٢٠٣ / وكتاب الفتاوى السهمية، مصدر سابق، ص ٦٦ / وكتاب السلفية الوهابية، مصدر سابق، ص ١٣٤ .

ئاماریکی تر له سهه کتیبی به ناوبانگی «مجموع الفتاوی» ابن تیمیة

هه ندیک لهو شیخ ومه شایخ و به لکو بانگخوازیش به ئاشکرا دروی گه وره ده کهن بۆ فریودانی عه وامه گوی له مشتەکان، ئیسلامیه کی ناودار هه بوو، ئه گهر بیویستبا درۆیه که به ده می زانایه کی ئیسلام بکات، دهیگوت ابن فلان له فلانه کتیب و بهرگی دووهم، لاپه ره ۱۳۲ واو وا ده لیت. براده ریکی فزولی و مونجیریش جاریکیان به سودفه، هه رچه نده سودفه ش نیه! کتیبی خویندبووه ئه و سه رکرده یه، بۆ زیاتر موعجیبه کردنی مندار وتارو نه خویندهاران دیسان نمونه یه کی باس کردبوو لهو کتیبی براده ره مونجیه که که تازه خویندبووه، و گوتبووی لهو کتیبه چاپی سالی فلان، لاپه ره ی ژماره فلان، له پینج هیلی کوتایی لاپه ره که، واو وا ده لیت!! په کوو لهو دیکه ته ی، له وئ له ئیجاب و سه رسامیان بۆی هه ندیک مندار وتار شاگه شکه بیوون وخه ریک بوو تیکرا هاوارکه ن: ته کبیر!!! کابرای فزولی مونجیریش، فزولیه که یی و مونجیریه که ی زیاتر زیادی کردبوو، چونکه کتیبه که ی خویندبووه شتی وای نه که لهو لاپه ره یه، به لکو له هه موو کتیبه که به رچاو نه که وتبوو!! که گه رابوو ماله وه دیسان هه موو کتیبه که ی سه راوین کردبوو شتی وای تیدا نه دوزیبووه، چو بوو چه ندین کاسیتی خوتبه ئاگرینه کانی هینابوو، چه ندین ئیدیه کردنی کتیب و ژماره ی لاپه ر و چاپی ده رهینابوو له وتار و خوتبه مندار ترینه کانی، زۆر به مونجیری به دوا ی داچوو بوو، بۆی ده رکه وتبوو هه مووی درۆیه!! ئه و سه رکرده یه ویستی تی درۆیه که بۆ بنکرده ی عه وام فریوی بکات ئه و ته کنیکه به کار ده هینیت!!!

وامزانی ئه وه به س له ناو کورد و موسلمانانی ئه و زهمانه روویداوه، دوا یی بۆم ده رکه وت که ئیین ته مییه باوکی شه رعی داعش و له وان داعشه و تریش ته کنیکیکی نزیک له وهیدا به کارهیناوه، ئه ویش ئه وه یه هه ر قسه یه کی کردوه و بریاریکی داوه یه کسه ر ده لیت ئه وه ئیجماعی موسلمانانی له سه ره، به ئیتفاقی ئه هلی سونه و به ئیجماعی سه له ف و ئیتفاقی فقه هاکان، وهتد....

له پاش ئاماریک ده رباره ی وشه کانی کوشتن و له گه رددان و هه موو جو ره کانی تری کوشتن، له ئاماریکی ترده له کتیبی مجموع الفتاوی ده رباره ی ئه و ئیدیه نه ی

ئىجماعهكان بهبى دهليل، ههچهنده ابن حزم الاندلسى ههه له بنههتدا نكولى له بوونى ئىجماع و هاودهنگى كرد و نكولى له هاتنهدى دهكرده ههه سههدهمىكدا. ئهوه جگه لهوهى ابن حنبل دهليت: «من ادعى الإجماع فهو كاذب» ئهوهى ئيديعاى هاودهنگى و ئىجماعى كرد دروزه!! كهچى ابن تيمية قوتابى ابن حنبل سهدان ئيديعاى ئىجماعى سهحابه و فوقهها و ئههلى سونه و عولهما وسهلهفى كرده بى ئهوهى راستيش بيت!!

به پى ئهه ئاماره كه له كتيبى ههه بهناوبانگى «مجموع الفتاوى» ابن تيمية هاتوه، ئىجماع و موشتهقاتهكانى لهسهه زمانى بهبى بهلگه بهه جوهره هاتوه:

دهستهواژهى «باتفاق المسلمين» ٣٠٣ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «باتفاق العلماء» ١٩٥ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «بإجماع المسلمين» ١٠٢ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق المسلمون» ٦١ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق العلماء» ٥١ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «أجمع المسلمون» ٣٨ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق الصحابة» ١٤ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «باتفاق الفقهاء» ١٣ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق السلف» ١١ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق الفقهاء» ١٠ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «اتفق أهل السنة» ٧ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «باتفاق الصحابة» ٦ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «أجمع أهل العلم» ٦ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «بإجماع العلماء» ٥ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «بإجماع السلف» ٤ جار هاتوه!!

دهستهواژهى «أجمع العلماء» ٤ جار هاتوه!!

ئىستا بهراى من دهبيت ئىجماعى موسلمانان لهسهه ئهوه بيت كه ابن تيمية به درو ئيديعاى ئىجماعى موسلمانانى كرده له سهدان وههزاران مهسايلى ديندا!!

نایه ئیبن تهیمیه ی باوکی توندوتیژی سه‌له‌فیزم کورد بوو؟!

کوردیکی موسلمان وئیسلامی سه‌له‌فی زور دل به‌وه خوش ده‌کن که ئیبن تهیمیه کورده و خه‌لکی هه‌رانه. به‌رله‌وه‌ی باسی ئیبن تهیمیه بکه‌ین وه‌ک بیردۆزه‌ریکی یان مونه‌زیریکی عروبه‌تی سه‌له‌فی، خراپ نییه به‌دواداچوونیک بکه‌ین بۆ بانگه‌شه‌ی کوردبوونی ئیبن تهیمیه، بزانی به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی پێیان کورده به‌هیزتره یان به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی پێیان عه‌ره‌بیکی ره‌سه‌نه، هه‌رچه‌نده به‌پای من ئه‌گه‌ر کوردیش بیت، بیر و پوح و خوینی به‌ عروبه‌ت داگیرکراوه، به‌لام هه‌ر پێشم وانیه کورد بیت.

ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار باسی کوردبوونی ئیبن تهیمیه‌ی وروژاند پیمواییت ئیمام محمد ابو زه‌ره‌ه بوو له‌ کتییی [ابن تیمیه، حیات و عصره - آراوه و فقهه] ل ۱۸، که ده‌لێت: «ئه‌و میژوونووسانه‌ی که باسیان کردوه، خیزانی ئیبن تهیمیه یان نه‌داوته پال قه‌بیله‌تیک، به‌لکو ته‌نها دایانه‌ته پال هه‌ران که شوینی یه‌که‌می ژیانی خیزانی بووه، وه‌ک عه‌ره‌ب نه‌یانداده‌ته پال عه‌شیره‌ت وقه‌بیله‌یه‌ک، ئه‌وه‌ش ده‌یسه‌لمیئت که عه‌ره‌ب نه‌بووه، ونه‌دراوته پال هیچ قه‌بیله‌یه‌کی عه‌ره‌بی، بۆیه ده‌توانین تینگه‌ین و وا گومان به‌ین که عه‌ره‌ب نه‌بووه، له‌وانه‌یه کورد بوو بیت. که قه‌ومیکی به‌ هیمه‌ت و ئازا وبه‌ ته‌نگه‌وه‌هاتوون، و ره‌وشتیان به‌ هیزه و تووندی تیدایه. ئه‌و سیفه‌تانه به‌ پوونی له‌ ئیبن تهیمیه دابوو، هه‌رچه‌نده له‌ ژیان هیمنی زانایان، و ئاسوده‌یی بیرمه‌ندان، و له‌سه‌رخۆیی موحه‌قیقان ژیا بوو. هه‌روه‌ها کورد له‌ سه‌ده‌ی شه‌شهم و هه‌وته‌م هه‌لوێستی جوانیان هه‌بوو له‌ به‌رگریکردن له‌ ئیسلام و موسلمانان، له‌ به‌ره‌ی یه‌که‌می ئیسلام وه‌ستا بوون له‌ دژی خاچه‌رستان، و زه‌بری یه‌که‌م به‌ر ئه‌وان که‌وت و دوا‌یی چه‌ندین چه‌پۆکتیریان به‌ر که‌وت، به‌لام به‌ره‌نگاربوونه‌ویان خاچه‌رستانی بی ئومید کرد له‌ زالبوون به‌سه‌ر ئیسلامدا، یان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه توندئاژۆییه‌که‌یان تیکشکاند وه‌هیه‌تیان نه‌هیشتن هه‌تا کورد و دوا‌یی میسریه‌کان به‌ تیکشکاوی ناردنیانه‌وه بۆ ولاتی خۆیان.» دار الفکر العربی، ۱۹۷۴، ل ۱۸

له‌وه‌ده‌چیت ئیمام ابو زه‌ره‌ه ده‌ستی به‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی نه‌گه‌یشتیبت ده‌نا سه‌رچاوه‌یتر هه‌یه باسی نه‌سه‌بی کردبیت وه‌ک عه‌ره‌ب!

حمدی عبدالمجیدی سهلهفی یش، که زانایهکی سهلهفی کورد بوو، ئەو قسهیهی ابو زهره دوباره دهکاتهوه ودهلێت ئیبن تهیمیه کورده چونکه تنها کورد بهناوی شوینزادهی، ناوی خۆی دهنیت، به پێچهوانه‌ی عه‌ره‌ب که به‌ناوی قه‌بیله‌کانیان ناوی خۆیان ده‌نین!

به‌لام ئەو ئیدیعییه به دلی هه‌موو که‌سیک نییه، زۆر بابته وکۆمینتم دیوه تا راده‌ی گالته پیکردن به کورد، رده‌ی کوردبوونی ئیبن تهیمیه ده‌ده‌نه‌وه، زۆرجار عه‌ره‌بی سه‌له‌فیم دیوه زۆر به توندی ئەو ئیدیعییه رته دهکاتهوه، وایانم به‌پیتی تیروانینی عه‌ره‌بی دینی ئیبن تهیمیه یان پێ خه‌ساره کورد بێت، چونکه وه‌ک سه‌رنجمان داوه وینه‌ی کورد له توراس و که‌له‌پوری عه‌ره‌بی ئیسلامیش تابلێی وینه‌یه‌کی شیویندراوه، کورد به‌دریژایی میژووی عه‌ره‌ب، به ده‌گه‌ن نه‌بێت، وته‌یه‌کی باشی له‌سه‌ر نه‌نوسراوه!

هه‌رده‌م وه‌ک زۆله‌کانی زینای نێوان که‌نیزه‌کانی سلیمان پێغه‌مبه‌ر و جنۆکه‌کان ته‌ماشایان کراوه، یان وه‌ک میله‌تیک بێ کۆنترۆل وخه‌ریک به‌دزی وجه‌رده‌یی ویاخیبوون وسه‌رکێشی. وینه‌ی کورد له تیروانینی عه‌ره‌بی زۆر سه‌رنج راکێشه، بۆیه له وتاریکی سه‌ربه‌خۆ باسی ده‌که‌ین.

سه‌یر له‌وه‌دایه که ئیبن تهیمیه شتیکی گووت به دلی عه‌ره‌ب نه‌بوو ده‌لێن کورده! له وتاریک به‌ ناوێشان [وهم احترام الخصوصیات] نووسه‌ری سه‌عودی منصور النقیدان، هه‌ندیک قسه‌ی ئیبن تهیمیه به‌ به‌لگه‌ ده‌هینیته‌وه دژی به‌دوه‌کان که به‌ دژی ئیسلامیان ده‌زانیت! نووسه‌ریکتری سه‌عودی خالد الغنامی له وتاری [الأعراب أشد کفراً ونفاقاً] وه‌لامی تووندی نووسه‌ر ده‌داته‌وه وده‌لێت: «لقد أخطأ ابن تیمية (وهو كردي الأصل بحسب رأي الأغلبية الساحقة من الباحثين المستشرقين) في أنه قرن بين المشركين والأعراب»

[ئیبن تهیمیه هه‌له‌ی کردوه (که کورده له ئەسلدا به‌پیتی پای زۆربه‌ی توێژه‌ران له رۆژه‌لاتناسان) به‌ به‌سته‌وه‌ی موشریک و ئه‌عرابه‌کان! پێتوایه ئەو ر‌ه‌گه‌زه‌یه‌یه‌ی ده‌ژی ئه‌عرابه‌کان، به‌دوه‌کان قه‌یه‌ه‌کان له ابن تیمیه‌یان وه‌رگرتوه!

ابن ناصرالدین الدمشقی له کتیبی: التبیان لبدیعة البیان، الربعي الدمشقي له کتیبی: الزيادات ده‌لێن عه‌ره‌ب بووه له قه‌بیله‌ی نمیر بووه! شیخ بکر أبو زیدی سه‌له‌فیش له کتیبی [المداخل إلى آثار شيخ الإسلام ابن تیمية وما لحقها من أعمال] ل ١٦ ده‌لێت:

(نسبتبه النُمیری من إفادات تلمیذ تلامذته ابن ناصر الدین (٨٤٢)، وتابعه علیها العدوی فی الزیارات، بل هذه النسبة منصوص علیها فی بعض رسائل الشیخ المخطوطة علی طرر النسخ، وقد ذکر الشیخ ابن قاسم فی مقدمة النقض، رسالتین رأهما فی الظاهریة كذلك ص ٣٥ حاشیة ١، وهي نسبة إلی بنی نُمیر، وهم بطن من عامر بن صعصعة بن معاویة بن بکر بن هوازن العدنانية، و ذکر القلقشندي فی نهاية الأرب ص ٤٣٣ نقلاً عن ابن خلدون : أن منازل بنی نُمیر فی الجزيرة الفراتية والشام، فشیخ الإسلام إذاً)عربی صریح نسباً ولساناً (

»نه‌سه‌بی ئیین ته‌یمیه نومه‌یریه به‌پی و ته‌کانی قوتابه‌کی قوتابه‌کانی ابن ناصر الدین، العدوی یش له [الزیارات] هه‌مان شت ده‌لئت، به‌لکو ئه‌و ره‌چه‌له‌که له‌سه‌ر هه‌ندی له نامه ده‌ستوو‌سه‌کانی خودی شیخ نووسراوه، وهک شیخ ابن قاسم له پی‌شه‌کی النقض باسی دوو نامیلکه ده‌کات، که له کتیبخانه‌ی یا ده‌ستونسخانه‌ی الظاهرية بینونی... بنی نومه‌یر یش به‌پی ابن خلدون شوینیان ده‌که‌ویته جه‌زیره‌ی فورات و شام، که‌وابوو شیخی ئیسلام عه‌ره‌بیکی بی گه‌رده به‌ نه‌سه‌ب و به زمان»

که‌وابوو زور سه‌رچاوه جه‌خت له‌سه‌ر عه‌ره‌ب بوونی ئیین ته‌یمیه ده‌که‌نه‌وه، له کاتیکدا هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی کۆن ئاماژه بو کوردبوونی ناکات، کۆنترینانی ئه‌و کتیبه‌ی ئیمام محمد ابو زهره‌ی ئه‌زه‌ری میسریه که له سالی ١٩٧٤ چاپ کراوه. ئه‌ویش سه‌ره‌رای ستایشکردنی کورد وه میلیه‌ت، که ئه‌وه ده‌گمەن پرووده‌دات له نووسراوه عه‌ره‌بیه‌کان، به‌لام هه‌موو بریاره‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌نیک دامه‌زراندوه، که ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه عه‌ره‌ب هه‌رده‌م نازناوی به‌ناوی قه‌بیله‌ی ده‌کات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆربه‌یان کوچه‌ر و گه‌رۆک و به‌دو بوونه، میلیه‌تانیت نازناوه‌کانیان به‌ناوی شار و شارۆجکه‌کانیان کردوه، چونکه شارستانی تر بونه، چونکه هه‌رانیش ناوچه‌یه‌کی کوردنشین بووه، بۆیه ده‌بیته ئیین ته‌یمیه کورد بیته!

کتیسه‌که له‌وه‌دایه زانیان و ناودارانی کۆنی کورد و میلیه‌تانیت ناعه‌ره‌ب، زۆریان له‌به‌ر شانازیان به ئیسلام کردنه‌وه نکولیان له میلیه‌تانی خویان کردوه، به‌دوای بچوکترین بیانوو گه‌راون تا بلین عه‌ره‌بن! ده‌توانم بلیم ئه‌و وه‌زعه تا سه‌د، په‌نجا سالیکیش هه‌رمابوو، خیزانه دینیه‌کان هه‌رده‌م ره‌چه‌له‌کیان ده‌برده‌وه سه‌ر عه‌ره‌ب، شیخ په‌زایه‌کی وازمان تیژیش ئیعتراف به‌ فه‌زلی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌ب ده‌کات! ئیین ته‌یمیه‌ش هه‌تا ئه‌گه‌ر کوردیش بیته ده‌توانم بلیم دا‌پ‌ژه‌ریکی

هه ره گرنگی تیۆر و داوای بالادهستی پهگهزی عه ره به، و خو شه ویستی عه ره ب و عه ره بچیتی به به شیک له ئیمانی ئه هلی سونه وجه ماعت ده زانیت. له وتاری داها توو باسی تیۆری عه ره بچیه تی ئیبن تهیمیه ده کهین، ئه و کاته کوردیش بیت، خو مان ده بیت بلین کورد نییه!

من له بهر یه ک شت قهت باوه ر ناکه م ئیبن تهیمیه کورد بوو بیت، ئه ویش ئه وه یه کورد به گشتی سروشتیکی مرو یانه تر و نه رم و نیانتری هه بووه له و سروشته ی توند و شه پانگیزه ی عه ره ب و ئیبن تهیمیه. کورد سه دان عاریف و حه کیمی وه ک شیخی گه یلانی و سوهروردی و ابن خلکان و مه حوی و مه ولانا خالید و نورسی تیادا هه لکه وتوه، که ته ژی بوون له مرو دۆستی، هه تا پیاویکی عه سکه ری مه زنی وه ک سه لاهه دینی ئه یوو بی، سه ره رای ئه وه ی ژیا نی هه موو له ناو شه ر و شو ری ناوه کی و ده ره کی بوو، هه رچه نده بی هه له ش نه بوه و که سیش نابی، به لام میهره بانی و مرو یی سه لاهه دین به هیچ مونسفیک و دادپه روه ریک نکولی لیناکریت، ئه و رو پای سه رده می خاچه رستیش دانی پیادا هیتاوه!

نه رم و نیانی و شه هامت و مرو دۆستی ئه و زۆر جار سنوور ده کانی ئیسلامیشی تیده په راند له په فتاری له گه ل دوژمن و دیله کان و مه ده نیه کان، هه زاران کچ و ژنی جوانی ئه و رو پایی خاچه رستانیان ده ست ده که وت به و په ری ریزه وه مامه له ی ده کردن و ئازادی ده کردن! به لام به پیی رای ئیبن تهیمیه بیت ئه وانه هه موویان ده بیت دابه ش بکرین به سه ر مواهییدان، وه ک داعش و توند په وانیتر په یه ره و له ئیبن تهیمیه ده که ن له په فتاره توندوتیژ ده کانیان.

ابن تیمیه و سه له فییه ت و عرو به ت...

وه ک له وه و پیش ئاماژه مان پیکرد، سه له فییه ت ئه گه ر دروستکراوی دهستی ئومه ویه کان نه بیت، ئه وه بونیادی گشتی وتیۆره کانی له پاژه و به رژه وه ندی ئومه ویه کان بوه، و تا ئه مپۆش هه ر ئه و رۆله ده گیریت. ئیمه که باسی ئومه ویه کان ده کهین مه به ستمان ئه و ماوه میژوو ییه نیه که تییدا ئومه ویه کان حوکمی جیهانی ئیسلامیان کردوه، به لکو مه به ستمان ئه و مه نه جیه ت و شیوازه تاییه ته ی ئومه ویه کانه، له نوسینه وه ی تیۆری سه له فییه ت و ته قدیس کردنی ئه و تاکه شیوازه یه، و شه یته نه کردنی هه موو شیوازه کانی تری سه له فییه ته، له نیو

ئەو تیۆرانی‌ی که له دەرەوه‌ی ئەو ئەو بونیاده ئەمه‌وییه بنیات نراون. ئەو مامه‌له‌یه‌ش به‌و راده‌یه‌ گه‌یشته که چه‌ندین ته‌وژمی سه‌له‌فی به‌رایمی له نیوچون، له‌به‌ر هینز وپالپشتی ره‌سمی ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی له سه‌له‌فیه‌تی ئومه‌ویی! شتیکی غه‌ریب نیه که زۆر له‌و پیاوانه‌ی له‌ نیو جه‌رگه‌ی سه‌رده‌می سه‌له‌فیه‌ت بوون له‌به‌ر لادانیان له‌ بنه‌ما تیۆریه‌کانی سه‌له‌فیه‌تی ئومه‌وی، به‌ر نه‌فره‌تی ئەو مه‌دره‌سه‌یه که‌وتوون ومه‌حروم کراون له‌ هه‌مد وستایشی ئەو قوتابخانه‌یه.

بیگومان له‌ماوه‌ی فه‌رمه‌ن‌زه‌وایی ئومه‌ویه‌کان له‌ سالی ٤٠ کۆچی تا دوا‌ییه‌کانی ١٣٢ کۆچی، ئومه‌ویه‌کان به‌ گیانیکی پر له‌ ده‌مارگیری بۆ سیکۆچکه‌ی به‌نی ئومه‌یه‌ و‌قوره‌یش و‌عروبه‌ت هه‌ولیان ده‌دا. زانراوه‌ش له‌و سیکۆچکه‌یه به‌نی ئومه‌یه‌ له‌سه‌ری لوتکه‌ی ئەفزه‌لیه‌ته‌ وئینجا قوره‌یش به‌ پله‌ دوو وئینجا عروبه‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی. له‌ بواری ئەفزه‌لیه‌تی به‌نی ئومه‌یه‌ توانیان تیۆری سه‌له‌فیه‌ت به‌ ئاراسته‌یه‌ک به‌ه‌ن، بیه‌ته‌ هۆی تیکه‌ل کردنی هه‌موو جۆره‌ سه‌حابه‌کان و‌پێوانیان به‌ یه‌ک پێوه‌ر، توانیان قودسیه‌تی یه‌کیکی وه‌ک ئەبو سو‌فیان ومعاویه‌ و‌یه‌زیدی کورپی وه‌ک قودسیه‌تی یه‌کیکی وه‌ک چه‌زهره‌تی عه‌لی وعوسمان و‌عبدالله‌ی کورپی عومه‌ر له‌ قه‌له‌م به‌دن. توانیان ده‌می هه‌زاره‌ها وملیۆنه‌ها که‌س به‌سه‌تن له‌ سه‌راسه‌ری جیهانی ئیسلامدا به‌ ناوی تیۆری عه‌داله‌تی سه‌حابه‌ به‌ هه‌یج جۆریک نه‌توانی ئەو هه‌موو کاره‌ساته‌ می‌ژوو‌ییانه‌ی ر‌ویانداوه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی ئەقلانیان بۆ بکات وه‌و‌کار وتاوانباره‌کان دیاری بکات تا عه‌داله‌تی سه‌حابه‌کان نه‌ر‌وشی! به‌ نه‌سبه‌ت قوره‌یشیش ئەوه‌ ده‌یان فه‌رموده‌ هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی سه‌رده‌ستی قوره‌یش و‌پێویسته‌تی فه‌رمان‌زه‌وايه‌تی ئەوان هه‌تا دنیا ما بێت!!! ئەو فه‌رمودانه‌ ئەگه‌ر هه‌ندیکیان ر‌استیش بن ئەوه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌و هه‌ل ومه‌رجه‌ی که‌ تیندا هاتوه‌ وبۆ ئەو سه‌رده‌مه‌ بوه‌ نه‌وه‌ک عه‌ره‌ب په‌رته‌وازه‌ بن و‌یه‌کیک یان گروپی‌ک و‌قه‌بيله‌یه‌ک نه‌بێت له‌ ده‌وری کۆبنه‌وه‌.

به‌ نه‌سبه‌ت عروبه‌تیش ئەوه‌ گومانی تیدا نیه که ئومه‌ویه‌کان له‌ پاش بازنه‌ی ئومه‌ویه‌ت و‌قوره‌یشیه‌ت، په‌سندی عروبه‌ت‌یان ده‌کرد، وه‌ک ئەبو زه‌هره‌ له‌ کتییی (ابو حنیفه‌ حیاته‌ وعصره‌) ئاماژه‌ به‌و حاله‌ته‌ ده‌کات و‌ ده‌لیت: «ئومه‌ویه‌کان نه‌زعه‌یه‌کی توندی عروبه‌ت‌یان تیدا بوو، زۆر له‌ کلتوری عه‌ره‌بی پێش ئیسلامیان زیندوو کرده‌وه‌».

تا ئەو راده‌یه‌ی ئەبو ره‌یحانی به‌یرونی ده‌یگوت: (پێم خۆشتره‌ به‌ عه‌ره‌بی

دامشورن وزهمم بکهن نهک به فارسی مه‌دح وسه‌نام بکه‌ن)
قال أبي الريحان البيروني: «والله لأن أهبى بالعربية، أحب إلي من أن أمدح
بالفارسية!».

ئومه‌ویه‌کان له‌ماوه‌ی فه‌رمان‌په‌وایه‌تیا‌ن بی‌روکه‌ی سه‌روه‌ری عه‌ره‌ب به‌سه‌ر گه‌لانی
تریان پیاده‌ کرد، که زور به‌ ئاشکرای له‌ دژی بنه‌ماکانی خودی ئیسلامیش
بوون، وده‌ستیان کرده‌ سه‌پاندنی ئه‌و بی‌روباوه‌پانه‌ له‌ ناو تیوری سه‌له‌فییه‌ت
بیئه‌وه‌ی سه‌نه‌دیکی به‌ هی‌زیان هه‌بی‌ت له‌ قورئان وه‌دی‌سدا. راسته‌ هه‌دیسیکی
زوریان دۆزیبوه‌وه‌ له‌سه‌ر توخم بالایی عه‌ره‌ب، به‌لام ئایه‌ت و هه‌دیسی به‌هی‌زتر
هه‌بوون که پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌و باوه‌ره‌ بوون، که‌چی ئه‌وان ده‌قه‌ دووه‌مین‌ه‌کانیا‌ن زال
کرد به‌سه‌ر یه‌که‌مین و به‌هی‌زتره‌کان، تا په‌گه‌زپه‌رستی عه‌ره‌بی ئومه‌وی به‌وه‌
گه‌یشتبوو، که هه‌تا نه‌ده‌بوو غه‌یره‌ عه‌ره‌بی‌ک (مه‌والی به‌ زاراوه‌ی ئه‌و روژگاره‌)
پیش‌نوژی بۆ عه‌ره‌ب بکات!!

یا‌ن نه‌ده‌بوو غه‌یره‌ عه‌ره‌بی‌ک ژنیکی عه‌ره‌ب به‌ی‌نیت، چونکه‌ له‌ مه‌خیه‌تی عه‌ره‌بی
ژن بوون ووه‌زیه‌ی ژنی‌تی، یا‌نی ژیرچه‌پۆکی و دیلی‌تی و به‌شی ژیره‌وه‌ و
ئه‌وپه‌ری ئیه‌انه‌ت و سوکایه‌تی، که‌وابوو چۆن ده‌بی‌ت غه‌یره‌ عه‌ره‌بی‌ک، به‌سه‌ر
ژنیکی عه‌ره‌ب که‌وی‌ت؟!

عه‌قلیه‌تی توراسی عه‌ره‌بی هه‌تا ناوی کرده‌ی سی‌کسی نی‌وان ژن وپیاو، هه‌مووی به‌
سوکایه‌تی داتاشیوه‌ بۆ ئافره‌ت.

له‌ پوانگه‌ی عه‌ره‌بی مرو‌ف چۆن په‌فتار ده‌کات له‌گه‌ل ئاژه‌له‌کانی، به‌هه‌مان
شیوه‌ زاراوه‌کانی گواستۆته‌وه‌ بۆ چوارچیوه‌ ئینسانیه‌که‌ و به‌کاریا‌ن ده‌هی‌نیت‌ه‌وه‌
له‌کاتی په‌فتارکردنی له‌گه‌ل ژنیدا، هه‌تا وه‌سفی جوانی حوشت‌ریشی وه‌ک [الدلاء،
والضرعاء، و الدحود و القيدود، ئه‌وانه‌ هه‌مووی به‌ژدارن له‌ نی‌وان حوشت‌ری‌ نا‌قه‌
و ژن دا!]

ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی سی‌کسی ژن وپیاویش هه‌مان به‌ ئاه‌ل‌کردن زاراوه‌ی ئاژه‌لی
بۆ به‌کار ده‌هی‌نیت وه‌ک: [امتطاء، الوطا، اعتلاء، درس، تحته‌ امرأة، فرش امراته..]
چه‌ندین ناوی‌تر که‌ وا نیشان ده‌دات ئه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل خیزانی خوشت ده‌که‌یت
زور قیزه‌ون و شوریه‌یه‌ بۆ خیزانت!

ئه‌گه‌ر سه‌رنجی ئه‌و موفرده‌داتانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بده‌ین، که‌ بۆ کاری جوت بوون له‌
عه‌ره‌بی دا هاتوه‌، ده‌زانی‌ن ژن وکاری جوت بوون چه‌ند قیزه‌ونه‌، له‌و عه‌قلیه‌ته‌
عه‌ره‌بییه‌ی سه‌رده‌می پيش و پاشی ئیسلام دا، که‌ توانی بۆ هه‌تایه‌ زال بی‌ت

به سه ره عه قلیه تی عه ره بی و ئیسلامیدا!

تا ئیستاش ئه و عه قلیه ته بوونی ههیه و عه ره ب و زۆربه ی گهلانی موسلمان، که که وتونه ته ژیر کاریگه ری ئه و عه قلیه ته عه ره بیه دینییه، ئه گه ر بیه ویت سزایه کی گه وره ت بدات، ده ست به جویندان ده کات به ئافره ته کانی که س و کارت، یان ده ستریزئی بو ئافره ته کانت ده کات نمه نه ی ئه و عه قلیه ته له و سوکایه تییه ی پژی می به عسی عه ره بی عیراقی رهنگی دایه وه، له دژی ئافره تی کورد له ئه نفاله کان و فروشتنیان وهک که نیهک له ناوه وه وده ره وه ی عیراق!

بیگومان به پیی کتیه که ی ابن تیمیه (اقتضاء الصراط المستقیم)، که سانیک له وانه ی پتیان ده لێن سه له فی صالح، له سه حابه و تابعی وئه ئیمه کان که وتونه ته داوی ئه و عروبه ته ی ئومه و بیه کان، وهک له و به شه کتیه ی به ناوی (أعمال الکفار والأعاجم ونحوهم تنقسم إلى ثلاثة أقسام) هه تا ریوایه تیکی بی گومان سه یری داوه ته پال خودی پیغه مبه ر، گوایه نه هی کردوه که سانیک ئه گه ر عه ره بی بزانی، به زمانیکی عه جه می واته غه یره عه ره بی قسه بکه ن! چونکه ده بیته هوی دروست بوونی نیفاق!! ریوایه ته که ده لیت:

(حدثنا أسامة بن زيد عن نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: « قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من يحسن أن يتكلم بالعربية فلا يتكلم بالعجمية فإنه يورث النفاق »).

من نازانم زمان په یوه ندی چیه به نیفاق، هه زاران که سی عه ره بی نه زان هه ن چاکترین موسلمانن، به پیوه ری ئیسلام. له کاتیکدا هه زاره ها و ملیونه ها عه ره بی زمان هه ن، ئیسلامیان خو ش ناو یت له دلی خو یان و که چی نیشانی شی ناده ن، و سه دان ملیۆن عه ره بی نه زانی ش وهک کورد وئه فغانی وهیندی وپاکستانی وئه نده نوی و به نگلادی شی، هه رفیک عه ره بی نازانن که چی به دلسۆزی په ی ره و له ئیسلام ده که ن ئاماده ن گیان و مالی شیان به خشن له پینا ویدا.

هه ره وه ها چه ندین ریوایه تی له سه حابه یه کی وهک عومه ر و عبدالله ی کوری و سعدی کوری ئه بو وه قاس ده گیزی ته وه، که عه قل پیی هه رس نا کریت ئه و ره گه ز په رستییه، به و ئاسته نزمه له وانه ده رچو بیت، بو نمونه: (عن عطاء بن یسار قال: قال عمر: إياكم ورطانة الأعاجم، وأن تدخلوا على المشركين يوم عيدهم في كنائسهم.) [نه که ن به عه جه می بدوین، یان بچه لای موشریکه کان له په رستگا کان و کلیسه کانیا ن].

هه ر له ریوایه تیکی تر دا گوایه هه زره تی عومه ر وتویه تی: (قال عمر: ما تكلم

الرجل بالفارسية إلا خب، ولا خب إلا نقصت مرؤته (ئوهوى به فارسى بدويت
فترى تهلهكهچيهتى دهبيت، كه بو بهتهلهكهچيش مروئتهى كهدهبيت!! كارهساته
ئهگهر ئهو ريوايهتانه درؤ وهلهبستراو نهبن، فارسى ئاخاوتن بؤچى مروؤف
دهكات تهلهكباز وبى مروته؟!)

ئهو قسانه نه لهو عهدالهتهى باسى دهكهن بؤ عومهر و نه لهو بليمهتيهى عومهر
ونه لهو تهقوايهى عومهر دهوشيتهوه.

له ريوايهتيكى ترى عبداللهى كورى عومهر باسى نهوورؤز دهكات، ودهليت ئوهوى
له ولاتى عهجهمان بوو، وهك ئهوان ئاههنگى نهوورؤزى كرد، وتا له ژيان بوو
خوى پنيان چواند، لهگهل ئهوان هشر دهكرت: (وبالاسناد عن الثوري، عن
عوف عن الوليد - أو أبي الوليد - عن عبد الله بن عمر قال: من بنى ببلاد
الأعاجم فصنع نيروزهم ومهرجانهم وتشبه بهم حتى يموت وهو كذلك - حشر
معهم يوم القيامة).

بيگومان لهبهز نزيكى سهردهمى خهلكى فارس به ئيسلام بونيان، دهكرت كورى
عومهر ترسا بيت كه نهوورؤز پهههنديكى ئايينى ههبيت، كه له راستيدا نهوورؤز
ههچ بنهمايهكى ئايينى نيهه، بهلام دهكرت عبداللهى كورى عومهر ههر هيندهى
زانيبت دهربارهى نهوورؤز. نهبوونى زانيارى ههموو كاتيگ وئو كاتهش خهلكى
دردؤنگ دهكات له يهكتر، وهانيان ديدات بهچاوى پر گومان وترسهوهبروانه
يهكتر، كه له سؤسيؤلؤژيا پتي دهلين زهنهفؤيا Xenophobia.

سهير لهوهدايه سهلهفيهكانى سهدهى ٢١ له عهرهه و كورد، لهو رؤزگار ههمان
قسهكانى عبد الله كورى عومهر دوباره دهكهنهوه، بئ ئهوه ههچ بيانويكيان
ههبيت، تهنها دواكهوتنى كويرانه ونا عهقلانيهتيانه به شوين سهلهفى سالح، له
ورد ودرشت وچاك وخراب وراست وچهوتياندا! خوزگه لهوهشدا سهلهفى كورد
خاوهنى راو بيرى خوى با، نهك كويرانه بيت ووتارى سهلهفيهكى عهه بهسهه
حهرامكردنى نهوورؤز وهگيريته سهه كوردى وبه خهلكى بفروشيتهوه، لهو بارهيه
دوو سئ وتارمان نوسيوه بؤ ئهوهى دهيهويت بگهريتهوه سهه.

ههر لهو كتبهى ابن تيميهدا دهليت سهدى كورى ئهوه وهقاس گوپى له كهسانيك
بوه به فارسى قسهيان كردوه، پنيانى وتوه: ئهوه مهجوسيهته له پاى چى له
پاش دينى ههنيغيهت (واته ئيسلام) (حدثنا إسماعيل بن عليّة، عن داود بن
أبي هند أن محمد بن سعد بن أبي وقاص سمع قوماً يتكلمون بالفارسية فقال:
ما بال المجوسية بعد الحنيفية.) كهوابوو تهنها قسهكردن به فارسى، هاوتاي

مومار سه کردنی دینی مه جوسیهت بوه له عه قلیه تی سه عدد! کی نالیت هه ر
باس باسی ئیسلام بوه، به لام بۆ عه ره بی نه زانیکی فارس، به زمانی خوی بۆی
رونکرا وه ته وه!!

من به دوری نازانم ئه وه موو ریوایه تانه له کارخانه کانی ئومه ویه کاندایه ره هم
هاتبیت. هه ره له وه بارهیه وه چه ندین ریوایه تی تر له تابعیه کاندایه گێریت وه، که
هه مووی ئه وه په ری په گه زپه رستی پیوه دیاره، بۆ نمونه مواهید رقی له ناو
نانی مانگه کان بۆ ته وه به فارسی، نهک هیئده، به لکو رقی له وهش بوه که هه تا
یه کیکی ناویشی فارسی بیت به ناویکی فارسی بانگی بکات!!
(ووری فیه عن مجاهد حدیثاً أنه کره أن یقال: آذرماه، وذي ماه قلت: فإن کان اسم
رجل أسمى به ؟ فکرهه)

ابن موبارهک رقی له وه وشه ی (یهزدان) یش بوه، که به خوا دهگوتریت به
فارسی، له ترسی ئه وه ی ئیزافه کرابیت بۆ شتیکی په رستراو! دهکرا پرسیری
کردبا له ماناکه ی، به ره له وه ی رقی له ناوی خوا بیت وه، ته نها له به ره ئه وه ی به
فارسی هاتوه! وادهزانن خواش عه ره ب بووه، ناویشی هه رده بیت به عه ره بی
بهینریت! (قال: وكان ابن المبارك یکره ایزدان یحلف به، وقال: لا آمن أن یكون
أضیف إلى شيء یعبد)

ئه وه هه لو یستانه هه مووی یان زۆربه ی، له بی ئاگایی وترس و گریی زه نه فوبیا و
نه بوونی زانیاریه وه هاتوه، به کیان نازانی نه ورۆز چیه، ئه ویتریان نازانیت یه زدان
مانای چیه ترسی هه یه ئیزافه کرابیت بۆ شتیکی په رستراو!
هه روه ها ئه حمه دی کوپی حه نبه له وه سفی زمانی فارسی دهکات به زمانی خراپ،
که ناشی سویندی پی بخوری، یان نوێژ وه موو عیاده ته کانی تری پی بکریت!
وقد سئل الإمام أحمد بن حنبل عن الدعاء في الصلاة بالفارسية؟ فکرهه. وقال: لسان
سوء ولا یصح الحلف بها ولا الصلاة ولا سائر العبادات اقتضاء الصراط المستقیم،
ص ۲۰۴.

ئه وه له وه کاته دا فارسی یه کیکی بوو له گرنترین زمانی جیهانی ئه وسای، عه ره ب
به هه زاران کتیبی وده ستنوسی فارسیان وه رده گێرا له به ره می ژیری فارسیدا،
ئه وه زمانه ی که ئه وسای و تا ئیستاش گرنگی خوی له ده ست نه داوه:
هه روه ها مالیک بن ئه نه س باره که گرژتر و قورده که خه ستر دهکات، وکه یسه که
نزیک دهکاته وه له په گه زپه رسته یه کی راشکاو کاتی ده لیت: ئه وه ی له مزگه وته کانمان
به غهیری عه ره بی دوا وه ده رده نریت!!

وهك ابن تهيميه له مجموع الفتاوى دهگيريتهوه: سهلهف زوريان پي ناخوش بوو
داب و نهريتي عهدهب بگوردریت ههتا له موعامهلاتيشدا وهك [قسه نهکردن به
غهیری عهدهبی تنها بۆ پيوستی نهبيت، وهك له مالک و شافيعی و ئهحمده دا
هاتووه، بهلکو مالیک دهليت: ئهوهی له مزگهوتهكانمان به غهیری عهدهبی دوا
وهدهردهنريت!!

« وَمَا زَالَ السَّلَفُ يَكْرَهُونَ تَغْيِيرَ شَعَائِرِ الْعَرَبِ حَتَّى فِي الْمُعَامَلَاتِ وَهُوَ « التَّكَلُّمُ
بِغَيْرِ الْعَرَبِيَّةِ » إِلَّا لِحَاجَةٍ كَمَا نَصَّ عَلَى ذَلِكَ مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ وَأَحْمَدُ بَلْ قَالَ مَالِكٌ:
مَنْ تَكَلَّمَ فِي مَسْجِدِنَا بِغَيْرِ الْعَرَبِيَّةِ أَخْرَجَ مِنْهُ. مجموع الفتاوى (٣٢ / ٢٥٥)

ئهو جوړه بيرکردنهوه بوه هوئى کاردانهوهيهكى توند له لايه نه گهلانى غهیره
عهدهب، و پهوتیکي پيچهوانه دروست بوو به ناوى بزوتنهوهی (اهل التسويه)
يان ئهوهی عهدهب ناوى نان بزوتنهوهی شعوبيهت، واته گهلچيهکان.
ابن تيميه دان بهوهدا دهنيت، كه ئهو جوړه سياسهته عهدهبيه، بوته هوئى به
عهدهبکردنى زوربهی ههره زورى خهلكى ئهو ولاتانهی كه هاتنه ناو ئيسلامهوه،
لهوبارهيهوه دهليت:

”وأما اعتياد الخطاب بغير اللغة العربية، التي هي شعار الإسلام ولغة القرآن حتى
يصير ذلك عادة للمصر وأهله، أو لأهل الدار، للرجل مع صاحبه، أو لأهل السوق،
أو للأمرء، أو لأهل الديوان، أو لأهل الفقه، فلا ريب أن هذا مكروه فإنه من التشبه
بالأعاجم، وهو مكروه كما تقدم، ولهذا كان المسلمون المتقدمون لما سكنوا أرض
الشام ومصر، وأهلها رومية، وأرض العراق وخراسان ولغة أهلها فارسية، وأهل
المغرب، ولغة أهلها بربرية - عودوا أهل هذه البلاد العربية، حتى غلبت على أهل
هذه الأمصار: مسلمهم وكافرهم...» اقتضاء الصراط المستقيم، ص ٢٠٦.

(ليپهااتنى ئاخاوتن به غهیری زمانى عهدهبی، كه دروشمى ئيسلامه وزمانى
قورئانه، تا ئهو كاتهى دهبيتته زمانى ئهو شاره وخهلكهكهى، وزمانى ئاخاوتنى
مالهوه ونيوان هاورتيان، وزمانى خهلكى بازارهكان، وفهريمانپهواكان، وديوانهكان
(فهريمانگهكان) وههلى فيقه، گومانى تيدا نيه كه مهكروهه وهك باسكرا، بۆيه
موسلمانهكانى بهرايى، كاتيک له خاكى شام وميسر نيشتهجى بوون، كه
خهلكهكهى رۆمى بوون، وله عيراق وخوراسانيش كه زمانى خهلكهكهى فارسى
بوو، وله مهغريب كه زمانى خهلكهكهى بهربهري بوو، خهلكى ئهو ولاتانهيان
لهسهر ئاخاوتنى عهدهبی راهيتا، ههتا عهدهبی زال بوو بهسهر زمانى موسلمان
وكافرهكانيان)

ئیین ته‌یمیه زۆر له خۆی ده‌کات تا به ناچارى ده‌لێت: « جایزه به زمانى تر بدوێى، به‌لام سه‌له‌ف ته‌نها ریگیان پێدا بۆ پێوێستى، وپێیان خراپه له کاتى نا پێوێستیدا بۆ پاراستنى شه‌عه‌ره‌کانى ئیسلام، چونکه خوا کتیه‌که‌ى به‌عه‌ره‌بى دابه‌زاندوه، بۆ پیغه‌مبه‌ره‌عه‌ره‌به‌که‌ى و نه‌ته‌وه‌ى عه‌ره‌بیه‌شى به‌چاکترین نه‌ته‌وه‌ دانا، بۆیه پاراستنى ئه‌و دروشمانه‌بى عه‌ره‌ب له‌ کرۆکی پاراستنى ئیسلام دایه‌.»

مَعَ أَنَّ سَائِرَ الْأَلْسِنِ يُجُوزُ النُّطْقُ بِهَا لِأَصْحَابِهَا؛ وَلَكِنْ سَوَّغُوا لِلْحَاجَةِ وَكَرَهُوا لِغَيْرِ الْحَاجَةِ وَلِجَفْظِ شَعَائِرِ الْإِسْلَامِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ كِتَابَهُ بِاللِّسَانِ الْعَرَبِيِّ وَبَعَثَ بِهِ نَبِيَّهُ الْعَرَبِيَّ وَجَعَلَ الْأُمَّةَ الْعَرَبِيَّةَ خَيْرَ الْأُمَمِ فَصَارَ جَفْظُ شَعَائِرِهِمْ مِنْ تَمَامِ حِفْظِ الْإِسْلَامِ»

مجموع الفتاوى (۳۲ / ۲۵۵)

ئینجا پاشا کاردانه‌وه‌ى گه‌لان بۆ ئه‌و سیاسه‌ته‌ ته‌عه‌رییه‌ و په‌گه‌زه‌په‌رسته‌یه‌ى ئومه‌ویه‌کان، خه‌لکی به‌رگری ته‌عه‌ریکردنیان کرد، وده‌ستیان به‌ زمانى خۆیان‌وه‌ گرت، هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌یان ئیسلامیه‌شیان قبول کرد، تا عه‌ره‌به‌ فاتیه‌ نوێکانیان ناچارکردن به‌زمانى ناعه‌ره‌بى خۆیان بدوێن له‌ناو ولاته‌کانیان، حاله‌که‌ به‌وه‌ گه‌یشت که ابن تیمیه‌ وا باسى ده‌کات:

”ثم إنهم تساهلوا في أمر اللغة، واعتادوا الخطاب بالفارسية، حتى غلبت عليهم، وصارت العربية مهجورة عند كثير منهم، ولا ريب أن هذا مكروه، إنما الطريق الحسن اعتياد الخطاب بالعربية، حتى يتلقنها الصغار في المكاتب وفي الدور فيظهر شعار الإسلام وأهله، ويكون ذلك أسهل على أهل الإسلام في فقه معاني الكتاب والسنة وكلام السلف“

(ئینجا خه‌مساردیان کرد له‌ بابه‌تى زمان، وفێرى ئاخاوتن بوون به‌ فارسى، تا زāl بوو به‌سه‌ریان. زمانى عه‌ره‌بى له‌لایه‌ن که‌سانیکى زۆر وازى لێهێنرا، ئه‌وه‌ش بیگومان مه‌کروه‌ه، چونکه‌ ریگای راست و چاک پاهاتنه‌ له‌سه‌ر ئاخاوتن به‌عه‌ره‌بى، هه‌تا مندان له‌ حوجره‌کانیش فێرى ده‌بن بۆ نیشاندانى دروشمى ئیسلام وخه‌لکه‌که‌ى، ئه‌وه‌ش ئاسانتره‌ بۆ موسلمانان بۆ تیگه‌یشتن له‌ مانای قورئان وسونه‌ت وقسه‌ى سه‌له‌فى سالح)

سه‌یره‌ له‌وه‌دایه‌ له‌ناوئیه‌ندى رۆشنیرى کوردی ئاینى واباوه‌ که ابن تیمیه‌ کورده‌!! که‌چى له‌ نوسینه‌کانى به‌دیار ده‌که‌وێت زۆر له‌ ئومه‌ویه‌کان په‌گه‌زه‌په‌رستر وعروبی تر بووه‌، چونکه‌ ابن تیمیه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌خاته‌ قالیکی عه‌قیده‌وه‌، وپه‌ر به‌ده‌م له‌ (اقتضاء الصراط المستقیم) ده‌لێت: (فَأَنَّ الَّذِي عَلَيْهِ أَهْلُ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ اعْتِقَادُ أَنَّ جَنَسَ الْعَرَبِ أَفْضَلُ مِنْ جَنَسِ الْعَجَمِ، عِبْرَانِيهِمْ وَسَرِيَانِيهِمْ وَرُومِهِمْ

وفرسم و غیرەم..) مجموع الفتاوى (۲۹/۱۹-۳۰)

من نازانم ئیبن تیمیە ئەو قەولەى لە کوئ ھیناوە لە کاتیکدا قورئان بە راشکاوی دەلیت: (ان اکرکم عند الله اتقاکم) و ھەدیسى سەریحی پیغەمبەر [د.خ] ھەیە دەلی [لافرق بین عربی و اعجمی الا بالتقوى] و چەندین دەقی تر، ئەو ھەلەییە دەکریت چاوەروان کراو بیت بۆ میثیل ەقلەق و شبل العیسمی و ەک دوو تیوریستی حزبى بە عس و ئایدیۆلۆژیای قەومی عەرەبى، بە لام بۆ فەرمودەناسیک و شەرئەناسیک و شیخی ئیسلامیکى و ەک ابن تیمیە ھیچ عوزریکی بۆ نییە!!

یان زمانى عەرەبى و ەک روکنیکى ئیسلام دادەنیت کە دەلیت: زمانى عەرەبى شیعارى ئیسلامە، دروست نییە موسلمان بە غەیری عەرەبى بدوئ!!!
”فإن اللسان العربی شعار الإسلام وأهله، ولا یصح لمسلم التکلم بغيره...“ اقتضاء الصراط المستقیم ص ۲۰۳

ئینجا ابن تیمیە سەدان ئەقوال دەگوازیتەو، لە ئیمامەکانى ئەهلى سونە بۆ سەلاماندنى ئەو مەقولهی، کە رەگەزى عەرەب لە ھەموو رەگەزەکانى تر چاکترە، وکە لە ئەنجامدا دەگاتە ئەو پایەى کە زمانى عەرەبیش لە ھەموو زمانەکانى تر چاکترە.

ئەو بیرۆکەیی کە زۆر ئاشکرا پیچەوانەى قورئان دەکات، لای ئیبن تیمیە دەبیته ئەسلیک لە ئسولەکانى ئەهلى سونە و ھەماعت. سەیر لەو دایە کە ابن تیمیەى شارەزا لە قورئان و مەوسوعە لە فەرمودەزانى، چۆن ئەو بیرۆکە رەگەزپەرستیەى بەسەردا تیدەپەریت ووا بە ئاسانى؟! چۆن پشت بەو فەرمودانە دەبەستیت و بە بەلگە دەیان ھینیتەو، کە بچوکتترین موحدەیس دەزانیت سەحیح نین یان ھەر ھەلبەستراون! بۆ چاوى وا تیزە بۆ شیعیە و سۆفیەکان و ئەوہى ئەو ناویان دەنیت بیدەچیەکان، کەچى وا بى نەزەرە لە ئاست ئەو فەرمودە ھەلبەستراوانەى عروبەتى ئومەویەت؟!

و ەلامەکەى دەیسەلمییت کە ئەو سەلەفییتە پیشەسازىەکی ئومەویە، و لەبەر ئامانجى عەرەبچىەتى، ئومەویەکانیش ئاینەکیان لە پێگای ئەو تیۆرە سەلەفیە سەقەتانە، بەرەو رەگەز پەرستى ھەنگاویان پێى ناو، بە ناوى دین و سەلەفى سالح.

ھەر ئەو بیرۆکەییەشە بۆتە ھۆى فریودانى ژمارەییەکی زۆرى کوردی سەلەفى و ھەتا غەیری سەلەفیش، بۆ وازھێنان لە زمانى زگماگى خویان. و قسەکردن لەگەل منالەکانیان بە عەرەبى!! من خۆم لەو لەندەنە کوردیکى سەلەفى شاریکى

کوردپه‌روه‌ر وه‌ک سلیمانی ده‌ناسم، هینده ده‌به‌نگه هه‌تا عه‌ره‌بیه‌که‌ی باشیش نیه، که‌چی له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی به‌ عه‌ره‌بی قسه ده‌کات، وله‌سه‌ر خیزان وکه‌سوکاریشی سه‌پاندوه، که ده‌بی‌ت له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی به‌ عه‌ره‌بی قسه بکه‌ن! ویه‌ک‌یک له مندا‌له‌کانیشی کردوته جاسوس به‌سه‌ر دایکی تا به‌ کوردی له‌گه‌ل مندا‌لانی قسه نه‌کات!!

ئه‌وه له‌ کاتیدا پی‌غه‌مبه‌ر به‌ زمانی حه‌به‌شی قسه‌ی له‌گه‌ل مندا‌لیک کردوه که جلیکی جوانی له‌به‌ردا بوه پی‌ی گوتوه: هذا سنا، واته ئه‌وه جوانه. له‌وه‌ش ترسناکتر مه‌یلیکی تره‌یه به‌و ته‌عریب کردنیکی تۆبزی به‌بی ئه‌وه‌ی لیشت بپرسن که تو رات چیه له‌و باره‌یه‌وه، ده‌لین ئه‌وه‌ی به‌ موسلمان له‌ دایک بوو عه‌ره‌به:

”روى الحافظ أبو طاهر السلفي - في فضل العرب - بإسناده عن أبي شهاب الحناط حدثنا حبان بن موسى، عن أبي جعفر محمد بن علي بن الحسين بن علي قال: « من ولد في الإسلام فهو عربي ». اقتضاء الصراط المستقيم / ٤٠٨ به‌ پی‌ی ئه‌و چه‌مکه‌ عروبه‌ت په‌یوه‌ندی به‌ خوین و نه‌سه‌ب نیه به‌لکو زمانه، هه‌رکه‌سه‌ی به‌ عه‌ره‌بی دوا ئه‌وه عه‌ره‌به، هه‌دیس‌یک له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گیرنه‌وه که له‌ چه‌ندین سه‌رچاوه به‌ لاواز وزه‌عیف ده‌ستنیشان کراوه ده‌لیت: خوا یه‌که، باوک یه‌که، دینیش یه‌که، عه‌ره‌بی بوون به‌ دایک و باوک نییه، به‌لکو به‌ زمانه، ئه‌وه‌ی به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ی کرد عه‌ره‌به!

عن مالك بن أنس، عن الزهري، عن أبي سلمة بن عبد الرحمن قال: فقام النبي صلى الله عليه وسلم ... ثم نودي: أن الصلاة جامعة، فصعد المنبر، فحمد الله وأثنى عليه ثم قال: « أما بعد: أيها الناس، فإن الرب رب واحد، والأب أب واحد، والدين دين واحد، وإن العربية ليست لأحدكم بأب ولا أم، إنما هي لسان، فمن تكلم بالعربية فهو عربي ”

ابن تیمیه له‌ کۆمینتی خۆیدا ده‌لیت هه‌دیس‌ه‌که‌ زه‌عیفه، به‌س هه‌ر ده‌ستی لی به‌رنابی‌ت و ده‌لیت له‌ هه‌ندی روه‌وه راسته! ئه‌وه ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی: ئه‌وه هه‌دیس‌یکی لاوازه بو مالیک هه‌لبه‌ستراوه، به‌لام له‌ رووی مانادا دوور نیه، به‌لکو راسته له‌ هه‌ندی روه‌وه!!

” ذا الحديث ضعيف، وكأنه مركب على مالك لكن معناه ليس ببعيد، بل هو صحيح من بعض الوجوه « اقتضاء الصراط المستقيم ٤١٠ به‌لی دوور نیه له‌ چه‌مکی عروبه‌تی ئومه‌وی به‌ بروای ئیبن ته‌یمیه، به‌لام ده‌بوایه

شيخي ئىسلام بيزانييايه كه دوره له چه مكي قورئان وفهرموده راسته كان! ئه وهش چه مكي سه ره كي ئومه ويه كان بوو، بو ته عريب كردنيكي په رده پوښ كراو به دين، كه له بهر ساويلكه يي ئاييني و هوشيارى ژيارى، له ريگاي ئه و چه مك وتيگه يستانه دا توانرا زور له ميلله تان به ئاساني بتوينه وه له ناو عروبه ت، وئهمړو بونه ته ره سید و پالېشت بو عروبه ت نهك بو ئىسلام!

دهگيرنه وه له چه حاجي كورې يوسفى سه قه فې، كه وه لائى بو ئومه ويه كان به هيژتر بوو، له وه لائى بو خودى ئىسلام، وله هيچ پيروزيه كي ئىسلام ده ستى نه ده پاراست له پيناو رازيكردنې ئومه ويه كان، كه هاته عيراق به خه لكه كه ي گوت: ته نها عه رب ده بي ئيمامه تي نوږتتان بو بكات، خه لكه كه ش هه ليان كوتايه سه ر يه حياي كورې وه ساب بو وه لاناني، كه ئه و كار به چه حاج گه يشته وه گوتي: هه ي له ناوچن من گوتم عه ره بي زمان، به لام يه حياي كورې وه ساب هيچي تر رازي نه بوو پيشنوږتيان بو بكات!! تو ئه و چه مكه ره گه زپه رستيه بلاوكه يته وه، هه ر ئه وه ئه نجام و دهنگدانه وه ي ده بيت له ناو خه لكى گشتيدا.

لما قدم الحجاج قال: لا يؤمنكم إلا عربي، فوثبوا بابن وئاب وقالوا: نعلزله عن الإمامة، فبلغ الحجاج ذلك فقال: ويحكم إنما قلت عربي اللسان. فأبى ابن وئاب أن يصلي بهم. «أنساب الأشراف للبلاذري [١١ / ٢٠٠]

هه ر له و كارخانه يه ي ئومه ويه كاندا ده يان فهرموده ي هه لبه ستراو به ده مي پيغه مبه ر ده رچوو كه هه موويان ده ستنيشان كراون به چه ديسي هه لبه ستراو ومه وزوع، كه چي ئاماده ييه كي زه قي هه يه له كو ي عه قليه تي ئىسلاميدا، له جو ري: عه ره بتان خو ش بو ئ له بهر سى هو: چونكه من عه ره بم، قورئان عه ره بيه، وزمانى به هه شتيش عه ره بيه! [أحبوا العرب لثلاث لأنني عربي، والقرآن عربي، وكلام أهل الجنة عربي]

حه زتان به مانه وه ي عه ره ب بيت، مانه وه يان نور و روناكيه بو ئىسلام، و له ناوچونيانيش له ناوچوونى ئىسلامه. [أحبوا العرب وبقاءهم، فإن بقاءهم نور الإسلام وإن فناءهم فناء الإسلام]

ئه گه ر عه ره ب زه ليل بوو، ئىسلام زه ليل ده بيت [إذا ذل العرب ذل الإسلام]. كه س رقي له عه ره ب نابيته وه ئه گه ر مونا فيق و دوو روو نه بيت [لا يبغض العرب إلا منافق]. خو شه ويستي عه ره ب له باوه ردايه، و رقيشيان له ني فاكه وه يه. [حب العرب إيمان وبغضهم نفاق]. ئيماندار رقي له عه ره ب نابيته وه [لا يبغض العرب مؤمن] من گومانم نيه له هه لبه ستراوى ئه و چه ديسانه، كه بليمه تيكي فهرموده ناسى

وهک ابن تیمیه چاویان لی ئه نوقینئی، وله جیاتی بلیت ههلبه ستراون به به لگه دهیان هینیتته وه، بۆ سهلماندنی چه مکی عروبه تی ئومه وی. به لام پیوسته ئاماژه به وهش بکهین، که ئه وه جوړه فهرمودانه یه زور له لیکولینه رانی گه یاندووه به وه قه ناعه ته ی، که ئیسلام له بنه پرتدا پرۆژه یه کی عهره بی بووه، بۆ رابوونی قورپه یش وهک کرپوکی عهره ب و عروبه ت، هاتوته کایه وه! چونکه وهک ده بینیت خیری ئیسلامیش هه ر له سه ره تاوه بۆ قورپه یش به پله ئه ک و ئینجا عهره ب بوو زیاتر بۆ نه ته وه کانی تر.

سه رده می فتوحات هه موو خیری ئیسلام و تالان و غه نیمه و کۆیله وجاریه ی ده نیردرایه وه جه زیره ی عهره بی! ئیستاش سالانه ملیارات دۆلار ده بردریت بۆ حه ج، که خیره که ی هه ر بۆ عهره ب و جه زیره ی عهره بییه! سه ره پای ئه وه ی له ریگای ئه وه ئیسلامه دا ملیونه ها خه لکی ناعه ره بی میسر و سوریا و سودان و سوّمال و لیبیا و جه زائیر و مه غریب و تونس و مۆریتانیا ته عریب کران! که وابوو ناهه قیان نییه وا لینی تیگه ن! هۆکاریکیتریشی ده رکه وتتی ئه وه فهرموده هه لبه ستراوانه، له ئه نجامی کاردانه وه ی توخمه نا عهره بییه کانه وه هاتوه له دژی سیاسه تی ره گه زپه رستی و ته عریبی ئومه وی، که له وه ده چیت خه لکی ناعه ره ب وهک کاردانه وه یه ک رقیان له عهره ب بۆته وه، که له وانه یه له و کاته ناهه قیان نه بویت، به لام که ئیمه ئه وه باسه ده کهین، هه رگیز هانی خه لک نادهین که رقیان له عهره ب بیتته وه، وهک ئه وه رقه میژووییه ی ئیرانیه کان و فارسه کان به تایبه تی، به لام بۆ ئاگادار کردنه وه ی خه لکی کورده که ئیسلامبوون هیچ مانای به عهره ب بوون ناگه یه نیت، و نابیت ئه وه هه موو کاره ساته میژوویانه وا به ئاسانی له بیر کهین و وانه و په ندیان لی وهرنه گرین.

تشرینی یه که م ۲۰۰۸

بەشى چوارەم

مەمىدى كورى عبدالوھاب
لە ستايشى كافرانەوہ بۆ تەكفىرى مۇسلمانان
ستايشى بى باوہران
شىركى كۆنەكان زۆر چاكتىر لە شىركى مۇسلمانانى
ئەمرو!
بە كۆيلەكردنى ئافرەت لەلايەن وەھابىيەتەوہ

محمدی کوړی عبدالوهاب

له ستایشی کافرانو څه بڼه کفری موسلمانان

محمدی کوړی عبد الوهاب له زور پوهو، له پابه رانی سه له فیه تی به رایۍ توند پوه تر ووشکتر وترسناکتر بوو. هۆکاری ئه وهش ده گپ ته وه بڼ چن دین هوی جیا، له نیو ئه وانه ئه گهر ئه حمه دی کوړی حه نبل وئین التیمیه شارستان بوون، نزیکتر بوون له ژینگه ی ژیارۍ ئیسلامی، و دین و تیکه لېوون له گه ل جوړه ها میلله ت وئول وئاین!

به لام محمدی کوړی عبد الوهاب به دویکی (ده وارنشینکی) بیابان بوو، سهره پای ته به نا کردنی فیهی حه نبل، هه موو میزاجی به ده وی ووشکی بیابان نشینیشی خسته سهر ئه و توراسه توند و تیژدی که ته به نای کرد بوو.

که شه پره کانی سوپای وهابیته، که ناسراو بوون به ئیخوانه وهابیته کان ده خوینیته وه، هه ست ده که یت له شیوازی شه پ ونه هب وتالان وبرویان، ته نها سوپایه کی به ده وی دل په ق وبی ویزدان زیاتر نین، و ته نها له خه می غه نیمه ت وبه چنگ که وتنی زورترین بری تالانی زیاتر، خه می هیچ شتیکیتریان نه بوه! میژوو نوسی ده ولته تی سعودیه ی یه که م، عوسمانی کوړی بشری نه جدی، دانه ری کتیبی «عنوان المجد فی تاریخ نجد» ده گپ ته وه: چو ن له شکری وهابی به سهر کردایه تی ئین سعود، قه سابخانه یه کی گوره یان له که ربه لا کرد سالی ۱۸۰۱، وزور به شانازی وه باسی ده کات و ده لیت: ”أخذنا كربلاء وذبحنا أهلها وأخذنا أهلها فالحمد لله رب العالمين ولا نعتذر عن ذلك ونقول: وللكافرين أمثالها“.

(که ربه لامان گرت، وخه لکه که یمان کوشت، وتالانیشمان کردن. حه مد وسه نا بڼ خوا، وعوزریش بڼ ئه و کاره ناهینینه وه وپه شیمان نین لئی، و ده لیتن: کافره کانی تریش هه مان چاره نویسیان ده بیت)

ههر له و باره یه وه وله هه مان کتیبدا ده لیت: ”وقصد أرض كربلاء (مه به سستی سعود بن عبد العزيز بن محمد بن سعود) ه، وذلك فی ذی القعدة، فحشد علیها المسلمون وتسوروا جدرانها ودخلوها عنوة وقتلوا غالب أهلها فی الأسواق

والبیوت.... وأخذوا جميع ما وجدوا فى البلد من أنواع الأموال والسلاح واللباس والفرش والذهب والفضة والمصاحف الثمينة، وغير ذلك مما يعجز عنه الحصر. (سعودی کوپی عبد العزیز کوپی سعود به‌رهو که‌ربه‌لا به‌پیکه‌وت له مانگی زیلقه‌عه‌ده، موسلمانانی کوکرده‌وه، وبه‌سه‌ر شوراکانی شار سه‌رکه‌وتن، وبه زوره‌ملیتی چونه ناوی، وزوره‌ی خه‌لکه‌ک‌ه‌ی ناو بازار و ماله‌کانیان کوشت... ئه‌وه‌ی ده‌ستیان که‌وت و تالانیان کرد، له سامان و مال وچه‌ک وپوشاک وراه‌خ وزیر و زیو و قورئانی گرانبه‌ها، له ژماردن نایه‌ن)

ه‌ه‌ر هه‌مان نوسه‌ر له مه‌لحه‌مه‌یه‌کی ترده‌ا، که قوربانیه‌کانی ئه‌عرا به‌کانی به‌نی خالد بوو و خه‌ریکی ئاودانی ئاژه‌له‌کانیان بوون له سالی ۱۲۰۷ کوچیدا ده‌لیت: ” فنه‌ض علیهم المسلمون فرسانا و رکبانا فلم یثبتوا لهم ساعة واحدة، فانهزم بنو خالد .. فتبعهم المسلمون فى ساقثهم یقتلون ویغنمون، واستأصلوا تلك الجموع قتلا ونهبا“

(موسلمانان به سوار و پیاده هه‌لمه‌تیان بو بردن، نه‌یان‌توانی بو سه‌عاتیکیش به‌رگری بکه‌ن! به‌نی خالد دۆران... موسلمانانیش - سه‌رنجی به‌کاره‌یتانی ئه‌و موسلمانانه‌ بده - به‌دوایانه‌وه بوون ده‌یان‌کوشتن و ده‌سه‌که‌وته‌کانیان کو‌ده‌کرده‌وه، ئه‌و خه‌لکه‌نه‌یان ریشه‌ کیش کرد به‌ کوشتن و به‌تالان!!)

هه‌ندی‌ک نوسه‌ری عه‌ره‌ب پیتیان وایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌هابیه‌ت و محمدی کوپی عبد الوهاب له (نه‌جد) سه‌ریه‌له‌دا، نه‌جدیش زانراوه که مه‌له‌ندی ئه‌عرا ب وده‌وارنشینه‌کانه، هه‌رده‌م دوژمنی میژوویی (حیجان) و قوره‌یش بوه، چونکه ئه‌عرا به‌کان سه‌ر به (ره‌بیعه) بوونه و قوره‌یشیش سه‌ر به (مضر) بوه، هه‌رده‌م ئه‌و دوو لایه‌نه له کیشمه‌ کیش بوونه! ئه‌و کیشه‌یه‌ی نیوانیان له چه‌ندین فۆرمدا خۆی دوباره کردۆته‌وه، وله‌و کیشانه‌دا هه‌رده‌م قوره‌یشیش سه‌رکه‌وتو و بالاده‌ست بوه، هه‌ر ئه‌و ده‌وله‌تی ئومه‌وی و عه‌باسی و فاتیمی دروست کردوه، وه‌ه‌تا هه‌موو خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کانیش له قوره‌یش بوون، به‌لکو تا به‌ر له سه‌ره‌له‌دانی وه‌هابیه‌ت، جه‌زیره هه‌ر له‌ژیر حوكمی ئه‌شرفه‌کانی قوره‌یش بوه! کاردانه‌وه‌ی ئه‌عرا به‌کانیش له زۆر شیوه‌دا خۆی نواندوه، سه‌رده‌مانیک له شیوه‌ی شه‌پی هه‌لگه‌راوه‌کاندا، و سه‌رده‌مانیکی تر، له شیوه‌ی جولانه‌وه‌ی شو‌ر‌ش‌گ‌ی‌ری، وه‌ه‌ر به‌ناوی ئیسلام وه‌ک خه‌وارچه‌کان وه‌ک بزوتنه‌وه‌ی زینج و قه‌رامیته‌کان، یان له شیوه‌ی تالان و برۆی کاروانی حاجیه‌کان... دوا گیتی یاریه‌که ئه‌عرا به‌کانی

نەجد سەرکەوتنیا بەسەر قورەيشەکانى حىجاز تۆمار کرد، بە سەرکردايەتى محمدى كورى عبد الوهاب وئەمىرى خانەوادەى ئالى سعود.

نەجدىش وەك زانراو، خاوەن ژینگە وکەش وەهوايەكى وشک وەهەژارە، ودابراو لە جيهان، وخەلکەکەى لە خۆيان زياتر کەسيتريان نەدەدیت، وەهەر غەربىيکيشيان بينىبايە، ئەو وەك نيچيرىكى تالان وپوتکردنەو سەيران کردو. ئەو وەش سروشتي هەموو خيل و قەبيلە دابراوکانە

ئەعراب و بەدوکان بەر لە ئىسلامەو تا ئەمڕۆش، گيانى تالان وفەرھود وسەلب ونەھب لە خوئينيان دەسورپیتەو، تا ئەمڕۆش ئەو روحیەتە زالە بەسەر عەرەب بە شىوہیەكى گشتى، ھەر بۆيەش ھىچ داوہتىكى ئاينى وفىكرى وئایدیولۆژى، نەيتوانیوہ ئەو سروشتە تىکدەرە لە گيانى بەدوکان پيشەکيش بکات! دەبوايە خەلافەتى ئىسلامى زۆر ئاگادارى ئەو روحیەتە بوايە نەك ئەو خەلکە بى كۆنترۆلە بخاتە پرۆسەيەكى دپندانە و خەلک بنپريتە سەر خەلک بەناوى بلاوکردنەوہى ئاين. عەرەب بە دين و بى دين خاوەن سروشتيكى تىکدەرانەن لە کاتى شەر و شۆردا، دەستيان بە ھەر کوئ بگات ويرانى پيى دەگات، زۆر لە نووسەر و بىرمەندى عەرەبى پەخنەيان لەو پرۆسەى فتوحاتە گرتووہ بە ناوى دين، ھەتا دەلین عومەرى كورى خەتاب، لە کوتايى ژيانیدا پەشيمانى دەربرپوہ لەو فتوحاتانە کە مليۆنەھا تاوان و بى ويژدانى تبادا ئەنجام درا! ھەتا ابن الخلدون يش ئامارەيەكى زۆر بۆ ئەو ھەقىقەتەى گيانى تىکدەرانە دەکات، کاتىک ناوونيشانى بەشى ۲۶ ى کتیبى (المقدمه) بەو شىوہیە دەست پيئدەکات: ”_ الفصل السادس والعشرون في أن العرب إذا تغلبوا على أوطان أسرع إليها الخراب... والسبب في ذلك أنهم أمة وحشية باستحكام عوائد التوحش وأسبابه فيهم فصار لهم خلقا وجبله وكان عندهم ملذوا لما فيه من الخروج عن ربة الحكم وعدم الانقياد للسياسة وهذه الطبيعة منافية لل عمران... فطبيعتهم انتهاب ما في أيدي الناس وأن رزقهم في ظلال رماحهم وليس عندهم في أخذ أموال الناس حد ينتهون إليه بل كلما امتدت أعينهم إلى مال أو متاع أو ماعون انتهبوه فإذا تم اقتدارهم على ذلك بالتغلب والملك بطلت السياسة في حفظ أموال الناس وخرب العمران ...“

(واتە لەبارەى ئەوہى کە عەرەب دەستيان بەسەر ھەر ولاتىک داگرت، ھەر زوو بە زوو ويرانى پرووى تیدەکات) ... ھۆکەشى ئەوہیە کە ئومەتیکى وەحشین وخوى تەوہوش تیااندا پەگى داکو تاوہ، تا بۆتە پەوشت وسروشتيان، وئەو خوەش

لایان شیرینه، چونکه ره‌هایان ده‌کات له کۆتی حوکم و دوانه‌که‌وتنی سیاسه‌تی هه‌لسوراندن، ئه‌وه‌ش سروشتیکی پینچه‌وانه‌ی ئاوه‌دانیه ... سروشتیان بریتیه له تالانکردنی ئه‌وه‌ی له ده‌ستی خه‌لک دایه، ورزقیان له ژیر سینیه‌ری شمشیره‌کانیان دایه، هیچ سنوریان نیه له تالانکردنی پاره و سامانی خه‌لک، به‌لکو هه‌ر چاویان به به سامان و که‌ل و په‌لی خه‌لک که‌وت تالانی ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر توانیان زال بن به‌سه‌ر شوینیک و فه‌رمان‌پواییان کرد، ئه‌وه سیاسه‌تی پاراستنی مولک و سامانی خه‌لک نامینیت، و ئاوه‌دانی و یران ده‌بیت!!!»

ئیستراتیژییه‌تی محمدی کوری عبد الوهاب وهک له ناوینشانی ئه‌و نویسنه به‌دیار ده‌که‌ویت (له ستایشی کافران‌وه بۆ ته‌کفیری موسلمانان) له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه بنیات نراوه، واته له سه‌ره‌تادا ستایشی خه‌لکه‌ بپاوه‌رکه‌ی سه‌رده‌می په‌یامی پینغه‌مبه‌ر (به کافر و مونا‌فیکه‌کانه‌وه) ده‌کات، هه‌روه‌ها ستایشی یاوه‌رانی موسه‌یله‌مه‌ی ناسراو به [که‌زاب] ده‌کات گوايه ئه‌وان (خواپه‌رست بوون، هه‌جیان ده‌کرد، خیر و سه‌ده‌قه‌یان ده‌کرد، شایه‌تیان دها که ته‌نها خوا خالیقه، وشه‌ریکی نیه! و ته‌نها ئه‌و رازیکه.. و چه‌ندین ده‌عوای تر که دوا‌ی به درێژی باسی ده‌که‌ین) ئه‌و هه‌موو ئارایشته‌کرده‌شی له پیناو گه‌یشته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی، که ئه‌و ته‌نها دژی که‌سانیک جه‌نگاوه که له بی بروا و کافره‌کانی سه‌رده‌می په‌یام زۆر خراپتر بوون، به‌لکو ئه‌و که‌سانیکی کوشته‌وه، له پایه و فه‌زل و چاکی‌دا هه‌رگیز شان له شانی [کافران و مونا‌فیکانی] سه‌رده‌می ده‌رکه‌وتنی ئیسلام ناده‌ن!! ئه‌وه‌ش بی‌گومان ته‌کفیر کردنیکی راشکاو بی په‌رده‌ی موسلمانانی سه‌رده‌می خۆیه‌تی به خه‌لکی گشتی وزانایانه‌وه!

ستایشی بی باوه‌ران

با له ده‌قانه‌وه ده‌ست پینکه‌ین که ستایشی بپاوه‌ران و مونا‌فیکه‌کان ده‌کات، بی‌گومان ماقول نیه ئه‌وه‌ی به خوینی موسلمانان تینو ببیت، بیتو ستایشی بی باوه‌ر و کافران بکات، یان زاناکانی ئه‌هلی ئیسلام ته‌کفیر بکات، و ستایشی خو و په‌وه‌شتی کافران بکات! به‌لام یه‌کیک له خه‌سه‌له‌ته‌کانی توند په‌وی ئه‌وه‌یه که هاوسه‌نگی له ده‌ستدانه و پپوه‌ره‌که‌ی سه‌قه‌ت ده‌بیت وهک چۆن وه‌سفی

خه واریجه کان له فهرموده یه کدا هاتوه (یقتلون اهل الاسلام ویدعون اهل الاوثان)
[موسلمانان دهکوژن و ئه هلی بته رستیش واز لی دهینن!]

سەرەرای ئەو راستیەش وەك ئاماژەمان پێکرد، محمدی كۆری عبد الوهاب مەرامیکی پەنھانی ھەبۆھ لەدوای ستایشکردنی كافەر و بیباوەرەكان، ئەویش بۆ پزگەر بوونی بوو لەو نیگەرانی و دلەراوكتییەى كە لە ناخیدا پەنگى دەخواردووە، لە ئەنجامى تاوانبار كردنى بە رشتنى خوینی موسلمانان. چاكترین نمونەى نوسینەكانى محمدی كۆرى عبد الوهاب نامیلەكەى كى بچوكى ئەو ھەبۆھى (كشەف الشبھات) چونكە ئەو كتیپە سەرەرای بچووكى قەبارەكەى، كتیپىكى زۆر گرنگە، و بایەخىكى لە رادەبەدەرى پێدەدریت لەلایەن لایەنگرانى شیخ و قوتابیانى، و ئەو دەزگایانەى كە سەرقالى بلاوكردنەو ەى دەعوە و فیکرى محمدی كۆرى عبد الوهابن. تا ئیستاش دەیان و سەدان چاپیشى لى دەرچووە، بى ئەو ەى یەكێك لە شوین كەوتوانى و ەهابیەت، تەنھا بۆ جارێكیش بێت سەرنجى كیشى لەسەر بنوسن، سەرەرای ئەو ەى پراوپرە لە ەلەى زەقى وەك تەكفیر و ەلال كردنى خوینی موسلمانان بە ناھەق.

هەر له دەستیپێکەوه محمدی کوڕی عبد الوهاب زۆر بە ئاشکرا دەیهوێت بڵێت
 که خوا پیغه مبه رهکانی ناردوه بۆ مروّقیه تی تا قه دهغه یان کات له زیاده پرهوی
 له پیاو چاکان:

له لا يهـ ره ٥: (اعلم رحمك الله أن التوحيد هو إفراد الله بالعبادة وهو دين الرسل الذين أرسلهم الله إلى عباده فأولهم نوح عليه السلام، أرسله الله إلى قومه لما غلوا في الصالحين وداً وسواعاً ويغوثاً ويعوقاً ونسراً...)

(بزانه پهمه‌تی خوات لی بیّت، که یه‌ک‌تاپه‌رستی بریتیه له ته‌ن‌ها په‌رستی خوا، وهر ئه‌ویش دینی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه که خوا بۆ به‌نده‌انی نارودون، یه‌که‌میشیان نوح (سه‌لامی خوام لی بیّت) که خوا بۆلای ئومه‌ته‌که‌ی ناردی کاتیک زیاده‌ره‌ویان کرد له پیاوچا‌کان‌بان)!!!

ئەو ھى زانراۋە لە لاين قوتايىيەكى سەرھەتايىش، كە لە قورئاندا ھاتو، كە ۋا خوا نوحى بۆلاى ئومەتەكەى نارد لەبەر بىتەرستى، نەك لەبەر زىيادەرپەۋى لە سالىھان. چونكە زۆر بە دەگمەن زىيادەرپەۋى دەگاتە ئاستى شىرك پەيدا كردن، ئەو قسانەش تەنھا رى خوشكردىنكە بۆ سەلماندنى بىرۆكەى سەرھەكى. چونكە نەبارانى محمدى كورى عبد الوھاب پىيان دەگوت: ئەوانەى تۆ لە دژيان

ده‌جەنگیت و ته‌کفیریان ده‌که‌یت خە‌لکی موسلمانن، وله‌وانه‌یه زیاده‌ره‌ویه که زاتی پیاو چاکان، له لای عه‌وام و زاناکانیان هه‌بیت، به‌لام ئەو زیاده‌ره‌ویه هه‌قی ئەوه‌ت پینادات له دژیان به‌جەنگیت، و ته‌کفیریان به‌که‌یت، له‌به‌ر به‌هیزی ئەو په‌خه‌یه ئەویش هه‌موو کیشه‌ی پیغه‌مبه‌ران و قه‌ومه‌کانی کردۆته کیشه‌ی زیاده‌ره‌وی له سالحان.

هه‌ر به‌ دوا‌ی ئەوه‌شدا هه‌موو په‌یامه‌که‌ی دوا پیغه‌مبه‌ریش بچوک و کورت ده‌کاته‌وه، له‌جەنگان دژی وینه و بتی پیاو چاکان، به‌ شیوه‌یه‌ک وه‌سفی ده‌کات، ده‌یه‌ویت له‌ ئامانج و ئه‌رکی سه‌ره‌کی خۆی لاییدات، وه‌ک بلی ته‌نها هاتبیت بۆ شکاندنی وینه‌ی سالحان، وه‌ک له‌ لاپه‌ره ٥-٦ : (وآخر الرسل محمد (صلی الله علیه وآله وسلم) وهو الذي كسر صور هؤلاء الصالحين، أرسله إلى قوم يتعبدون ويحجون ويتصدقون ويذكرون الله.. ولكنهم يجعلون بعض المخلوقات وسائل بينهم وبين الله!)

«دوا پیغه‌مبه‌ر محمد (سه‌لامی خوا‌ی لی بیت) ئەو وینه وبتی ئەو پیاو چاکانه‌ی شکاند، خوا ناردبووی بۆ خە‌لکانیک که خواپه‌رستیان ده‌کرد، وحه‌جیان ده‌کرد، و سه‌ده‌قه‌یان ده‌کرد و زیکری خواشیان ده‌کرد!! به‌لام ئەوان (واته کافره‌کانی قوره‌یش) چەند مه‌خلوقاتیکیان ده‌کرده‌ نیوه‌ند له‌ نیوان خۆیان وخوادا»

کیشه‌که‌ی محمدی کوپی عبد الوهاب له‌گه‌ل خە‌لک، هه‌مووی له‌ ته‌قدیس کردنی پیاو چاکه‌کان و مه‌زاره‌کانیان چر ده‌کرته‌وه، بۆیه محمدی کوپی عبد الوهاب ده‌یه‌ویت ئەو ناوه‌رۆکه به‌سه‌ر په‌یامی پیغه‌مبه‌ریش بسه‌پینتی، بۆیه له‌ به‌شی دووه‌می ئەو ده‌قه‌دا ده‌لێت: « به‌لام ئەوان (واته کافره‌کانی قوره‌یش) چەند مه‌خلوقاتیکیان ده‌کرده‌ نیوه‌ند له‌ نیوان خۆیان وخوادا» واته ته‌نها کیشه‌یه‌کیان هه‌بوو بیت ئەو زیاده‌رۆیه‌یان (غلو) بوو له‌ پیاو چاکه‌کان.

ئەوه‌ش بۆ هه‌موو که‌سیک ئاشکرایه که راست نیه، نه‌ خواپه‌رستیان خواپه‌رستی بوو، نه‌ هه‌جیان هه‌ج بوو، نه‌ زیکری خواشیان به‌راستی ده‌کرد، ئەو پێدا هه‌لگوتنه‌ش له‌ پێناو راستی ده‌رخه‌ستن نیه، ئەوه‌نده‌ی له‌ پێناو شارده‌نه‌وه‌ی تاوانیکی گه‌وره‌ی کوپی عه‌بدولوه‌هابه، ئەویش هه‌ل‌اکردنی کوشتن وتالان کردنی موسلمانانه، هه‌روه‌ک دوا‌ی پیاده‌ی کرد.

که‌وابوو به‌ پێی قسه‌ی محمدی کوپی عبد الوهاب بیت، بی باوه‌رانی قوره‌یش که باوه‌ریان نه‌ به‌ (لا إله إلا الله) و نه‌ رۆژی قیامه‌ت و نه‌ به‌هه‌شت و نه‌ دۆزه‌خ

و نه پیغه مبهه ره هه بوو، ئه وانه ی خه ریکی بت په رستی بوون، وزینایان ده کرد، منالایان زینده به جال ده کرد، وئاره قیان ده خواره ده، و سویان ده خوارد، وچه ندین هه له ی دینی تریان ده کرد، ئه و بی باوه رانه وهک موسلمانان بوون خوا په رستیان ده کرد، وچه جیان ده کرد، و سه ده قیان ده کرد و زیکی خواشیان ده کرد!!

له پوانگه ی دینی ما قوله ئه وه ی باوه ری به هیچ روکنیک له ئه رکانی ئیسلام نه بیته، یه کسان ی که یته و به لکو په سندنتری که یته به سه ر ئه و موسلمانانه ی که باوه ریان به هه موو ئه رکانه کانی ئیسلام هه بیته، هه ر قورئان ده لیت» (أفنجعل المسلمين کالمجرمین، مالکم کیف تحکمون)؟!

ئایه یه کسانه ئه وه ی باوه ری به پیغه مبهه ره و ته وه سولی پنده کات و ته به پروک ده کات به سالحان (هه تا ئه گه ر هه له ش بیته) له گه ل ئه وه ی پیغه مبهه به دروژن داده نیته، و به ساحیر و کاهینی له قه لهم ددها و پیاوچاک و سالحانی شی ده کوشت؟! ئایه یه کسانه ئه وه ی باوه ری به : (لا إله إلا الله) له گه ل ئه وه ی ده یگوت: (أجعل الآلهة إلهاً واحداً).

ئایه یه کسانه ئه وه ی داوای شه فاعهت ده کات له پیغه مبهه ره و سالحان، ده زانیت ئاده میزادیشن له گه ل ئه وانه ی شه فاعه تیان له بت وجهه ماد و بی گیان دا ده کرد، و ده یان کردنه هاو به شی خودا له ئوله یه تدا؟!.

له ستایشیکی تری بیباوه ره کانی قورپیشدا ده لیت:

ل ۷: (وإلا فهؤلاء المشركون يشهدون أن الله هو الخالق هو وحده لا شريك له، وأنه لا يزرُق إلا هو، ولا يحيي ولا يميت إلا هو ولا يدبر الأمر إلا هو، وأن جميع السموات ومن فيهن، والأرضين والسبع ومن فيهن، كلهم عبده وتحت تصرفه وقهره، فإذا أردت الدليل على أن هؤلاء الذين قاتلهم رسول الله صلى الله عليه وسلم يشهدون بهذا فاقراً قوله تعالى : ((قل من يرزقكم من السماء والأرض أمن يملك السمع والأبصار، ومن يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر الأمر فسيقولون الله فقل أفلا تتقون)) سورة يونس ۳۱).

(موشریکه کان (واته بیباوه ره کانی قورپیش) شایه تیان ددها که به ته نها خوا خالیقه، و بی هاوتایه، و هه ر ئه و رزق و روژی دهره، ژیان و مردن به دهستی ئه وه، هه ر ئه و هه ل سوړپنه ره، و هه موو ئاسمانه کان و ئه وه ی تیشیدان و هه ر حه و ت ئه رزه کان و ئه وانه شی تیشیدان هه مووی به نده ی ئه و ن وله ژیر فه رمان و ئه مر ی ئه ودان!!)

بروانه ئه‌و ستایشه ئال ووالایه، له‌وانه‌یه بی‌باوه‌ره‌کانی قوره‌یشه‌کان خویان زیندو بکریته‌وه و بی‌خویننه‌وه باوه‌ر ناکهن، ئه‌و وشانه له‌سه‌ر ئه‌وان نوسراوه! ما قوله ئه‌و هه‌موو سیفه‌ته جه‌وه‌ه‌ریانه‌ی ئیمانیاں تیدا بیت که‌چی به‌و شیوه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌ربه‌ره‌کانی کردبن؟! من پیموایه ئه‌گه‌ر ئه‌و سیفه‌تانه‌ی محمدی کو‌ری عبد‌الوهاب داویه‌ته پال بی‌باوه‌ره‌کانی قوره‌یشه‌ر راست بان، هه‌رگیز ئه‌و هه‌موو شه‌ر و شو‌ره‌ی نه‌ده‌ویست که‌رویدا. چونکه کو‌ری عبد‌الوهاب باسی نکولی کردنی ئه‌وان ناکات له پیغه‌مبه‌ر و مه‌ده‌ئی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ونوبه‌ت، و نکولی له زیندوو بونه‌وه، وریبا خواردن، وزینده به‌چال کردنی کچان، وبت په‌رستی، وچه‌ندین شتی تری خراپ.

زانایان ده‌لێن ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که له قورئاندا هاتوه باسی ئیمانی بی‌باوه‌ره‌کانی قوره‌یشه‌ر ده‌کات، ته‌نها بریتیه له دان هینانی بی‌باوه‌ره‌ان له بابی (الإفحام والانقطاع) ده‌مکو‌تکردن و قسه‌برین، نه‌ک له بابی قه‌ناعه‌ته‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر راستگو‌بان باوه‌ریان ده‌هینا، بۆیه خوا له قورئاندا فه‌رمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که پیوستیه‌تی ئه‌و دان پیداهینانه جیبه‌جی که‌ن: (فقل: أفلا تتقون) (قل: أفلا تذكرون)

به‌پاستی نا‌کریت تو هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ ببنیت، که واهیمه‌ی خه‌لکی فریوده‌دات گوايه له ستایشی بی‌باوه‌ره‌انی قوره‌یشه‌دا هاتوه، و هه‌موو ئه‌و ئایاتانه‌ش که په‌خنه و سه‌رکونه‌یه بۆیان پشت گو‌ئی به‌خه‌ی، که‌چی ستایشکردنی موس‌لمانانیش فه‌رامو‌ش که‌یت و ته‌نها ته‌رکیز له‌سه‌ر هه‌له‌کانیاں بکه‌یت! نا‌کریت ئه‌و کاره به وینه‌ی موس‌لمان بکه‌یت، له پیناو ته‌کفیر کردن و وجاردانی شه‌ر له دژیان، تا وا له خه‌لک بگه‌یه‌نین که چۆن بی‌باوه‌ره‌کان (شایه‌تیان ددا که به ته‌نها خوا خالیقه، و بی‌هاوتایه، و هه‌ر ئه‌و رزق و رو‌زی دهره، ژیاں و مردن به ده‌ستی ئه‌وه، هه‌ر ئه‌و هه‌لسو‌رینه‌ره، و هه‌موو ئاسمانه‌کان و ئه‌وه‌ی تیشیدان و هه‌ر حه‌وت ئه‌رزه‌کان و ئه‌وانه‌شی تیشیدان هه‌مووی به‌نده‌ی ئه‌ون وله ژیر فه‌رمان و ئه‌مری ئه‌ودان!!)

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شه‌دا پیغه‌مبه‌ر شه‌ری له دژیاندا جاردا، منیش (واته محمدی کو‌ری عبد‌الوهاب) به هه‌مان شیوه شه‌ر به‌رپا ده‌که‌م له دژی ئه‌و (به‌ناو) موس‌لمانانه‌ی که (نو‌یژ ده‌که‌ن وحه‌ج ده‌که‌ن، وزه‌کات ویه‌ده‌قه ده‌دن، وخواپه‌رستی ده‌که‌ن..هتد)

له وینه‌یه‌کی تری سه‌یرتر له‌وانه‌ی پیشو، شیخ محمدی کو‌ری عبد‌الوهاب، به جو‌ریک زیاده‌رو‌یی ده‌کات له وه‌سفی بی‌باوه‌ره‌انی قوره‌یشه‌ر، تا ئه‌و را‌ده‌یه‌ی سه‌یرت پیدیت، ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ی به درێژایی وپانایی جیهانی ئیسلام، له سه‌رده‌می

محمدی کوری عبد الوهاب وشوین کەوتوانی تا ئەو پۆژگارە، کەس نەماوە لە زانایانی کۆن ونوێ (لە ئەبو حەنیفەو، وابی حامد الغزالی، وابن حجر العسقلانی وتەبەری وئەفغانی ومحمد عبده وشێخەکانی ئەزھەر وحسن البنا وسید قوتب ومالك بن نبی وسید سابق ومحمد الغزالی وقەرەزاوی وهتد) تەکفیر وتەبدیعی نەکەن، کەچی بەو شیوە سەیرە ستایشی بێباوەرانی قورەیش دەکەن، بەلام ستایشەکە لەبەر چاوی کالی ئەوان نییە، بەلکو چەکیکە بۆ لێدانی موسلمانانی تر وکوشتن وتالان کردنیان، ئەم جارە دەربارەیان دەلێت لە لاپەرە ۹: (کما كانوا يدعون الله سبحانه ليلاً ونهاراً، ثم منهم من يدعو الملائكة لأجل صلاحهم وقربهم من الله ليشفعوا له أو يدعو رجلاً صالحاً، مثل اللات أو نبياً مثل عيسى. وعرفت أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قاتلهم على هذا الشرك ودعاهم إلى إخلاص العباداة لله وحده، كما قال الله تعالى : ((فلا تدعوا مع الله أحدا)) سورة الجن ۱۸

(ئەوان بە شەو ورۆژ ھاواری خوایان دەکرد...) ئەگەر ئەو بێ باوەرانه هێندە خوایی بان، لە وانهبوو ھاوادلانی پیغەمبەر ئێرەییان پێ بردبان، ئەگەر ئەو موشریکانه بە شەو رۆژ بانگی خوایان کردبێت وئەویان پەرستبێت، ئەوە خوا لە قورئاندا نەیدەگوت: «(قل إني نهيت ان اعبد الذين تدعون من دون الله...)» (إن الذين تدعون من دون الله عباد امثالكم..)» (قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين ندعو من دونك..)

ئینجا لە بارەى ئەو دیاریکردنە وردەى مەرامى پەيامى پیغەمبەر (ئ) دەلێت: (وتحققت أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قاتلهم ليكون الدعاء كله لله، والنذر كله لله والذبح كله لله، والاستغاثة كلها بالله، وجميع أنواع العبادات كلها لله .) لە قورئاندا نەهاتووە کە ھۆی شەپکردنی پیغەمبەر (ص) لەگەڵ موشریکەکان لە پێناو ئەو بوو سەربرنی ئازەلەکان تەنھا بۆ خوا بیت، نەزکردن تەنھا بۆ خوا بیت، وھاوارکردن تەنھا بۆ خوا بیت وەک محمدی کوری عبد الوهاب وای بۆ چوو بوو، بەلکو لەبەر چەند ھۆیکە سەرەکی بوو کە بریتیویون لە شیرکی ھەرە گەورە ونکولی کردن لە پیغەمبەرایەتی وودەرنانی موسلمانان لە مال ومولکیان.

وادیارە شێخ محمدی کوری عبد الوهاب، ھۆیکەکانی شەپکردنی پیغەمبەر دەگەرپێنێتەو بە ھۆگەلیکی بچوک وپەر لە شوبهە، کە لە دەقەکاندا باسیان نەکراوە وسەلمانانی ئەستەمە، کەچی ھۆکارە گەورەکان فەرامۆش دەکات، کە

له ده‌قه‌کانی قورئاندا هاتوه سه‌باره‌ت به هۆیه‌کانی به‌گژداچوونی پیغه‌مبه‌ر بۆ موشریکه‌کانی قوره‌یش.

شیرکی کۆنه‌کان زۆر چاکتر له شیرکی موسلمانانی ئه‌م‌رو!

له به‌راوردیکی تردا زۆر ڤاشکاوانه پاش به موشریک کردنی سه‌رتاسه‌ری موسلمانان، دیت وده‌لیت شیرکی کۆنه‌کان زۆر چاکتر وسوکت‌بوو له شیرکی موسلمانانی سه‌رده‌می کورپی عبدالوهاب:

فاعلم أن شرک الأولین أخف من شرک أهل زماننا بأمیرین:

أحدهما : أن الأولین لا یشرکون ولا یدعون الملائکة والأولیاء والأوثان مع الله إلا فی الرخاء . وأما فی الشدة فیخلصون لله الدعاء . كما قال تعالى : ((وإذا مسکم الضر فی البحر ضل من تدعون إلا إیاه، فلما نجاکم إلى البر أعرضتم وكان الإنسان کفوراً)) سورة الإسراء آیه: ٦٧..... الخ

الأمر الثاني : أن الأولین یدعون مع الله أناساً مقربین عند الله إما أنبیاء وإما أولیاء، وإما ملائکة، أو یدعون أشجاراً أو أحجاراً مطیعة لله لیست عاصیة. وأهل زماننا یدعون مع الله أناساً من أفسق الناس .))

(بزانه شیرکی به‌راییه‌کان سوکت‌بوو له شیرکی خه‌لکی ئه‌و زهمانه له‌به‌ر دوو خال:

یه‌کیکیان: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌راییی ته‌نها له کاتی ئاسووده‌یی و خوشیدا شیرکیان ده‌کرد و نزایان له فریشته‌کان و پیاو چاکان و بته‌کان ده‌کرد، به‌لام له کاتی ته‌نگه‌تاوی و ناچاری به دلسۆزی دوعایان له خوا ده‌کرد. وهک خوای په‌روه‌ردگار له قورئان دا ده‌لیت: (ئه‌گه‌ر دوچار ی مه‌ترسی بوون له نێو ده‌ریا ته‌نها هاوار بۆ خوا ده‌که‌ن، که ده‌ربازی کردن بۆ وشکایی، ته‌وه‌لا ده‌که‌ن، به‌پاستی ئاده‌میزاد بی ئه‌مه‌که‌)

دووه‌میان: به‌راییه‌کان له‌گه‌ل خوا دوعا و پاران‌ه‌ویان له که‌سانی نزیک له خوا ده‌کرد وهک پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان، یان فریشته، یان دار و به‌رد که له خوا عاسی نین و مل که‌چن، به‌لام خه‌لکی ئه‌و زهمانه‌ی ئی‌مه له‌گه‌ل خوا دوعا و پاران‌ه‌وه له فاسیق‌ترین که‌س ده‌که‌ن)!!

له باره‌ی ئه‌و دوو هۆیه‌ی که محمدی کورپی عبد الوهاب موشریکه به‌راییه‌کانی پی په‌سند ده‌کات به‌سه‌ر موسلمانانی سه‌رده‌می خو‌ی (یان موشریکه‌کانی زهمانی

خوی) دهلین: جاری ئه و ئایه تهی که هیناویه تیه وه تاییه ت نیه به موشریکه کانی به رای، به لکو ئاماژه یه کی ره هایه بۆ ئاده میزاد له هر زهمان ومه کانی کدا، واته مروّف له تهنگانه دا هه ردهم په نا بۆ هیزیکی گه وره ی په نهانی ده بات که خوایه. به گویره ی دوه میس ئه وه هر پولیشکردنی بیتاوه رانی به راییه، له عیبادته کانیان ئه گینا ئه وان که ی پیغه مبه رانیان ده ناسی، وکوانی کتیبی پیروزیان بهر له قورئان، کوانی حه لال وحه رامیان؟!

ئه وان هر دوعایان له پیغه مبه ران وپیوا چاکان، یان فریشته، یان دار و بهر د نه ده کرد، به لکو ته قدیسی چهند ئه ستیره وئاژه لیشیان ده کرد وشوینه واری ته سلیسیش (سیانه یی) به ئاشکرا له په رستکاریه کانیاندا دیار بوو، وهک په رستنی به کومه لی سی شت وهک مانگ وخۆر وئه ستیره ی زوهره. ههروه ها په رستنی ئاگریش هر باو بوو، بۆ نمونه له کاتی په یمان به ستنیان ئاگریان ده کرده وه، ونزای باران بارینیان له ئاگر ده کرد، وقوربانیان بۆ ئاگر سه رده بری، به کاریگه ری ئایینی مه جوسه کان هه تا ده لین چهند مه جوسیته تا راده یه کی باش بلاوببۆوه له ته میم وعومان و به حره ین.

به راستی ئه و په ری نه زانی و بی ئینسافییه ئه و به راورده پر له کیشه یه بکه یته له نیوان که سانیکی ئه و سه رده مه و موسلمانانی سه رده می خوی! چونکه که وایته په یامی ئیسلام خه لکه که ی خراپتر کردوه، و فه شه لی هیناوه پاش هه زار سال زیاتر هیه گورانکاریه کیان تیدا دروست بکات!

هه رنه بی موسلمانانی ئه و سه رده مه زینا وئاره ق ودزی وکوشتنی به ناهه ق له لایه ن هه رام بوو، خو هه ر نه بیت وهک موشریکه کانی به رای، کوپی گه وره له پاش مردنی باوکی دهستی به سه ر ژنی باوکی دا نه ده گرت! هه ر نه بی موسلمانانی ئه و سه رده مه وهک خه لکی به رای به رووتی له دهره ی که عبه نه ده سوپانه وه، چونکه گوایه نابیت له دهره ی که عبه به جلی کۆن بخولیتیه وه، بۆیه ئه گه ر جلی نوییان ده ست نه که وتبا به رووتی ده سوپانه وه! هه ر نه بی کچیان زینده به چال نه ده کرد، ئه گه رچی زینده به مالیان ده کردن، به لام ئه وه یان هیشتا ئه وه نتر بوو له تاوانی زینده به چالکردنی هه ندی له موسریکه کانی به رای.

له پاش ئه و قسانه محمدی کوپی عبد الوهاب به و په ری متمانه به خۆوه ده لیت: ”إذا تحققت أن الذین قاتلهم رسول الله صلى الله علیه وسلم أصح عقولاً، وأخف شركاً من هؤلاء!!“

(که‌وابوو بۆت به دیار که‌وت که‌ئوانه‌ی پیغه‌مبه‌ر له دژیان ده‌جنگا، عاقل‌تر بوون وشیرکیشیان خه‌فیق‌تر بوو) دوا پرسیار له‌و عه‌فلیه‌ته‌ وشک و بی سه‌روبه‌ره ئه‌وه‌یه: ئایا هیچ جیاوازیه‌ک هه‌یه له نیوان شیرکیک وشیرکیکی تر؟! به پیی لۆژیکی سه‌له‌فیه‌ت نه‌خیر هه‌موو شیرکیک هه‌ر شیرکه‌)

نه‌ک هه‌ر هینده به‌لکو محمدی کوپی عبد الوهاب پیی وایه جاهله‌کانی به‌رایی چاک‌تر له مانای (لا اله الا الله) تیده‌گه‌یشتن، پاش لیكدانه‌وه‌یه‌کی دورو درێژ بو و ته‌ی (لا اله الا الله) ده‌لیت: [ئه‌گه‌ر زانیت که‌ کافره نه‌زانه‌کان ئه‌وه‌یان ده‌زانی وتیده‌گه‌یشتن، سه‌یر ئه‌وه‌یه که‌سانیک گوايه له‌سه‌ر دینی ئیسلامن و ته‌فسیری ئه‌و و ته‌یه —مه‌به‌ستی لا اله الا الله یه— نازانن، وه‌ک کافره نه‌زانه‌کان ده‌یانزانی! به‌لکو واده‌زانیت ئه‌وه ته‌نها گۆکردنی پیته‌کانه، بی باوه‌ری دل به‌ ماناکانی!! ”فإذا عرفت أن جهال الكفار يعرفون ذلك، فالعجب ممن يدعي الإسلام وهو لا يعرف تفسير هذه الكلمة كما عرفه جهال الكفار بل يظن أن ذلك هو التلفظ بحروفها من غير اعتقاد القلب لشيء من المعاني“.

کانونی دووهم ۲۰۰۹ گۆقاری ستاندارد

به کۆيله کردنى ئافرهت له لايهن وههابيه ته وه

ئافرهت له لاي وههابيهت ديل و بى كه راميته، له ههردوو حالهتي ديلي و ئازادي، مه بهست له ئازادي به ماناي پيچهوانه ي كۆيلايهتي، نهك ئازادي به چهكه فهلسهفي و مرويهكه ي.

داعش له زور پوهوه كۆپيهكي كتومتي ئيسلاميكي ميژوويي و وههابيهته، له رهفتاري زبري، له تهكفيركردني خهلك، له دژايهتي ههموو موسلماناني دهرهوهي بازنه ي خويان،

له سهبريني خهلك، و له گوماني رهش كردن له ههموو خهلك، تهنها شتيك ئهگه كه ميك جيگاي گومان بينت دهربارهي وههابيهت ئهويه ئايه: وههابيهت وهك داعش ژنان و كچاني خهلكيان به كۆيله دهبرد!

ئهگه سهلميندرا وايان دهكرد، كه وابوو وههابيهت كه ئه مړ مه زه بهي په سمي ولايتكي وهك سعودييه، زور نه گريستره و نه گريستر بووه له داعش، ئه و كاته ش دهبيت خهلك هيچيتر نه لئين له داعش خراپتر نه هاتوو. چونكه داعش ئهگه كچان و ژناني يه زيدي به كۆيله كرد بيت، به وهي كه دينيكي غيري ئيسلام بن، يان [كافر] بن، ئه وه وههابيهت ژناني خودي موسلماناني جهزيره ي موبارهكي عه ره بهي سه بي و كۆيله كردوه! وهك ده زانين هيچ دينيتر له جهزيره نيه له غيري ئيسلام!

دانه رهكاني ميژووي وههابيهت وهك ئيين بشر له [عنوان المجد في تاريخ النجد] هه موو شتيكي زور ئاشكرا گووتوه، به لام له باسكردني چاره نووسي ئافرهت و منداله كاندا زور به شيويهكي گوماناوي و ليل په رده پوشي دهكات! بو نمونه كه باسي هه لمهت و هيرشهكاني له شكري وههابيهت دهكات، ده لئين له پوژي فلاندا موسلمانان هيرشيان كرده سه ر موشريكهكاني فلانه شار و لادئ، و تتيان كه وتن و هه موويان قركردن، دهستييان گرت به سه ر غه نيمهت و دهست كه وتيكي زور! ئه وه چهند نمونه يه كه:

باسي دهام ناويك دهكات ده لئيت: يه كه م ئاماژه ي دوژمنايهتي هيرشكردني بوو بو سه ر مه نفوحه كه هاتبوونه ناو ئه و دينه وه! ياني ديني وههابيهت «فاول ما ظهر من عداوته انة عدا علي اهل المنفوحة، وهم قد دخلوا في هذا الدين» ل ٥٠]. ئيين دهواس دوا له گه ل ئه وانه ي له گه لي بوون، و موسلمانانيش دوايان كه وتن

«انهزم ابن دواس ومن معه و المسلمون في اثرهم» ل ٥٢]. تئیدا شه‌ری به‌تین روویدا، که شه‌ریکی مه‌زن بوو له نیتوان موسلمانان و خه‌لکی سه‌رمه‌دا] «وفیه‌ها جرت وقعة البطین وهي وقعة عظيمة بين المسلمين و اهل الثرمداء» ل ٥٨

ئه‌وه‌ی که مرؤف ده‌خاته بیرکردنه‌وه ئه‌وه‌یه که چاره‌نووسی ئه‌و سه‌دان و هه‌زاران ژنان و کچانی پیاوه [موشریکه] کوژراوه‌کان چی بوو؟ بو میژوونووسانی وه‌هابیه‌ت دیزه به‌ده‌رخونه‌ی ده‌که‌ن؟! ئه‌گه‌ر پیاوان موشریک بن و له‌ناو ببردرین، ئه‌گه‌ر که‌ل و په‌ل و مالیان به‌ تالان بردرابیت، باشه‌ چۆن ئه‌و ژن و کچانه‌یان بوارد له‌ حوکمی موشریکی؟! ئه‌گه‌ر له‌ سه‌رده‌می ئه‌مه‌ویه‌کان که هیشتا سه‌حابه‌یه‌کی زۆروه‌وه‌ند له‌ هه‌ردوولا مابوون، کاتی هیرشیان کرد و مه‌دینه‌یان گرت، له‌شکری ئومه‌ویه‌کان ده‌ستیان له‌ کچ و ژنانی سه‌حابه نه‌پاراست، که ئه‌و کاته هیچ لایه‌کیان ئه‌ویتتری پی کافریش نه‌بوو، ده‌ته‌وی ئه‌و له‌شکره به‌ده‌ویه ئه‌عرابیه قیزه‌ونه بی سه‌لیقه‌که‌ی محمدی کوری عه‌بده‌لوه‌هاب، ده‌ست بپاریزن له‌و ژن و مندال و کچانه‌ی که مابوونه‌وه، سه‌رگه‌ردانی ده‌شت وکتوان ببوون، که به‌ موشریک و کافریشیانان ده‌زانی، به‌ شایه‌دی نووسه‌ری [عنوان المجد في تاريخ النجد]؟!

ئه‌و تیرۆرستانه‌ی داعش له‌ سه‌رده‌می ته‌کنۆلۆژیای زانیاریه‌وه، به‌ به‌ر چاوی هه‌موو دنیا کاره قیزه‌هون و درنده‌کانیان ده‌که‌ن به‌ ده‌نگ و وینه، ئه‌و ده‌وارنشین و ئه‌عرابیه ده‌روون پیس و به‌دوه چاو برسی و شه‌هوانیه‌نه، تۆ بلیی چاویان پۆشیبیت له‌ هه‌زاران کچۆله‌ و ژن و مندال له‌و ده‌شت و کتیه‌؟! نه‌خیر ده‌ستیان نه‌پاراستوه، به‌لام یان له‌به‌ر هه‌ستیا‌ری بابه‌ته‌که‌ نه‌ویراون باسی بکه‌ن، که من ئه‌وه به‌ دوور ده‌زانم، چونکه هینده هه‌ستیا‌ر نه‌بوون و نین! یانیش باسیان کردوه به‌لام له‌ سه‌رده‌می چاپکردنی کتیه‌ کۆنه میژوویه‌کانی میژووی وه‌هابیه‌ت، ده‌کریت ئه‌و زانیاریانه لابران، تا ئیجراجی بو ده‌وله‌تی سه‌عوویه دروست نه‌که‌ن که پاریزه‌ری ده‌عوه‌ی وه‌هابیه‌ته! ده‌ستکاری کردن و ته‌زویری کتیه‌ کۆنه‌کان له‌لایه‌ن سه‌له‌فیه‌کان زۆر باسیکی ناوداره له‌ نیوه‌ندی رۆشنبیریدا!

ئىستاش كەمىك ئاماژە ماوه بۆ ئەو زانىارىيانه بۆ نمونه، له بابەتيكدا له [عنوان المجد في تاريخ نجد] بهناوى (عهد الامام سعود بن عبدالعزيز) كه له ۱۲۲۹ هيجرى مردوه، دهليت: « و ذكر لي رجل كان عندهم في القصر يعلم القرآن... وملك من الخيل العتاق الفا و اربعمائة فرس، يغزو معه ستمائة فرس، قال: ومما ليكه الف ومائتين الذكور و النساء » پياويكى فيركهري قورئاني ناو كوشكى سعودى كورى عبد العزيز باسى سامان و مولكه كانى ئىمام سعودى بۆ كردوه و دهليت ۱۴۰۰ ئەسپى ههيه و ههروهها ۱۲۰۰ كۆيله نير وميى ههيه! ۲۵۲، [عنوان المجد في تاريخ نجد] عثمان بن عبدالله بن بشر، الطبعة الرابعة ۱۴۰۲ هـ - ۱۹۸۲ م الرياض، مطبوعات داره الملك عبدالعزيز..

باشه ئەو مهليكه بهدهوييه كه له ترسى دهولهتى عوسمانى و ميسرى نه دهويرا سهري له غهيري جهزيره بهرزكاتوه، لهو سهردهمه كه بازرگانى كۆيله زور بهر تهسك ببوهوه، و فتوحاتى موبارهكى ئىسلاميش راوهستا بوو، ئەو ههموو كۆيلهيهى له كوئ بوو؟! ئەوه بىگومان ئەو ژن و مندال و كچانه بوون كه پياوهكانيان دهكوشتن. بىگومان هه مالىكىش لهو مالانهى جهنگاوهره وهابيهكان دوو سييهك كۆيله تىدابوو، بهلام لهبهر نهبوونى ميديا و راگهيانندن لهو رۆژگار، بابتهكه ههمووى شاردرارهتهوه، و كهس پيى نهزانيوه.

ئهگه ر بچينه سهه گهواهى ئەوانهى ناحهز بوون به وهابيهت وهك موفتى شافيعيهكانى مهككه، (السيد أحمد بن زيني دحلان) له كتيبي (فتنه الوهابيه) دهليت: « و قتلوا من الخلائق ما لا يحصون واستباحوا أموالهم وسبوا نساءهم » [خهليكى له ژمار نههاتوويان كوشت، و مالىيان تالان كردن و ئافرهتانيان سهه بى كردن] ل ۳.

سهه ر له وهدايه مهلا و زانا دينيهكان ههه دهويان بكه نهوه، دهليتن ئىسلام دينى فيترهت و سروشته، كهچى نازانم چۆن فيترهت و سروشت قبول دهكات ژن و كچى خهليكى جاروبار ناسراووش بن، و بكاته مولكى خوى و دهستدرىژى سيكسيان بكاته سهه ر؟! ههتا سههابيهكانيش فيترهتيان دژى ئەو كاره بوو، ههستييان به ئيجراجى كردوه، كاتيكن پييان وتراوه ئەو ژن و كچانهتان بۆ ههلاه! له سههحيى

موسلیم له [باب جواز و طء المسبیه بعد الاستبراء وإن كان لها زوج انفسخ نكاحها بالسبی] بەشی جائیزی سێكسكردن لەگەڵ ئاfrهتی سەبێكراو پاش پاكبونهوهی رهحمی، و هه‌ڵوه‌شانه‌وه‌ی زه‌واجی سەبێكراوه‌كه و به‌سه‌بی كردنی!

(حدثنا عبيد الله بن عمر بن ميسرة القواريري حدثنا يزيد بن زريع حدثنا سعيد بن أبي عروبة عن قتادة عن صالح أبي الخليل عن أبي علقمة الهاشمي عن أبي سعيد الخدري أن رسول الله صلى الله عليه وسلم يوم حنين بعث جيشا إلي أوطاس فلقوا عدوا فقاتلوهم فظهروا عليهم وأصابوا لهم سبايا فكان ناسا من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم تخرجوا من غشيانهم من أجل أزواجهن من المشركين فأنزل الله عز وجل في ذلك والمحصنات من النساء إلا ما ملكت أيماكنم أي فهن لكم حلال إذا انقضت عدتهن وحدثنا أبو بكر... حدث أن أبا سعيد الخدري حدثهم أن نبي الله صلى الله عليه وسلم بعث يوم حنين سرية بمعني حديث يزيد بن زريع غير أنه قال إلا ما ملكت أيماكنم منهن فحلال لكم ولم يذكر إذا انقضت عدتهن ... المكتبة الإسلامية http://net.islamweb.library...php.book_display/newlibrary

[پێغه‌مبه‌ر پوژی شه‌ری حنین له‌شكریكی ناروده‌ بۆ سه‌ر ئه‌وتاس كه‌ پو‌به‌رووی دوژمنان بونه‌وه و سه‌ریان كه‌وتوون، چه‌ندین ئاfrهتیا‌ن دیلكرد و چنگ كه‌وت، وه‌ك بلی‌ی كه‌سانیک له‌ ئه‌سحابی پێغه‌مبه‌ر، هه‌ستی‌ان به‌ ئیجراجی كرد له‌گه‌لی‌ان جووت بن له‌به‌ر می‌رده‌كانیا‌ن له‌ موشریكه‌كان، خوداش ئه‌و ئایه‌ته‌ی بۆ نارده‌ خواره‌وه‌: [والمحصنات من النساء إلا ما ملكت أيماكنم] واته‌ ئه‌و مو‌لكی یه‌مینانه‌ هه‌ڵا‌لن بۆ ئیوه‌ ئه‌گه‌ر عیده‌یا‌ن به‌سه‌رچوو،،، له‌ ریوایه‌تی دووه‌مدا ده‌لیت هه‌ر چاوه‌پێی عیده‌شی ناو‌یت!]

دیاره‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و ریوایه‌ته‌ راست بیت كه‌ له‌ كتیبیكه‌ به‌ سێهه‌م سه‌رچاوه‌ی راستی ئیسلام ده‌ژمی‌ردریت پاش قورئان و بوخاری، ئه‌وه‌ ئه‌سحابه‌كان ژنان و كچانی دۆست و ناسیاوه‌ موشریكه‌كانیا‌ن ده‌ست كه‌وتوو، فیتره‌تیا‌ن دژی ئه‌وه‌ بوه‌ ده‌ستدریژی سێكسی‌ان بكه‌نه‌ سه‌ر، به‌لام له‌ ژێر فه‌رمایشتی قورئان و پێغه‌مبه‌ر فیتره‌تیا‌ن گۆریوه‌، بۆ حا‌له‌تیک كه‌ جووت بوون و ده‌ستدریژی كردنه‌ سه‌ر ئاfrه‌تانی خه‌لكی غه‌یره‌ ئیسلام ببێته‌ شتیکی ئاسایی، وه‌ك ئه‌و پیاوه‌ عه‌ربه‌ی ده‌ستدریژی كردبووه‌ سه‌ر كچه‌ یه‌زیدیكه‌، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هاوسنی و به‌رده‌وام می‌وانی مالی‌ان و هاو‌پێی نزیک‌ی باوکی بوو! ئیستاش سه‌ره‌رای ئه‌و

ھەموو توراسە، لە ھەدیس و تەفسیر و فێقە ھێشتا فێترەتى زۆربەى مۆسڵمانان، ھەتا بەشیکی لە سەلەفییەکانیش دژی ئەو دەستدریژی کردنە سەر نامووسى ئافرەتانی خەڵکە! پرسیار لە ھەر مۆسڵمانى ئاسایی و زانا دەکەیت ھەست بە ئیجراجى دەکات دەربارەى مۆلکی یەمین، ھەتا ھەندیکیان لە ئیجراجیان نكۆلى لە سەرتاسەرى عەبدایەتى وسەبایە دەکەن! کەوابوو کامەیان فێترەت تێکدانە؟!

٢٠١٥/٨/٣١

ئیبین عومەر

- سەرچاوه یه کی گهوره ی سه له فیه ت و مه دخه لیزم!
 - ته قوا و شوپن که وتنیکی نا عه قلانی سونه ت!
 - ئیبین عومەر و هه زی ئافره ت!
 - ده لالی که نیزه کړین!
 - وینه ی ئافره ت لای هه زه ته ی عه لی به پپی ده قه شیعه کان!
 - شیعه و سونه هه مان تیروانین بو ئافره ت!
 - پایه ی نهج البلاغه
 - کیسه که ی ئه بو هه ره یه یان کارخانه ی هه دیس!
 - عوزر و شاهیده مردووه کانی ئه بو هه ره یه!
 - معاویه ی کوری ئه بو سوفیان
 - کاریگه ری معاویه و ئومهویه کان به سه ر ئیسلام و موسلماناندا
 - نوسه ری وهی
 - یه زی دیش فه زائیلی هه یه وه شورا وه لبراردنیش هاته سه ر
- ده سه لات!!

ئىبن عومەر

سەرچاۋە يەككى گەۋرە سەلەفىيەت و مەدخەلىزم!

|

ئىبن عومەر سەحابە يەككى ھەرە گەۋرە و ناۋادارى پىغەمبەرە، چى نەمابوو شوهرەتى پىش شوهرەتى باۋكى، خەلىفە عومەرى كورى خەتاب بکەۋىت. ئىبن عومەر لە ھەيكەلى تيۆرى سەلەفىيەت، يەككە لەوانەى دەكەۋىتە ناۋەندى تيۆرەكە، و يەككە لە گرنگترين كەسايەتەكانى سەلەفى سالى سەلەفىەكان! نازانم و ناتوانم بە وردى دەستنيشانی ئەۋە بکەم كە ئايە ئىبن عومەر كاريگەرى لەسەر سەلەفىيەت دروست كرده، بەو پەفتار و پەۋشتە سەلەفىانەى كە ھەببۈۋە، يان سەلەفىيەت و نىنای ئىبن عومەريان بەپىي تيۆرەكانى خۇياندا كىشاۋە!

ئىبن عومەر زۆر ستايش كراۋە لە ئەدەبىياتى سەلەفى، تا رادەى ئەۋەى نەك ھەر لە عومەرى كورى خەتابى باۋكى تىيان پەپاندۈۋە، بەلكو عىبادەتكردن و سونەتپاريزى دەلەين بە جۆرىك بوۋە بە پىغەمبەرىشى دەچۈين!

ابن المسيب دەلەيت: ئەگەر شاھىدى بەھەشت بۆ كەسك بەدەم، ئەۋە شاھىدى بۆ ئىبن عومەر دەدەم! «لو شهدت لأحد أنه من أهل الجنة لشهدت لابن عمر .» قەتادەش دەلەيت گۆيم لىبۈۋ ابن المسيب دەيگوت: ئەۋ پۆژەى ئىبن عومەر مرد چاكترىنى زىندۈەكان. بوۋ! «سمعت ابن المسيب يقول : كان ابن عمر يوم مات خير من بقي .»

تاۋس يش دەلەيت: لە ئىبن عومەرم بە تەقۋاتر نە دىتۈە! «وعن طاوس : ما رأيت أروع من ابن عمر.»

ئىبن ھەنەفىە ش دەلەيت: ئىبن عومەر چاكترىنى ئەۋ ئومەتە بوۋ! «عن ابن الحنفية : كان ابن عمر خير هذه الأمة .»

باوکیکی دامه زینهری سهله فییه تی حنه بلیزم و مه دخه لیزم!

سهله فییه کان و ئه هلی سهله ف به گشتی چونکه حه زیان به چاره ی عه لی کور ی تالیب نه بوو، ئه گهرچی به ئاشکراش وانالین، به لام به هه لو یستی ئیبن عومه ر زور دلخوش بوون، که له شه ری علی و معاویه نه چوو ه پال عه لی، هه ر بویه ش وا ستایشی زوری ده کهن، و دروی شاخداریشی بو هه لده به ستن هه تا له و بواره ی که تیایدا زور کلؤل بوه، وه ک مهیدانی شه ر و ئازایه تی بو نمونه! وه ک ئه و پریایه ته ی که ده لیت: ئیبن عومه ر به ریگادا ده ر ویش ت دیتی شیریک ریگای خه لکی گرتوه، ئیبن عومه ر له و شتره که ی دابه زی چوه لای شیره که و گو یی بادا و دووری خسته وه له سه ر ریگا!!! ئه وه مه گه ر شیره په ر وینه کانی شنوگه رییه کان بیت!

عن وهب بن أبان القرشي ؛ أن ابن عمر خرج، فبينما هو يسير، إذا أسد على الطريق قد حبس الناس، فاستخف ابن عمر راحلته، ونزل إلى الأسد، فعرك أذنه، وأخره عن الطريق؟. ئه گه ر هینده ئازا و سوارچاک بووه، چو ن وه لامی معاویه ی نه دایه وه که له سه ر مینه ر گووتی: ئه وه ی ده یه ویت باسی خه لافه ت بکات با شاخه کانی یان قوچه کانی به رزکاته وه، ئیمه له خو یی و باوکی موسته هه قترین! ئیبن عومه ر ده لیت: ویستم بلیم ئه وانه موسته هه قترین، که شه ری تو و باوکتیان کرد له سه ر ئیسلام، به س ترسام دووبه ره کی دروست که!

زوربه ی ئه و کاتانه ی پویستی به هه لو یستی ابن عمر بووه، تیایدا یان ده لیت ویستم وا بلیم یان وا بکه م، هه تا له سه ر مردنیش ده یگووت: ئه وه ی ئه سه فی بو ده کیشم ئه وه یه که نه چوو مه پال له شکری عه لی له شه ر دژی به نی ئومه یه! ئه وه ش پاش ئه وه ی خزمه ت نه ما به به نی ئومه یه ی نه کات، قسه ی پر تومه ت وئیدانه ی دژی هه ر یاخی بوونی ک ده کرد له دژی به نی ئومه یه، سه ره رای سوکایه تی به نی ئومه یه به و!

کاتی عه لی بوه خه لیفه له پاش کوشتنی عوسمان، که زوربه ی هه ره زوری هاوه لانی پیغه مبه ر به یه تیایان پی کردبوو، ئیبن عومه ر به یه ته ی پی نه دا، به بیانوی بوونی فیتنه و کیشه ی له گه ل معاویه دا، هه رچه نده ئه و ده یزانی معاویه هی ئه وه نییه به راورد بکری ت له گه ل پایه ی عه لی... له و به یه ته دا دوو دلی کرد، به لام که معاویه به هه زار فرو فیل خو ی کرده خه لیفه، هه ر زوو به زوو

بهیعه‌تی پیکرد! معاویه‌ش گووتمان قهیناکا به پیکهاتن له‌گه‌ل حه‌سه‌نی کوری
عه‌لی پیکهاتن، به‌لام کاتی معاویه‌یه‌زیدی کرده‌جیگری خوبی، و خه‌لیفه‌ی دوی
خوی، به‌هه‌ره‌شه و گوره‌شه به‌جۆریک هه‌تا قسه‌ی دزیوی به‌سه‌حابه و ئیین
عومه‌ریش گووت و هه‌ره‌شه‌ی لی کرد ده‌مبکاته‌وه!

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش له‌ترسان تا مرد، له‌به‌یعه‌تی یه‌زید دهرنه‌چوو، هه‌رچه‌نده یه‌زید
نه‌فهرت لیکراو بوو، له‌سه‌ر زمانی هه‌موو هاوه‌لان و زانایانی ئیسلام، که‌چی کاتیک
عبدالله ی کوری زوبیز له‌دژی یه‌زید راپه‌پی، به‌خراپترین شیوه‌ دژایه‌تی کرد!
خه‌لکی له‌دژی هان دها و داوی لیده‌کردن پشتگیری به‌نی ئومه‌یه‌ بکه‌ن!

بۆ به‌یعه‌تدان به‌عه‌لی و عبدالله ابن‌الزبیر، که‌له‌هه‌ره‌هاوه‌له‌نزیکه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
بوون، دوو دلی وپارایی ده‌کرد، و به‌لکو دژایه‌تیشی ده‌کردن، چونکه‌ئه‌وان وه‌ک
به‌نی ئومه‌یه‌ نه‌بوون ریز وپه‌شتیان تیدا بوو، وه‌ک حه‌جاج سوکایه‌تیان پی
نه‌ده‌کرد، بۆیه‌له‌سزای ئه‌وان نه‌ده‌ترسا، به‌لام بۆ معاویه و کوره‌ داوین پیس
و به‌دپه‌وشته‌که‌ی زنده‌ده‌قی چوو‌بوو، زوو زوو به‌یعه‌تی پی دها، و ده‌یگووت
ده‌ترسم بمرم به‌جاهیلی ئه‌گه‌ر به‌یعه‌تی خه‌لیفه‌له‌مل و گه‌ردنم نه‌بی‌ت!

ئیین عومه‌ر ئه‌و حه‌دیسانه‌ی بۆ عه‌لی و ابن‌الزبیر له‌بیر نه‌بوو، که‌چی بۆ
معاویه‌یه‌زید و عبدالملک به‌بیری بوون! (مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لَقِيَ اللَّهَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ، وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ يَبْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً). رواه
مسلم [ئه‌وه‌ی ده‌ستی له‌گوێزایه‌لی هه‌لگرت، له‌به‌رامبه‌ر خودادا بی‌عوزر
ده‌بی‌ت، ئه‌وه‌شی مرد و به‌یعه‌ت له‌گه‌ردنی نه‌بی‌ت، مردنیک‌ی نه‌فامیانه‌ ده‌مریت]
یان ئه‌و حه‌دیسه‌ی بوخاری: روی البخاري بسنده عن نافع قال: لما خلع أهل
المدینة یزید بن معاویه، جمع ابن عمر حشمة وولده، فقال: «إني سمعت النبي
صلی الله علیه وسلم یقول: (ینصب لكل غادر لواء يوم القيامة). وإنا قد بايعنا هذا
الرجل على بيع الله ورسوله، وإني لا أعلم غدرًا أعظم من أن يبايع رجل على بيع الله
ورسوله ثم ينصب له القتال، وإني لا أعلم أحداً منكم خلعه، ولا تابع في هذا الأمر،
إلا كانت الفیصل بینی وینه».

[کاتی خه‌لکی مه‌دینه به‌یعه‌تیان له‌یه‌زید هه‌لوه‌شانده‌وه، ئیین عومه‌ر منال
و که‌س و کاری کو‌کرده‌وه، و گووتی: « گویم له‌پیغه‌مبه‌ر و گووتی: هه‌ر
غه‌داریک‌ ئالایه‌کی بۆ هه‌لده‌دریت له‌رۆژی قیامه‌ت ” ئیمه‌ به‌یعه‌تمان به‌و پیاه
[یه‌زید] دا له‌سه‌ر ده‌ستی خوا و پیغه‌مبه‌ر، من له‌و غه‌دره‌گه‌وره‌تر نازانم، یه‌کیک

به‌یعه‌تی دایته که‌سیک له‌سه‌ر ده‌ستی خوا و پیغه‌مبه‌ر، ئینجا جاپی جه‌نگبات له دژی! وه من به‌س بزانه‌م یه‌کیک له ئیوه به‌یعه‌ت هه‌له‌ده‌وه‌شینته‌وه، یان به‌دوای ئه‌و فتنه و کیشه‌یه بکه‌ویت، ئه‌و کاره‌ی ده‌بته جیا‌بوونه‌وه‌ی نیوان من و ئه‌و»
 ئه‌و هه‌لوێستانه‌ی وه‌ک دامه‌زینه‌ریکی گه‌وره‌ی کۆله‌که‌ی هه‌نبه‌لیزم و مه‌دخه‌لیزم ده‌ریده‌خات، کاتێ شه‌ره‌یه‌تیان دایه هه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن هینز به‌هینز خۆی به‌سه‌پینه‌ت به‌سه‌ر خه‌لافه‌ت! و کردیانه پایه‌یه‌ک ئه‌وه‌ی زۆرترین هینزی پی بیت، با بی به‌هاترین و ناشیاوترین وبی نرخترین که‌سیش بیت، که بتوانیت ده‌سه‌لات بگرته ده‌ست، ده‌بته خه‌لیفه‌ی شه‌ره‌ی.

هه‌تا که به‌یعه‌تی به‌ زۆر پیدرا بۆ یه‌زیدی کورێ معاویه، کاتێ له‌به‌ر خراپی یه‌زید خه‌لک لێی راپه‌رین، ئین عومه‌ر، له جیاتێ هاندانی خه‌لک یان بی ده‌نگ بوونی، خه‌ریکی سه‌ردانی ئه‌م و ئه‌و بوو به‌ تووندی داوای په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی لیده‌کردن له هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی به‌یعه‌تی یه‌زید، زۆر به‌ تووندی ره‌خنه‌ی له عبدالله ی کورێ زوبیره‌ش گرت!

ده‌یگوت شه‌هری ئین زوبیره له پیناو دنیا‌یه و مولکه و ده‌یگوت عبدالله کورێ زوبیره و شوین که‌وتوانی سه‌تمکارن (بغاة) و هیوای خواست له‌گه‌لیان بجه‌نگیت له‌به‌ر سه‌تمیان له به‌نی ئومه‌یه!!! له ریوایه‌تیکدا ده‌لێت: ئه‌و به‌یعه‌ته‌ کخه‌یه، وه‌ک چۆن منالی بچوک پیسای ده‌کات و ده‌س ده‌خاته ناو پیساییه‌که‌ی، دایکی ده‌لێت کخه‌یه! به‌یعه‌تی ابن الزبیر وه‌ک ئه‌وه کخه‌یه وایه!

که عبدالله کورێ مه‌روان بوه خه‌لیفه زوو زوو نامه‌ی نارد گووتی: به‌یعه‌تی خۆم کورکه‌کانم ده‌ده‌م به ئه‌میری مؤمنین عبدالله کورێ مه‌روان به‌ گوێرایه‌لی و له‌سه‌ر سونه‌تی خوا و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر، له‌وه‌ی توانام به‌سه‌ردا شکا، و کورکه‌کانیشم دانیان به‌و به‌یعه‌ته هیتا.

عن عبد الله بن دينار ، قال : لما اجتمعوا على عبد الملك كتب إليه ابن عمر : أما بعد : فإنني قد بايعت لعبد الله عبد الملك أمير المؤمنين بالسمع والطاعة على سنة الله وسنة رسوله فيما استطعت وإن بني قد أقروا بذلك .

۲

ئیبین عومەر

تەقوا و شوین کەوتنیکی نا عەقلانی سونەت!

سەرەپای ئەو ھەموو ستایشکردنە ئیبین عومەر، گواپە زۆر بە تەقوا و لەخواترس بوو، بەلام زۆر ئاماژە ھەن کە چەمکی بەتەقوایی و لەخواترسان لای ئەو بەتەواوی جیاواژە لەوێ لە بیرێ خەڵکدا ھەیە بۆ تەقوا و لەخواترسی! تەقوا ئەوێە لە شەھوات و چلێسی سیکسی دوور بیت نەک ھەزارەھا کەنیزەت ھەبێت! یان لە کوینی تەقوا جیگای دەبیتەو، بچیتە بازاری کویلائیەتی ئافرەتی کۆیلە بکڕیت وەک ھەر کوتالیک بیپشکنیت، و دەست لە جەستەیی بدەیت، و دەست بخەیتە سەر سمتی و ناو مەمکەکانی، و جلی لەسەر قاچەکانی ھەلدەیتەو، تا بزانی جەستەییکی سیکسی و جوانی ھەیە بۆ کڕین وشەھووتبازی یان نا! ئەو عبداللە ی کورێ عومەرە سەدەھا کۆیلەیی ھەبوو دەیانیکرێ و دەیفروشتەو، و جاروباریکیش کە لە ھەندیکیان بێزار دەبوو دەیفروشتەو و ھەندیکیشی ئازاد دەکرد لە پیناوخا!

دەلێن تا مرد زیاتر لە ھەزار کۆیلەیی ئازاد کردو، ئەگەر ئەو ھەست بێت، دەبیت ژمارەیی کۆیلەکانی چەند بووبن؟! ئینجا لە چەند ریاوایەتیک وەک پسیپۆریک لە کڕینی کۆیلەیی ئافرەت و ناسینەوێ جەستەیی لەبار دەردەکەوێت، و دەلێت دەستی دەخستە سەر سمت و سینگی کەنیزەکان، بۆ پشکنینی پێش کڕینی! تەقوا لەو دەردەکەوێت کە چاوت لە دەستی ستەمکاران نەبێت، پارەت بدەنی تا دەمت داخەن! کەچی معاویە سەدان ھەزار دیناری بۆ ئیبین عومەر دەنارد، بۆدەم داخستنی و بەیعتدانی بە یەزیدی کورێ، و تا پێشبرکێ لەگەڵ یەزیدی کورێ نەکات لەسەر خەلافەت. ھەتا مختار الثقفی یش کە دژی دەولەتی ئومەوی بوو، خاریجی بوو، کاتی پارەییکی زۆری بۆ نارد قبولی کرد، و دیگوت من داوا ناکەم لە کەس، بەلام ھەر کەسێ پارەم بۆ بنێرێت رەتی ناکەمەو!

لەو خالەشدا پێشینیەکی بۆ زانا سەلەفیەکان دامەزراندو، کە ھەردەم چاویان لە دەستی خەلیفە و سولتان بیت، نەک وەک ئەو ھەنێفە خەریکی بازگانی بن! وەرگرتنی پارە لە خەلیفە و دوژمنی سیاسی خەلیفە، یانی سەلەفیەکان دەتوانن

پاره له حاکی شه‌ری و خه‌واریجیکی هه‌لگه‌پاوه‌ش له ولی الامر وهرگرن له یه‌ک کاتدا!

نازانم ئه‌و ته‌قوا و وهره‌عه ئه‌گه‌ر له خو‌شیه‌کانی دنیا و به‌تایبه‌ت له مه‌سه‌له‌ی پاره و مه‌سه‌له‌ی سیکس خو‌ی نه‌دو‌زیته‌وه، له چیدا دهرده‌که‌ویت؟!

ئینجا زۆر باسی زانایی عبدالله ی کوری عومهر ده‌که‌ن، به‌لام که ده‌چیته سه‌رژینانی ده‌بینیت وانیه، هه‌تا ده‌لین که به‌عومهر ده‌لین، کورده‌که‌ت ده‌ستنی‌شان بکه‌ بۆ خه‌لافه‌ت، ده‌لێت: چۆن که‌سیک ده‌ستنی‌شان ده‌که‌م بۆ کاریکی وا‌گه‌وره، له‌کاتیکدا نازانیت ژن ته‌لاقدان چۆنه‌! ئاماژه ده‌کات بۆ ته‌لاقدانی ژنیکی به‌هه‌له، که‌ پی‌غه‌مبه‌ریش لی‌ی توره‌ بوو له‌سه‌ری!

ئینجا له‌حه‌دیس‌یش دایکی موس‌لمانان عائشه‌ی ره‌خنه‌ی له‌گیرانه‌وه‌ی چه‌ندین هه‌دیس‌ی ئیبن عومهر گرتووه‌ و بۆی راست کردۆته‌وه.

شوین که‌وتنیکی نا‌عه‌قلانی سونه‌ت!

ئیبن عومهر سیفه‌تیک جیای ده‌کرده‌وه، له‌هه‌موو هاوه‌لانیتری پی‌غه‌مبه‌ر، ئه‌ویش شوینکه‌وتن و لاسایی کردنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بوو، له‌ورد و درشتی کاروکرده‌وه‌کانی، تا‌پاده‌ی ئه‌وه‌ی ترس هه‌بوو له‌عه‌قل له‌ده‌ستدانی!

ئه‌وه‌ش وه‌ک زانراوه‌ پر‌نسیپیکی زۆر زه‌قی سه‌له‌فییه‌تی کۆن و نوییه، ده‌لین له‌شوینکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ر نابیت بلی‌ی بۆ و له‌به‌رچی و چۆن؟! به‌لکو ده‌بیت به‌متانه‌وه‌ لاسایی پی‌غه‌مبه‌ر بکه‌یته‌وه‌ له‌هه‌موو شتیکی، هه‌تا ئه‌گه‌ر عه‌قل‌یشته‌ پتی قبول نه‌کرا! ده‌بیت عه‌قلت لێرا به‌ئینیت متانه‌ به‌ریوایاتی پی‌روزی ئیسلام بکات، چونکه‌ نه‌قل گرنگ‌تره‌ له‌عه‌قلیکی فانی!

ئیبن عومهر له‌هه‌موو ئه‌سحابه‌کان زیاتر دوا‌ی سونه‌ت و کاره‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌که‌وت، به‌جۆریک سنوری عه‌قل‌یشی تیپه‌ر ددا. بۆ نمونه‌ کاتیکی پی‌غه‌مبه‌ر له‌دروازه‌ی مه‌که‌که‌ و شتره‌که‌ی خو‌نه‌ویستانه‌ دوو جار خولایه‌وه، ئیبن عومهر هه‌ر جارێ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و شوینه‌ و شتره‌که‌ی دوو جار ده‌خولانده‌وه، بێ ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی هیچ حیکمه‌تیکی تیدا بیت!

یان کاتی پی‌غه‌مبه‌ری دیت له‌ژێر داریکدا پشووی دا و هه‌سایه‌وه، ئه‌ویش تا‌مرد گه‌یشته‌ ئه‌و داره‌ پشوویکی له‌ژێر ددا! به‌رده‌وام داره‌که‌یشی ئاو ددا تا‌وشک نه‌بیت، نه‌وه‌ک سونه‌ته‌که‌ی له‌کیس بچیت!

نافع ده‌لێت: ئه‌گه‌ر ب‌روانیه‌ شوینکه‌وتنی ئیبن عومهر بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌لێت: ئه‌و

پیاوه شیتته! ”عن نافع، قال : لو نظرت إلى ابن عمر إذا اتبع رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لقلت : هذا مجنون .“

ههروهها وهک لیی دهگیرنهوه“ که ئیبن عومهر هیندهی دواى فهرمایشتی پیغهمبهه و سونهت و ئهحوالی دهکهوت، وهیندهی بایهخ پیدهدا، ههتا ترسی له دهسدانی عهقلیان لیی دهکرد لهبهه ئهوهه موو بایهخه بی سنوره! ”ئوهش خالیکی گهوره و دیاری قوتابخانه سهلهفیهکانه، که پیمواییت ئیبن عومهر پیشهنگیانه له شیوازی شوینکهوتن و لاسایی کردنهوهی ناعهقلانهی بو کار وکردهوهکانی پیغهمبهه!

”ابن وهب : عن مالک ، عن حدثه، أن ابن عمر كان يتبع أمر رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وآثاره وحاله ويهتم به، حتى كان قد خيف على عقله من اهتمامه بذلك .“

ئیببن عومهر و ههزی ئافرهت!

۳

وهک زانیتان که ئیبن عومهر بهشیوهیهکی زور نامۆ شوینی هه موو ئاکار وجولانه و رهوشتیکی پیغهمبهه دهکهوت، تا رادهی ئهوهی ترساون عهقلی له دهست بدات، لهبهه وهسوهسهی قههری شوینکهوتنی و لاسایی کردنهوهی هه موو جموجۆلیکی پیغهمبهه، ههتا جوله خونهویست ولا ئیرادیهکانیشی، وهک خولانهوهی حوشترهکه و دانیشتن له ژیر دارهکه بو ههسانهوه!

لهوه دهچیت مهسهلهی ههزیشی له ژن، وای بوو چوو بیته که ئهوهش ههه جۆریک بیته له سونهت پهیرهوکردن، چونکه ئهوه خوشکی ژنی پیغهمبهه بووه، و به بهرچاوی خوی ئهوهه موو زهواجهی پیغهمبههه دیتووه، و ئهوهه موو قسهیهی پیغهمبههه گوی لیبووه دههبارهی ههزی له ئافرهت، بو نمونه که دهلیته: ”له دنیا دا دوو شتم بو شیرین کراوه: بونی خووش و ژن! حبب الي من دنیاکم الطیب و النساء....“

ئهگهه ئهوه له ملسوپاندنهوهی حوشتریکی وای پهیرهوی پیغهمبهه بکات، چوون له سیفهتیکی کهسی و کومه لایهتی وای گرنگ شوینی ناکه ویت؟!

من نالیم پالنه‌ری خودیشی نه‌بووه، ده‌کریت خوشی ئه‌و زه‌وق و حه‌زه‌ی زور به‌هیز بوو بیت، به‌لام زنجیره‌ی ژن هینانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر و که‌نیزه‌کانیشی، حه‌دیه‌سه‌کان و ئایه‌ته‌کانیش، و واته‌کوی ژیانی کومه‌لایه‌تی پیغه‌مبه‌ر، پالنه‌ره هه‌ره به‌هیزه‌که بووه لای، که ئه‌و حه‌زه نه‌ک سه‌رکوت نه‌کات، به‌لکوو بره‌ویشی پی بدات وه‌ک فه‌زیله‌یه‌ک، تاراده‌ی ئه‌وه‌ی به‌ربانگ به‌سیکس بکاته‌وه!

من دلایام ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر وه‌ک مه‌سیح ژنی نه‌هینابا، یان هه‌ر ژنیکی هینا، ئیین عومه‌ریش یان ژنی نه‌ده‌هینا یانیش هه‌ر دانه‌یه‌کی ده‌هینا، نه‌ک چه‌ندین ژن و سه‌دان جاریه‌ی هه‌بیت! ئه‌خر ده‌لین تا مرد هه‌زار کویله‌ی ژن و پیایوی ئازاد کردوه، وه‌ک ستایشیش ده‌یگیرنه‌وه، نالین هه‌زاراران کویله‌ی له‌کوی بوو، به‌چی پیکرا ئه‌و پیایوه زاهیده‌!

هه‌ر ئیین عومه‌ر خوشی دان به‌و هیزه‌سیکسیه‌ نامۆیه‌ی خوی ده‌هینیت، ده‌رباره‌ی هیزی سیکسی خوی ده‌لین:

هیزیکی زاینده‌ی سیکسیم دراوه‌تی، نه‌مزانیه به‌که‌س درابیت جگه له پیغه‌مبه‌ر!
السري بن يحيى : عن زيد بن أسلم، عن مجاهد ، قال : قال ابن عمر : لقد أعطيت من الجماع شيئا ما أعلم أحدا أعطيه إلا أن يكون رسول الله صلى الله عليه وسلم .

ده‌گوتریت: ئیین عومه‌ر یه‌که‌م. شت که پۆژووی پی ده‌شکاند جیماع و سیکس بوو!

یانی له‌جیاتى ئاو و خورما، به‌سیکس پۆژووی ده‌شکاند، نازانم ئه‌وه‌ش سونه‌تیک بووه ئه‌و پیی زانیوه، یان له‌سونه‌ت لایداوه!

قال الطبراني في المعجم الكبير ٢٦٩/١٢ : ١٣٠٨٠ عن محمد بن سيرين قال ربما أفطر ابن عمر على الجماع .

ئینجا زانراوه که پیغه‌مبه‌ر به‌گه‌نجانی وتوو: ئه‌وه‌ی ناتوانیت ژن به‌هینیت، با به‌پۆژوو بیت! چونکه پۆژوو هیزی شه‌هوت ده‌شکینى، به‌س لیڤه ئیین عومه‌ر نه‌ک هه‌ر شه‌هوتی نه‌شکاوه، به‌لکوو خه‌ریکه لیی ده‌ته‌قیته‌وه، به‌ربانگی پی ده‌کاته‌وه! نازانم چۆن فریای جیماع و خواردن و خواردنه‌وه و خوشتن و نوێژی به‌جه‌ماعه‌تیش که‌وتوو!

العيني له عمدة القاري ٦٦/١١ : وه‌ک هه‌میشه به‌دواى عوزره‌هینانه‌وه ده‌گه‌ریت بۆ ئه‌و کاره‌ی ئیین عومه‌ر و ده‌لین:

ئەو کارەى ئیبن عومەر دوو ئەگەرى تێداىە:

یەكەم لەبەر زالبوونى شەهوەتە، هەرچەندە پۆژووگرتن شەهوەت دەشکێنێت!
دووهمیش چونکە دلنیاىە لە حەلالیەتى ژنەكەى، لەوانەىە دوو دل بیت لە
خواردنەکانى! یانى لە حەلالیەتى خواردنەکانى!

وروینا عن ابن عمر أنه كان ربما أفطر على الجماع رواه الطبراني من رواية
محمد ابن سيرين عنه وإسناده حسن وذلك يحتمل أمرين : أحدهما أن يكون ذلك
لغلبة الشهوة وإن كان الصوم يكسر الشهوة والثاني أن يكون لتحقيق الحل من
أهله وربما يتردد في بعض المأكولات!

أخبرني سالم، عن ابن عمر ، قال : إني لأظن قسم لي منه ما لم يقسم لأحد
إلا للنبي - صلى الله عليه وسلم - وقيل : كان ابن عمر يفطر أول شيء على
الوطء .

هەر لەبەر ئەو هیژە سێكسیە زەبەلاحەى زۆر خەریكى كړینی كۆیله و كه نيزه ك
بووه، پړوايه ته كه كه ئەلبانى ته سحیحی كردوه ده لیت: كاتى كه نيزه یه كى ده كړى
ده ستى ده خسته نيو مه مكانیان و نيو پانه كانى، نیوانى سمتى، و سەر سمتیان
له سەر جله كانیانه وه، و قاچه كانیانى پووت دهرده خستن! سینگى پال دهنه، بۆ
پشكینی كهل و په له كانى!

“أن ابن عمر كان يضع يده بين ثدييها (يعنى الجارية) و على عجزها من فوق
الثياب و يكشف عن ساقها “ .

الراوي: نافع مولى ابن عمر . خلاصة الدرجة: صحيح . المحدث: الألباني . المصدر:
إرواء الغلیل . الصفحة أو الرقم: ١٧٩٢

ع

هەر ئیبن عومەر ده گێڕێته وه، ده لیت ئەو ئایه ته م هات به خه یالدا [لن تنالوا البر
حتى تتفقوا مما تحبون] واته خیرتان گیر ناکه ویت تا ئەوهى لاتان خوشه و یسته
نه ییه خشن. بیرم له وه هه موو نیعمه تانه كردوه كه خوا پێى به خشیوم، هیچم
خوشه و یستتر له كه نيزه كه م رمینه، پومه ینه نه دۆزیه وه! گووتم: ئەوه ئازادم كرد
له راهى خوا، چونكه قهت له قسه و گفتدان به خوا په شیمان نابمه وه، دهنه
به ته مابووم بیکه مه هاوسه رى خۆم، ئینجا به خشییه نافعى كۆیله و قوتابى خۆى،
منالیکى لێى بوو. هەر جارەى مناله كەى ماچ ده كرد و ده یگووت: وای له بۆنى

رومه‌ینه! ابن خلکان ۱:۳۱۰، الاصابة ۲:۳۴۹

قال نافع : لقد رأيت عبد الله بن عمر يأخذ ذلك الصبي فيقبله ثم يقول: واهـا لريح فلانة، يعني الجارية التي أعتق! يانی هەر نافع خۆی گێره‌په‌وه‌ی ئه‌و پوداوه‌یه، و له‌به‌رچاوی نافع‌ی کۆنه کۆیله‌ی باسی هه‌ز و ئاره‌زووی سیکسی، و بۆنی خوشی ژنه‌که‌ی ده‌کات، نافع‌یش چونکه کۆیله‌ی بوو، ده‌بیت بێ ده‌نگ بیت، ده‌نا ئه‌و قسه‌یه له‌ناو عه‌ره‌ب و له‌ناو کوردیش پیاوی له‌سه‌ر ده‌کوژریت!

ده‌لّالی که‌نیزه‌ کرین!

ئێین عومه‌ر له‌ مه‌سایلی پشکنینی کۆیله‌ی ئافره‌ت و لیزانی هێنده کارامه‌ بوو، وه‌ک چۆن خه‌لک بیه‌ویت ئوتومبیلیکی بێ عه‌یب بکڕیت، که‌سیکی شاره‌زای نه‌هینه‌کانی ئوتومبیل له‌گه‌ل خۆی ده‌با، ئه‌و هه‌ر خۆبه‌خشانه‌ که‌ به‌لای بازاڕی کۆیله‌داری تیپه‌پیا، ده‌چوو ئافره‌ته‌ کۆیله‌کانی بۆ ده‌پشکنین، واته‌ ده‌ستی ده‌خسته‌ نێو مه‌مکانیان و پایدوه‌شاند وه‌ک شه‌قه‌سه‌قه‌ی، ئینجا ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر سمتی، یانی پاشه‌لی به‌ کوردی، و ئینجا قاچه‌کانی تا رانیان پووت ده‌کرد تا کالایه‌کی باشیان بۆ بکڕیت!

عبد الرزاق عن بن عیینة عن عمرو بن دينار عن مجاهد قال كنت مع بن عمر في السوق فأبصر بجارية تباع فكشف عن ساقها وصك في صدرها وقال اشتروا يريهم أنه لا بأس بذلك / مصنف عبدالرزاق...مجاهيد ده‌لّیت له‌گه‌ل ئێین عومه‌ر بووم له‌ بازاڕ، دیتی که‌نیزه‌یه‌ک ده‌فرۆشریت، قاچی پووت کرده‌وه و سینگ‌ی پالنا [بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت وه‌زعی مه‌مه‌که‌کانی چۆنه‌!] گووتی: ئاوی لی مه‌خۆنه‌وه‌ بیکرن، نیشانیان ده‌دات بێ عه‌یه‌!

هه‌ر له‌ پیاوه‌تیکی تر ده‌گێڕیته‌وه‌: مجاهید ده‌لّیت له‌گه‌ل ئێین عومه‌ر بووم له‌ بازاڕ، دیتی که‌نیزه‌یه‌ک ده‌فرۆشریت و بازرگانانی کۆیله‌ له‌سه‌ر کۆبوونه‌ته‌وه‌، که‌ ئێین عومه‌ریان دیت، بلاوه‌یان کرد و گووتیان: ئێین عومه‌ر هات [یانی زۆر ناودار بووه‌ له‌و کاره‌ دیاره‌!] ئێین عومه‌ر لێی نزیک که‌وته‌وه‌، ده‌ستی له‌ چه‌ند به‌شیکی جه‌سته‌ی دا، وگووتی: کوا خاوه‌نی ئه‌و که‌نیزه‌یه، ئه‌وه‌ کالایه‌.

عن مجاهد قال : كنت مع ابن عمر أمشي في السوق فإذا نحن بناس من النخاسين قد اجتمعوا على جارية يقلبونها، فلما رأوا ابن عمر تتحوا وقالوا : ابن عمر قد جاء، فدنا منها ابن عمر فلمس شيئاً من جسدها قال : أين أصحاب هذه الجارية، إنما هي سلعة .

له ڕیوایەتی دووهم دەلێت: کە دیتیان ئیبن عومەر ھات، ٻۆیان چۆل کرد یەکسەر جلەکانی لەسەر قاچەکانی لادا، و سنگی پالدا [بزانى وهک سپرینگه یان نا!] گووتی: بیکرن. لە خەبەرئیکتردا ھەر موچاھیدی قوتابی خوێ دەلێت دەستی خستە نێو مەکانی شەقشەقەیی پیکرد ئینجا دەجولاندهوه! کە پەسپۆر بوو بەراپۆ!

عن مجاهد قال مر ابن عمر على قوم يبتاعون جارية فلما رأوه وهم يقلبونها أمسكوا عن ذلك فجاءهم ابن عمر فكشف عن ساقها !! ثم دفع في صدرها وقال اشتروا، قال معمر وأخبرني ابن أبي نجیح عن مجاهد قال وضع ابن عمر يده بين ثدييها ثم هزها!! عن عبيد الله عن نافع عن ابن عمر أنه كان إذا أراد أن يشتري الجارية وضع يده على أليتيها أو بين فخذها وربما كشف عن ساقها !!

«ئیبن عومەر ئەگەر ویستبای کەنیزەیهک بکڕیت دەستی دەخستە نێوان سمتی یان نێوان رانەکانی، لەوانەش بوو قاچەکانیشی ڕووت دەکردن!»

له ڕیوایەتیکیتر نافع ھەر لە مصنف عبدالرزاق دەگێڕێتەو: کە پشت و زگ و قاچەکانی ڕووت دەکرد، و دەستی دەخستە سەر سمتی!

عن ابن جریج عن نافع أن ابن عمر كان يكشف عن ظهرها وبطنها وساقها ويضع يده على عجزها!!

کەس نەلێت ئەو ڕیوایەتە لایەن، چونکە یەکەم لەلایەن موحدەیسێکی زۆر تەسحیح کراون، دووهم ئەو حەدیسە ئەگەر لاوازیش بن، تازە لە یادەوهری ئیسلامی تۆمار بوون، و ملیۆنەھا کەس باوەڕیان پێیە، و فۆرمەلەیی عەقلیەتی کردوون، ڕزگار بوون لە ژێر کاریگەری ئەو حەدیسە، کە کەسانیک لەبەر خاتری ئیمانیاں ڕەتی دەکەنەو، موچیزەیهکە ھێتانه دی زۆر گرانه یان نامومکینه.

دووهم: من زۆرم خویندەو لەسەر ئەو بابەتە، ھەزاران برویانیوی بۆ دەھێنەو، بۆ نمونە لە سائیتیکی ئیسلامی بەناوبانگ وەک اللوکە، دەربارەیی ئیبن عومەر و جاریەکرین و پشکنین دەلێت: ”گەرەترین ھەلە ئەوێە کە کەسانیک ئەو حەدیسە دەبیستن کە دەروژێنرین، ئەگەر سەنەدێکی گێڕانەوێ حەدیسە کە

لاواز بوو، مانای وانیه هه مووی زه عیفه! ههیه ده لیت جیهادی الطلب، یانی به بی هو هیرش کردنه سهر خاکی کافران، بو بلاوکردنه وهی ئیسلام، له ئیسلامدا نییه! ئه وهی ده لیت ئیسلام بلاونه بوته وه به شمشیر، ئه وه ساویلکهیه، نازانیت لهیه کهم رۆژی ئیسلامه وه، تا کوتای خه لافه تی عوسمانی جیهادی ده ستپیشخه ر یانی ابتداء هه بووه وه ره ده بیت!

ده لیت: ” هوکاره کهی ئه وهیه ئه وه بانگخوازه، له ژیر کاریگه ری فه لسه فه ی خورئاوایی نه سرانی عه لمانی دایه! که ده لیت شه ر و جه نگ ده ست پیکردن بی هو، تاوانیکی ره وشتی گه وره یه هه ر پاکانه یه کیش بکات، و هاوژیانی ئاشتیانه ی ره ها و خو شه ویستی [مرو فایه تی] ره ها، له گه ل ئازادی فیکر و گوزارش کردن، له چوارچی وه ی مافه کانی مرو ف، ئه رکی ئه وه سه رده مه یه و واجیه، به لکو کوشتنی [مرو ف] به ره های کاریکی نا ره وشتی خراپه!!

”السبب أن هذا الداعية متأثر - تأثرا خفيا - بفكر فلسفي غربي نصراني-علماني الأصل، صار يُبث في زماننا هذا في قلوب الناس في كل مكان - بما في ذلك بلاد المسلمين - فكر مفاده أن القتال والحرب من حيث المبدأ فساد وجريمة أخلاقية كبرى أيا ما كان مبررها، وأن التعايش السلمي المطلق والمحبة ”الإنسانية“ المطلقة مع حرية الفكر والتعبير المطلقة في إطار ما يجعلونه هم من ”حقوق الإنسان“ فريضة هذا الزمان وواجب هذا الوقت الذي نحن فيه، بل وأن مطلق القتل نفسه (قتل النفس) عمل لا أخلاقي مذموم!!“

یانی گالته ی به به و قسانه دیت که نابیت بی هو جهنگ به رپا کهیت، یانی گالته ی به خو شه ویستی مرو فایه تی دیت، یانی فشه ی به تاوان دانانی کوشتن دیت! له کوتاییدا زور به متمانه وه ده لیت: ئه وه ده دیسانه ی له لایه ن ئیبن عومه ره وه ها توون ده رباره ی که نیزه ک کرین و پشکنین، زوربه ی هه ره زوریان راستن به کویری ی ئه وانه ی که وتونه ته ژیر کاریگه ری عه لمانی هت و فه لسه فه ی رۆژئاوا!

وێنەی ئافەرەت لای ھەزرەتی عەلی بە پێی دەقە شیعەکان!

۱

ھەموو شارەزایەکی دەزانیت، کە بزاقی رەخنەیی دینی لەناو چوارچێوەی مەزھەبی شیعیدا زۆر لاوازە، زۆر جاران وا ھەست دەکەیت کە ھاوڕێمانیەتیک ھەیە، لە نێوان ھەموو چین و توێژەکانی کۆمەلگا شیعەکان، بۆ بەرز راگرتنی بەلگەنەویست و راستیە مەزھەبیەکان، و دەرنەچوون لای بەھەر نرخیک.

ھەر بۆیەش دەبینین زۆر لە رۆشنیرانی شیعە، ھەزیکێ نیمچە نەخۆشیان ھەیە بە رەخنەگرتن لە خەڵکانی تری مەزھەبەکانی تر وەک وەھابیەکان بە تاییبەتی، و ئەھلی سونە بە گشتی. ئەو ھەزە میزاجیە مەزھەبیە، لە ژێر کاریگەری فەرھەنگی و مادی زۆر لە رۆشنیر و مۆتەشەیعەکانی بەناو سونەش پیادەیی دەکەن، من خۆم کە ھەزاران رەخنە دەگرم لە سەلەفیەت، کەسانیکێ کوردی مۆتەشەیع پێیان خۆشە و دەستخۆشیم لێدەکەن، بەلام کە پۆژیک رەخنەییەکی بگرم لە تیروانینیکێ یان ھەر شتیکێ شیعە، چەندین مۆتەشەیعێ کورد لیم توورە دەبن، نازانن چۆن وەلامم بدەنەو!

سەیر لەو ھەدایە ئەو ھەوان پێی دلخۆش دەبن و رەخنەیی لێدەگرن لە دژی سونە، ھەمان ئەو شتێک زۆرجار بە زیادەوێش لەناو دەقە مەزھەبیە بێ شومارەکانی سەرچاوە شیعەکان ھەیە بە زیادەوێش. بەلکو گومانم نیە ئەگەر چەند دەقیەک لە سەرچاوە شیعەکان وەرگیرین و بڵێین ئەو دەقەکان لە بوخاری ھاتووە یان موسلیم، تا ماندوو دەبێت پێی دلخۆش دەبێت و گالتەیی پێی دێت، بەلام ھەر کە وتە سەرچاوەیی ئەو دەقە شیعین، بزانیە چۆن لە جەلتە نزیک دەکەوێتەو!

ھۆی سەرھەڵی نەبوونی بزاقی رەخنەیی ناوھەڵی بالادەستی عەقڵیەتی دەقەرایە لە کۆمەلگای شیعیدا کە دژی رەخنە دەجەنگێت، وادەزانیت بەو شێوەیە دەتوانیت بوونی خۆی بپارێزیت، کەچی لە راستیدا تەنھا پارێزگاری لە دواکەوتوویی خۆی دەکات. تالانەو ھەوێ ئافەرەتیش بە دەست کۆمەلگایەکی تێیدا عەقڵیەتی دەقەرا بەلا دەست بێت، تەنھا روویکە لە روو پێ کێشە و ئازارەکانی کۆمەلگا دینیە بەرێوێ چووھەکان بەو عەقڵیەتە دەقەرایە.

هۆیه کی تری نه بوونی رهخنه ی ناو خۆیی جیدی، ئه وهیه که رهخنه ی ناو خۆیی پیوستی به ژینگه یه کی هێمن و دوور له کیشمه کیش هیه، که رهخنه گر هیچ مه ترسیه که نه بینیت له پرۆسیسی رهخنه گرتن، بیهته هۆی هه رهشه ی بوونی وجودی. ئه و ژینگه یه ش بوونی نه له کومه لگا شیعیه کان، له بهر بهردهوامی خه ریک بوون به شه ری شیعیه وسونه دا.

شیعه و سونه هه مان تیروانین بۆ ئافرهت!

من هیچ جیاوازیه که نابینم له نیوان تیروانین و کۆی جیهانبینی شیعیه و سونه بۆ ئافرهت، که له هه ردوو ترادیسیۆن مه حکومی دهقن، سه ره پای داب و نه ریتیکی دیرینی نادۆست به ئافرهت. ئافرهت له لایه ن ئه و جۆره عه قلیه ته ده قه گه رایانه، به سونه و شیعیه وه هه رده م ده لێن ئیسلام ریزی له ئافرهت ناوه و زۆری به رز راگرتوه، به لام ئه وه نالێن بۆ به رگری کردن له مافی ئافره تان، به لکو بۆ به رگری کردن له ده قه کانیا ن، ئه و شتانه یان ته نها کردۆته دروشم، به لام کاتیک ده پروانیه واقعی حالی ئافرهت له و کومه لگایه دینیا نه، ده بینیت واقعی دواکه وتوو مه حکومه به تیروانینیکی نیگه تیف بۆ ئافرهت، بۆیه ده بیته رهخنه له و عه قلیه ته ده قه گه رایه بگیریته که ئه و باره نیگه تیقه ی به رهه م هیناوه، پیویسته هه ولده ی ن ئافرهت دامالین له هه ندیک له و کۆت و به ندانه.

وهک ده زانین شیعیه چ تیروانینیکی هیه بۆ چه زره تی عه لی، وهک ئیمامی یه که می مه عسوم له هه له و گونا ه و وهک دامه زرینه ری یه که می شیعیه گه رای، زۆر جار ئه و خه ملاندنه ده گاته ئاستی نهک به پیغه مبه رکردنی، به لکو ته ئلیهو خاوه و هند کردن! که وابوو پای چه زره تی عه لی ده رباره ی ئافرهت یانی پای تیکرای مه زه به ی شیعیه له و باره یه وه.

چونکه عه لی یش کوپی هه مان ئه و ژینگه یه بووه، که چه زره تی عومه ر و نه بو به کر و ابو هریره و عه بدوللای کوپی عومه ری لی په روه رده بوه، هه مان تیروانینی باوی هه بووه به ئافرهت، ئه گه ر ده قه کان به راستی له وه وه ده رچووبن.

پایەى نهج البلاغة

ھەموومان دەزانین کە مەنزىلە و پایەى کتیبى نهج البلاغة لای شیعەکان، وەک پایەى تەلمودە لای جولەکەکان، تا ئیستا ۳۷۰ کتیبى لەسەر نووسراوە لە نێوان شرۆڤە و لیکدانەو و تەفسیر و وەرگیران!

بەلام هیشتا زاناگەلیکی ئەھلى سونە بە ھەلبەستراوى دەزانن وەک ئیبن تەیمىيە و زەھەبى و زۆرانی تریش، بەلام بە دیوھەى ترەو زانایانى شیعە هیندە تەقدیسی دەکەن، و دەلێن لە پاش قورئان و ھەدىسى پیغەمبەر دیت! ھەر بۆیە سەرەرای بوونی فەرمودەگەلیکی زۆرى ھەزەرەتى ەلى، کە ھەلگری نینگەتیقترین تیروانین و بۆچوونە دەربارەى ئافرەت، گویت لە زانایەکی دینی شیعى نابیت نكولى لە ھەقیقەتى ئەو قسانە بکەن، بە نەسبەت دەرچوونی لە ھەزەرەتى ەلىو. بەلکو پینە و پەرۆ و تەئویلاتى سەیر سەیری بۆ دەکەن، وەک پیشەى ھەمیشەى ھەر دەقەراییەک، کە زۆرجار ئافرەتان قەرزاریش دەبنەو، گوايە ئەو قسە نینگەتیقنە ھەمووی پۆزەتیقن، بەلام ئەوان لێى ناگەن!

بۆیە شیخ ەلى کورانی شیعیش، بۆ دەرەزبەوون لەو قسە پى سووکایەتیانە بۆ ئافرەت، دەلێت ئەو ھەموو رەخنە و زەمەى ئافرەت کە لە نهج البلاغەدا ھاتو ە دژى ئافرەت، مەبەست لە عائشەى، نەک ھەموو ئافرەتیک؟!

https://www.youtube.com/watch?v=hd&NcYOPfL\U_p=v

بەلام ئەو قسەى ەلى ناگرت لەبەرەمبەر ئەو فەرمودانەى کە ھاتوون، و گشتگیرىکى رەھای تێدایە دەربارەى سەرکۆنەکردنى ئافرەت، و سوکایەتى پیکردنى و بە نزم سەیر کردنى. زانایەکیتر کە لێى دەپرسن بۆ ھەزەرەتى ەلى و زەمەى ئافرەتى کردو، سەد شیر و پێوى دەھینیتەو بۆ پاکانە کردن بۆ قسەکانى ەلى، بەلام بى سوودە، چونکە دەقەکان لە توانای کەسدا نییە تەئویلى بۆ بکات یان بشاریتەو.

بەلام ھەندیکێتر لە زانایانى شیعە بە بویرى و ئاشکرایەو دەلێن مەبەستى ھەموو ژنیکە کە زۆرەیان زەمکراون.

خوئى دەلێت: « ئەو ھەوالانەى ھاتو لە بارەى زەمکردنى ئافرەتان بە رەھایى، لەسەر زۆرەى ھەرە زۆریان جێبەجێ دەبیت، دەنا ئافرەتانیک ھەن کە لە ناو

پیاوانیش وەك ئەوان زاهید و پرهیزكار و بەتەقوا كەمن.»
 الشیخ المیرزا حبیب الهاشمی الخوئی: منهاج البراعة فی شرح نهج البلاغة، ج ۵.
 ص ۳۱۳.

كەوابوو ئەوان پێیان وایە، ئەو قسانەى عەلى دەربارەى ئافرەت فەرموویەتى،
 لەبەر ئەوە كێشە و شەرە نیە كە پوویدا لە نێوان ئیمام و عائیشە، و تاییەت نیە
 بە عائیشە، بەلكو شمولی هەموو ئافرەتێك دەكات، كە لە راستیدا دەقەكانیش هەر
 بەو ئاراستەین.

موسەوی دەلێت: « ئەو قسە و هەلۆیستانە لەسەر [عائیشە] و لەسەر غەیری
 ئەویش جێبەجێ دەبن، هەرچەندە ئەویش هۆكاری و تێیانە!» ص ۴۷ صورة المرأة
 فی التراث الشيعي، عن عباس علي الموسوي، شرح نهج البلاغة، ج ۱، ص ۴۵۱
 راستیەكەى قسەكانیش جۆریك لە گشتگیری و هەموواندنی تێدایە كە ناكړیت
 بەرامبەر تاقە ژنێك گووترا بێت، هەرچەندە دەكړیت كاریگەرى شەرى عائیشە
 لە دژی عەلى بەسەر هەندى لەو بیروپایانەو هەبێت!

۲

باگراوندیكى كێشەى عائیشە و عەلى

كێشەى عائیشە و عەلى یش هەرچەندە بابەتى ئیمە نێیە لێرەدا باسى بكەین،
 بەلام بەپێى ئەو هەوالانەى سەرچاوە شیعەكان، و ئەو هەوالە بێت كە لە
 سەحیحى بوخاریدا هاتوو، چەند پەرەندىكى ئەو بابەتە ئاشكرا دەكات.
 یەكەم: لەو دەچێت جۆریك لە حەساسیەت، و كێشەى پەنھانى هەبوو بێت
 لە نێوان حەزەرەتى عەلى و حەزەرەتى عائیشە، دەرنا ئەو هەلۆیستەى عەلى هیچ
 پاساویكى بۆ ناكړیت،

دووەم: ئەگەر ئەو كێشە پەنھانیە نەبوو بێت، كەوابوو ئەو زیادەپڑییەى كە شیعە
 و بەشیكیش لە سونەش دەیکەن دەربارەى حیکمەتى بى سنوورى حەزەرەتى
 عەلى، لەو ناچێت واقعی بوو بێت، سەرەپای ریزی بى پیاوێمان بۆى، بەلام
 من نامەوێ بە شیوازی عاتیفی میژوو بخوینمەو، چونكە ئەو هەلۆیستەى، هیچ

حیکمه تیکی تیدا نییه.

سییه: ئه وهه والانه دهیسه لمینیت، که تیروانینه کانی چه زره تی عه لی دهر باره ی ئافره ت، که له نهج البلاغه دا هاتوون، زور ری تیده چیت راست بن! چونکه وه که له دهیسه که دا هاتوو، پاش بلاو بوونه وه ی رووداوی الافک، عائیشه دهگیریتیه وه که چۆن شه و پوژ گریاوه، له پای ئه وه بوه تانه ی که پیمان کردبو.

ئینجا پیغه مبه ر بانگی چه زره تی عه لی و ئوسامه ی کوری زهید دهکات، کاتی وهی خا و بووبوه وه، بو ئه وه ی پرس و رایان پینکات بو جیا بوونه وه له عائیشه، ئوسامه وه لامی دایه وه به وه ی دهیزانیت له بی گوناھی عائیشه و پاکی ئه وه، و ههروه ها به و خۆشه و یستیه ی پیغه مبه ر ههیه تی بو عائیشه، گووتی: ژنی خۆته و له چاکه وخیری زیاتر نازانین [بروانه حیکمه تی ئوسامه] به لام عه لی کوری ئه بو تالیب گووتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، خودا دهرووی لی تهنگ نه کردوویت، غهیری ئه و ژن زورن، ئه گهر پرسیار له که نیزه که ی بکه ی راستت پی دهلیت....]

[قالت: فبکیت تلك الليلة حتى أصبحت لا يرقأ لي دمع، ولا أكتحل بنوم حتى أصبحت أبكي، فدعا رسول الله - صلى الله عليه وسلم - علي بن أبي طالب وأسامة بن زيد - رضي الله عنهما - حين استلبت الوحي يستأمرهما في فراق أهله، قالت: فأما أسامة بن زيد فأشار على رسول الله - صلى الله عليه وسلم - بالذي يعلم من براءة أهله وبالذي يعلم لهم في نفسه من الود، فقال: يا رسول الله، أهلك ولا نعلم إلا خيرا. وأما علي بن أبي طالب فقال: يا رسول الله، لم يضيق الله عليك، والنساء سواها كثير، وإن تسأل الجارية تصدقك....]

ئه وه وه لامه ی چه زره تی عه لی له وانیه بو پیغه مبه ریش ناخۆش بوو بیت، چونکه دهیزانی که چۆن پیغه مبه ر [دخ] عائیشه ی په سندن دها به سه ر هه موو ژنه کانیتری! تو ته سه ور که خیزانیکی نزیک له تو که هاتوو چۆت هه بیت له گه لیان، و باش دهیانناسیت، له پوو ی مرویی و په وشیه وه. روژیک ئه وه خیزانه تووشی ته نگرهیه کی خیزانی بوون، گه یشتنه سه ر ته لاق، تو وه که سیکی نزیک له وه خیزانه، هه ول دده دیت نه گاته ته لاق، که دهزانیت هه ردوولا یه کتریان دهویت، یان هانی ته لاقدان ی ژنه که دده دیت؟! دوو هه میش ئه وه هه لو یسته جوړیک له سوک سه یرکردنی ئافره تی تیدا یه هه تا له ئاستی عائیشه ش بیت، کاتی دهلیت: چ زوره ژن زوره!

عائیشه ئه گهر تا دوا پوژیشی ئه وه ی له بیر نه کردبیت، نا هه قی ناگیریت وه که

ئافره‌تیک، که پییوابوو علی وهک که‌سیکی مالله‌وه‌یه، ده‌یزانی قسه‌وقسه‌لوکیکی واه‌ه‌عائیشه و خیزانه به‌ریزه‌که‌ی ناوه‌شیتته‌وه، که‌چی زور به‌شیوه‌یه‌کی نامو هانی پیغه‌مبه‌ری دا بو ته‌لاق دانی عائیشه، بی ئه‌وه‌ی موراعاتی هه‌ستی عائیشه و باوکی که‌ه‌زهرتی ئه‌بویه‌کر بوو، و هه‌تا هه‌ستی پیغه‌مبه‌ریش بکات، که زور عائیشه‌ی خو‌ش ده‌ویست! نه‌ده‌بوايه به‌قسه و واته‌واتی چه‌ند ناحه‌ز و ساویلکه‌یه‌ک به‌وه‌موو حکمه‌ته‌یه‌وه که‌باسی ده‌کن، وا تیوه‌بگلیت! بویه ئه‌گه‌ر ریوايه‌ته‌کان راست بن، به‌ریواياتی شیعه و بوخاریشدا، ده‌سه‌لمیت که تیروانینی هه‌زهرتی علی به‌رامبه‌ر ئافره‌ت، هیچ کاریگه‌ریه‌کی ئیسلامی قوولی به‌سه‌ردا نه‌بووه و گورانکاریه‌کی ئه‌وتوی تیدا نه‌بووه له‌وه‌ی له‌ناو عه‌ره‌بدا باو بووه ده‌رباره‌ی ئافره‌ت.

من نالیم هه‌موو ئه‌و قسانه‌شی که‌له‌خواره‌وه‌باسیان ده‌که‌ین، هه‌مووی هی هه‌زهرتی علی بن، به‌لام بیگومان به‌شیکی هی ئه‌ون. به‌لکو پیموایه هه‌ر له‌به‌رایی ئیسلامدا، ئه‌وانه‌ی بایه‌خیان به‌حه‌دیس دا و وهک مه‌رجه‌یه‌تیککی هاوتای قورئان دایانمه‌زراند، خه‌لکانیککی زور له‌ژیر کاریگه‌ری داب و نه‌ریتی عه‌ره‌ب و کاریگه‌ری فره‌ه‌نگی جیهانی باوی شارستانیه‌تی یونانی و هیندی و ئایینه‌ئاسمانیه‌کانی تر، که‌ئه‌وانیش له‌ژیر کاریگه‌ری وتاری فه‌لسه‌فی یونانی بوون، هاتن سه‌ده‌ها ده‌قیان دروست کرد، له‌دژی ئافره‌ت بو شه‌رعه‌تدان، به‌و بیروباوه‌ره‌باوه‌ی که‌له‌جیهانی ئه‌و کاته هه‌بوون و باو بوون له‌دژی ئافره‌ت. ئه‌و حاله‌ته‌له‌هه‌ردوو لای سونی و شیعی شان به‌شانی یه‌ک بوون، ئه‌گه‌ر سونه و شیعه هه‌تا له‌تیروانینیان بو خوا و پیغه‌مبه‌ریش چون یه‌ک نه‌بن، ئه‌وه له‌تیروانی نیگه‌تیقیان بو ئافره‌ت یه‌کسان و به‌موو جیاوازیان نییه، ته‌نها له‌چه‌ند ورده‌کاری فیه‌قی نه‌بیت!

وتهکانی عهلی له نهج البلاغة دهربارهی ئافرهت!

لیرده ئه و وتانهی هه زه تهی عهلی باس دهکهن که له نهج البلاغة دا هاتوو ده ربارهی ئافرهت:

۱- له وتاریکیدا له سه رکونه کردنی شوین که وتوانی له بهر به گوی نه کردنی ده لیت:

(یا أشباه الرجال ولا رجال، حلوم الأطفال وعقول ربّات الحبال) . [ئه ی نیمچه پیاوانی نا پیاوان، خاوهن خهونی مندا لآن و عه قلی ئافره تانی ناو که ژاوه کان] ص ۷۰ الشریف الرضی (الجامع)، نهج البلاغة، تعلیق و فهرسة د. صبحی صالح، الطبعة الاولى بیروت ۱۹۶۷. هه موو نمونه کان له دوا ییدا له و سه رچاوه یه وه و ه رده گیریت، ته نها ئامازه به ژماره ی لاپه ره دهکهن.

الحبال: که ژاوه یه ک بوو ئافره تان له ماله وه به په رده ده یان کرد و ده یان رازانده وه. ربات الحبال مه بستی خاوهن که ژاوه کانه که ئافره تن.

وه ک ده بینیت چۆن سه رکونه ی پیاوه کانی ده کات به سوو کترین سیفات که نیمچه پیاوانن، خاوهن خهونی مندا لآن و عه قلی ئافره تانن! راسته ئافره ت له و ئاسته عه قلییه دابوو له بهر چه ندین هۆکاری باب ته ی ومیژووی، به لام نا کریت زانترین پیاوی دینیک تیروانیکی چاکتری له دینه که یه وه پی نه بیت، وه ک هه ر که سیکی ئاسایی قسه ی باو دووباره کاته وه!

۲- له وتاریکیدا که له پاش شه ری الجمل داویه تی، ئه گه ر راست بیت له دژی سه رکردایه تی لایه نی دژ بوو که ئافره تیک [عائیشه ی کچی ئه بوبه کر] سه رکردایه تی ده کرد، و ده لیت :

(معاشر الناس! إنّ النساء نواقص الإيمان، ونواقص الحظوظ، ونواقص العقول، فأماً نقصان إيمانهنّ ففقدوهنّ عن الصلاة والصيام في أيام حيضهنّ، وأماً نقصان عقولهنّ فشهادة امرأتين كشهادة رجل الواحد، وأماً نقصان حظوظهنّ فمواريثهنّ على الأنصاف من مواريث الرجال، فاتقوا شرار النساء وكونوا من خيارهن على حذر، ولا تطيعوهن في المعروف حتى لا يطمعن في المنكر). ص ۱۰۵-۱۰۶

[خه لکینه، ئافره تان باوه ر نو قسانن و به ش نو قسان و عه قل نو قسانن، نه قسه باوه ر یان له بهر ئه وه یه نو یژ نا که ن و به ر ژوو نابن له ر ژانی هه یزدا. عه قل نو قسانیشیان شایه دی دوو ئافره ت به یه ک شایه دی پیاوه. نو قسان به شیشیان

ده‌بینن میراتیان نیوه‌ی میراتی پیاوانه، بۆیه خۆتان بپاریزن له ئافره‌تی خراپ و له‌گه‌ل باشه‌کانیشیان به وریاییه‌وه مامه‌له بکه‌ن، له کاری چاکیش به گۆتیان مه‌که‌ن، تا ته‌ماعی له خراپه نه‌که‌ن! [له‌وه ده‌چیت زۆر پڕ بوو بیت له‌کرده‌وه‌ی ئافره‌تیک، که له توراسی عه‌ره‌بی نرخ‌ی قونکه پیا‌زیکی نییه، چۆن له‌گه‌لی بچیته ئه‌و جه‌نگه خویناویه‌وه، بۆیه له سنووری شه‌رع و عه‌قلیش ده‌رده‌چیت کاتی ده‌لێت: ” بۆیه خۆتان بپاریزن له ئافره‌تی خراپ و له‌گه‌ل باشه‌کانیشیان به ئاگاداریه‌وه مامه‌له بکه‌ن، له کاری چاکیش به گۆتیان مه‌که‌ن، تا ته‌ماعی له خراپه نه‌که‌ن!“

بیگومان ده‌یه‌ها ریوایاتی له‌و جووره له لای سونه‌ش هه‌یه، که تیایدا نه‌قس ده‌دنه پال ئافره‌ت چونکه نوێژ و پۆژوو ناکات له کاتی هه‌یزدا، نازانن هه‌ر قورئان و ئیسلام داوای له ئافره‌ت کردوه له کاتی هه‌یزدا ئه‌و عیباده‌تانه نه‌کات، ده‌نا ده‌یکرد، که‌وابوو بۆ ده‌بیته نه‌قس؟! بۆ نه‌قسه‌کانیش هه‌ر هه‌مان شت ده‌لێن، که هه‌چ شتی خۆکرده نین، به‌لکو خواکرده‌ن!

۳- له وتاریکیدا به‌ره‌هایی تاوانباری ئافره‌ت ده‌کات که وه‌ک ئاژده‌ل ته‌نها خه‌میکیان له‌و دنیا‌یه هه‌بیت، خه‌می خوشی و جوانی ژیا‌نه و فه‌سادێ گێرا‌نه! (ان البهائم همها بطونها، وان السباع همها العدوان علی غیرها، وان النساء همهن زينة الحیاة الدنيا و الفساد فیها) ص ۲۱۵

[ئاژده‌لان خه‌میان پڕکردنی زگیانه، درنده‌ی ئاژده‌لان خه‌میان هه‌لمه‌تکردنه سه‌ر ئه‌وانیتره، ئافره‌تانیش خه‌میان خوشی و جوانی ژیا‌نه و فه‌سادێ گێرا‌نه تیایدا!] ئه‌وه وتاری هه‌موو شارستانی ولایه‌ن و دینیکه که هه‌لوێستی نیگه‌تیفیان له ئافره‌ت وه‌رگرتوو له گریکه‌کانه‌وه بگه‌ر تا هه‌ندۆسه‌کان و بوداییه‌کان و مه‌سیحی و جوله‌که‌کانیش، به‌داخه‌وه ئیسلامیشی هاته سه‌ر!

۴- له وتاریکیدا که راشکاوانه ئاماژه به چه زه‌رتی عائیشه ده‌کات و ده‌لێت: (واما فلانه فادرکها رأی النساء وضغن غلا فی صدرها کمرجل القین، ولودعیت لتنال من غیری ما أتت الی لم تفعل، و لها بعد حرمتها الاولی والحساب علی الله تعالی.) ص ۲۱۸

[فولانه ئافره‌ت، رای ئافره‌تانی که‌وته سه‌ر و قینیکیش له دلیدا نیله‌ی ده‌دا وه‌ک کوره‌ی ئاسنگه‌ر، ئه‌گه‌ر بانگ کرابا بۆ زیان گه‌یاندن به‌ که‌سیکی تر، ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد، ریزی به‌رایشی هیشتا هه‌ر هه‌یه و هیسابیشی له‌سه‌ر خوایه‌.] مه‌به‌ستی له‌ فولانه عائیشه‌یه وه‌ک ابن ابی الحدید معتزلی له‌ شه‌رحی نه‌ج البلاغه‌ دا ده‌لێن « و فلانه کنایه عن ام المؤمنین عائشه ابوها ابوبکر. شرح نه‌ج البلاغه ۱۹۰/۹

له‌و ده‌قه‌ش سه‌رکونه‌ی عائیشه ده‌کات، به‌وه‌ی بی عه‌قلی ژنان، یان که‌م عه‌قلی ونوقسانی له‌ خه‌یالیداوه‌! ده‌کریت هه‌لویستی عائیشه له‌ عه‌لی، له‌به‌ر خودی عه‌لی و کونه‌ قینی بیت لی، کاتی هه‌رزانی کرد لای پیغه‌مبه‌ر [د.خ] وگووتی: ته‌لاقی بده‌! به‌لام باوه‌ر ناکه‌م هه‌لویستی چه‌زه‌رتی عه‌لی له‌ ئافره‌ت، له‌به‌ر عائیشه بوو بیت، به‌لکو له‌ بنچینه‌دا چه‌زه‌رتی عه‌لی وه‌ک هه‌ر تاکیکی تری نێزینه‌ی ئه‌و کومه‌لگا عه‌ره‌بییه، له‌ ژێر کاریگه‌ری داب ونه‌ریت و بیروبۆچوونی باو بووه‌ ده‌رباره‌ی ئافره‌ت، توره‌یه‌که‌شی له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه، که‌ هه‌یچ پیاویک له‌و کومه‌لگایه‌ چاوه‌پوانی ژنیکی جه‌نگاوه‌ری وه‌ک عائیشه‌ی نه‌کردوه، نه‌ریتی باوی نێرسالارانه‌ بسکینیت، به‌تایبه‌تی که‌ په‌روه‌رده‌ی مالی پیغه‌مبه‌رایه‌تیش بیت!

۵- له‌ راسپاردیه‌کی بۆ سوپاکه‌ی به‌ر له‌شه‌ری صفین ده‌لێت: (ولا تهيجوا النساء بأذى، وان شتمن اعراضكم، وسببن امراءكم، فانهن ضعيفات القوى والانفس والعقول..) ص ۳۷۳

له‌و ده‌قه‌شدا گوايه‌ جوامێریه‌ک نیشان ده‌دات، که‌ نابیت ئه‌زیه‌تی ژن بدریت، به‌لام نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مڕۆڤه‌که‌ی ناسک و ده‌بیت پزریان لێ بگیریت، به‌لکو له‌به‌ر که‌م عه‌قلیان! ده‌لێت: [ئافره‌تان ئازار مه‌ده‌ن، هه‌تا جوینیان به‌ عه‌زه‌شتان دا، و جوینیان به‌ سه‌رکرده‌کانیشتان گووت، چونکه‌ زه‌عیفه‌ن له‌ پرووی هه‌ز و ده‌روون

و عه‌قلدا!!!

خۆی ئه‌وه‌ فه‌زیله‌ته‌ له‌ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک که به‌ نه‌رمی هه‌لسوکه‌وت بکه‌یت له‌گه‌ل ئافره‌ت، هه‌تا ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش هه‌لچوون به‌ رووتدا، به‌لام نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی ناقیسی هێز و عه‌قل و ده‌روون، به‌لکو ده‌توانیت بلیت هه‌ست ناسکترن. یان له‌به‌ر پایه‌ی دایکایه‌تی و ئافره‌ت بوون، پێزیکێ تایبه‌تیا ن هه‌بیت له‌ کۆمه‌ل! وه‌ک ده‌بینین چه‌زهره‌تی عه‌لی هه‌چ جیاوازیه‌کی نه‌بوه، له‌ هه‌لوێستی له‌ ئافره‌ت له‌گه‌ل هه‌ر تاکیکێ کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی ئه‌و کاته، به‌وپه‌ڕی لاوازی و عه‌قل نو‌قسانیه‌وه‌ ده‌یروانیه‌ ئافره‌ت.

٦- له‌ ده‌قیکتێدا که ئه‌ویش له‌ پاش شه‌ڕی صفین و تراوه، و توره‌یه‌یه‌کی زۆری پێوه‌ دیاره، ده‌لیت: (و إِيَّاكَ و مشاورَة النِّسَاء فَإِنَّ رَأْيَهُنَّ إِلَى أَفْنٍ و عِزْمَهُنَّ إِلَى وَهْنٍ . و اكْفِ عَلَيْهِنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ بِحَبَابِكَ إِيَّاهُنَّ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحِجَابِ أَبْقَى عَلَيْهِنَّ، و لیس خروجَهِنَّ بِأَشَدِّ مِنْ إِدْخَالِكَ مِنْ لَا يُوَثِّقُ بِهِ عَلَيْهِنَّ، و إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا يَعْرِفَنَّ غَيْرُكَ فافْعَل . و لَا تَمْلِكِ الْمَرْأَةُ مِنْ أَمْرِهَا مَا جَاوَزَ نَفْسَهَا فَإِنَّ الْمَرْأَةَ رِيحَانَةٌ و لیسَتْ بِقَهْرْمَانَةٍ، و لَا تَعُدْ بَكْرَامَتِهَا نَفْسَهَا، و لَا تَطْمَعُهَا فِي أَنْ تَشْفَعُ بِغَيْرِهَا . و إِيَّاكَ و التَّغَايِرَ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ غَيْرَةٍ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَدْعُو الصَّحِيحَةَ إِلَى السَّقَمِ و البرِيئةَ إِلَى الرِّيبِ . و) ص ٤٠٥

[ئاگادار به‌ نه‌که‌ی پرسو‌پا به‌ ئافره‌تان بکه‌یت، چونکه‌ رایان نو‌قسانه‌، و عه‌زیمه‌تیا ن لاوازه‌، مه‌هێله‌ به‌رچاوان که‌ون، بیا‌نشارنه‌وه‌ به‌ حه‌جاب کردنیا ن، چونکه‌ چه‌ند حه‌جابی تووند بێت، باشتره‌ بۆ مانه‌وه‌یا ن! ده‌رچوونیشیا ن له‌ ماله‌وه‌ خراپتر نییه‌، له‌ هه‌تانه‌ ماله‌وه‌ی که‌سیکی وا که ناتوانیت متمانه‌ به‌ ئافره‌ته‌که‌ت بکه‌یت له‌گه‌لیدا! ئه‌گه‌ر توانیت نه‌هێلی که‌س بناسن باشتره‌، ئافره‌ت له‌ خۆی زیاتر کاروباری که‌سیتری به‌ده‌ست نییه‌، چونکه‌ ژن ریحانه‌ نه‌ک سه‌ردار و کاری خه‌لکیت هه‌لسوپینیت. له‌ که‌رامه‌ت و پێزی خۆی زیاتر تینه‌په‌ریت، فێری ئه‌وه‌ی مه‌که‌ که‌سانیک بکاته‌ تاکا‌ری خۆی، ئاگادار به‌ غه‌ره‌ش نه‌که‌ی له‌ کاتی ناپیوستدا، چونکه‌ ئه‌و جو‌ره‌ غه‌ره‌تکردنه‌ که‌سی ساغ به‌ره‌و خراپ ده‌بات، و بێ تاوان ده‌کاته‌ گومانلیکراو.....]

ده‌قه‌که‌ خۆی ده‌دویت و ده‌یه‌ویت به‌ توندترین شیوه‌ مامه‌له‌ی ئافره‌ت بک‌ریت، حه‌جابیکێ توندی به‌سه‌ر سه‌پینریت، هه‌رده‌م ژێرده‌ست بێت، نه‌ک خاوه‌ن هه‌چ شتیکی تر.

له بهشی حیکمهتهکانی ئیمامی عهلی له نهج البلاغه دا هاتوه:

دهلّیت: المرأة عقرب حلوة اللسبة. [ئافرهت دوشکیکه پتوهدانی شیرینه] وهک دیاره ئافرهت به دوشکیکێ ترسناک دهشوبهئیت، که تهنانهت پتوهدانیشی بۆ خهّک وا تهسویر کراوه که شیرینه. نازانم چهزهرتی عهلی که هینه زانا بووه به قورئان، چۆن گوئی لهو ئایهته نهبووه که دهلّیت [والمؤمنون و المؤمنات بعضهم اولياء بعض] یان [هن لباس لكم وانتم لباس لهن] سههرای فرهمودهی زۆر پۆزهتیفی پیغمبهه [دخ] دهبراهی ئافرهت.

لهوهدهچیت چهزهرتی عهلی قاموسیکی پیچهوانهی بۆ سیفهتهکانی ئافرهت و پیاو ههبیّت، لای ئهو ههر سیفهتیکی سروشتی پۆزهتیفی یان نیگهتیفی بیّت، بۆ ئافرهت خراپه، وبۆ پیاو زۆر باشه! بۆ نمونه ههر لهو بهشه دهبراهی غیرهی ژنان و پیاوان دهلّیت: (غیرة المرأة كفر و غیرة الرجل ایمان) وهک دهبینیت ههتا یهکی له سههرهکترین تایبهتمندی ئافرهتان که غیره کردنه، و زانراوه که ئافرهت زیاتریش له پیاو غیره دهکات، چهزهرتی عهلی ئهو غیرهکردنه به کوفر دهزانیت بۆ ئافرهت، کهچی ههمان ئهو غیرهیه، که جاروبار دهبیته غیرهیهکی نهخۆشانه لای پیاو، ئافرهتی پتوه ئهشکهنجهی دهروونی و جهستی دهیات، به ئیمانی دهزانیت بۆ پیاو! ههر لهو سیفهتهش پیی وانیه، بهلکو له حیکمهتیکیتردا دهلیت: « خيار خصال النساء شرار خصال الرجال، الزهو والجبن والبخل، فاذا كانت المرأة مزهوة لم تمكن من نفسها واذا كانت بخيلة حفظت مالها ومال بعلمها واذا كانت جبانة فرقت من كل شيء يعرض لها ” ٥٠٩-٥١٠

[باشترین سیفاتی ئافرهتان، خراپترین سیفاتی پیاوانه، لوتبهززی و بهخۆنازین، و ترسنوکی و رهزلی، ئهگهر ئافرهت لووتبهرز و بهخۆناز بوو خوی ناداته دهست، ئهگهر رهزلی بوو پارهوپولی خویی و میددی دهپاریزیت، ئهگهریش ترسنوک بوو له ههموو شتیکی دهرسیت که تووشی دیت] بۆ دهبیّت ئهو رهزلی و ترسنوکیه ئهوپهري عهیبوعار بیّت بۆ پیاو کهچی چاکترین سیفاتی ئافرهت بیّت؟!

سهیر لهوهدایه وتهیهکی زۆر ناودار ههیه لهسهه ئافرهت، من تا ساتی ئهو نووسینهش نهزمانیبوو که وتهیهکی چهزهرتی عهلی یه بهپیی نهج البلاغه، که دهلیت (المرأة شر كلها و شر ما فيها انه لابد منها).

[ئافرهت ههمووی شهه و خراپهیه، خراپترین خراپهیهکانی که چارهمان نییه بی ئهوان، یان خراپهیهکی پیویسته!] ئهو وتهیه سیبهههکانی لهناو فرههنگی یۆنانی

و بودایی و جوله‌کایه‌تی و مه‌سیحیه‌تیش ده‌دۆزیت‌ه‌وه، هه‌تا بۆته په‌ندیش له زمانه‌ی ئه‌لمانی و ئینگلیزی: *Women are necessary evils* ئه‌و نمونانه‌ی هه‌تاه‌مان هه‌مووی له نهج‌ه‌ی البلاغه‌ دا هاتووه، بیروپرای نیگه‌تیفیتیشی هه‌ن له سه‌رچاوه‌کانیتری شیعه

پایه‌کانی عه‌لی له ده‌ره‌وه‌ی نهج‌ه‌ی البلاغه
 «کل امرئ تدبره امرأة فهو ملعون» [هه‌ر که‌سیک ئافره‌ت به‌پێوه‌ی ببات مه‌لعونه!] «عقول النساء في جملهن» [عه‌قلی ئافره‌تان له جوانیاندايه] و «النساء بذر الشر» [ئافره‌تان تۆ و بنچینه‌ی خراپه‌کارین]
 «ان في خلافهن بركة» [له پێچه‌وانه‌کردنیه‌ی به‌ره‌که‌ت هه‌یه] الصدوق، من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۴۶۸.

ئه‌وه کۆی پا‌کانی چه‌زهره‌تی عه‌لی یه‌ ده‌رباره‌ی ئافره‌ت که وه‌ک ده‌بینین زۆر نیگه‌تیف و وه‌ک عه‌قاده‌ی عه‌لی عه‌لی دا ده‌لیت:
 «به‌گه‌شتی، ده‌کریت بوتریت که بیروپا‌کانی ئیمام [عه‌لی] ده‌رباره‌ی ئافره‌ت بریتیه‌ له پوخته‌ی هه‌موو حیکمه‌ته‌ کۆن و دێرینه‌کان له باره‌ی ئافره‌ت گووتراوه. ئافره‌ت خراپه‌ و شه‌پێکی ناچارین به‌ کۆی بیروپرای به‌راییه‌کان، چ هه‌کیمه‌کانی هه‌ند بیت، یان یۆنان یان ئه‌و هه‌کیمانه‌ی ته‌ماشای ئافره‌تیان ده‌کرد، به‌ چاوی دین له‌ به‌نی ئیسرائیل یان باوکانی که‌نیه‌ی مه‌سیحی و ئیمامه‌کانی ئیسلام!»
 ص ۲۱۰ عبقریه‌ علی

ببینه‌ عه‌قاده‌ چه‌ند بلیمه‌تانه‌ عه‌لی و [أئمة الاسلام] یش ده‌خاته به‌ر کۆی بیروپرای دێرینه‌کان، له‌ هه‌کیمه‌کانی هه‌ند و یۆنان و هه‌موو هه‌کیمه‌ ئایینه‌کانی به‌نی ئیسرائیل و باوکانی که‌نیه‌ی مه‌سیحی که‌ له‌ پوانگه‌ی دینه‌وه‌ ئافره‌تیان وه‌ک شه‌پێکی [لا بد منه] پێویست ده‌بینی.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- نهج‌ه‌ی البلاغه، تعلیق و فهرسه‌ د. صبحی صالح، الطبعة الاولى بیروت ۱۹۶۷
- ۲- صورة المرأة في التراث الشيعي، تفکیک لالیات العقل النصي، محمد الخباز. دار الانتشار العربي، الطبعة الاولى ۲۰۰۹.
- ۳- عبقریه‌ علی، عباس محمود العقاد، دار الکتاب العربی- بیروت

کيسهکهي ئه‌بو هوريره يان کارخانه‌ي هه‌ديس!

ئه‌بو هوريره ئه‌و سه‌حابه‌يه‌يه، که له چاو سه‌حابه‌ي ناوداري وهک ئه‌بوه‌که‌ر و‌عه‌لی و‌عومه‌ر و‌عوسمان و‌بيلال و‌عه‌ممار، ماوه‌يه‌کي زور که‌م له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ر ژياوه، ته‌نها ساليک و‌نيو، به‌لام ناوي زياتر ديت! هه‌ر هينده‌ش نا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خاوه‌نی زورترين هه‌ديسه، سه‌حابه‌گه‌وره‌کان که له‌يه‌که‌م پوژوه له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ر بوون، به‌هه‌مويان به‌قه‌د ئه‌و هه‌ديسيان نه‌گيراوته‌وه!

ئه‌بو هوريره له‌پاش شه‌ري خه‌يبه‌ر موسلمان بووه‌وه‌له‌يه‌مه‌نه‌وه‌به‌ره‌و مه‌دينه‌هاتووه. يانی نه‌موهاجير بوو، و‌نه‌ئهنسا‌ر بوو، و‌نه‌خاوه‌نی ميژوويه‌کي و‌ا بوو له‌ناو ئيسلامدا. هه‌تا ناوي باوکی نازانريت و‌مشتوم‌پيکی زوري له‌سه‌ره! ئه‌بو هوريره خاوه‌نی ٤٤٦ هه‌ديسه، له‌تيک‌راي چوار هه‌زار هه‌ديسي بوخاري، و‌به‌هه‌موو خه‌ليفه‌کانی راشدينه‌وه ٢٥٪ ئه‌و ژماره‌ی ئه‌ويان رپوايه‌ت نه‌کردوه! هه‌تا هه‌زه‌تي عه‌لی که‌باوکی قسه و‌حیکمه‌تي سه‌حابه‌کان بوو، ته‌نها ١٥ هه‌ديسي لئ‌گيرداوه‌ته‌وه له‌بوخاري و‌مسلم!

خه‌لکيکی زور ده‌رباره‌ی که‌سايه‌تي نامۆی ئه‌بو هوريره‌يه، بابيه‌تي زوريان نوسيوه، به‌باش و‌خراپ. که‌سانیک ئاماژه به‌ژيانی کوله‌مه‌رگی و‌سه‌علوکی ده‌که‌ن، که‌چو‌ن که‌سيکی برسي و‌بي ده‌ره‌تان بووه. زورجار به‌ئه‌نقه‌ست ملی يه‌کيکی ده‌گرت، و‌پرسيا‌ري دريژي ليده‌کرد، تا له‌گه‌لی بچيته‌وه سه‌ر خوانی نان خواردن، هه‌تا زورکه‌س ئاگادار ببوه‌وه له‌و سيفه‌ته‌ي ئه‌بو هوريره!

له‌هه‌ديسيکی بوخاري ده‌گيرته‌وه که له‌برساندا لاکه‌ي ليوه ده‌هات، و‌به‌ردی له‌زگی خو‌ی ده‌به‌ست! پوژيک له‌سه‌ر ريگای گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لک وه‌ستام، و‌ئه‌بوه‌که‌رم ديت و‌پرسيا‌ري ئايه‌تيکم لی کرد، ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی زگم تير بکات، به‌لام داوه‌تي نه‌کردم، ئينجا عومه‌ر هات هه‌مان شت داوه‌تي نه‌کردم، ئينجا ئه‌بو قاسم محهمده [دخ] تيه‌ري، بزه‌يه‌کی کرد و‌زانی چيم له‌دلدايه و‌پوخساري خو‌يندمه‌وه،.....

(.. الله الذي لا إله إلا هو، إن كنت لأعتمد بكبدي على الأرض من الجوع، وإن كنت لأشد الجحر على بطني من الجوع، ولقد قعدت يوما على طريقهم الذي يخرجون منه، فمر أبو بكر فسألته عن آية من كتاب الله ما سألته إلا ليشبعني فمر ولم يفعل، ثم مر بي عمر فسألته عن آية من كتاب الله ما سألته إلا ليشبعني فمر ولم يفعل،

ثم مر بي أبو القاسم - صلى الله عليه وسلم - فتبسم حين رأني وعرف ما في نفسي وما في وجهي، ثم قال : يا أبا هر ! قلت: لبيك يا رسول الله، قال: الحق بنا ... (البخاري).

دەلەن ئەبو ھورەيرە چاكترين بازىرگانى كە كرىيىتى، دروستكردى ھەدىس بوو! كەسانىكىش تا سەر ئىسقان بەرگى لىدەكەن لە سەلەفەكان وئەھلى قال وقيلى ھەدىس، بە ھەموو رىواياتى خراپ و چاك و پىر خورافاتەو.

لە كۆنەو لە سەر كەسايەتى ئەو پىاو لە نىوان پەخەگر و ستايشكەرى، جىاوازيەكى زۆر ھەبوو، شىعەكان و ئەھلى مەدرەسە عەقلىەكان، زۆر سەركۆنى دەكەن لە سەر زۆر و بۆرى رىوايەتەكانى، كە زۆريان لە ئەجوائىكى ئوستورى وئەفسانە ئامىزدا باسكراو! ھەتا ئىستا لە ناو ئەھلى سونەش، جگە لە سەلەفەكان قسەى زۆرى لە سەر دەكرىت، خەلكى موسلمان ئاگدار بوونەتەو لە شويئەوارى تىكدەرەنەى ھەندى لە رىوايەتەكانى ئەبو ھورەيرە.

سەير لەو ھەدايە ئەبو ھورەيرە لە لايەن خودى ژنانى پىغەمبەر و ئەسحابەكانەو تاوانبار دەكرا بە درۆكردن، عومەر چەندىن جار بە دار لىي داو، و تۆمەتبارى كرىو بە درۆكردن و ھەپەشەى لىكرىو دەم نەكاتەو! خەلىفە عومەر زۆرجار پىدەگوت: يان واز لە ھەدىس دەھىنيت يانىش دەتئىرمەو خاكى دوس، كە شويئەزاي ئەبو ھورەيرە بوو! لە پاش عومەر فورسەتى لىھىنا، و دەستىكرىو بە بەيت و بالۆرەى قال و ھدثا ھەتا دەيگوت: من ھەدىسگەلىكى واتان بو دەگىرمەو لە سەردەمى عومەر باسەم كرىبا سەرى دەشكاندم!

”عن إسماعيل بن عبيد الله عن السائب بن يزيد سمع عمر يقول لأبي هريرة لتتركن الحديث عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أو لألحقنك بأرض دوس، وعن يحيى بن أيوب عن ابن عجلان أن أبا هريرة كان يقول إنني لأحدث أحاديث لو تكلمت بها في زمن عمر لشج رأسي.“

دايكى موسلمانان عايشە، زۆر لىي بىزار بوو سەيرى پى دەھات و دەيگوت: ئەو ھەدىسانە چىە كە لە تۆو گويمان لىدەيىتەو بە دەمى پىغەمبەر دەيكەيت، ھەر ئەو ھەت نەبىستو ھەى ئىمە بىستومانە، و ئەو ھەت نەدیتو ھە ئىمە ديومانە؟! يانى تاوانبارى دەكر بە ھەلبەستنى درۆ و دەلەسە!

”ما هذه الأحاديث التي تبليغنا أنك تحدث بها عن النبي (ص) ؟ هل سمعت إلا ما سمعنا ورأيت إلا ما رأينا ؟“

عوزرەکانی ئەبو ھورەیرە

سەیر لەو ھەدایە کە بە ئەبو ھورەیرەیان دەگووت، ئەو ھەموو ھەدیسە چێ دەگێڕیتەو، بە درۆزیان لە قەلەم دەدا، ھەردەم حوجەتی خۆی ھەبوو و دەگوت: دەلێن ئەبو ھورەیرە ھەدیسێ زۆر دەگێڕیتەو، خودا کۆمان دەکاتەو! دەلێن بۆ موھاجیر و ئەنسارەکان بەقەد ئەو ھەدیس ناگێڕنەو؟! بۆیانی موھاجیرم خەریکی بازار بوون و بۆیانی ئەنسارم خەریکی کارەکانیان بوون لە ئەرزە و مولکەکانیان! من ھەژاریک بووم، یاوھری پیغەمبەرم دەکرد بە نان و سک، لەوێ بووم کە ئەوانی لێ نەبوو، لەبیرم بوو کاتی ئەوان لەبیریان دەچۆو!

”یقولون ان أبا هريرة يكثر الحديث! والله الموعدا! ويقولون ما للمهاجرين والأنصار لا يحدثون مثل احاديثه؟ وان اخوتي من المهاجرين كان يشغلهم الصفاق في الأسواق وان اخوتي من الأنصار كان يشغلهم عمل أموالهم! وكنت امرأ مسكيناً الزم رسول الله على ملء بطني فأحضر حين يغيبون! وأعى حين ينسون!!“
بەلکو ھەتا وەلامی نزیکترین و خۆشەویستترین ژنی پیغەمبەری دەدایەو، کە ئەو لەویش باشتر ئاگای لە پیغەمبەر بوو! لە مستدرکی حاکم دەگێڕیتەو کە عایشە بانگی کرد و گووتی: ئەو ھەدیسانە چێ کە لە تۆو گۆیمان لێدەبیتەو، بە دەمی پیغەمبەر دەیکەیت، ھەر ئەو ھەت نەبێستو ھەوێ ئێمە بێستومانە و ئەو ھەشت نەدیتو کە ئێمە دیومانە؟! گووتی: دایکە تۆ لە پیغەمبەر بێ ئاگا و خەریک دەبوویت لەبەر ئاوێنە و کلدان و خۆرازاننەو بۆ پیغەمبەر [د.خ] من ھیچ خەریکی نەدەکردم لەو!

”عن عائشة أنها دعت أبا هريرة فقالت له : يا أبا هريرة ما هذه الأحاديث التي تبلغنا أنك تحدث بها عن النبي صلى الله عليه وسلم هل سمعت إلا ما سمعنا و هل رأيت إلا ما رأينا ؟ قال : يا أمأه إنه كان يشغلك عن رسول الله صلى الله عليه وسلم المرأة و المكحلة و التصنع لرسول الله صلى الله عليه وسلم و إني و الله ما كان يشغلني عنه شيء !!!“

کیسه‌که‌ی ئه‌بو هوره‌یره یان کارخانه‌ی ه‌دیس!

۲

سه‌یر له‌وه‌دایه ه‌ر قورئان ره‌دی ئه‌بو هوره‌یره ده‌داته‌وه که وه‌سفی ئه‌سحابه‌کان ده‌کات به: [رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ..] پیاوانیک بازرگانی و کرین و فروشتن بی ئاگایان ناکات له زیکری خوا! ئینجا نیوه‌ی زیاتری ئه‌سحابه‌کان ه‌ر بی ئیش بوون، ئه‌وه‌شی ئیشی ه‌ه‌بوو پارت تایم بوو، ده‌ییت کاری چی ه‌ه‌بوییت له‌و شاره وشکه؟! سه‌ره‌پای ئه‌ه‌لی الصفه که ه‌ه‌ژار و بی ده‌ره‌تان بوون له مزگه‌وت ده‌ژیان! بو که‌س به قه‌د ئه‌بو هوره‌یره ه‌دیس‌ی نه‌بیست؟! ئینجا مه‌سه‌له زۆری ه‌دیس‌یش نییه به‌س، به‌لکو جۆریتی، بۆی ه‌ه‌یه یه‌ک ه‌دیس سه‌ره‌له‌به‌ر ژیان‌ی ئومه‌تیک بگۆریت! بو نمونه ه‌دیس‌یکی سیما یه‌هودی وه‌ک که ده‌لت: ئه‌گه‌ر دایکه ه‌ه‌وا نه‌با، هیچ ژنیک خیانه‌تی نه‌ده‌کرد! عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : لولا حواء لم تخن أنثى زوجها) !!! که له بوخاری و مسلم دا هاتوو! باشه خو به و قسه‌یه بیته ده‌بوایه پیاوه‌کانمان زۆر شه‌ریف و پاک بان، مادام ئاده‌م خیانه‌تی نه‌کردوه! که‌چی وانیه پیاو زیاتر له ژن خیانه‌ت ده‌که‌ن! ئه‌وه کیشه‌که نییه، کیشه لی‌ره‌دا چه‌مکی سه‌قه‌تی ئه‌و ه‌دیس‌یه، لای ده‌قه‌رستانی ه‌دیس چۆن ده‌توانن پاش ئه‌و ه‌دیس‌ه به‌ پژه‌وه و به‌ متمانه‌وه بپروانن بو ئافره‌ت؟!

یان ئه‌و ه‌دیس‌ه‌ی که ده‌لێت: ئافره‌ت و گویدریژ و سه‌گ نوێژ ده‌بن! حدیث أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (يقطع الصلاة المرأة والجمار والكلب ...) رواه مسلم

ده‌یان عوزر ده‌هیننه‌وه بو ئه‌و ه‌دیس‌ه که مه‌به‌ست سوکایه‌تی نییه به ئافره‌ت، به‌لام ه‌زه‌ره‌تی عایشه باش تی‌ی گه‌ش‌ت‌بوو، ئافره‌تیکی زمانزانی زانا بوو، به ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌ب و گووتی: خراپ ئیمه‌تان به سه‌گ و گویدریژ چواندوه! بئس ما شهبه‌تمونا بالحمير والكلاب (رواه البخاري)

یان ه‌دیس‌یکتری وه‌ک: ئه‌و ئومه‌ته نه‌جاتی نابیت ژنیک کاروباریان به‌پژه‌وه

بات! لا يفلح قوم ولوا امرهم امرأة! ئهوه ئهبو هورهيره ريوايهتي نهكردوه، بهلام بۆ نمونه هيناومه، ئهوه ههديسه به موتابهعهي من گهورهترين بهربهست بووه لهبهردهم گهشهسهندني پايه ئافرهت له ئيسلامدا، هه ئافرهت دهستي بۆ كاريك برده، يهكسهه ئهوه ههديسهيان به نيوچهواني داداوه!

ئهگهه زۆر لهگهه پيغهمبهه بوون ههديسي زۆري لي بكهويتهوه، كوا ههديسهكاني ههزهرتي عهلي، كه پيغهمبهه وهك كوري خۆي به خيوي دهكرده؟! كوا ههديسهكاني سهلمان فارسي، كه لهوانهيه سهدان شهو دوو به دوو لهگهه پيغهمبهه كۆبويتهوه وهك عائيشه دهليت: سهلمان مهجليسيكي تاييهتي ههبوو لهگهه پيغهمبهه له شهو دا دوو به دوو، هيندهي نهماوو پيغهمبهه مان لي زهوت بكات! ”وقالت عائشة - كما في ترجمته من الاستيعاب ايضا - كان لسلمان مجلس من رسول الله ينفرد به في الليل حتى كاد يغلبنا على رسول الله صلى الله عليه واله وسلم“

كوا ژمارهه ههديسهكاني ئهوه مهجليسهاني پيغهمبهه و سهلمان، چي گوتراوه لهو دانيشتنه بهردهوامانه؟! كه بيگومان ههه قسهي تيداكراره، ئهوه ههموو گرنگيهي سهلمان چي بوو بۆ پيغهمبهه شهوانه تاييهت لهگهه لي دانيشيت؟!

كيسهكهه ئهبو هورهيره

٣

لهوهش خراپتر كيسهكهه يان جۆر كهكهه يان جۆربهكهه ئهبو هورهيره بوو! ئهوه هۆكاريكي تره بۆ ئهوهه گومان بخريته ههموو قال و قيلهكاني. زۆرجار كه قسهيهكي دهگيرايهوه له پيغهمبهه سوينديان دهدا: توخوا وات گوئ ليويه له پيغهمبهه؟! دهگوت نا نهخير ئهوهه له كيس و جورابي خۆم يان له گيرفاني ئهبو هورهيره دهههنا، هههچنده قسهكهه به دههه پيغهمبهه دهست پيدهكرده دهگوت: قال رسول الله!

ئهوه ههنديك لهوه ههديسهانهيه، وهك دهبين له بوخاريشدا هاتوه، ههديسهكان شروقه ناكهين تهنها بينن چۆن له چهندين بۆنهه كه لي دهپرسن ئهوه ههديسه له پيغهمبهه وههيه، دهليت نهخير له كيسهه ئهبو هورهيره وههيه!

روی البخاری فی صحیحہ قال حدثنا عمر بن حفص: ... حدثني أبو هريرة رضي الله عنه قال : قال النبي صلى الله عليه وسلم: أفضل الصدقة ما ترك غني، واليد العليا خير من اليد السفلى، وأبدأ بمن تعمل، تقول المرأة: إما أن تطعمني، وإما أن تطلقني، ويقول العبد: أطعمني واستعملني، ويقول الابن: أطعمني، إلى من تدعني، فقالوا : يا أبا هريرة، سمعت هذا من رسول الله صلى الله عليه وسلم ؟ قال: لا هذا من كيس أبي هريرة.

له مسند أحمدوه هاتوه، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن أفضل الصدقة ما ترك غني. تقول امرأتك : اطعمني و إلا تطلقني، ويقول خادمك : اطعمني و إلا فبعني، و يقول ولدك: إلى من تكلني ؟ قالوا : يا أبا هريرة هذا شيء قاله رسول الله صلى الله عليه وسلم أم هذا من كيسك ؟ قال : بل هذا من كيسي

بروانه لیره که قسهیهک به ده می پیغمبر دهگیرتهوه، دیاره گومانیان زور هه بووه له سهرو و مه شهوور بووه به هه لبه ستن به دهوی پیغمبر، بویه لیی ده پرسن: ئه ی ئه بو هورهیره ئه وه قسه ی پیغمبره یان له کیسه ی خوت هیتاوتیه؟! ” قالوا : يا أبا هريرة هذا شيء قاله رسول الله صلى الله عليه وسلم أم هذا من كيسك ؟“

هه ره له مسند أحمدوه... عن المغيرة ... سمع أبا هريرة قال ثم نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن كسب الحجام وكسب البغي و ثمن الكلب قال وعسب الفحل قال وقال أبو هريرة هذه من كيسي .

له سنن النسائي هاتوه: عن أبي هريرة قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : خير الصدقة ... و يقول العبد : أنفق علي، واستعملني قيل : يا أبا هريرة، هذا عن النبي صلى الله عليه وسلم ؟ قال : لا هذا من كيسي

له التمهيد لابن عبد البر هاتوه: ... عن عطاء ابن ميناء عن أبي هريرة أنه قال كنت حدثكم من أصبح جنباً فقد أفطر فإنما ذلك من كيس أبي هريرة فمن أصبح جنباً فلا يفطر...

له سنن أبي داود هاتوه [جزء ١ - ٥٢٥] له هه مان ریگای الاعمش که هه مان ریگای بوخاری یه، له گهل قووتکردنی [کیسه ی ئه بو هورهیره]! شامیه کان وادیاره ئه و پارچه یان شاردوتهوه بو ئه وه ی ناو و شوهرته ی ئه بو هورهیره بپاریزن، له و دان پیداهیتانه! له کاتیکدا بوخاری وئهمه د باسی ده که ن!

شاہیدہ مردوہ کانیؒ ہو ہورہیرہ!

من لهو بپروايه دام حه ديسه کانتريشي ئه گهر پرسياريان به جیدی لیکردبا ده بگووت له کسی ئه بو هورهره وهه!

له سه‌حیحی مسلم داهاتوه که شتیکی به ده‌می پیغه‌مبه‌ر گیراته‌وه، دوايي که ده‌چنه لای ژناني پیغه‌مبه‌ر به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ده‌لین، پیغه‌مبه‌ر بی نوێژیس ده‌بوو به‌یانیش هه‌ر به‌رۆژوو ده‌بوو، نکولی لیده‌کات و ده‌لێت من له‌ فه‌زلی کوڤی عه‌باسم بیستوو ده‌ک پیغه‌مبه‌ر! : روی مسلم في صحیحه قال ...: سمعت أبا هريرة رضي الله عنه يقص يقول في قصصه ثم من أدرکه الفجر جنباً فلا یصم فذکرت ذلک لعبد الرحمن بن الحارث لأبیہ فأنکر ذلک فانطلق عبد الرحمن وانطلقت معه حتی دخلنا علی عائشة وأم سلمة رضي الله عنهما فسألهما عبد الرحمن عن ذلک قال فکلتاها قالت کان النبی صلی الله علیه وسلم یصبح جنباً لحلم ثم یصوم... قال فجئنا أبا هريرة وأبو بکر حاضر ذلک کله قال فذکر له عبد الرحمن فقال أبو هريرة أهما قالتاه لک قال نعم قال هما أعلم ثم رد أبو هريرة ما کان یقول في ذلک إلی الفضل بن العباس فقال أبو هريرة سمعت ذلک من الفضل ولم أسمعہ من النبی صلی الله علیه وسلم .

له ږووی ئه مانته وه چه ندين ږيوایه ت هه يه که دهیسه لمیټن ئه مین وسه ږراست نه بووه له گوږانه وهی ه دیس، وحه دیس گټړانه وهی بۆ ئامانجی سیاسی گټړاوه ته وه: که ئه بو هورهیره ئه گهر معاویه پاړه ی دابی ی بی دنگ ده بوو، ئه گهریش نه دابا و مووچه بربا، قسه ی ده کړد!

له موسنهدى الإمام أحمد بسنده الصحيح إلى سعيد بن المسيب قوله (كان أبو هريرة إذا أعطاه معاوية، سكت، فإذا أمسك عنه، تكلم)، مهلوميشه كه سعيد بن المسيب پياوهكى سيقهيه و زاواى ئه‌بو هورهيره‌شه! سه‌رجاوه: سير أعلام النبلاء والبداية والنهاية لابن كثير. له سير أعلام النبلاء [ج ٢ / ٦١٥] هه‌مان هه‌وال هاتوه!

باشه چی دهمیته وه له عهدهالت و ئهمانهت که تو پارته بدهنی بی دهنک بیت، ونه تدهنی قسه بکهیت؟! ئه وه چون له میزانه که ی جهرح وته عدیل پرزگاری بووه، ئه گهر قاعیده به که، سه قه ته، وهک عهدهالت ته، ره های سه حابه نه با؟!

جاوهره سەحابەیهکی وا قسە لە گیرفانی و کیسەیی خۆی دەر بهێنێت بیکاتە ناوی پیغەمبەرەوه، دەبێت ئەوانی دواي ئەو چیان کردبێت؟! من لەو وتارەدا هیچ مەبەستم تانەدان نییە لە ئەبو هورەیره، چونکە ئەو مەرووف بوو، بەلکو دەمەویت بیسەلمینم کە ئەو تەقدیسەیی سەلهفییەت دەیکات بۆ سەحابە راست نییە، ئەوانیش وەکو ئێمەمانان بوون، باش و خراپ و ئازا و ترسۆک و راستگۆ و درۆزن و خۆنفرۆش و فرۆشیاریان تێدا بووه! هەست دەکەم زۆر لە روخساری کەسایەتی ئەبو هورەیره لە زەنیەتی زانا سەلهفییەکان نەقش بووه، و وەک ئەو هەلسۆکەوت دەکەن، بۆ نمونە پەيوەندی هەلپەرستانەیان لەگەڵ دەسەلاتداران، گوێ نەدانه تەرازووی هەق و شکاندنەوه بەلای سەتمکاران... تەدلیس کردن و هەلبەستنی تۆمەت و چیرۆکی خەیاڵی! ستایشی سەتمکاران ئەگەر پارەیان پێ بدات و پەخنەگرتن لێیان ئەگەر لێیان بپین، تۆمەتبارکردنی ئافرەت و سوک سەیرکردنی، عەقڵیەتی ئەفسانەئامیزی و شتی تریش! بەرای من تەنها ئەبو هورەیره بەسە بۆ هەلوەشانندنەوهی قاعیدەیی عەدالەتی سەحابە لە گێڕانەوهی حەدیسەکان، و ئەو تەعدیل کردنە و متمانە پێدانه پەهایە کێشەیهکی زۆری بۆ ئیسلام و قورئان و موسلمانان دروست کردوه، بۆیە پیویستی بە پێداچوونەوهیە.

٢٠١٦/١/٣١

معاویہ کی کوری تہو سوفیان

کاریگری معاویہ وئومہویہکان بهسہر ئیسلام وموسلماناندا

[1]

ئەمڕۆ لە غیابی کەسانی لیکۆلەری جیدی، چەندین کەسی ساویلکە و ئاست نزم، وەک وەرگێڕیان لێھاتو، بیری سادە ووتاری ساویلکە ونازانستی وەھابیەتی سەلەفیەت بۆ خوێنەری کوردی موسلمان کۆپی دەکەنەو، بەبێ کەمترین ھەڵسەنگاندن وپەرچاوکردنی ئاستی فەرھەنگی خەلکی کورد!

سەرلەوہدایە ھەوسەلە وکاتیکی زۆریان لەبەردەستدایە، بۆ وتنەوہی ئەوہی دەمیکە سواوہ وھەزم وھەرس کراوہ لە ولاتانی کەنداو و بازنە سەلەفیە تەقلیدیەکان. وادەزانن ئەو زمانە لەناو ژینگەییەکی سەرتاسەر توندرو و یەک ئاراستە قبوڵی ھەیە، دەرکێت لێرەش ھەمان مەقبولیەت پەیدا بکات.

پۆژیک شەری مان ونەمان دەکەن دژی دیموکراتیەت، بە عەقلیەتیکی سەلەفی خەلیجی، گواہی ھەرپامە وئیسلام سیستمی خۆی ھەیە، کەچی لەولاوہش ستایشی معاویہ ورژیمەکی دەکات، کە لە خەلافەتی راشیدیەوہ گۆری بۆ دۆلەتی کیسرەوی بەپێی وەسفی ئیبن عومەر وچەندین ئەسحابە ی تر.

لای کەسانیک ئیستاش پاس تێپەرپوونی ھەزار وچوارسەد سال، ھیشتا گوناھە باسی کارە تیکدەرەکانی معاویہ بکەیت! ھیشتا بیویژدانی بیت ئەگەر موسلمانان رەخنە لەو کار وکردەوانە ی بگرت، لە سەرروی ھەمویانەوہ گۆرینی حوکمی شورا وراشدین بۆ شیوازی کیسرەویەت وھەرقەلیەتی پشستا وپشت.

ئەوہ بیویژدانی نیە معاویہ، لە حزوری دەیان وسەدان ھاوہلی گەورە وزانای پیغەمبەر، کوری خۆت بکاتە جێنشین وخەلیفە، بەسەر خیر الامە وەک سەلەفیەکان دەلێن یان ئەلقە ی بەکەمی خیر القرون!!

ئەوہ بیویژدانی نیە لە پێناو حوکمی خۆت وبنەمالەکەت ھەموو میژووی سیاسی ئیسلام بەلاریدا ببە ی؟!

من پیموایە ئەگەر ئەو کودەتایە ی ئومەویەکان نہب، ئیستا نمونە ی حوکمرانی ئیسلامی زۆر گەشە ی کردبوو، و فیکری سیاسی ئیسلامیش لە دەرەوہی حوکمی پشتاوپشت چاکتر چەکەرە ی کردبوو، نەک میژووی سیاسی ئیسلام ھێندە

قیزه‌ون بیت، که مرؤف شوره‌یی پی بیت باسی بکات، تهنه‌ا باسی چه‌ند سالیکی یه‌که‌می لیده‌رچی‌ت.

ئه‌و کوده‌تایه شومه‌ی ئه‌مه‌ویه‌کان به‌س سیستمی سیاسی ئیسلامی به‌لا‌پیدا نه‌برد، به‌لکو له‌ پیناو شه‌رعه‌یه‌تدان به‌ حوکمی ناشه‌رعی وکیسه‌رویان، پۆلیکی زۆر مه‌ترسیداریان گێرا له‌ ته‌زوی‌کردنی سونه‌ وفه‌رموده‌کان، که‌ زۆرجار وه‌ک پۆژی پوناک ده‌ستی هه‌لبه‌ستن به‌ فه‌رموده‌کانه‌وه‌ دیاره‌، معاویه‌ کوپی ئه‌بوسوفیان بۆ من وه‌ک لیکۆله‌ریک، هیچ پۆژیک ئه‌و گرنگی وبایه‌خه‌ی له‌لامدا نه‌بوه‌ تا به‌ خراپی یان به‌ باشی باسی بکه‌م، راسته‌ پۆلیکی زۆر ترسناکی گێرا له‌ ته‌شویه‌کردنی میژووی سیاسی و دینی ئیسلام، به‌لام هه‌ر چاره‌سه‌ر له‌وه‌ نابینم شه‌و ورۆژ دانیشین شیعه‌ ئاسا به‌ر جوین و نه‌فه‌رتی ده‌ین، به‌لکو زۆرجار ره‌خنه‌م له‌ خه‌لکانیک گرتوه‌ و ئاگادارم کردونه‌ته‌وه‌ که‌وا پیویست ناکات هینده‌ خوتان به‌ قسه‌ پیوتن به‌ که‌سیکی وا خه‌ریک بکه‌ن.

یه‌ک له‌و په‌رخانه‌ی له‌ د. عدنان ابراهیم که‌ هه‌مه‌، ئه‌وه‌یه‌ پیویستی نه‌ده‌کرد ئه‌و هه‌موو ئه‌لقه‌ وتاره‌ ته‌رخان بکات بۆ معاویه‌ کوپی ئه‌بوسوفیان، که‌ به‌پای من هه‌مووی بای ئه‌لقه‌یه‌که‌ و ده‌کریت بپێته‌وه‌. به‌لام وادیاره‌ ئه‌وه‌ مانای ئه‌وه‌ نیه‌ په‌رخانه‌یان لی نه‌گرین، که‌سیکی وه‌ک معاویه‌ شایانی په‌رخنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی زۆره‌، چونکه‌ ئه‌و که‌سیکه‌ که‌ ئه‌و پۆلیکی گه‌وره‌ی بینی له‌ دواخستنی سیستمی سیاسی ئیسلام، و په‌رگه‌داکووانی ئیستبداد، و خۆسه‌پاندن به‌سه‌ر ئومه‌ت و چاو سورکردنه‌وه‌ له‌ سه‌حابه‌کان، وه‌ک له‌ بوخاری و موسلیمدا هاتوه‌، چۆن په‌لار له‌ ابن عمر و باوکی، عومه‌ری کوپی خه‌تاب ده‌دات و ده‌لیت من و یه‌زید له‌ عومه‌ر و کوپی عومه‌ریش شایانترین به‌ حوکم و هه‌رگرتن!

ناکریت له‌کاتی به‌خۆداچونه‌وه‌ و په‌رخنه‌گرتن له‌ رابردو نه‌یه‌ته‌ ناو باس، که‌سانیک واده‌زان نابیت به‌ موته‌له‌قی باسی بکه‌ین، به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی کاتبی وه‌حی بوه‌، که‌ ئه‌وه‌ درۆیه‌کی هه‌لبه‌ستراوه‌ و گومانی تیدا نیه‌ به‌ گه‌واهی ده‌یان زانا و سه‌رچاوه‌، هه‌تا کاتبی وه‌حیش بیت، عیسمه‌تی پی نادات هیچ له‌سه‌ری نه‌گووتریت. بیده‌نگیش زۆر باش نیه‌، چونکه‌ که‌سانیک ده‌قه‌رست و بی ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌، دین و هه‌موومان به‌ قوربانی تۆزی ژیر پیی ئه‌سپی معاویه‌ ده‌که‌ن، و ده‌یان و سه‌دان فه‌زائیلی ساخته‌ی ده‌دنه‌ پال، که‌ تهنه‌ا به‌ هه‌ره‌شه‌ی قیامه‌ت و دۆزه‌خ خه‌لکیکی ساده‌ و په‌شوکی ده‌هیننه‌ ژیرباری باوه‌ر هیتان به‌و لۆژیکه‌

خواروخيچه!

هه ره له كونه وه خه لكانتيك زياده پويان كردوه له وه سف وستايشي معاويه، تارادهي ئه وه ي پتيان وايه ئيسلام بي معاويه بوي نه ده چوه سهه! كه سانكي تريش تا سهه رئيسقان قسه يان پيگوتوه وتانه يان ليداوه تارادي ته كفير كردني وهك الذهبي ده ليت:

«خه لكيكي زور پشتگيري له معاويه ده كه نه، وخوشيان ده ويت وزيا ده پويي ده كه نه له خوشه ويستيدا، وبه په سته ندريني ده زانن، يان دلي راکيشاون به به خشنده ي وئارامي وبه خشين، يانيش له شام له دايكبوون له سهه خوشه ويستي ئه وه، ومنده لكانيانيش له سهه ئه و بنچينه په په روه رده ده كه نه.

تياندا كه ميک سه حابه ي تيدا، وژماره يه كي زوريش له تابعين وپياوچاكاني تيدا، كه له گه لي جهنگان له دژي خه لكي عيراق، وله سهه ناسيبي بوون په روه رده بوون، په نا به خوا له هه وا وه وه ست، وهك چون سوپاي علي [رض] وره عيه ته كي - خه واري جي ليده رچيت - له سهه خوشه ويستي ورا بوون له گه ليده په روه رده بوون، له سهه بوغزاندي وته به راكردن له وانه ي سته ميان ليكرد پيگه يشتوون، وخه لكانتيك له وانه زياده پويان كرد له ته شه يو عكر دندا»^۱

«هه روه ها ابن الجوزي له وه باره يه وه ده ليت: كه سانكي كه ئيدعاي سوني بوون ده كه نه به ده مارگرژي حه ديسيان بوي هه لبه ست بو توره كردني رافيزه كان، كه سانتيكيس له رافيزه كان ده مارگرژيان گرت وحه ديسانتيكيان دانا له زه مكردي، هه ردو ولايه نه له سهه غه له تيكي دزيون»^۲

له فتح الباري شرح صحيح البخاري دا هاتوه، كه له ريگاي ابن الجوزي له عبدالله

۱ - «وخلف معاوية خلق كثير يحبونه ويتغالون فيه ويفضلونه، إما قد ملكهم بالكرم والطم والعطاء، وإما قد ولدوا في الشام على حبه، وتربى أولادهم على ذلك. وفيهم جماعة بسيرة من الصحابة، وعدد كثير من التابعين والفضلاء، وحاربوا معه أهل العراق، ونشؤوا على النصب، نعوذ بالله من الهوى، كما قد نشأ جيش علي رضي الله عنه، ورعيته - إلا الخوارج منهم - على حبه والقيام معه، وبغض من بغى عليه والتبري منهم، وغلا خلق منهم في التشيع.» سير أعلام النبلاء، الذهبي (۱۲۸/۳).

۲ - يقول ابن الجوزي: «قد تعصب قوم ممن يدعى السنة فوضعوا في فضله أحاديث ليغضبوا الرافضة وتعصب قوم من الرافضة فوضعوا في ذمه أحاديث، وكلا الفريقين على الخطأ القبيح». الموضوعات، ابن الجوزي (۲/۲۴۹).

بن احمن بن حنبل دهریهیناوه، که ئه وه فزهائیلانهی دهیدهنه پال معاویه به پای امام احمد بن حنبل راست نین له رووی سهندهوه، بهلکو دروستکراوه له لایه نه دوزمنانی هه زه تهی هه لی، که چه نه گه ران هه بیکیان لی نه دوزیه وه، له رقی ئه وه به سه ر معاویه یان هه لگووت، هه روه ها هه دیسیکی زور له فزهائیلی معاویه گێر دراوه ته وه به لام هیچیان له رووی سهنده وه راست نین، اسحاق بن راهویه والنسائی وغهیری ئه وانیش دلنیا نه وه باره وه. « وأخرج ابن الجوزي أيضا من طريق عبد الله بن أحمد بن حنبل: سألت أبي ما تقول في علي ومعاوية ؟ فأطرق ثم قال : أعلم أن عليا كان كثير الأعداء ففتش أعداؤه له عيبا فلم يجدوا، فعمدوا إلى رجل قد حاربه فأطروه كيادا منهم لعلي ، فأشار بهذا إلى ما اختلقوه لمعاوية من الفضائل مما لا أصل له. وقد ورد في فضائل معاوية أحاديث كثيرة لكن ليس فيها ما يصح من طريق الإسناد، وبذلك جزم إسحاق ابن راهويه والنسائي وغيرهما، والله أعلم . »^۳

[۲]

فه زائیله کانی معاویه

سه ره پای کاتییه تی وهی وموسلمانبوونی به ره له فه تی مه که، نوسه رانی مه شه رب سه له فی دهیان فزهائیلی تر نه قل ده که نه له کتیه ته قلیده کان ئه وانیه ی هه تا قسه نه رینییه کانیشی بو به باش لیکده ده نه وه. ئینجا چیرۆکی موسلمان بوونی به ره له فه تی مه که ش ثابت نیه، وئویش له و شته هه لبه ستره وانیه که بویان دروست کردوه. به پای من هه تا مه سه له ی کاتبی وهی بوونیش ئه گه ر گریمان راست بیتیش هه ر فه زیله یه که نیه له خودی خویدا، چونکه دوو نمونه ی هه لگه راوه مان هیه له نوسه رانی وهی وه که عبد الله بن سعد بن أبي سرح که له سه رده می مه که دا، به لکو یه که مین کاتبی وهی بوه له سالانی یه که می نێرده ی پیغه مبه ردا. که چی هه لگه رایه وه به جوړیک کاتی پیغه مبه ر فه تی مه که ی کرد

۳ فتح الباري شرح صحيح البخاري، أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، دارالبيان للتراث، سنة النشر: ١٤٠٧ هـ / ١٩٨٦ م
http://www.islamweb.net/library/book_display/newlibrary/net.islamweb.library//:http2=startno&52=bookid&6838=idto&6834=idfrom&2135=ID&52=no

تهنها له عبدالله بن سعد خوش نه بوو له گه له دووسې پياو ژنى تر!
نمونه دوه مېش بوخارى وموسليم باسى دهكات كابرايه كى مه سىحى گوايه
دهبېته موسلمان ووه حى دهنوسېته وه، كه چى دوايى هه لده گه پېته وه وده بېته وه
مه سىحى، وده لېت من به هه وه سى خوم نه وهى محمد پنى ده وتم ده مگورې
وده سىكاريم ده كرد!

ده لى به لام معاويه هه لنه گه راوه، ده لىين راسته به لام هه لنه گه رابايه وه هر هينده
نه و دوو كاتيبه وده حيانه كى كه هه لنه گه رانه وه زيانى ده بوو، نهك نه و زيانه كى كه
تا ئىستا ميژوو وئومه تى ئىسلامى تالاورى ده چيژن.

زياده رووى له معاويه له هه ردوو سهر ده كريت، كه سانك هينده دهنسكين تا
ده گاته كوفر ونيفاق، كه سانكي تريش هينده نا لوزيكانه به شانو بالى داهه لده دن
هه تا نه و شتانه كى به خراپيش ده شكېته وه به سهر معاويه، نه وان به فه زائىلى له
قه له م دهن، بو نمونه ده دىسى [لا أشبع الله بطنه] رواه مسلم

كه النسائى كاتيك پرسىاريان ليكرد باسى فه زائىلى معاويه بكات، گووتى فه زائىلى
چى، باسى [لا أشبع الله بطنه] بكه م؟! معاويه بهس نيه سهر به سهر لى
دهرچيت، تا باسى فه زائىلى بكريت؟! له سهر نه وهش هه وادارانى معاويه له
شاميه كان هينده يان ليدا به تايبه تى له شوينى هه ستيارى تا به هويه وه كوچى
دوايى كرد، هه نه و هه وادارانه كى معاويه تومه تى مه يلدارى بو شيعايه تيان داوه ته
پال، كه چى ابن كثير له [البداية والنهاية] پاش گيژانه وهى نه و روداوه ده لىت: ابن
يونس ده لىت: النسائى ئيمام بوو له ده دىس وسيقه وحافر بوو...

الدارقطنى يش ده لىت: فه قيه ترين زاناي ميسر بوو له سه رده مى خويدا،
وزاناترين يانه به ده دىسى راست له عيله تدار وزاناترين يان بوو به پياوان، كه
گه يشته نه و پايه يه ئيره ييان پى برد،

٤ - قال سليمان بن المغيرة، عن ثابت، عن أنس قال: كان منا رجل من بني النجار قد قرأ البقرة، وآل عمران، وكان يكتب لرسول الله صلى الله عليه وسلم، فانطلق هاربا حتى لحق بأهل الكتاب، قال: فرفعوه، قالوا: هذا كان يكتب لمحمد، فأعجبوا به، فما لبث أن قصم الله عنقه فيهم، فحفروا له فواروه، فأصبحت الأرض قد نبذته على وجهها، فتركوه منبؤذا. رواه مسلم.

٥ - عن ابن عباس قال كنت ألعب مع الصبيان فجاء رسول الله ﷺ فتواريت خلف باب قال فجاء فحطاني حطاة وقال اذهب وادع لي معاوية قال فجئت فقلت هو يأكل قال ثم قال لي اذهب فادع لي معاوية قال فجئت فقلت هو يأكل فقال لا أشبع الله بطنه» (رواه مسلم)

إبن قيم الجوزية له كتيبى نقد المنقول - الجزء : (١) - رقم الصفحة : (١٠٦)
دهليت:

قال إسحاق بن راهويه : لا يصح في فضائل معاوية بن أبي سفيان، عن النبي
(ص) شيء!

العيني له (عمدة القاري في شرح البخاري) دهر بارهى فهو به شهى
بوخارى كه ناوى ناوه (باب ذكر معاوية) نهك (باب فضائل معاوية):
فإن قلت: قد ورد في فضله أحاديث كثيرة. قلت نعم، ولكن ليس فيها
حديث يصح من طريق الاسناد، نصاً عليه إسحاق بن راهوية والنسائي
وغيرهما فلذلك قال (البخاري): باب ذكر معاوية ولم يقل فضيلة ولا منقبة!
نه گهر دهرسيت هديسيكى زور هاتوه له چاكه كانى؟ دهليم بهلى،
به لام هيچ هديسيكيان راست نين له ريگاي سهنه ده كانيانه وه، نه وه
دهقى وتهى ئيسحاق بن راهويه والنسائي وغيرى ئوانيش وادهلن،
ئيسحاق بن راهويه [كه ماموستاي بوخارى وموسليمه] دهليت: هيچ هديسيكى
سهحيح له پيغه مبه ره وه نيه دهر بارهى معاويه!!^٦

٦ - إبن كثير - البداية والنهاية - سنة ثلاث وثلاثمائة - من توفي فيها من الأعيان -
الجزء : (١٤) - رقم الصفحة : (٧٩٤)

- وقال إبن يونس : كان النسائي إماماً في الحديث ثقة ثبتاً حافظاً، كان خروجه من
مصر في سنة ثنتين وثلاثمائة.

- وقال إبن عدي : سمعت منصوراً الفقيه وأحمد بن محمد بن سلامة الطحاوي يقولان
: أبو عبد الرحمن النسائي إمام من أئمة المسلمين، وكذلك أثنى عليه غير واحد من
الأئمة وشهدوا له بالفضل والتقدم في هذا الشأن، وقد ولي الحكم بمدينة حمص.

- سمعته من شيخنا المزي، عن رواية الطبراني في معجمه الأوسط حيث قال :
حدثنا : أحمد بن شعيب الحاكم بحمص. وذكروا أنه كان له من النساء أربع نسوة،
وكان في غاية الحسن، وجهه كأنه قنديل، وكان يأكل في كل يوم ديكاً ويشرب عليه
نقيع الزبيب الحلال، وقد قيل عنه : إنه كان ينسب إليه شئ من التشيع قالوا : ودخل
إلى دمشق فسله لها : إن يحدثهم بشئ من فضائل معاوية فقال : أما يكفي معاوية أن
يذهب رأساً برأس حتى يروى له فضائل ؟ فقاموا إليه فجعلوا يطعنون في خصيته
حتى أخرج من المسجد الجامع، فسار من عندهم إلى مكة فمات بها في هذه السنة،
وقبره بها هكذا حكاه الحاكم، عن محمد بن إسحاق الإصبهاني، عن مشايخه.

نوسەری وەحی

نوسەرانى زۆر ئەمینن لە دوبارەکردنە وەحى قسە سواوەکانى سەلهفیه کۆنەکانى ئۆمەویەکان و جەزیرەى عەرەبى، دەلێن بۆیه قسە بە معاویە کورپى ئەبوسوفیان دەلێن لەبەر ئەوەى .. کاتبى پێغەمبەرى خوابوو (صلی اللہ علیہ وسلم).. زۆریک لە نامە و ئایەتەکانى قورئان کە نوسراوتەو بە دەستى معاویەى کورپى ئەبوسوفیان نوسراوتەو..

قسە ووتن بە معاویە لای ئەوانە واتە گومان خستنه سەر پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) و ئایەتى قورئانە! جارێ منیش لەگەڵ قسە وجوین پێوتن نیم نە بە معاویە ونە بەکەسى تریش، لەگەڵ ئەوەش نیم بەس لە رقی شیعە تەقدیسی نمونەى وەک معاویە و یەزید بکەین، بەلام لای سەلهفییەت رەخنەگرتن و بەخۆداچونە وەش یانى قسە پێوتن و جوینە، ئینجا نازانم بۆ رەخنەگرتن لە معاویە « واتا شکو گومان خستنه سەر پێغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) و ئایەتى قورئانە؟ ئەى نالین خوا خۆى پاراستنى قورئانى بەخۆى سپاردووە؟! دووهم معاویە وەحیشى نوسیبت هەر بەو چەند سوردەتى کوتایى دووساللى پاش فەتحى مەکە راگەیشتو، وکە لەشیریش بانگ نەدات خوا پۆژ ھەردەکاتەو. ئینجا معاویەىەکی تازە موسلمان بوو لەچاو ئەو ھەموو نوسەرانی وەحى چى بوو، کە لەو موسلمانتر و راستگۆتر و خاوەن سابقە و جیھاد بوون؟

[۳]

مەسەلەى کاتبى وەحى معاویە وەک پێشمەرگایەتى برادەریكى لیھاتوو، کە کاتى خۆى دوو ھەفتە چوہ ناو پێشمەرگایەتى کە ھاتەو دوو سال باسى ڕوداوەکانى دەکرد ھەر تەواو نەدەبوو! ئەخر معاویە لە سالى ۸ى کۆچى لە فەتحى مەککەدا موسلمان بوو، کەى پێراگەیشت ببیتە کاتبى وەحى و زۆریک لە نامە و ئایەتەکانى قورئان بنوسیتهو؟! دواى لەو دوو سالەى کوتایى وەحى چى ماوو لە قورئان جگە لەچەند سوردەتیک و ئایەتیکى کەم تا بینوسیتهو؟!

ئینجا مەسەلەى کاتبیەتى وەحى تەنھا قسەى بى سەنەد وکەسانیک و چەند زانایەکی مەدرەسەى سەلهفیه و ھیچ دەقیكى موعتەبەر و پالێشتى ناکات، ئەگەر وامان دەنا راستیش بن ئەو دەقانە تەنھا نوسەرى ئاسایى نامەکارى وشتى و دەسەلمینن، نەک نوسەرى وەحى. لەو بوارەدا بە ھێزترین دەق لە موسلمان

هاتوه، که ئه‌ویش پینچه‌وانه‌ی واقیع و میژوو و عه‌قله‌ و شوینه‌واری هه‌لبه‌ستنی به روونی پتوه دیاره به شایه‌دی چه‌ندین زانا، جا بیته به‌رچاوی خۆت فه‌زائیلی درۆ له‌ناو سه‌حیحی موسلم بۆ معاویه هه‌لبه‌سترت، ده‌بیته له‌ کتێبه‌کانی تر چیان کردیته‌؟! هه‌دیه‌که واهاتوه:

عن عباس بن عبدالعظیم العنبري وأحمد بن جعفر المعقري. قال: حدثنا النضر (وهو ابن محمد اليمامي). حدثنا عكرمة. حدثنا أبو زميل. حدثني ابن عباس قال: كان المسلمون لا ينظرون إلى أبي سفيان ولا يقاعدونه. فقال للنبي صلى الله عليه وسلم: يا نبي الله! ثلاث أعطينهن. قال «نعم»

قال: عندي أحسن العرب وأجمله، أم حبيبة بنت أبي سفيان، أزوجها. قال «نعم» قال: ومعاوية، تجعله كاتباً بين يديك. قال «نعم».

قال: وتؤمرني حتى أقاتل الكفار، كما كنت أقاتل المسلمين. قال «نعم». قال أبو زميل: ولولا أنه طلب ذلك من النبي صلى الله عليه وسلم، ما أعطاه ذلك. لأنه لم يكن يستل شيئاً إلا قال «نعم». صحيح مسلم.

[موسلمانان نه‌يانده‌روانیه ئه‌بو سوفیان وله‌گه‌لی دانه‌ده‌نیشتن. به‌ پینغه‌مبه‌ری وت:

ئه‌ی پینغه‌مبه‌ری خوا، سه‌ شتم به‌دری، گوتی: به‌لی

گوتی: چاکترین وجوانترین ئافره‌تی عه‌ره‌بم هه‌یه، أم حبيبة بنت أبي سفيان، ده‌يدهم به‌تۆ بۆ زه‌واج، گوتی: به‌لی.

گوتی: معاویه‌ش ده‌که‌يته‌ نوسه‌ریکی به‌رده‌ستت. گوتی: به‌لی.....]

ئه‌و هه‌دیه‌ له‌ کۆنه‌وه زانایان قسه‌ی زۆریان لی‌کردوه تا راده‌ی دانانی به‌ هه‌دیه‌یکی مه‌وزوع وه‌لبه‌ستراو.

النووي له شه‌رحی موسليماً ده‌لێت: بزانه ئه‌و فه‌رموده‌یه ناسراوه‌ که‌وا کێشه‌ئامێزه‌ وئیشکالی تێدایه‌، کێشه‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ ابو سفيان رۆژی فه‌تحی مه‌که‌که‌ موسلمان بوو له‌ سالی ۸ کۆچی.

نه‌وه‌وی له‌ شه‌رحی موسليماً ده‌لێت: ۶۳/۱۶: (واعلم أن هذا الحديث من الأحاديث المشهورة بالإشكال، ووجه الإشكال أن أبا سفيان إنما أسلم يوم فتح مكة سنة ثمان من الهجرة، وهذا مشهور لا خلاف فيه، وكان النبي(ص) قد تزوج أم حبيبة قبل ذلك بزمان طويل... ثم نقل النووي قول ابن حزم: قال موضوع، والآفة فيه من عكرمة بن عمار، الراوي عن أبي زميل.

قال ابن قيم في جلاء الأفهام/ ۲۴۸: (قال أبو محمد بن حزم: هذا حديث موضوع

لا شك في وضعه، والآفة فيه من عكرمة بن عمار، ولم يختلف في أن رسول الله(ص) تزوجها قبل الفتح بدهر، وأبوها كافر. »

ئهو هديسه به هيزترين دهقه كه ئهوانه‌ی ده‌لین معاویه کاتبی وه‌ی بوه پشته‌ی پی ده‌به‌ستن، که‌چی وه‌ک ده‌بینیت النووی ده‌لت کیشه‌ی تیدایه چونکه کاتیک ئه‌بو سوفیان موسلمان بوو له فه‌تحی مه‌که‌دا له سالی هه‌شتی کۆچی عه‌یامه‌ک بوو پیغه‌مبه‌ر [دخ] ام حبیبه‌ی کچی خیزانی بوو، که‌چی هه‌دیسه‌که ده‌لایت: چاکترین وجوانترین ئافره‌تی عه‌ره‌به‌م هه‌یه، أم حبیبه بنت أبي سفیان، ده‌یده‌م به‌تو بۆ زه‌واج، گوتی: به‌لئ!!

پینه‌چیه‌کان ده‌لین له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی ئه‌بو سوفیان ئه‌وه بوه زه‌واجه‌که نوێ بکه‌نه‌وه چونکه به‌بی ئیزنی ئه‌و بوه!! هه‌نده‌ک ده‌لین مه‌به‌ستی کچه‌که‌ی تری بوه، ئه‌ویش ناوی ام حبیبه بوه؟! نازانم ناو بر‌ا بوو؟ ئه‌گه‌ر بۆ نوێ کردنه‌وه‌ی عه‌قدی نیکاحه‌که بیت، ئه‌وه پێویستی نه‌ده‌کرد ئه‌بو سوفیان وه‌سفی جوانی کچه‌که‌ی بکات.

له‌وه‌ش سه‌یرتر بۆ پینه‌کردنی ئه‌و هه‌دیسه مه‌وزوعه هه‌دیسکی تریان هیناوه گوايه ام حبیبه‌ی دایکی موسلمانان داوای کردوه له پیغه‌مبه‌ر خوشکه‌که‌ی ماره بکات؟! یانی دایکی موسلمانان نه‌یزانیوه ئه‌و کاره له ئیسلامدا جائیز نه‌یه!! واته له کۆتاییه‌کانی هه‌موو ته‌شریعاته‌کاندا له پاش فه‌تحی مه‌که‌ش ام حبیبه نه‌یده‌زانی جائیز نه‌یه خوشکی میرد به پیغه‌مبه‌ر بکات!!

ئیین قه‌یم زۆر به توندی هیرش ده‌کاته سه‌ر ئه‌و هه‌دیسه وه‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بیانو پینه وه‌په‌رۆی بۆ ده‌دۆزنه‌وه، له‌و باره‌یه‌وه له حاشیه ابن القیم علی سنن ابی داود ده‌لایت: « خه‌لکانیک زۆریان له خۆکردوه و ته‌ئویلاتی چه‌وت و بی تامیان کردوه بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌دیسه، وه‌ک ده‌لین داوای لیکردوه زه‌واجه‌که نوێ بکه‌نه‌وه، هه‌ندیکی تر ده‌لین وایزانی زه‌واجه‌که به‌بی مۆله‌تی ئه‌و [ئه‌بو سوفیان] ته‌واو نابیت وبۆیه داوای کرد ئه‌و به‌ته‌واوی هاوسه‌رگیریه‌که بکات، پیغه‌مبه‌ریش به‌گوێی کرد بۆ دل راگیرانی، یان وایزانی سه‌رپشک کردن یانی ته‌لاقه وویستی بیگه‌رپینته‌وه به زه‌واجیکی نوێ، یان هه‌ندی ده‌لین له‌وانه‌یه ابو سفیان به‌ر له ئیسلام بوونی وایگوتبیت وه‌ک مه‌رج بۆ ئیسلامبوونی!!

هه‌ندی‌ک ده‌لین ویستی کچه‌که‌ی تری بداتی وه‌یده‌زانی هه‌رامه دوو خوشک لای یه‌ک پیاوین، وه‌ک چۆن ام حبیبه‌ش به‌و ته‌حریمه‌ی نه‌ده‌زانی [وه‌ک له

هه دیسه که هی که باسمان کرد[وگیره پروهی هه دیسه که هه له هی له ناوی کچه که هی تری کردوه!! ئه ی چی له [نعم] هه کی پیغه مبه ده که ن؟! ئه ویش نه یده زانی هه رامه؟!]

ئه و تئویلاتان ئه و په ری فاسید و به تالان، وئیمامه کانی هه دیس وزانست رازی نابن به و نمونانه وه له هی راویه کان راست ناکه نه وه به و ئه ندیشه فاسید و ئه ئویلاته سارد و سرانه، که به سه بۆ زانیی ناراستیان ئه و تئویله ی دوا بیان که له پواله تدا به به هیزترین ده چیت به لام له راستیدا دروینترینانه، کاتی له هه دیسه که دا هاتوه ده لیت: گوتی: چاکترین و جوانترین ئافره تی عه ره بم هه یه، أم حبیبه بنت أبي سفیان، دهیده م به تۆ بۆ زهواج، گوتی: به لئ. ئه گهر مه به سستی زهواجی خوشکی ام حبیبه با، هه رگیز پیغه مبه نه یده وت به لئ، بۆیه هه دیسه که غه له ته و نابیت دودلی بکه یین له چه وتیدا و خواش زاناره»^۷

[۴]

هه تا ئه گهر نوسه ریشی بۆ به سه لمیت ئه وه وه ک زه هه بی و ابن حجر به س باسی نوسه راتی نامه ی نیوان پیغه مبه ره و خه لکانی تر ده که ن. که وابوو کۆله گه ی به لگه ی کاتبی وه چی بوونی معاویه له سه ره هه دیسیکی مه وزوع

۷ - «وقد تكلف أقوام تأويلات فاسدة لتصحيح الحديث كقول بعضهم إنه سأل رسول الله صلى الله عليه وسلم أن يزوجه إياها نكاحا تاما فسلم له النبي صلى الله عليه وسلم حاله وطيب قلبه بإجابته وقول بعضهم إنه ظن أن التخيير كان طلاقا فسأل رجعتها وابتداء النكاح عليها وقول بعضهم إنه استشعر كراهة النبي صلى الله عليه وسلم لها وأراد بلفظ التزويج استدامة نكاحها لا ابتداءه وقول بعضهم يحتمل أن يكون وقع طلاق فسأل تجديد النكاح وقول بعضهم يحتمل أن يكون أبو سفیان قال ذلك قبل إسلامه كالمشترط له في إسلامه ويكون التقدير ثلاث إن أسلمت تعطينيهن وعلى هذا اعتمد المحب الطبري في جواباته للمسائل الواردة عليه وطول في تقريره وقال بعضهم إنما سأل أن يزوجه ابنته الأخرى وهي أختها وخفي عليه تحريم الجمع بين الأختين لقرب عهده بالإسلام فقد خفي ذلك على ابنته أم حبيبة حتى سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم ذلك وغلط الراوي في اسمها وهذه التأويلات في غاية الفساد والبطلان وأئمة الحديث والعلم لا يرضون بأمثالها ولا يصححون أغلاط الرواة بمثل هذه الخيالات الفاسدة والتأويلات الباردة التي يكفي في العلم بفسادها تصورها وتأمل الحديث وهذا التأويل الأخير وإن كان في الظاهر أقل فسادا فهو أكذبها وأبطلها وصريح الحديث يرده فإنه قال أم حبيبة أزوجها قال نعم فلو كان المسؤول تزويج أختها لما أنعم له بذلك صلى الله عليه وسلم فالحديث غلط لا ينبغي التردد فيه والله أعلم»

ودژه عه‌قل و مه‌نتیق و میژوو بنیات نراوه. له‌پاش قورئان و ه‌دیس هیچ به‌لگه‌ی تر ئه‌عتباری نه‌ یۆ بریاردانی راسته‌کی وا هه‌ستیار.

بەلگە نىيە كە معاويە ھەولۇي يۇ خەلافەت دايت!!!

دهلین هیچ له میژوو یاخود له هیچ هاوهدلیکی به‌ریزی بییغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) نه‌هاتوه که معاویه داوی خیلافه‌تی کردبیت یان بۆ ده‌سه‌لات هه‌ولێ دایه، ته‌نها ئه‌وه قسه‌ی شیععه وکه‌سانکێ، تری وه‌ک ئه‌وان!

ئەي ماقولە لە پیتاۋ خوینی يەك كەس كە خەلیفە عوسمان بوو [رض] كە خۆی تا لە ژيان بوو رازی نەبوو كەس خوینی موسلمانك برژئیت لەسەر ئەو، لە پاش مردنی رازی بێت بە رشتنی خوینی دەیان هەزار كەس؟! بە راستی ساویكە یەكی زۆر دەوێت تا باوەركەي معاویە حوكمی نە دەویست بە لكو لە پیتاۋ چەند بكۆژك خوینی ئەو هەموو موسلمانەي رشت ولە خەلیفەي شەرعی شای بوو!! بە لگە زۆر زۆرن لەسەر ئەو ی معاویە هەولێ بۆ دەست بە سەرداگرتنی خەلافەت دەدا نەك هەر بۆ خۆی بە لكوو بۆ بنەمالەكەشی وەك چۆن یەزیدی كۆری پەسندا بەسەر دەیان و سەدان سەحابەي گەورە و زاھید و سەرراست، مەن ناچمە ناو بە لگەي كتیبەكانی تر هەر بەس باسی بە لگەيەك دەكەم لە سەحیحی بوخاری كە تییدا معاویە زۆر بە زمانیكي هەرەشە ئامیز لە حزوری سەدان سەحابی گەورە قسەيەك دەكات وەك پەلار بە تابیەتی بۆ عبدالله ی كۆری عومەر:

ئەو دەيەوئیت باسی خەلافەت بکات با شاخەکانی بەرز بکاتەو وەسەرەهەلبرئ، ئیمە [واتە خویی و یەزیدی کورێ] هەقمان تێیدایە زیاتر لە خویی و باوکی!!
 حەبیب بن مسلمة - بە ابن عمری گوت - وەلامی دەرەو، عبدالله وتی خۆم
 ئامادە کرد و ویستم بایم ئەو دەوای هەقی لە تۆ زیاترە بەو کارە ئەو دەیه کە دژی
 تۆ و باوکت جەنگا لەسەر ئیسلام!!!

«مَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَتَكَلَّمَ فِي هَذَا الْأَمْرِ فَلْيُطْلِعْ لَنَا قَرْنَهُ فَلَنَحْنُ أَحَقُّ بِهِ مِنْهُ وَمِنْ أَبِيهِ قَالَ حَبِيبُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَهَلَّا أَجَبْتَهُ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَحَلَّاتِ حُبُوتِي وَهَمَمْتُ أَنْ أَقُولَ أَحَقُّ بِهَذَا الْأَمْرِ مِنْكَ مَنْ قَاتَلَكَ وَأَبَاكَ عَلَى الْإِسْلَامِ»^٨

۸- ئەو دەقى ھەدىسە كەيە: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى أَخْبَرَنَا هِشَامٌ عَنْ مَعْمَرٍ

بروانه ئه‌و له‌هجه‌یه پر غرور وه‌ره‌شه و بی ریزی به‌رام‌به‌ر سه‌دان سه‌حابه ولوتکه‌یه‌کی وه‌ک عوم‌ه‌ری کور‌ی خه‌تاب و عبدالله ی کور‌ی که هینه‌ده ستایش ده‌کری‌ت له‌ئه‌ده‌بیاتی سه‌له‌فیه‌ت تاراده‌ی هینانی بو ئاستی باوکی وه‌ک أبو سلمه بن عبد الرحمن ده‌لیت: «مات ابن عمر وهو مثل عمر في الفضل»، سعید بن المسيب ده‌رباره‌ی ده‌لیت: «كان ابن عمر حين مات خير من بقي»، سه‌دانی تریش له‌ سه‌حابه و تابعیه‌کان ستایشی ده‌که‌ن، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش که پیغه‌م‌به‌ر [دخ] به‌ سه‌ری‌ی ه‌ده‌یس ستایشی کردوه وه‌ک له‌ سه‌ردوو سه‌حیه‌که‌دا هاتوه، و ده‌لیت: عبدالله پیاوکی سأل‌ه و به‌ چه‌ندین له‌بزی تر هاتوه.

«إن أخاك رجل صالح، أو: إن عبد الله رجل صالح» وفي حديث آخر «إن أخاك عبد الله رجل صالح، لو كان يقوم من الليل»؛ يقول نافع: «فما ترك ابن عمر بعدها قيام الليل».

گه‌رانه‌وه بو هه‌ق یا درێژه‌دان به‌ باتل؟!

هه‌ندی نوسه‌ری وه‌هابی سه‌له‌فی خو‌شمان وه‌ک سه‌عودیه‌کان ده‌لین: که معاویه زانی عه‌لی له‌سه‌ر حه‌قه و ئیجتیه‌اده‌که‌ی هه‌له‌ بووه.. کۆبونه‌وه ده‌کات له‌گه‌ل عه‌مری کور‌ی عاص و هاوه‌له به‌ریزه‌کانی تریدا که‌ئو جه‌نگه رابگیریت، بو ئه‌وه‌ی چیدی تاوانبار نه‌بن، لی‌زه‌دا عه‌مری کور‌ی عاص بو‌راگری‌تی ئه‌و جه‌نگه قورئان به‌رز ده‌کاته‌وه. ئینجا چاوه‌روانی لی‌ژنه‌ی ته‌حکیم ده‌که‌ن!

عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ سَالِمٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. قَالَ وَأَخْبَرَنِي ابْنُ طَاوُسٍ عَنْ عِكْرَمَةَ بْنِ خَالِدٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ دَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ وَنِسْوَاتِهَا تَنْتَفُفُ قُلْتُ قَدْ كَانَ مِنْ أَمْرِ النَّاسِ مَا تَرَيْنَ فَلَمْ يُجْعَلْ لِي مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ فَقَالَتْ إِنْ لَحِقَ فَإِنَّهُمْ يَنْتَظِرُونَكَ وَأَخْشَى أَنْ يَكُونَ فِي احْتِثَابِكَ عَنْهُمْ فُرْقَةٌ فَلَمْ تَدْعُهُ حَتَّى ذَهَبَ فَلَمَّا تَفَرَّقَ النَّاسُ خَطَبَ مُعَاوِيَةَ قَالَ مَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَتَكَلَّمَ فِي هَذَا الْأَمْرِ فَلْيُطْلِعْ لَنَا قَرْنَهُ فَلَنُحْنُ أَحَقُّ بِهِ مِنْهُ وَمِنْ أَبِيهِ قَالَ حَبِيبُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَهَلَّا أَجَبْتَهُ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَخَلْتُ حُبُوتِي وَهَمَمْتُ أَنْ أَقُولَ أَحَقُّ بِهَذَا الْأَمْرِ مِنْكَ مَنْ قَاتَلَكَ وَأَبَاكَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَخَشِيتُ أَنْ أَقُولَ كَلِمَةً تُفَرِّقُ بَيْنَ الْجَمْعِ وَتَسْفِكُ الدَّمَ وَيُحْمَلُ عَنِّي غَيْرُ ذَلِكَ فَذَكَرْتُ مَا أَعَدَّ اللَّهُ فِي الْجَنَانِ قَالَ حَبِيبٌ خُفِظَتْ وَغُصِيتْ. قَالَ مُحَمَّدٌ عَنْ عَبْدِ الرَّزَّاقِ وَنِسَائِهَا.

کە معاویە زانی لەسەر ناھەقە دەبوا یە یە کسەر بە یەعتی بە ھەزرەتی عەلی کردبا نەک وەک ھاوشانیک لەگەڵی بچیتە تەحکیمەو، تەحکیمکی پەر لە فیل و فریو کە لە ئەنجامدا ھەزرەتی عەلی، خاوەن ھەق و خەلیفە ی شەری بیدۆزینت لەبەر خۆشباوەری و دل سافی ابو موسی الاشعری و معاویە ی سەرۆکی الفئە الباغیە [دەستە ی ستەمکار] بیاتەو بە ھەزلی فیل و فریوی عمرو بن العاص!! ئەو ھەو بە غەلەت زانین، لە جیات ی پەشیمان بونەو وراستکردنەو ی غەلەتە کوشندەکانی، خۆشی دامەزرینت بە خەلیفە بەرامبەر کیش، ھەزرەتی عەلی کە معاویە لە ھیچ رویکەو بەراورد ناکریت لەگەڵ ئاستی ھەزلی و سابقە و سوحبە ی ھەزرەتی عەلی!! تەحکیمی بۆ چ بوو معاویە تا چاوەری بکات بۆ بە یەعتدان بە عەلی؟ بە یەعت پێدان تەحکیمی بۆ چ، نە ئیمان و نە کاتبیەتی و ھەو و نە ئەو ھەموو خۆینە بە ناھەق پڑاوە و ھەدیسی الفئە الباغیە نە یھەزینت و وازنە یینت چی ھانی دەدا وازبھینت؟! ئینجا بە لگە ی بۆچیە خۆ کردەو و شەرە خۆیناویە کە ی دیارە لە پینا و ھوگمگرتنە دەستە و ھیچی تر، کەمیک پەحم بە عەقڵی خەلک بکەن!

یەزیدیش ھەزلی ھەو و بەشورا و ھەلێژاردنیش ھاتە سەر دەسەلات!!

خۆزگە ھەزلی ھەو لە سنوری معاویە بوەستابان، بە لکو ئەو نوسەرە و ھابییە سەلەفیانە باسی ھەزلی ئەبو سو فیان و یەزیدی کوری معاویە ش دەکەن، کە دەیان و سەدان دەق و زانا ئیدانە ی خۆیان و کارەکانیان دەکەن، بە راستی مرۆف پێی خەسارە کات بە قسەکردن لەسەر یەزید بکوژیت و نا ھوشیاری کە سیک تا ئەو پادەییە پەر بکات بەرگری لە یەزیدیش بکەیت و تا پادە ی ئەو ی پیت واییت یەزید بە شورا و پراویژ ھاتە سەر ھوگم و تەنھا سی کەس پازینەبون پێی؟! و دەلێن ئەو ی دەلێت معاویە بە زۆر بیعیەتی سەندو لە ھەو لەن ئەو تانەو تەشەرە لە ھاو لەن و اتا ھاو لەن ترسنۆک بوون، یان سەریان شۆرکرد لە ئاستی معاویە دا!! ئەو قسە بی بنەمایانە ھیچ ناگۆریت لەو ی کە زۆربە ی ھاو لەن چو نە ژیربار ی ھوگمی ئیستیدادی معاویە و ھەر یە کە ی بە بیانویە ک،

حه‌دیه‌که‌ی بوخاری دیاری ده‌خات چۆن معاویه هه‌ره‌شه ده‌کات له‌وه‌ی خۆی به هه‌قتر ده‌زانیت له خۆی وکوری با پیاو بیت سه‌ره‌رزکاته‌وه! ابن عومه‌ریش هه‌ر له هه‌دیه‌که ده‌لێت: « وستم بلیم ئه‌وه‌ی هه‌قی له تو زیاتره به‌و کاره ئه‌وه‌یه که دژی تو وباوکت جه‌نگا له‌سه‌ر ئیسلام!!! به‌لام ترسام له‌وه‌ی وشه‌یه‌ک بلیم بیه‌ته هۆی ته‌فریقه وخوین پژان و به‌خراپیش لیک‌بدریته‌وه! فَخَسِيتُ أَنْ أَقُولَ كَلِمَةً تُفَرِّقُ بَيْنَ الْجَمْعِ وَتَسْفِكُ الدَّمَ وَيُحْمَلُ عَنِّي غَيْرُ ذَلِكَ »

به‌پاستی ئه‌و ساویل‌کانه پووی خاوه‌نی [العواصم من القواصم] یان سپیکردیته‌وه له ناصیه‌تدا له‌ویشیان تیپه‌رداوه، کاتیک هه‌ر به معاویه به‌س ناکه‌ن، ستایشی که‌سیکی وه‌ک یه‌زید ده‌که‌ن که ئیمام احمد پازی نه‌بوو هه‌دیه‌شیشی لی‌بگیریه‌وه وه‌تا پیشی وابوه ده‌شیت نه‌فره‌تیشی لی بکریت، هه‌رچه‌نده من زور رقم له نه‌فره‌ت وجوین وئو شتانه‌یه. هه‌تا ئیبن ته‌یمیه ره‌خنه‌ی لی‌ده‌گریته‌وه له‌سه‌ر کوشتنی هه‌زه‌رتی حسین وپازی‌بوونی پیی و سزانه‌دانی بکوژانی له‌مجموع فتاویه‌که‌ی، خاوه‌نی عمده‌ القاری شرح صحیح البخاری پیی‌وايه به شه‌هادی سه‌حابان که هه‌دیه‌ی [هلاک امتی علی یدی أغیلمه سفهاء] [تاوونی ئومه‌تی من له‌سه‌ر ده‌ستی مندال وتاری سه‌فیه‌وه ده‌بیت] که له بوخاریدا هاتوه ده‌ره‌ق به یه‌زید گوتراوه.

ئو یه‌زیده‌ی امام ابن‌الجوزی ده‌رباره‌ی ده‌لێت: «چ ده‌لێن ده‌رباره‌ی پیاویک سی سال خه‌لیفایه‌تی کرد، له سالی یه‌که‌م حسین ی کوشت، له دوهم خه‌لکی مه‌دینه‌ی توقاند وشاره‌که‌ی خسته سه‌ره‌پشت [بو تاوان وتالان] وله سالی سییه‌مدا که‌عه‌ی به‌ردبارانکرد به مه‌جه‌نیق وپوخاندی؟!»^۹

سه‌ره‌پای ئو ساویل‌که‌یه‌یه‌ته سه‌عوویه وناسییه‌یه‌ته تا پاده‌ی ته‌قدیسکردنی یه‌زید، که هه‌تا زانیانی سه‌له‌ف خۆیان زۆربه‌یان هه‌لو‌یستی توند و نه‌رینیان هه‌یه له یه‌زید. ئو جوړه نوسه‌رانه هیشتا پی‌شده‌ستی ده‌که‌ن وتاوانباری هه‌رکه‌سیک ده‌که‌ن به ره‌خنه‌گرتن له معاویه ویه‌زید و ابو سوفیان به‌ناوی تانه‌و ته‌شه‌ردان له هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)..

۹ - الرد علی المتعصب العنید المانع من ذم یزید، ابن‌الجوزی، ص ۸۱، دار الکتب العلمیه ۲۰۰۵ الطبعة الاولی.

بەشى شەشەم

باوكانى سەردەم

رەببى مەدخەلى

- * ديار دەى شەخسپەرستى سەلەفەكان لە كۆنەووە تا ئىستا
- * شىخ رەببى مەدخەلى و قوتابىيەكەى عەبدلەتەفەى مەدخەلى
- * سەلەفە مەدخەلەكان مەمانەشيان لە سەودىيەو هاور دەكەن!

ابو اسحاق الحوينى

- * گەرانهووە بۆ سەردەمى جارىيە و كەنىشكەكان

عائزى قەرنى

- * شىخە ستايشكەرەكەى سەددام كەتەبى ئافەرەتەك ئەنفال دەكات!
- * كەتەبى لائىياس هەى سەلوا عەزىدان بوو!
- * عائز قەرنى و قەسىدەكەى سەدام : بەدرۆخستەنەو هەىكەى درەنگ

ئەبن عەسىمىن و ژن

- * بە هەدەردانى سامانى مەسلمانان بۆ بۆلۆكردنەو هەى ئەو بىرە تووندەرەوانە!
- * ژن و زىانەكانى لىخۆرىنى ئۆتۆمبىل!
- * فەتەوى ئەبن عەسىمىن لە حەرامكردنى فەربوونى زمانى ئىنگىلىزى!
- * تەپروانىنى داعشى مەسلمانانى عەرب بۆ كورد

ئەبو بەسىرى تەرتەوسى وەك نەوونە

- * هەشتا كورد رەگەزپەرستە
- * ئۆو هەى كورد بى ئەس لام يەكسانن بە هەچ!

ره‌بیعی مه‌دخه‌لی

دیاردە‌ی شه‌خسپه‌رستی سه‌له‌فیه‌کان له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئیستا
خوا و زیاره‌تی گۆری ئەحمەدی کۆری حەنبەل

۳-۱

من تیناگەم ئەو جەماعەتە‌ی له‌ هەموو خە‌لک زیاتر گوا‌یه‌ بایە‌خ بە‌ فەر‌موودە‌ی پی‌غه‌مبەر دە‌دات، له‌ هە‌موویان زیاتر کار‌ی پێ‌ ناکە‌ن، ئە‌وە‌ی سه‌له‌فیش نه‌بی‌ت و ئە‌ه‌لی هە‌دیس‌یش نه‌بی‌ت سه‌دان جار گوی‌ی له‌ سه‌له‌فیه‌کان و هە‌دیس‌یه‌کان بو‌وه‌ که‌ ئە‌و هە‌دیس‌ه‌ ده‌لێ‌ن: [إياکم والغلو، فإنما أهلك من کان قبلكم الغلو] ئا‌گادارتان ده‌که‌مه‌وه‌ له‌ زیاده‌ر‌ه‌وی، چون‌که‌ ئە‌وانه‌ی پیش ئی‌وه‌ به‌و زیاده‌ر‌ه‌وییه‌ له‌ شی‌خه‌کانیان له‌ناو‌چوون. [رواه النسائي]

ئە‌و سه‌له‌فیانە‌ ئە‌و زیاده‌ر‌ه‌وییه‌ ته‌نها ده‌دە‌نه‌ پال رافیزه‌کان و سو‌فیه‌کان، که‌ راسته‌ ئە‌و دوو ئاراسته‌یه‌ زیاده‌ر‌و‌یی زۆریان تیدا‌یه‌، به‌لام کێ‌شه‌که‌ ئە‌وه‌یه‌ چا‌وپۆشی ده‌که‌ن له‌ زیاده‌ر‌ه‌وی خۆیان وه‌ک سه‌له‌فی له‌ پیا‌وه‌ ناودار و شی‌خه‌کانیان. که‌چی خۆشیان زۆر خراپ له‌و زیاده‌ر‌ه‌وییه‌ تێ‌وه‌گ‌لا‌ون.

ئە‌و زیاده‌ر‌ه‌وییه‌ به‌ ڕوون‌ترین شی‌وه‌ ده‌رده‌که‌و‌یت له‌ که‌سی ئە‌حمە‌دی کۆری حەنبەل، و ده‌توانین ب‌لێ‌ن می‌ژو‌وی زیاده‌ر‌ه‌وی سه‌له‌فیه‌ت له‌و‌یوه‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات، تۆ وه‌ره‌ ژیان و ئاستی زانستی کۆری حەنبەل بخوێنه‌وه‌، ببینه‌ چۆن سه‌ده‌ها ئە‌فسانه‌یان له‌ده‌وریدا دروست کرد‌وه‌، که‌ زۆر له‌ ئە‌فسانه‌کانی شی‌عه له‌ ئی‌مامه‌کانیان و سو‌فیه‌کان له‌ شی‌خه‌کانیان گه‌وره‌تر نه‌بی‌ت ب‌چو‌و‌ک‌تر نی‌یه‌. بۆ نموونه‌: ده‌لێ‌ن: (من أبغض أحمد بن حنبل فهو کافر. طبقات الحنابلة (۱۳/۱) ئە‌وه‌ی ڕقی له‌ ئە‌حمە‌دی کۆری حەنبەل بی‌ت کافرە‌!

أن الإمام أحمد به يعرف المسلم من الزنديق، مناقب أحمد (۵۹۷) ئی‌مام ئە‌حمە‌دی کۆری حەنبەل موس‌لمان و زه‌ندی‌قی پێ‌ ده‌ناس‌ری‌ته‌وه‌!!

ئە‌وه‌ دوو زیاده‌ر‌ه‌وییه‌ی سه‌ره‌وه‌ له‌ ئی‌مام ئە‌حمە‌د، ده‌بی‌ته‌ به‌مایه‌ک بۆ هە‌موو ئی‌مام و شی‌خه‌ سه‌له‌فیه‌کان له‌ ئی‌بن ته‌یمیه‌ و به‌ربه‌هاری و محم‌دی کۆری عبدالوهاب و ئی‌بن باز و ابن عثیمین و الالبانی تا ده‌گاته‌ شی‌خ ربیع المدخلی،

وله ویشه وه دهگاته شیخ ابو الحق عبداللطیفی سهله فی مدخه لی! ئەوانه هه مووی دهبنه پیوه ر بۆ جیاکردنه وهی کافر و ئیسلام و ئەهلی سونه و ئەهلی بیدعه! کار به وه دهگات خودی خوا به خووی هه موو سالیکی زیاره تی قهبری ئیمام ئەحمه دی کورپی ههنبه ل دهکات! وأن الله عز وجل يزوره في قبره كل عام، [٦] مناقب أحمد (٥٥٠)

ابن کثیر له البداية و النهاية ٣٢٣/١٢ ده لیت : (وفي صفر سنة ٥٤٢ رأى رجل في المنام قائلاً يقول له: من زار أحمد بن حنبل غفر له . قال: فلم يبق خاص ولا عام إلا زاره، وعقدت يومئذ ثم مجلساً، فاجتمع فيه ألوف من الناس) !! [له سالی ٥٤٢ پیاویک له خه ونیدا یه کیک پیتی گووت: ئەوهی زیاره تی ئەحمه دی کورپی ههنبه ل خودا لینی خووش ده بیت، که سی تاییه ت و گشتی نه ما زیاره تی نه کات، له و پۆژه له وئ کۆبوونه وه یه ک به ستر، هه زاران که س ئاماده ی بوون]

ههنبه لیه ک له خه وندا پرسیار ی له ئەحمه دی کورپی ههنبه ل و یحیی بن معین کرد، وه لامیان داوه: که سهردانی خویان کرد و سفره و خوانیان بۆ رازاندوته و! وأن أحد الحنابلة سأل في المنام عن أحمد بن حنبل ويحيى بن معين فأجابه المسئول: بأنهما قد زارا رب العالمين ووضعت لهما الموائد، مناقب أحمد (٥٦٢) وهک سهردانی سهروکه کان بۆلای یه کتر!

ههنبه لیه کی سهله فی تر خوای له خه ودا دیوه، خوا پپی گووتوه: ئەوهی پیچه وانه ی ئەحمه دی کورپی ههنبه لی کرد ئەشکه نجه ده دریت! وأن أحد الحنابلة رأى الله في المنام فقال له الله: من خالف أحمد بن حنبل عذب، مناقب أحمد (٥٦٣).

ده لێن قه بره که ی له نیو چوار قهبری تردایه که هه موو به لا و کاره سات له به غدا دور ده که ویننه وه!

و ته به روک کردن به قهبری ئەو شه رعیه! که چی شه و و پۆژ به خه لکیت ده لێن قهبری و قه برپه رست!

وأن قبره من ضمن أربعة قبور يدفعون عن بغداد جميع البلايا، مناقب أحمد (١٨٩).

وأن التبرک بقبر أحمد مشروع، مناقب أحمد (١٩١) له وهش خراپتر و کۆمیدی تر ده لێن که دوو فریشته که ی مونکه ر ونه کیر له قه بردا پرسیار ی من ربک یان له ئەحمه دی کورپی ههنبه ل کرد، پیتیانی گووت: به من

دهگوتریت: من ربك، كى خواته؟ ئهوانيش داواى ليئوردنيان كرد! يانى پنيانى
گوتوه ئيحترامى خوتان بگرن!

وانه غضب على منكر ونكير لما سألته في القبر وقال لهما: لمثلي يقال: من ربك؟!
فاعتذرا له!! [١٠]، مناقب أحمد (٥٤٩)

هه كتيبي مناقب الإمام أحمدى ابن الجوزي الحنبلي دا ريوايه تيكي زور سهير
و پر موبالغات هاتوه، له لاپه ره ٤٥٤:

[ئه بوبه كر كورى مه كارم، كه دياره شيخي سالى -جه ماعهت بوه- ساليك
بارانى زور بارى و له خه ومدا وهك عاده تمه سهردانى قهبرى ئه حمه دى كورى
هه نه لم كرد، ديتم قه بره كه دى زور ته نك بوه، خه ريكه به زهويه كه وه يه كسان
ده بيت، گوتم له وانه يه به كاريگه رى بارانه وه قه بره كه دى واى ليئايتيت. كه چى
گويم ليئوو له قه بره كه يه وه گوتمى: نه خير، ئه وه له بهر هه ييه تى حه قه وه يه،
چونكه خوداى سوبحانه و تهعالا سهردانى كردم! پرسيارم ليكر دهر باره دى نهينى
زياره تى من هه موو ساليك، خواى پهروه رديگار گوتمى: ئه دى ئه حمه د! چونكه تو
گوته كانى منت [قورئان] سهركه وتانت، ئيستا بلاوده بيته وه و ده خوئندريت وه له
ميجرابه كان، يه كسهر قه بره كه يم ماچ كرد، و گوتم: گه وره م نهينى چيه كه هيج
قه بريك ماچ ناكريت، جگه له هى تو؟ گوتمى: كورم ئه وه له كه رامه تى مندا نيبه،
به لكو ئه وه كه رامه تى پيغه مبه ر [دخ]، چونكه چهند تاله موئيكى ئه وم لايه! ئه وه دى
خوشى دهويم با له په مه زان سهردانم كات! دوو جار دوو باره دى كرده وه!] ئه وه
و سه ده ها ريوايات و گيرانه وه دى ترى پر له زياده ره وى.

ئه و جور ه ئه ده بيتات و قسه سه له فيانه يه ئه مړو ده يه ها شيخي سه له فى دروست
كردوه له نيئو ولاتانى ئيسلاميدا، كه جه ماوه رى هه ژار و ساويلكه دى سه له فيه كان
فريو ده دن له سه ر حيسابى خو پيرو زكردنيان، له ريگاي ملسوپاندنى ماناى
قورئان و هه ديس و قسه دى پيشينان بو سه خسى خويان. من زگم به و جه ماوه ره
هه ژاره ده سووتيت، كه هه ژارى مادى و مه عنه ويشن! رقم ليئان نابيت وه سه ره راي
ده مشريان و گه مژه بيان و شه پانگيژيان، به لكوو ته نها رقم له سه رانيانه و بويه من
ئه گه ر كاريكم به چه واشه كاران بيت، كارم به و جه ماوه ره هه ژاره و فريوخواردوه
نييه به لكو به سه رانى فريوده ريانه! ٢٠١٦/٤/٢٦

شیخ ره بیعی مه دخلی و قوتاییه کی عه بدله تیفی مه دخلی

۲

ئهو خو په سندنه ی شیخه کانی سهله فییه ت له ږنگای راسته وخوی شیخه کانی سهله فییه ته وه یان له ږنگای قوتایی و سه رسامه کانیان، وهک قایروس نه وه دوی نه وه بویان ده گو یز ریت ته وه. له ئه لقه ی پیشوو دیتمان چو ن زیاده روه ی و غلو ی ک ده کهن له شه خسی ئه حمه دی کوړی هه نبل، تا راده ی ئه وه ی خودا زیاره تی قه بری شه ریفی بکات، که چی لای ئه وان خه لکی ئاساییش نابیت زیاره تی قه بری هه تا پیغه مبه ریش بکات!

یانی به شیوه یه کی نائی رادی له دهروونی ئه وه سهله فیانه ئه حمه دی کوړی هه نبل له محمدی کوړی عه بدله لا پیر و زتره، ئه گهر به ده میش وانه لئین! چونکه گو یتمان لئ نه بووه بلین خوا زیاره تی قه بری محمد ده کات هه موو سالی ک!

سهیر له وه دایه هه موو زاناکانی که سهله فییه ت ته قدیسی ده کهن، و مندال و تالیان بو ده کهنه کویله ی ملکه چ، ته نها زانان له علمی هدیس و شه ریه ت و ته هار پت و نویژ و ږوژ و که میکیشیان له فیه! زانایه کیان تیدا نییه موسلمانان شانازی پیوه بکه ن له ناو جیهاندا له نمونه ی ئیین سینا و ئیین پوشد و رازی و ئیین نه فیس و جابری کوړی هیان و فارابی، چونکه هه موو ئه وانه یان مو عته زیله بوون یانیش شیعه و ئیسماعیلی بوون!

ئهو مه دره سه یه ی ئه هلی هدیس له کو نه وه ده زگایه کی که هه نووتیان دامه زرانده، به هه وه سستی خو یان خه لک ده کهن به فریشته یان به شه یتان، به ناوی جهرح و ته عدیل، یان هه لسه نگانندی خه لک له وانه ی دیندارن یان زانای دینین.

ئه وه ی بکه ویت ته ده می ناوداره کانیان و بلین خراپه، تا ږوژ قیامت رایان له سه ری ناگوړن و ده لئین خراپه، به ده گمهن یه کیکیان رایه کی پیچه وانه به راییه کانی ده رده بریت، له باره ی که سانیکي مغضوب علیهمی وهک ابو حنیفه یان جه عدی کوړی دره هم، یان غه یلانی دیمه شقی یان غه زالی یان ابن رشد.

ئه وه شی وهک ئه وان سهله فیه کی نصوصی بیت، و عه قلی له کار خستیت له به رامبه ر ده قدا، به س به قال فولان و حدثنا فولان کاری کرد، ئه وه باشت رین پیایو ناو ته راز ووه که یه، با یه ک زه ره عه قل و ته قوا و زانستیشی نه بیت.

به رله وه ی بیتنه سه ر باسی ره بیعی مه دخلی پیماشه پیناسه یه کی بزوتنه وه ی مه دخله ت بکه ین:

مەدخەلیەکان: پێناسەیک لە ناسنامەیان

ئەمڕۆ جیهانی ئیسلام دوو چاری دەرھاوێشتەیکە سەقەتی تری فیکری سەلەفی ھاتوووە لە ژێر ناوێشانەی مەدخەلیەکان یان جامیەکان. فیکری ناھەوسەنگ بەو دەناسرێتەوە کە ھەردەم پەرگیرە یان لەو پەڕی توندی دایە یانیش لەو پەڕی نەرمکیشی تا ڕادەی خۆ بەدەستەوێدەن. ئەگەر لەو ھاوکیشەییە قاعیدە و ھاوشیوەکانی ئەوسەری توندرووی بگرن بەکارە توندوتیژەکانیان، ئەو مەدخەلیەکان لاکەی تری ھاوکیشەیکە دەگرن بە خۆ خستە بەر خزمەتی دیکتاتۆر و فیرعەونەکان بە کەمالی ئاسودەیی و یژدانەو!

سەرھەلدانی ئەو فیکرەییە وەک ئاراستەیک دەگەریتەو بە ١٩٩١ لە کاتی روداوێکی داگیرکردنی کویت لەلایەن سوپای عێراق، کاتی سعودیەش ھەستی بە ھەپشەیی سوپای عێراق کرد، لە مەتبەخی موخابەرەتی سعودی ئەو جەماعەتە دروستکرا لەسەر دەستی کابرایەکی ئەسیوبی [حەبشی] بە ناوی محمد امان الجامی کە بە دان پێھێنانی لایەنگر و خودی مەدخەلیەکان ھەر خەریکی راپۆرت نوسین بوو لە دژی شێخەکانی تری ھێلی چاکسازی لەوانە ی رەخنەیان ھەبوو لە دەولەت و ھەولێ چاکسازیان دەدا، بۆیەش کاتێک پرسیار دەکەن لە عبدالعزیز العسکری مەدخەلی لە کاستیکی تۆمارکراویدا دەربارەیی حوکمی کارکردن لەگەڵ موخابەرەتدا: لە وەلامدا دەلیت: جا زیانی چێ ئەگەر لە موخابەرەت کارت کرد و دەولەتت پاراست لە تیکدەرەن و خاریجیەکان [مەبەستی ئەوانە ی باوەریان بە خۆج دەرکەوتن ھەیە لە دژی دەولەت]!!

خۆزگە موخابەرەت و دەزگا جاسوسیەکانی خۆرھەلات لە پێناو بەرژەوێندی خاک و نیشتمان و ھاوالاتی دەبوون، ئەو کاتە دەرکرا لەو ھەماسەتە تیڤگەین بۆ کارکردن وەک جاسوس و راپۆرت نووس، بەلام کەس نیە نەزانیت بە مەدخەلیەکانیەو کە ئەو دەزگایانە کاریان تەنھا پاراستنی حاکم و دەسەلاتدار و سەرکوتکردنی میللەت، خەڵک دەناسم ئەوێ خراپە و ھەولێری گوتەنی خوا پێی ناخۆشە دەیکات، بەلام بای ھێندە نەفسیەتی بەرزە کە بە گەورەترین ئیغراش نەبۆتە جاسوس بەسەر ئازادیخوازانەو.

راستە ھەندیک لە بیروباوەری مەدخەلیەکان سەرچاوەی تیۆری میژوویی ھەیە وەک مەسەلە ی تەحریمکردنی دەرچون لە دژی سولتان ھەتا ئەگەر زالم و فاسیقیش

بیت، وه‌تا ئه‌گهر هه‌موو مال و سامانی‌شی لیستاندی و دارکاری و قامچی‌کاری پشتی‌شی کردی، به‌لام مه‌دخه‌لیه‌کان ئه‌و بیروکانه‌یان هینده‌ی تر دژیو وناحه‌ز کردوه کاتیک له‌ سیاقی میژوویی خۆیانیان دهرخستوون وله‌سه‌ر حاله‌تیک یه‌کجار جیاواز جیبه‌جیی ده‌که‌ن، واته‌ به‌ که‌ره‌سته‌ی کۆن چاره‌سه‌ری کیشه‌ی نوئ ده‌که‌ن، بۆ نمونه‌ ئه‌گهر سه‌له‌فیه‌کانی به‌رای ته‌حریمی خروجیان ده‌کرد له‌ دژی سولتانه‌کان بۆ پاراستنی یه‌کپیزی ئۆمه‌تی ئیسلام، هه‌رنه‌بی ئه‌و سولتان وده‌سه‌لاتدارانه‌ سه‌ره‌پای جه‌ور وسته‌میان، به‌لام شه‌ریعه‌تیا‌ن به‌ یاسای خۆیان ده‌زانی و له‌وش گرنگتر ئه‌و کاته‌ فه‌رمانه‌روایانی جیهانی ئیسلام سه‌ربه‌خۆ بوون هیچ ده‌ستیوه‌ردانیکی ده‌روه‌ویی وه‌ک ئیستا که‌ له‌به‌ر ئه‌و ده‌ستیوه‌ردانه‌ی زله‌یزه‌کان له‌ زۆربه‌ی خاکی ولاتانی جیهانی ئیسلامدا که‌سانیک حوکم ناکه‌ن به‌ ویستی خه‌لک بن.

ئه‌گهر دهرچوون هه‌رام بیت له‌ دژی فه‌رمانه‌رو هه‌رچی‌شی کرد، که‌وابوو ده‌بیت ئه‌و مه‌دخه‌لیانه‌ یه‌که‌م جار دهرچوونی ئیمام احمدی کوپی هه‌نبه‌ل له‌ دژی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ئیدانه‌ بکه‌ن که‌ سه‌ره‌پای بوونی هۆکاریکی زۆر بۆ دهرچوون له‌ دژی جه‌ور وسته‌می عه‌باسیه‌کان، که‌چی ابن حنبل له‌ پیناو کیشه‌یه‌کی له‌فزی وته‌ره‌فی وه‌ک کیشه‌ی [خلق القرآن] دهرچوو، هینده‌ خه‌لکی هاندا له‌ دژی موخته‌زیه‌کان نه‌یان هیشته‌ ئیسلام به‌ قوناغی عه‌قلانیه‌تی میژوویی تیپه‌ریت، هه‌رچه‌نده‌ موخته‌زیه‌ش بی گناه نه‌بوون، وگه‌وره‌ترین گوناهیان له‌ جیاتی ده‌یه‌ها و سه‌ده‌ها بواری پێویست به‌ گوێران هاتن له‌و کیشه‌ بی ئه‌رزشه‌وه‌ ده‌ستیان پیکرد، و خه‌لیکان له‌سه‌ر ئه‌زیه‌ت ده‌دا و چه‌نده‌ها قاره‌مانی ساخته‌یان له‌و پیناوه‌ دروست کرد!

مه‌دخه‌لیکان ئه‌مرو به‌ ساویلکه‌یه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر هاتونه‌ته‌ ناو گوێره‌پانی روداو هه‌کان. ناشیرینترین پۆل ده‌ینن له‌و کیشمه‌کیشه‌ی له‌ نیاوان گه‌ل و دیموکراتخوازان له‌ دژی گه‌نده‌لکار وسته‌مکاران ده‌بینن. وه‌ک له‌ ناوینشانی ئه‌و وتاره‌ ئاماژه‌مان پیکردوه‌، مه‌دخه‌لیه‌کان وه‌ک خه‌واريجن له‌ دژی دیندار و ئازادیخوازان و ئه‌وانه‌ی هه‌ولی گوێینی سیستمی دیکتاتۆریه‌ت و شمولیه‌ت ده‌که‌ن، و به‌ توندترین شیوه‌ هیرشیان ده‌که‌نه‌ سه‌ر وده‌سه‌لات هانده‌دن له‌ دژیان، وه‌تا ئه‌گهر دینداره‌کان له‌ ده‌سه‌لاتیش بوون ئه‌وان به‌ ئیعازی موخابه‌راتی سه‌عوودی له‌ دژیان ده‌وه‌سته‌وه‌ وه‌ک چۆن له‌ دژی مورسی و ده‌ستانه‌وه‌ له‌ناو ئه‌و هه‌موو وه‌لی ئه‌مره‌ فه‌رمه‌سوێنه‌ به‌س مورسی یان به‌ وه‌لی ئه‌مر نه‌زانی، به‌ پینچه‌وانه‌ی

تەحریمکردنیان بۆ دەرچوون لە دژی وەلی ئەر، ئەوان لە ریزی پێشەوای کۆدەتاچیەکان بوون لە دژی وەلی ئەمریان، چونکە ئەوێ ئەوان دەجولێت دین وەدیس و سونە نییە، بەلکو فەرمانەکانی موخابەرەتی سعودیە! ئیستا داویانەتە پال کۆدەتاچیەکان و سیسی بە وەلی ئەر دەناسین، و بەوپەڕی بیویژدانیه وە هانی دەدەن بۆ کوشتنی خەلکی دژ بە کۆدەتا!

مورجیئەن بۆ دەسەلاتداران لە نەرم و نیاڵی و هیئانەوای ھەموو عوزریک بۆیان، با ھەر تاوانیکیش ئەنجام بدەن دژی مەروفاوەتی و دینیش، کەچی لای ئەوان ھەر وەلی ئەر و تاعەتی واجیبە و حوکمی سەرکەوتوو بە ھیز واجیبە و رەوايە. ھەر بۆیەش ئەمرۆ دیکتاتۆر و سەرۆک حزبەکان لە ھەر شوێنیک بن ئەو مەدخەلیانەیان تەبەننا کردووە و پێستری کاریان پێدەکەن لە راپۆرت نوسین و بەگرتانی خەلکدا، تەنانت بە کەمالی دەبەنگی و چلکاوخوریە وە وەرتین راپۆرت پێشکەشی کونفراسی وەزیرانی ناوخوازی و لاتانی عەرەب دەکەن کە تەنھا دەزگای موخابەرەتین!

ناوبانگی خۆفرۆشیان ھیندە دەنگی داوئەو سەنتەری قەلاچۆکردنی تیرۆریزم Combating Terrorism Center تەوسیە دەکات بۆ حکومەتی ئەمریکا بۆ پالپستیکردنی مەدخەلیەکان و بەکارھێنانیان لە شەری دژی تیرۆریزم!!
<http://www.ctc.usma.edu/>

لە کورستانی باشوری ئەرۆ ئەو پەتایە مەدخەلیانە دەرکەوتوو وەک مامۆستا سعودیەکانیان ھەمان پۆخەواتی ئەوان و خۆفرۆشی ئەوان و دەبەنگی ئەوان دوبارە دەکەنەو، وەک کۆیلە بێ بەھا و بێ ساحیب دابەش بوونە بەسەر دوو حزبێ دەسەلاتدار و بانگەشەیان بۆ دەکەن و خەلک سارد دەکەنەو لە ھەولێ گۆرینی وەزەکە و دەسەلات زیاتر ھان دەدەن بە قسە سوەکانیان کە پراوپرن لە زەلیلێ و خۆبەدەستە وەدان و ھەقی مۆتلق پێدانیان، ئەگەر بە دەست ئەوان بێت جەویکی سۆلتانی دەخولقین کە تیایدا ھەموو شتی کە حەرامە: حزبایەتی و ھەلبژاردن و سنۆردارکردنی سەرۆکایەتی و رەخنەگرتن بە ئاشکرا و ھەتا دوايی. ئەگەر مەدخەلیەت لەناو عەرەبدا دژی ھەقیقەتی دین بن، ئەوا لەناو کوردا دژی ئەخلاق و رەوشتی کوردیش کە دژ بە سەرشۆری و جاسوسیەت و ماستاو کردن بۆ دەسەلاتداران.

۲۰۱۳/۹/۱۳

مه دخه لیه کان:

خه وار یجی دیندار و ئازادیخوازان و مورجیئی ده سه لاتداران

ئه مړو جیهانی ئیسلام دوو چاری دهر هاویشته یه کی سه قه تی تری فیکری سه له فی هاتوو له ژیر ناو نیشانی مه دخه لیه کان یان جامیه کان. فیکری ناهه و سه نگ به وه دهناسریته وه که هه رده م په گیره یان له و په ړی توندی دایه یانیش له و په ړی نه رمکیشی تا راده ی خو به ده سه ته وه دان. ئه گهر له و هاوکیشه یه قاعیده و هاو شپوه کانی ئه و سه ری توند ره وی بگرن به کاره توندوتیژه کانیان، ئه وه مه دخه لیه کان لاکه ی تری هاوکیشه که ده گرن به خو خسته بهر خزمه تی دیکتاتور و فیرعه ونه کان به که مالی ئاسوده یی و یژدانه وه!

سه ره لدانی ئه و فیکریه وهک ئا راسته یه که ده گره یته وه بو سالانی ۱۹۹۱ له کاتی رودا وه کانی داگیرکردنی کویت له لایه ن سوپای عیراق، کاتی سعودیه ش ههستی به هه ره شه ی سوپای عیراق کرد، له مه ته به خی موخا به راتی سعودی ئه و جه ماعه ته دروستکرا له سه ر دهستی کابرایه کی ئه سیوبی [حه بشی] به ناوی محمد امان الجامی که به دان پیهینانی لایه نگر و خودی مه دخه لیه کان هه ر خه ریکی راپوړت نوسین بو له دژی شیخه کانی تری هیلی چاکسازی له وانه ی ره خنه یان هه بوو له ده ولت وه ولی چاکسازیان ددها، بویه ش کاتیک پرسیار ده که ن له عبدالعزیز العسکری مه دخه لی له کاستیکی تومارکراودا دهر باره ی حوکی کارکردن له گه ل موخا به راتدا: له وه لامدا ده لیت: جا زیانی چیه ئه گهر له موخا به رات کارت کرد و ده ولتت پاراست له تیکده ران و خاریجیه کان [مه بهستی ئه وانه ی باوهریان به خروج دهر که وتن هیه له دژی ده ولت]!!

خوزگه موخا به رات و ده زگا جاسوسیه کانی خو ره لات له پیناو به رژه وه ندی خاک ونیشتیمان و هاو لاتی ده بوون، ئه و کاته ده کرا له و حه ماسه ته تی بگه ین بو کارکردن وهک جاسوس و راپوړت نووس، به لام کهس نیه نه زانیت به مه دخه لیه کانیه وه که ئه و ده زگایانه کاریان ته نها پاراستنی حاکم و ده سه لاتدار و سه رکوتکردنی میله ته، خه لک دهناسم ئه وه ی خراپه وه ولیری گوته نی خوا پیی ناخوشه ده یکتا به لام بای هینده نه فسیه تی به رزه که به گه وره ترین ئیغراوه ش نه بیته جاسوس به سه ر

ئازادىخو ازان.

راسته هه ندىك له بىروبواوه پى مه دخه ليه كان سه رچاوه ي تيوري ميژوويى هه يه وهك مه سه له ي ته حرىم كر دنى ده رچون له دژى سولتان هه تا ئه گهر زالم وفاسقىش بىت، وهه تا ئه گهر هه موو مال وسامانىشى لىسه ندى وداركارى وقامچىكارى پشتىشى كر دى، به لام مه دخه ليه كان ئه و بىروكانه يان هينده ي تر دزيو وناحه ز كر دوه كاتىك له سىاقى ميژوويى خو يانيان ده رخستوون وله سه ر حاله تىك يه كجار جىاواز جىبه جىي ده كهن، واته به كه ره سه ي كو ن چاره سه رى كىشه ي نو ي ده كهن، بو نمونه ئه گهر سه له فیه كانی به راىي ته حرىمى خرو جىان ده كر د له دژى سولتانه كان بو پاراستنى يه كپىزى ئومه تى ئىسلام، هه رنه بى ئه و سولتان وده سه لاتدارانه سه ره رپاى جه و ر وسته ميان، به لام شه رىعه تيان به ياساى خو يان ده زانى و له وش گرنگتر ئه و كاته فه رمانره وایانى جیهانى ئىسلام سه ره به خو بوون هىچ ده ستىوه ردانىكى ده ره وه يى وهك ئىستا كه له به ر ئه و ده ستىوه ردانه ي زله پزه كان له زوربه ي خاكى ولاتانى جیهانى ئىسلامدا كه سانىك حوكم ناكهن به وىستى خه لك بن.

ئه گهر ده رچوون حه رام بىت له دژى فه رمانره واهه رچىشى كر د، كه وابوو ده بىت ئه و مه دخه لىانه يه كه م جار ده رچوونى ئىمام احمدى كورى حنبه ل له دژى ده سه لاتى خه لىفه ي عه باسى ئىدانه بكهن كه سه ره رپاى بوونى هوكارىكى زور بو ده رچوون له دژى جه وروسته مى عه باسىه كان، كه چى ابن حنبه ل له پىناو كىشه يه كى له فزى وته ره فى وهك كىشه ي [خلق القرآن] ده رچوو، هينده خه لكى هاندا له دژى مو عته زىله كان نه يان هىشت ئىسلام به قوناغى عه قلانىه تى ميژوويى تىپه رىت، هه رچه نده مو عته زىله ش بى گونا ه نه بوون، وگه و ره ترىن گونا ه يان له جىاى ده يه ها وسه ده ها بوارى پىوىست به گوړان هاتن له و كىشه بى ئه رز شه وه ده ستىان پىكر د، وخه لكىان له سه ر ئه زىه ت دده وچه نده ها قاره مانى ساخته يان له و پىناوه دروست كر د!

مه دخه لىكان ئه مړو به ساويلكه يه كى له را ده به در هاتونه ته ناو گوړه پانى روداوه كان ناشىرىنترىن رو ل ده ينن له و كىشه كىشه ي له نىوان گه لان ودىمو كراتخو ازان له دژى گه نده لكاران وسته مكاران ده بينن. وهك له ناو نىشانى ئه و وتاره ئاماژه مان پىكر دوه، مه دخه ليه كان وهك خه وارىجن له دژى دىن دار وئازادىخو ازان وئه وانه ي هه ولى گوړىنى سىستمى دىكتاتورىه وشمولىه ت ده كهن،

ۋە توندترین شىۋە ھېرشىيان دەكەنە سەر ۋەدەسەلەت ھاندەدەن لە دژيان، ۋەھتا ئەگەر دىندارەكان لە دەسەلەتەش بوون ئەوان بە ئىعازى مۇخابەرەتى سەۋدى لە دژيان دەۋەستەنە ۋەك چۆن لە دژى مۇرسى ۋەستانە ۋە لەناو ئەۋ ھەموو ۋەلى ئەمرە ۋەرمەسۇننە بەس مۇرسى يان بە ۋەلى ئەمر نەزانى، بە پىچەۋانەى تەھرىمكردىيان بۆ دەرچوون لە دژى ۋەلى ئەمر، ئەوان لە رىزى پىشەۋەى كودەتەچىەكان بوون لە دژى ۋەلى ئەمرىيان، چونكە ئەۋەى ئەوان دەجولئىت دىن ۋەدەس و سونە نىيە، بەلكو ۋەرمانەكانى مۇخابەرەتى سەۋدى! ئىستا داۋيانەتە پال كودەتەچىەكان و سىسى بە ۋەلى ئەمر دەناسىن، ۋەۋەپەرى بىۋىژدانىەۋە ھانى دەدەن بۆ كوشتنى خەلكى دژ بە كودەتا!

مورجىئەن بۆ دەسەلەتداران لە نەرم و نىيانى ۋەيانەۋەى ھەموو عوزرىك بۆيان، با ھەر تاۋانىكىش ئەنجام بەدەن دژى مۇقايەتى و دىنىش، كەچى لای ئەوان ھەر ۋەلى ئەمر و تاعەتى ۋاجىبە ۋەكەى سەرەكەوتو بە ھىز ۋاجىبە ۋەروايە. ھەر بۆيەش ئەمرو دىكتاتور ۋەسەرۆك حزبەكان لە ھەر شوپىنك بن ئەۋ مەدخەلىانەيان تەبەنا كودە و پىستىرەن كاريان پىدەكەن لە راپۇرت نوسىن ۋەگەردانى خەلكدا، تەنانت بە كەمالى دەبەنگى ۋەچلەكەۋورەۋە ورتىن راپۇرت پىشەكەشى كۇنفراسى ۋەزىرانى ناۋخۆى ۋەلاتانى عەرەب دەكەن كە تەنھا دەزگای مۇخابەرەتىن!

شۋەرەتى خەدەماتى خۇفروشىان ھىندە ناۋبانگى داۋەتەۋە سەنتەرى قەلاچۇكردى تىرۋورىزم Combating Terrorism Center تەۋسىيە دەكات و راپىدەسپىرى بۆ ھكۈمەتى ئەمريكا بۆ پالپىستىكردى مەدخەلىەكان ۋەكارەيتانىان لە شەرى دژى تىرۋورىزم!!

<http://www.usma.edu/>

لە كورستانى عىراقىس ئەمرو ئەۋ پەتايە مەدخەلىانە دەرەكەوتوون ۋەك مامۇستا سەۋدىەكانىان ھەمان پۇخلەۋاتى ئەۋان ۋەخۇفروشى ئەۋان ۋەدەبەنگى ئەۋان دۇبارە دەكەنەۋە، ۋەك كۆيلەى بى بەھا ۋەبى ساحتىب، دابەش بوونە بەسەر دوو حزبى دەسەلەتدار ۋەبانگەشەيان بۆ دەكەن ۋەلك سارد دەكەنەۋە، لە ھەۋلى گۇرپنى ۋەزەكە ۋەدەسەلەت، زىاتەر ھان دەدەن بە قسە سۋاۋەكانىان كە پراۋپرن لە زەلىلى ۋەخۇبەدەستەۋەدان ۋەھقى مۇتلەق پىدانىان، ئەگەر بە دەست ئەۋان بىت جەۋىكى سولتانى دەخولقەنن كە تىايدا ھەموو شتىك ھەرامە: حزبايەتى

وھەڵبژاردن و سنوردان کردنی سەرۆکایەتی ورەخنەگرتن بە ئاشکرا و ھەتا دوایی. ئەگەر مەدخەلیەت لەناو عەرەبدا دژی ھەقیقەتی دین بن، ئەوا لەناو کورددا دژی ئەخلاق و ڕەوشتی کوردیشێن کە دژە بە سەرشۆری و جاسوسیەت و ماستاوی کردن بۆ دەسەڵاتداران.

٢٠١٣/٩/١٣ سائتی ستاندار و پینوسەکان

ستایشی له سنوور به‌دهری ره‌بیعی مه‌دخه‌لی

ره‌بیعی مه‌دخه‌لی، به‌وه‌نده ناوه‌ستیت که که‌سانیکی وه‌ک ابن باز و ئه‌لبانی و اب عسیمین و کئی و کئی ستایشی بکه‌ن، به‌لکو ده‌یان قوتابی و شوینکه‌وته‌ی خو‌ی به‌ جو‌ریک وه‌سفی ده‌که‌ن له سه‌رووی ئاستی مرؤقه‌وه. هه‌رچه‌نده ئه‌و ستایشکردانه‌شی هه‌مووی راست نییه، که‌سانیکی وه‌ک ابن باز و ئه‌لبانی و ابن عسیمین و الفوزان و زانای تری زوریش، زور به‌ تووندی په‌خه‌یان له ره‌وشتی تووندی و شه‌پانگیزی گرتوو، و هه‌روه‌ها به‌ سه‌تیه‌ت و ساویله‌یی تۆمه‌تبار کراوه له‌لایه‌ن ئه‌لبانی، و به‌ درؤکردن به‌ ده‌می ابن عسیمین یش تۆماتبار کراوه. ئه‌و وتاره بخوینه‌وه:

[من أقوال (كبار أهل العلم) في نقد الدكتور ربيع بن هادي المدخلي، وبعض أقواله ومواقفه.]

له ستایشی زیاده‌له هه‌دی مریده‌کانی، موریدیکی به‌ناوی دکتۆر ئه‌حمه‌د بازمو‌ل ده‌باره‌ی ده‌لیت:

[به‌خوا سه‌له‌فیه‌کان وه‌ک شیخی عه‌للامه‌ی موحه‌دیه‌سی موجاهیدی، هه‌لگری به‌یداغی جه‌رح و ته‌عدیل و ئیمامی سونه‌ی سه‌رده‌می خو‌ی، ره‌بیعی کو‌ری هادی عومه‌یری مه‌دخه‌لی یان نه‌دیوه]

((قواله - الذي لا إله إلا هو - ما عرف السلفيون : الشيخ العلامة المحدث المجاهد حامل راية الجرح والتعديل إمام السنة في زمنه ربيع بن هادي عمير المدخلي)) هه‌روه‌ها له کۆمیتیتیکی له‌سه‌ر وتاریکی ده‌لیت: [تۆ ته‌نهايت و ده‌گمه‌نیت له‌و باسه، هه‌تا بوو‌يته ئایه‌تیک له‌ ئایاتی الله له‌ عیلم و حیکمه‌ت و سوونه.] ((لقد تفردت في هذا الباب، حتى صرت آية من آيات الله في العلم والحكمة والسنة)).

هه‌ر له وتاریکی‌تیدا به‌ ناوی ”هل يسأل عن مثل الشيخ ربيع المدخلي“ که هه‌ر ناو‌نیشانکه‌ی ماستاو‌چیه‌تیه:

[هه‌قمانه وه‌ک سه‌له‌فی به‌ شیخمان، به‌هاری سونه‌ت و هه‌لگری به‌یداغی جه‌رح و ته‌عدیلی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌ هه‌قه‌وه بلّیین: تۆ له پرده‌که په‌پته‌وه، پرسیار ده‌باره‌ی که‌سیکی وه‌ک تۆ نا‌کریت، به‌ پاستگۆیی و دادپه‌روه‌ریه‌وه.]

((ويحق لنا نحن السلفيين أن نقول في شيخنا ربيع السنة حامل راية الجرح والتعديل في هذا العصر أنك قد جاوزت القنطرة ولا يُسأل عن مثلك نقولها بحق؛ وبصدق وبعدل)).

سالم الطويل وتاريك له سهر شيخ ربيعي، كه دروستكراويكي موخابه راتي سعودي به ناوي [كاد الشيخ ربيع المدخلي أن يكون بدريا] ياني وهك پلهي سه حابه ي به در!

نمونه تر زورن، هه مووي هه ر خهريكي ئه و به زمه ي ستايشي يه كتر و ستايش كردنه وهن تا ئه م رۆژگاره ي كه هيتاويانه.

شيخ ربيع المدخلي به وهندهش نه وه ستاوه به زه بري ده سه لاتي موخابه راتي سعودي وا ستايش بكرت له لايه ن زانا ياني ده سه لات له ابن باز و ابن عثيمين و مقبل الوداعي و ئه لباني، به لكو خوشي ستايشي خوي ده كات!

له قورئاندا هاتووه: ستايش و ته زكيه ي خوتان مه كن، ئه و ئاگاداره به وه ي خوپاريزه! {فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى}.

له كاسيتيكا به ناوي (صفات الأبرار) ده لئيت: "فأنا، يا إخوة -إن شاء الله- من أشد الناس تمسكاً بمنهج السلف الصالح واتباعاً لهم واقتفاءً لآثارهم، وهذه كتبني موجودة، أقرأوها ترون. (!!!)" [برايان من ئينشاللا له و كه سانه م كه به توندترين شيوه ده ستم به مه نه جي سه له في سالح گرتووه، و شوين پييان هه لده گرم، ئه وهش كتيبه كانم بيخويننه وه، خوتان ده يبينن!]

هه ر له مجموع الكتب والرسائل (١٩٦/٩) ده لئيت: "علماء السنة والتوحيد والقامعين للبدع من أمثال الشيخ النجمي والشيخ زيد بن محمد هادي والشيخ ربيع بن هادي". [زانا ياني سونه ت وته وحييد و سه ركوتكه راني بيدعه له نمونه ي شيخ نه جمي و شيخ زيد بن محمد هادي والشيخ ربيع بن هادي!] ناوي خوشي تيخستوه ستايشي خوي ده كات!

جاروبار ده كه ويته درو و هه قذريشه وه، كاتي له مجموع الكتب والرسائل (٧٤/١١) ده لئيت: "أنا قرأته -في الظلال-، وأنا في الثانوي، وأعرف الأخطاء التي فيه، أعرفها والله وأنا في الثانوي، عرفنا أخطاءه في الصفات، أخطاءه في العلوم الكونية، أخطاءه في النواحي السياسية والاقتصادية، كلها عرفناها ونحن في الثانوي عرفناها، ما أدري شبابنا إذا قرأوا هذه الكتب يميزوها وإلا لا يميزوها، والله نحن ميزناها ونحن في الثانوي."

[من في الظلال ی سید قوتب م خوینده وه له قوناغی ناوهندی، ههله کانیم زانی له سیفات، له زانسته بوونه وه ریه کان، ههله کان ی له بواری سیاسی و ئابووری، هه موویمان زانی هیشتا له ناوهندی بووین، نازانم گه نجانمان ئه گهر ئه و کتیه بخویننه وه ده توانن ههله کان ی دیار بکه ن یان نا؟! به خوا ئیمه فهرقمان پیکرد هیشتا له ناوهندی بووین.]

سهیر له وه دایه له پاش قوناغی دواناوه ندیش شیخ ره بیعی مه دخلی کتیبی ”منهج الأنبياء“، نووسی که تایدا ستایشی سهید قوتب ومه نه جه که ی دهکات و ده لیت: خودی مه نه جه ی پیغمبه رانی پیکاره!

خو کتیه که ی دوا ی قوناغی ناوهندی نووسیوه، ئه ی که ههله کانیت زانیوه ئه و ستایشه درۆینه چیه؟! یان درۆ دهکات له و ستایشه یان له ستایشه که ی تر که ده لیت له ناوهندی وه ئاگاداری ههله کان ی سهید قوتب بووم!

له کاسیتیکی دهنگیدا ده لیت سهله فییه تی من له سلفیه تی ئهلبانی به هیزتر بوو له زانکو! ”ئیمه ی قوتابیانی شیخ عبدالله القرعاوی سهله فییه ته که مان له سهله فییه تی ئهلبانی به هیزتر بوو... که چاومان به ئهلبانی که وت دیمان سهله فییه ته که مان له سهله فییه تی ئهلبانی به هیزتره خوا ده زانیت لاساییمان نه کردوه، شیخ عبدالله سهله فییه تیکی بو هینان راستی و ناوه روکی سهله فییه!“

“ونحن طلاب الشيخ عبدالله القرعاوي عندنا سلفية أقوى من سلفية الألباني ... فالتقينا بالألباني وإذا نحن في السلفية أقوى منه يعلم الله ما قلناه، الشيخ عبد الله جاء بسلفية هي صحيح السلفية“

له وتهیه کی تر دا له مجموع الکتب والرسائل (٢٣٦٨) خو ی دهکاته هاوشانی بوخاری و ابو حاتم و ئیمامه کان ی تر، ده باره ی توژیینه وهیه که بو ماجستیتر له نیوان ئیمام موسلیم و الدار قطنی، سه باره ت به راستکردنه وه هه دیسیکی لاواز له موسلیمدا ده لیت: ”ئه گهر ابو حاتم و بوخاری توژیینه وهیه کی تیروته سه لیان کردبایه، به رای من له ئه نجامه کان یان له و ئه نجامانه ی که من پئی گه یشتیم تی نه ده په رین!“

“ولو درس أبو حاتم وغيره من الأئمة، حتى البخاري دراسة وافية لما تجاوز في نظري النتائج التي توصلت إليها، لأنني بحمد الله طبقت قواعد المحدثين بكل دقة ولم آل في ذلك جهداً“.

٢٠١٦/٥/١٤

ئەزموونی مەدخەلی کوردی ئەزموونی سعودیشی تیپەرداوه!

۳ کۆتایی

شاراوه نییه کاتی عەبدلەتەیف باسی شیخ رەبیعی مەدخەلی دەکات، وەک مامۆستای خۆیی و پاشماوەی سەلەفی سەلح ناوی دەهینیت، خوا ھەلناگریت شیخ رەبیعی مەدخەلیش پشستی قوتابیەکی خۆی بۆ کوردستان و عێراق لە ئەرز نادات، لە چەندین بۆنە بە دەنگ و نووسین پالپشتی خۆی بۆ شیخ عەبدلەتەیفی مەدخەلی دووپات کردۆتەو، ھەتا لە و رووداوانە ئێوە دووایەش، دەربارە ئێوە سکەندالە بەبێ تەحقیق گووتی ”ئەمە بوختانیکی زۆر گەورەو ناقلایە، ئەمە پیلانیکی دوژمنانە!“

شیخ عەبدلەتەیفی سەلەفی دەیهوێت کەسایەتیەکی ھاوشیوەی ئێوە لە کوردستان دروست بکات، لە ڕیگای بەکارھێنانی ھەمان ئامرازەکانی شیخ رەبیعی مەدخەلی کە بریتین:

۱- چوونە پال دەسەلاتی سیاسی و ستایشکردنی و تەحریمکردنی ھەر جۆرە نارەزایەتیەک و بەرھەڵستەیک. وادیارە لەو ھەنگاوەش سەرکەوتنی باشی بە دەست ھێناو، دەسەلاتداری گەندەل رازییە لە پیناوی بێ دەنگ کردنی خەلک و بەنج کردنیان بە ئەفیونی سەلەفیەت، لە تالانی وەزی و گەندەلی بەردەوام بێت، خەلکیش رادەستی ئێوە وەحشە دینیە بکات، کە لە ئاییندەدا داخراوترین و تووندترین و دواکەوتوترین کۆمەڵگای لێ بەرھەم دێت. ئێوە دەسەلاتە ھیچ رۆئایەکی کوردانە و نیشتمانیانە بۆ ئاییندە نییە، دەبینین چۆن تەنھا خەمی بە تالان بردن و بەتالکردنی کوردستانە لە سەروەت و سامانی، بێ ئێوەی حیسابیک بۆ ئاییندە نەوێکانی داھاتوو بکات. کەوابوو چۆن حیسابیک بۆ مەترسی گۆڕینی ئێوە کۆمەڵگایە میانرەو کوردییە دەکات، لە خەمی گۆڕانی سروشتی میانرەوی دەبێت بۆ تووندپەروێ؟!

ئێوە میانرەوییە میللەتی کورد، کە سەدان خۆرھەلاتناس و سیاسی و توێژەر و چاودێری خۆڕئاوایی و ھەتا عەرەبیش، ئاماژە پێدەکەن، بە سەرسامیەو بەس لە کراوھیی و والایی و قابیلیەتی گونجانی دەکەن لە گەل بەھا سیکولار

و مه‌ده‌نیه‌کانی کۆمه‌لگایه‌کی مۆردن، و ده‌لێن زیاتر له هه‌موو گه‌لانی ناوچه‌که گه‌لیکی سیکولار ره‌فتاره، به مانای پیدانی قه‌باره‌ی سروشتی ماقول به ره‌هه‌ندی دینی له‌ناو کۆمه‌لگادا، نه‌ک دژایه‌تی دین.

۲- سه‌له‌فاندنی خه‌لکی کوردستان به تووندترین و قیامه‌تدۆستترین فۆرمی سه‌له‌فی، و خه‌ریک کردنیان به ریش و نیقاب و ئاخیره‌ت و بیدعه و سونه، و فه‌رامۆش کردنی دنیا‌ی تازه. له‌و بواره‌وه‌ش توانیویه‌تی نه‌وه‌یه‌کی داخراوی بئ هیچ ئاسۆیه‌کی بیرکردنه‌وه دروست بکات. نه‌وه‌یه‌ک بۆ هه‌مایه‌کی دینی ئاماده‌ بیت باوک و دایک و براو خوشکیشی بکوژیت، به‌لام بۆ پرسه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ گه‌شتیه‌کانی کورد ته‌نها بۆ خۆلکردنه‌ چاوی خه‌لک یان وه‌ک ماستاویک بۆ ده‌سه‌لات نه‌ییت، ده‌نا هه‌ر له‌ یادیشیان نییه. ئه‌و سه‌له‌فاندنه ده‌قه‌یه‌کی به‌هه‌یزیش ده‌داته ژيانه‌وه‌ی کلتوری عه‌ره‌بی له‌ پووی داب و نه‌ریت و زمان و زه‌وق و دنیا‌بینی و به‌هاکانی ژیان.

۳- توانیویه‌تی هه‌مان شیوازی شیخ په‌بیعی مه‌دخه‌لی به‌کار به‌یئت له‌ ناو‌زپاندنی نه‌یاره‌ دینییه‌کانی، و فوو له‌خۆکردن و خۆ گه‌وره‌کردنی له‌لای شوین که‌وته‌کانی، تاراده‌ی ته‌قدیس‌کردن. ئه‌وه‌ی لایه‌نگرانی نیشانیان دا له‌و سکانداله‌ی شیخ عه‌بدله‌تیفی مه‌دخه‌لی، له‌ به‌رگری لیک‌کردن و په‌تکردنه‌وه‌ی به‌لگه‌کان و نارندنی هه‌ره‌شه‌ و جوین بۆ نه‌یاره‌کانی، به‌لکو به‌ ئاشکرا ده‌لێن چونکه‌ تۆ واتگوت، ئیمه‌ش شت و بوختانت بۆ دروست ده‌که‌ین!

یان ده‌لێن به‌ قیدیۆش سکانداله‌که‌ ببینین باوه‌ر ناکه‌ین! یان خه‌ونی درۆینه‌ی به‌ ناوی پیغه‌مبه‌ره‌وه بۆ ده‌بین! ده‌یان کاری تری شه‌خسپه‌رستی ده‌یسه‌لمیئت له‌ شیخ په‌بیعی مه‌دخه‌لی یشی تیپه‌پداوه له‌ نه‌زه‌ری قوتابیه‌کانی، به‌لکو خۆی وه‌ک ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌لی کوردستان ده‌رده‌خات! چونکه‌ په‌بیع له‌ناو که‌سانیک‌ی عه‌ره‌بی زانه، له‌ ده‌قه‌کان تیده‌گه‌ن و به‌ ئاسانی ناتوانیت وه‌ک شیخ عه‌بدله‌تیفی مه‌دخه‌لی ملی ئایات و حه‌دیسه‌کان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی وه‌سوپ‌یئت!

مه‌ترسی ئه‌و گوێراپه‌لیه‌ په‌هایه‌ش و ئه‌و ده‌مارگرژییه‌ بئ سنووره، که‌ سنووری خورافاتچیرین شیخی سۆفیه‌تیشی به‌زاندووه، له‌ ئایینه‌ زۆر زۆر گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر شیخ عه‌بدله‌تیفی مه‌دخه‌لی له‌ ساتیک‌ی پر ئاشووب و قه‌یرانی وه‌ک ئیستای

کوردستان، وەک مەدخەلیەکانی میسر فەرمانیکی بۆ بێت بۆ دەستکردن بە کاری سیاسی، بەس خوا دەزانیت سەر بۆ چی دەکیشیت!

ئەوێ لام سەیرە ئەزموونی سەلهفییەتی مەدخەلی بە ڕاھەرایەتی عەبدلەتیف، دەتوانم بلیم ئامرازی زیاتر و ھێز و ئازادی زۆرتەری بۆ دەستەبەر کراوە، زیاتر لە خودی ئەزموونی شیخ ڕەببەیی مەدخەلی! ئەو ئازادی و ئەو ھەموو کەنالە میدیاییە لە تەلەفزیۆن و ڕادیۆ و کتێب و بایەخی ناپرۆفیشنالە میدیای کوردی کە خراوەتە خزمەت شیخ عەبدلەتیفی مەدخەلی و دەعوەکە، شیخ ڕەببەیی نیوێ ئەوێ بۆ دەستەبەر نەکراوە! نەمزانیوێ کەنالیکی ئاسمانی و ڕادیۆی ھەبێت! یانی دەسەلاتی سعودی بەو تێروانینە سەلهفییە کە ھەیەتی، ھێشتا لە دەسەلاتی گەندەلی شاری بی ساحتیی کوردستان وریاتەر بە مەترسی ئازادیەکی ڕەھا بۆ مەدخەلیەکان! و دەزانن چۆن بەکاریان بەیتن لە سنووریک ماقولدا!

لە وەلامی نەیارەکانی شیخ عەبدلەتیفی مەدخەلی، کابرایەکی عەرەب مامۆستا لە زانکۆی تکریت، وتاریکی بۆ بەرگریکردن لە شیخ عەبدلەتیفی مەدخەلی نووسێوە بەناوینشان: [المطالب العالیة فی تزکیة الإمام ربیع للشیخ عبد اللطیف الکردي وصد عدوان البغاة !!

جمع وإعداد: سامي عويد احمد]

بەرگریەکی زۆر لە شیخ عەبدلەتیفی مەدخەلی دەکات و بە ئەھلی متمانە شیخ ڕەببەیی مەدخەلی دادەنیت و لە ڕەگەھەکیدا لەسەر شیوازی کۆنی تەقلیدی نیوان زانایانی سەلهفی ستایشی شیخ عەبدلەتیفی دەکات بەو جۆرە:

[ئینجا ئەوێ پشستی ستەمکارانی شکاند، ستایشی عەترپێژ و تەزکیە پیادراوی ئیمام - شیخ ڕەببەیی مەدخەلی - بوو بە شیخ عەبدلەتیف و قوتابخانە سەلهفییەکە، وەک دانھێنان بە فەزلی، و پیزگرتن لە گرنگی ئەو، و وریایی ئەو، و پەسندکردنی پایە، و تەزکیە کارەکانی، و وەک سوپاسگوزاری بۆ ڕی وشوینی، زانیی قەدری، و شوین کەوتنی کارامەیی، و ئاگادارکردنەو لە ئاکار و ڕەوشتی و فەزلی، بۆیە دوچاری وروژان بوون، وەک شیت ھەلچوون، ھەتا ھەسەد و ستەمیان گەیاندنی بەو ڕادەییە پەلار لە ئیمامە مەزنەکان بدەن، ئینجا بە ڕاشکاوی تانە لە ئەھلی عیلم بدەن!

”ثم إن داهية الدهور، وقاصمة الظهور - لأهل البغي - الثناء العطر، والتزكية المعطاة من الإمام ربیع للشيخ عبد اللطيف، ومدرسته السلفية؛ اعترافا بفضلہ، وتبجيلا لخطره، وإقرارا بنباهته، وتفضيلا لشأنه، وتزكية لأثاره، وإحمادا لسنته، وإيثارا

لاصطفائه، وارتساما برسومه، ومعرفة بقدره، واختيارا لاجتنائه، واقتداء بأهليته، وتنبيهها بأدبه، وفضله، فثارت ثائرتهم، وجن جنونهم؛ حتى أخرجهم الحسد، والبغى إلى التعريض حتى بالأئمة الأعلام، ومن ثم التصريح، بالثلب، والعيب بأهل العلم الكرام.

له هه‌وله‌كانى سه‌له‌فيه عه‌ره‌به‌كانى عىراق و كه‌نداو، و ته‌زكيه‌كانى شيخ ره‌بيعى مه‌دخلى بو ابو عبدالحق عبداللطيف احمد، دهرده‌كه‌ويت كه‌ شيخ عه‌بدله‌تيفى مه‌دخلى پرورژه‌يه‌كى سعودى سه‌له‌فى مه‌دخلى ده‌سه‌لاتى سعوديه، بو ئه‌وه‌ى پيگه‌يه‌كى سعودى به‌ هي‌زى كوردى له‌سه‌ر سنوورى ئيران دروست بكرىت، له‌و ريگايه‌دا به‌شيكي گه‌وره‌ى ده‌سه‌لاتى كوردى كه‌ پارتيه‌ لايه‌نيكه‌ له‌و سه‌فقه‌يه، و يه‌كي‌تيش ته‌ماشاكاره دياره به‌شيكيان له‌ ژير فشارى سياسى و دراوى و بازرگاني پارتى، وبه‌شيكي‌شان له‌به‌ر خه‌مساردى ئيران به‌رامبه‌ر ئه‌و ديارده‌يه، ده‌نا ئيران به‌و نفوز وده‌سه‌لاته‌ى كه‌ له‌ سليمانى هه‌يه‌تى، ده‌توانيت هه‌زار مزگه‌وتى سه‌له‌فى و سه‌دان شيخي وه‌ك شيخ عه‌بدله‌تيفى مه‌دخلى به‌ شه‌ويك بپنچيته‌وه.

مه‌رامى ئيرانيش له‌ وتاريكى عه‌ره‌بيدا باسم لي‌كردوه‌ كه‌ هه‌تا له‌ كوردستاني ژير ده‌ستى خو‌شى ريگا خو‌ش ده‌كات بو سه‌له‌فاندنى كو‌مه‌لگاي كوردى! هو‌كاره‌كه‌شى به‌راى من بو ئه‌وه‌يه كه‌ ئيران هه‌ز ده‌كات خه‌باتى عاديلانه‌ى كوردى بگو‌ري‌ت بو شه‌ريكي مه‌زه‌به‌ى سونه و شيعه، هه‌ز ده‌كات به‌يانى خه‌باتى كورد بكه‌وي‌ته ده‌ستى جه‌ماعه‌تيكى سه‌له‌فى پيش دريژ و كورت عه‌قل، عه‌قليان له‌ ميراتى عه‌لى و معاويه زياتر بر نه‌كات! چونكه‌ جيهانيش هه‌قى به‌و شه‌ره‌ نابيت كه‌ هه‌لگيرسا، و ئه‌و كاته به‌ ئاسانى كورد له‌ناو ده‌بات. به‌لام ئه‌گه‌ر كورد خه‌باتيكي نه‌ته‌وه‌يى و ديموكراسى و عاديلانه، و دوور له‌ كه‌لكه‌له‌ى شه‌رى دينى و مه‌زه‌به‌ى بكات، ئه‌وه‌ فشاريكي زور له‌سه‌ر كو‌مه‌لگاي نيوده‌وله‌تى دروست ده‌كات، و پالپشتى دنياى ئازاد زياتر به‌ده‌ست ده‌هينيت، و ئه‌ركى ئيرانيش قورستر ده‌كات له‌ روبه‌رو بوونه‌وه. به‌هينه به‌رچاوت له‌ جياتى پ ك ك له‌ باكوور حزبىكي سه‌له‌فى داعشى جله‌وى خه‌باتى به‌ ده‌ست گرتبا؟! ئه‌وه‌ پ ك ك سىحري داعشى به‌تال كردو‌ته‌وه هيشتا وه‌ك پيوست پشتگيري لى ناكري‌ت، ئينجا ئه‌گه‌ر سه‌له‌فيه‌كى داعشى با يان هه‌ر ته‌نها ئىسلامى با؟!

سهله فیه مه دخه لیه کان

متمانه شیان له سعودیه وه هاورده ده کهن!

هه ر له سه روبه ندی ئه و سکانداله ش شیخ ره بیعی مه دخه لی به بی یهک و دوو، پشتگیری خوی بو ده ستیژه که ی خوی و موخا به راتی سعودی، شیخ عه بدله تیفی مه دخه لی دووپات ده کاته وه، هه تا به قسه ی ئه و سه له فیانه شی نه کردوه، که له راستی ئابروو چوونه که دلنیا، و چوونه ته لای تا متمانه ی لئ وهرگریته وه! ئه ی چوون به ئیمه باوه ر ده کهن، که فاسق و بی دین و مونافیقن به قه ولی شیخی راستگو و داوینپاکی؟!

له سه ردانیکی کوری عه بدله تیف، عبدالحق عبداللطیف احمد و چه ند که سیکی تری سه له فی بو لای شیخ ره بیعی مه دخه لی له ۲۰۱۶/۵/۱۴ وهک هه واله که ی مالپه ره سه له فیه کان باسی ده کهن: ”ئیمه که کومه لی براین سه ردان ی شیخی پایه به رز شیخ ربیعمان کرد له شه وی یه کشه ممه وړیکه وتی له شاری مه دینه، شیخ ربیع پرسیاری کرد سه باره ت به م فیتنه ی ئیستای کوردستانی گرتوته وه و فه رمووی (که سانیک سه ردانیا ن کردم و گویان نه ده دا به قسه کانیا ن) پاشان شیخ ربیع فه رمووی هه ر که ئه و هه واله م بیست و وتم پاکی و بیگه ردی بو خوا، ئاخر ئه مه بوختانیکی زور گه و ره و نا قولایه، ئه مه پیلانیکی دوژمنانه .“

تو ببینه ئه و شیخ ره بیعی مه دخه لی یه، که کهس نه ماوه هیرشی نه کاته سه ر و گوومانی و بو زانا و نووسه ر و عوله مای ئیسلام و سه له فیه تیش دروست ده کات له خه یالی شهیتانیش نییه، خوی به زانای یه که می زانستی الجرح و التعديل، یانی هه لسه نگاندنی زانایانی ئیسلام ده زانیت له و سه رده مه، و شوین که وته کانی به امام الجرح و التعديل في عصره ناوی ده بن! کهچی و ساویلکانه یه که سه ر حوکم ده ات که و ئه و سکانداله ی شیخ عه بدله تیفی مه دخه لی «بوختانیکی زور گه و ره و نا قولایه، ئه مه پیلانیکی دوژمنانه .“

ئه خر بویه من ده لیم ئه زانسته سه قه ته ی ناویان ناوه الجرح و التعديل هه مووی و داریزراوه، شهیتانیا ن کردوته فریشته، و فریشته یان کردوته شهیتان، داوین پیس کراوته شاهه نشاهی ره وشت، و ره وشتداریش کراوته لوتکه ی بی ره وشتی،

درۆزن کراوته‌ه راستگۆ، راستگۆ کراوته‌ه درۆزن! پووداوی هه‌ق کراوته‌ه بوختان و پیلانی دوژمنان، پووداوی خه‌یالیش به‌ قسه‌ی ئه‌عراپیه‌کی درۆزن کراوته‌ه هه‌قیقه‌ت..

ئهو شیخ په‌بیعی مه‌دخه‌لی یه‌ هه‌نده ساویلکه‌ نییه‌، به‌لام خۆی ده‌زانیت چه‌ند ماندوو بوونه‌ و چه‌ند پاره‌یان خه‌رج کردوه‌، و چه‌ند ئیمکانیاتیان خستۆته‌ خزمه‌ت دروستکردنی پیگه‌ی شیخ عه‌بدله‌تیفی مه‌دخه‌لی، ئهو ژماره‌یه‌ گه‌نجه‌ ده‌مارگرژهی بۆ ده‌عه‌وه‌که‌ی، بۆیه‌ ناكریت له‌به‌ر ئافره‌تیک که‌ خوا به‌ پای شیخ په‌بیع بۆ پیاوی دروستکردوه‌، و پیاوی بۆ ئافره‌ت دروست نه‌کردوه‌! پیگه‌ی شیخ عه‌بدله‌تیفی مه‌دخه‌لی تیک بدریت، چونکه‌ ئاسان نییه‌ یه‌کیکیتر وا دروست که‌نه‌وه‌! به‌لام ئهو گه‌مبۆزه‌ شتیکی گرنگی له‌ بیر چوووه‌، که‌ ته‌زکیه‌ی ئهو به‌س لای مه‌دخه‌لیه‌کان ده‌خوات، خه‌لکی کوردستان زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری متمانه‌یان به‌ بووکه‌ شوشه‌که‌ی نه‌ماوه‌، و خۆشیان خاوه‌نی متمانه‌که‌ن، نه‌ک چلکاوخۆریکی موخابه‌راتی سعودی.

٢٠١٦/٥/١٦

رەببەیی مەدخەلی: ئافەرەت جیڭگای متمانە نین!

زۆر ئاساییتەرە بلییت ئوتۆمبیل لیخوڕین بۆ ژن مەترسی تێدا یە لە پووی بەدەنیەو و لە پووی ئاسایشی کەسیتی خۆی، یان بلییت کاریگەری دەبێت لەسەر ھەوزی ئافەرەت و مندالی نابییت، وەک مەلایەکی سعودی ئەو قسانە ی بۆ خۆی دروست کردبوو، بەلام لەبەر ئەوەی بڕوانیتە ھەموو ئافەرەت بە چاویکی نزم، و لەبەر بێ متمانەیی بە رەوشتی ئافەرەت، و لەبەر ئەوەی نەوێک خۆی بخاتە باوەشی یەکەم پیاو کو دەبیینیت، لەبەر ئەوەی ئەگەر ئوتۆمبیل لیخوڕیت، دەچیتە ژوانی دلدار، ئەگەر پیاو نەبێ ژن دەفەوتیت!

ئەو تیروانینە پێ لە تۆمەت و سووک سەیرکردنی ئافەرەت، کرۆکی وتاری سەلەفیەتی کۆن و نووییە، لە فتاوی فضیلة الشیخ ربیع بن ھادی المدخلی (ج: ۲) - (ص: ۴۲۰) ھاتووە:

”پرسیار: ئایە جائیزە ئافەرەت ئوتۆمبیل لیخوڕیت؟

وەلام: نەخیر، چونکە ئەو کارە فەسادێ زۆرە، یانی زۆر لە ژنان بێ رەوشت و فاسید دەبن، ئەگەر پیاو ھەبلی بۆ شل کردن [وەک ئاژەل ھەبلی بەکارھیناوە!، ئوتۆمبیل لێدەخوڕیت و دەچیت بۆ گەڕان بەدوای دۆست، و چاواوانی [مغازلە] لەوانە یە ژوان بکات، لەوانە یە، لەوانە یە...! ئافەرەت پیویستی بە پاراستن و بە قەوامەتی پیاو، شوینی بنەرەتی خوشی مالاوەیە: ((وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى)) [الأحزاب: ۳۳]. ((الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ)) [النساء: ۳۴].

ئەگەر قەوامەتی پیاو نەبێت ژنان فەوتاون، ئەگەر پیاوان بەسەریان پابگەن و قەوامەتی شەرعیان لەسەردا سەپاندن، ژنانیش راست دەبن، ئەگەریش پیاو ھەبلی بۆ شل کردن، لە زۆربە ی ھالەتدا تووشی لادان دەبن!

ئەو دەقە عەرەبیەکیە:

السؤال: هل يجوز للمرأة أن تسوق السيارة ؟

الجواب: لا ؛ لأن هذا فيه مفسد كثيرة، وكثير من النساء يعني قد تفسد إذا ألقى لها الحبل على الغارب، تقود السيارة وتذهب قد تخادن، قد تغازل، قد تعمل المواعيد، قد، وقد، المرأة تحتاج حماية وتحتاج قوامة، وأصل موقعها في المنزل ((وقرن في بيوتكن ولا تبرجن ببرج الجاهلية الأولى (([الأحزاب : ٣٣] . ((الرجال قوامون على النساء)) [النساء : ٣٤] . ولولا قوامة الرجال لضاعت النساء، إذا استقام الرجال وقاموا عليهن القوامة الشرعية استقامت المرأة، وإذا ألقى الحبل على الغارب فإنها قد تنحرف غالبا .

جا تهسهوهر كه، خاوهنى ئهه بیره دواكهوتوو له كوردستان شوین كهوته وئهتباعی بییت؟! بهراستی حهیفه بۆ كورد كه به سهدان پله پيشكهوتوو تره له كۆمه لگای سعودی چه پینراو، كهچی ئیستا وا به ده بهنگی دهرویشاتی بۆ فیکریکی بۆگهنى دواكهوتوو دهوارنشینی وا بکهن.

سه رچاوه:

فتاوى فضيلة الشيخ ربيع بن هادي المدخلي [(ج : ٢) - (ص : ٤٢٠)

٢٠١٥/٤/١٢

ابو اسحاق الحوينی

گەڕانەووە بۆ سەردەمی جاریە وکەنیشکەکان

کاتی رەخنە لە خیتابی سەلهفییەت دەگرین، هیچ پالەنەریکی شەخسیمان نیە، نە پالەنەری شوهرەت و نە پالەنەری ماددی، چونکە پێگای ئاسانتتری زۆر ھەیە بۆ شوهرەت پەیداکردن لەبەر بوونی شووبەھێک یان لەدەستدانی سەربەخۆیی پێیدا نەپۆشتین، گویمان لێدەبیتەووە جاروبار تانە ی بێدینیمان لێدەدەن بە نسبەت ئەو تانەییەش دەلێن، سەلهفییەت ھەموو کەسیکی دەرەوێ بازنە ی خۆیان بە بێدینی تاوانبار دەکەن جا با لە ئاستی ئەبو حەنیفە ی نوعمانیش بیت کە سەدان ھەزاران جار تەکفیر کراوە لە سەرچاوە سەلهفیکان لە نوسینەکانی پێشوماندا بە درێژی باسمان کردووە.

تەنھا ھۆیک و پالەنەریک ھەمان بیت لەو بوارە، شکاندنی دیواری پێ لە ترس ولەرزنی پیاوانی دینی گۆرەپانی ئیسلامییە، لەبەرامبەر توندڕەوی ودرندایەتی ئەو فیکرەییە، کە ناویان ناوە بە سەلهفییەت. لەوەتی شۆرشەکانی تونس و میسری سەرکەوتون، وەک ھەموو جاریک دیسان لە ھەلومەرجی پێ پشیوی وپاشاگەردانی، دەیان گروپی سەلهفی سەریان ھەلداوە و دەستیان داوای کارێ مندالبازاری، لە ھێرش کردنە سەر قەبر و مەزارەکان، و سوتاندنی کەنيسەکان، و خۆشکردنی ئاگری تایفەگەری، و تەجاووز کردنە سەر ھەندیک شوینە گشتیەکان و ھتد.. وەک بلیی ئەو شۆرشە مەزنانە بۆ ئەو ھاتوون موحارەبە ی قەبر و مردووەکان بکەن، نەک بنیاتنانی ژيانیکی نوێ و مەدەنی دوور لە وەسیەتە پەش و تالەکانی شێخەکانی سەلهفییەت.

دەیانەوێت خەڵک لەپاش ئەو شۆرشانە، بۆ بەرژەوێندی ولاتانیکی خەلیجی سەرقال بکەن، بەو کارە لاوەکیانە و مەسەلە سەرەکیەکان لەبیر خەڵک ببەنەو، لە دادگەری کۆمەلایەتی و دەستەبەرکردنی ئازادیەکان و مافەکان. ئەو قسانەم بە بۆنە ی ئەو مشتومڕی ئەو دواييە دیت کاتیک ناسراو بە (ابو اسحاق الحوينی) کۆلەکە ی ھەرە گەورە ی سەلهفییەت لە میسری تازە شۆرش کاسیتیکی کۆنی ئاشکرا کرابوو، کە تێیدا چارەسەریکی سەیر و سەمەرە ی کیشە ی ئابووری

ده‌خاته به‌رده‌م خه‌لکی گشتی جیهانی ئیسلام، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ش جیهاده، به‌لام چۆن جیهادی‌ک، جیهادی‌ک بمانگه‌رینته‌وه به‌و دواوه به‌و سهرده‌می جه‌واری وکه‌نیشک وکویلایه‌تی!! ئه‌وه‌یه دابرا‌نی ئیپیستمۆلۆژی مه‌عریفی سه‌له‌فیه‌ت له‌گه‌ل ئه‌و سهرده‌مه که ته‌نها قسه‌کردن له‌و باره‌یه‌وه به‌ تاوان ده‌ژمیردریت، من به‌ خۆم گویم له‌و کاسیته‌ی ابو اسحاق الحوینی بوو له‌سه‌ر یوتیوب له‌و ناو‌نیشانه: <http://www.youtube.com/watch?v=jBORwJA7LDU>

به‌پاستی که گوینی لیده‌گری‌ت، هه‌ست ده‌که‌یت ئه‌و که‌سه تا چ پاده‌یه‌ک مرۆفایه‌تی خۆی له‌ده‌ست داوه، و‌نزی‌ک بۆته‌وه له‌ سروشتی جان‌ه‌وه‌ر و‌د‌پ‌نده‌کان، کاتیک مه‌سیحیه‌کان ویه‌هودیه‌کان وه‌ه‌موو غه‌یره ئیسلامه‌کانیش، له‌ هاتنی ئیسلام وگه‌رانه‌وه‌ی ده‌ترسین پێیان ده‌لێن دو‌ژمنانی دینی خوا! ئه‌خر چۆن نه‌ترسن له‌ دینیک که‌سانیک تیدایه به‌و جو‌ره داوای تالان‌کردن وکویلایه‌تی کردنی خه‌لکی غه‌یره ئیسلام ده‌که‌ن؟! گوینگره به‌ عه‌ره‌بی له‌هجه‌ی میسری ابو اسحاق الحوینی که هه‌تا ناوه‌که‌شی ده‌لێی هیچ په‌یوه‌ندی به‌و سهرده‌مه‌وه نییه، چی ده‌لێت بۆ چاره‌سه‌ری هه‌ژاری:

”هو الفقر اللي إحنا فيه ده مش بسبب تركنا للجهاد؟، مش لو كنا كل سنه عمالین نغزو مرة ولا اتینین ولا تلاته، مش كان هيسلم ناس كتیر في الأرض، كل واحد كان هیرجع من الغزوه جايب معاه يقصد أسرى تلات أربع أشحطه وتلات أربع نسوان وتلات أربع ولاد، اضرب كل رأس فی ستمیت درهم ولا ستمیت دینار یطلع بماليه کویسه“ [مه‌گه‌ر ئه‌و هه‌ژارییه‌ی ئی‌مه تیدایین به‌هۆی وازه‌یتانمان له‌ جیهاد‌کردن نییه؟ ئه‌گه‌ر ئی‌مه سالانه جاریک و‌دو‌و یان سی جار غه‌زمان کردبا خه‌لکیکی زۆر موس‌لمان ده‌بوون له‌سه‌ر زه‌وی، وه‌هرکه‌سه‌ی ده‌گه‌رایه‌وه له‌و غه‌زایه به‌ سی چوار زپته زه‌لام (ئه‌و اشحطه به‌کار هیتاوه، که سوکایه‌تی پیکردنه به‌ ئاده‌میه‌تی مرۆفی ناموس‌لمان، وه‌ک علوجی کۆنی توراسمان) و سی چوار ژن و سی چوار مندال، هه‌ر سه‌ریکی بده له‌ شه‌ش سه‌د درهم یان دینار پاره‌یه‌کی چاکت لی‌ی ده‌ست ده‌که‌و‌یت (لیره‌ش سه‌ری به‌کار هیتاوه وه‌ک ئاژه‌ل ئاماژه‌یان بۆ ده‌کات!)]

له‌ جیهاندا ئه‌م‌رۆ کۆمپانیا هه‌یه، به‌قه‌د چه‌ندین ده‌وله‌ت بودجه و‌قازانجی ده‌ست ده‌که‌و‌یت! ئه‌و جان‌ه‌وه‌ره فیکری کلۆلی بۆ هیچ بازرگانه‌ک وپیشه‌سازیه‌ک ئیش ناکات، ته‌نها ری‌گای تالان و‌برۆ و‌غه‌نیمه‌ت نه‌بی‌ت، وری‌گای کویلایه‌تی به‌نیاده‌مه‌کان

نهبيت! وزور به متمانه وه دهليت:

”لو رايح علشان تعمل صفقه عمرک ما هتعمل الاموال دي.“ (ئهگهر بچيته ئهوي بۆ سهفقهی ژيانته هرگيز ئه پارهيهته دهست ناکه ويته) له هه مووی مه ترسيدارتر دهليت ئه وهشی به و بانگه وازه رازی نهبيت (له دژی دهجه نگیين، به ديل دهیگرين ومال وژن ومندالی ده بهين وئوهش هه مووی بریتين له پاره وپول!!! واللی يرفض هذه الدعوة نقاتله، ونخدوا أسير وناخذ أموالهم ونساوهم وكل دي عبارته عن فلوس.

بيگومان پاش کاردانه وهی خه لک له دژی ئه و بيره بۆگه نانه، ابو اسحاق الحوينی وسه له فيه کانی میسر ودونیا هاواریان لی هه ستا گوايه ئه و قسانه کۆن پیش ۱۸ سالان گوتراون، وه سیاق ده رکراون وخراب لیکدراونه ته وه وئو قه وانه کۆن وسواوهی که له پاش هه موو قسه یه کی قۆر ولیدوانیکی نا مه سولانه ده کریت، سهیر له وه دایه هه ر ابو اسحاق له کلیپکی ترده شهرم ده کات قسه که ی وه ک خوی دوباره کاته وه وسه دان پینه وپه پوی بۆ ده کات، هه رچهنده سوره له سه ر ئه سلی فیکرکه، گوئیگرن له و لینکه له یوتیوب.

<http://www.youtube.com/watch?v=I9Bn8Mmbz2A&NR=1>

هیشتا کاردانه وهی ئه و قسه دزیوانه ته واه نه ببو کاتی ئافره تیکی عه قل کللی جاریه ئاسا قسه ی له و قۆرتی کرد له ده ولته ی کویته ی عوزماوه که سیک که گوايه چالاکوانه ده یه ویت چاره سه ری کیشه ی زوری زیناکردن بکات بۆ کویته کان به گه راندنه وهی سه رده م وعه سری جه واری وعه بید، تا دینیان له ده ست نه چیت!!! چۆن، سلوی موتهیری ده ليت: پیویسته یاسایه ک به په له دابنریت بۆ هینانی که نیشک له ریگای نوسینگه تایبه تیه کان، چونکه به پیتی قسه کانی ئه و (که نیشکه کان بۆ رابواردن کراون وئایین مولکایه تی ئه وانی حه لال کردوه به مه رجیک دیلی جه نگ وغه زاکانی ده ولته تیکی ئیسلامی بن له دژی ده ولته تیکی نا ئیسلامی، وده کریت دیله ژنه کانی روسه کان لای شیشانیه کان به نین یان له روسیا و ولاتانی تر!!!

ماشه للا ولاتانی ئیسلامی چهنده به هیزن تا مندا وپیوا و ژنی ولاتانی تر وا به ئاسانی وه ک مه رومالات بفروشرین له بازاری نه خاسه ی کویته ی عوزما!!! روسیا ئه گهر بیه ویت به چه که کانی هه موو جیهانی ئیسلامی له وجود ته فروتونا ده کات، چ جای شیشانیکی به سه تزمان که ته نها خه ریکی کاری

نامروویانه ی وه بارمته کردنی قوتابخانه ی سهره تایی مندالان وته قاندنه وه ی میتروکان وکاری تر، هرچه نده روسه کان کاری له وه قیزه ونتر ده کهن! ئیمه که گویمان له وه عه قلیه ته ی ژنیک ی عهره بی ده بیت ئه وسه ده زانین چیان به کچانی ئه نفالی کورد کردوه، ئه وه ئومه ته هرگیز بستیک پیش ناکه ویت تا خاوه نی ئه وه عه قلیه ته بیت، سهیر له وه دایه ئه وه ژنه ده لیت پرسیری پیاوانی ئاینیشی کردوه وه موویان پینان گوتوه که ئه وه کاره حه لال وزه لاله!! ئه گهر ئایین وده وله تی ئایینی له ژیر ئه وه لافیتانه بو به کویله کردنی خه لک وبه مهرومالا تکردنیان ده گهریته وه یاخوا هر نه گهریته وه وده وله تی عه لمانی سه د هینده چاکتر وبه به زه یی تره..

۲۰۱۱/۷/۴

له نده ن

عائزى قهرنى

شىخە ستايشكەرەكەى سەددام كىتېبى ئافرەتلىك ئەنفال دەكات!

ئەو دزىانەى دەستى لەسەر نابىت!

دەلىن شاعىرىكى گەورەى وەك فورەزدەق دەلىت: ”چاكتىرىن دزى ئەوئەىە كە دەستى تىدا نابىت“ كە مەبەستى لە دزىنى شىعر و وىنەى شىعرى وئەندىشەى كەسانى تر بوە. بەلام ئەگەر يەكتىك بىرۆكەى شىعرىكىش بدزىت لە پال دەيەها شىعرى خوى لەوانەىە خو پزگار كردن زەحمەت بىت، بە بيانوى لىكچوونى ئەندىشەىى يان ئەوئەى عەرەب پىي دەلىت [توارد الخواطر] بەلام بىتو كىتېبى خەلك سەرتاسەر بدزىت وتەنها جەند دىكۆرىكى بۆ زىاد كەيت وەك گۆرىنى ناوئىشانەكانى يان پاش وپىشخستنى بابەتەكانى يان زىاد كردنى چەند بابەتلىكى لاوەكى كە هېچ شتىك نەخاتە سەر ناوەرۆكى دزراوى كىتېبەكە، ئەوئەىان دزىيە بە رۆژى پوناك. بىگومان ئەو جۆرە دزىانە زۆر دەكرىت بەلام لەبەر نەبوونى چاودىرى وپەخنەگرانى چالاک زۆربەى ئەو دزىانە پەردەپۆش دەكرىت وبەسەر خەلكدا تىدەپەرىت.

ئىنجا ئەو دزىانە كەسانىك دەيكەن كە لەرووى پەوشتىەو زۆر پەرىپوت بن وىبانەوئىت بەسەر شانى خەلك سەرەكون يان حەزىان لە زىادكردنى بەرەمى چاپكراوىان بىت بە خىرا تا لەناو مەجلىسدا بلىن ”مەن ئەوئەندە كىتېبى چاپكراوم هەيە!“ مەن خۆم حالەتلىكى وام دۆزىەو بەلام لەبەر چەند ئىعتبارىك بىدەنگىم لىكرد، ئەوئەى سەيرە لەو حالەتەدا ئەوئەىە كە ئەو كەسەى دزىە ئەدەبىيەكەى كردو لە هېچى كەم نىيە لە شوهرەت وناوبانگى و ئەستىزەى كەنالا ئاسمانىيە خەلىجەكانە ولە رووى مادىشەو تابلېى دەولەمەندە، كەوابوو بۆ دەبىت ئەو پىاو لەو ئاستەو ئەو كارە سوكة بكات وەهول كۆشى ئافرەتلىك بدزىت كە مامۇستای سەرەتايى و دايكى مندالىكى نەخۆشە بە نەخۆشى ئوتىزم !!!

بەراستى لە هەندىك حالەتە دزىەكانى بەناوبانگان بۆم دەرەكەوئىت كە دزى كردن جاروبار وەك نەخۆشىيە دەنا بۆ دەبىت كەسىكى مىدىيى بەناوبانگى وەك

[ئەلان شوگەر] خۆی ئیحراج کات ولە سوپەر مارکیتیک چەند میوه و سه‌وه‌یه‌ک بدزیت که هه‌موویان نرخى ۱۰ ده‌قیقه‌ی کارى ئەوى نه‌ده‌کرد؟!]

کتیبی لاتیباس هی سه‌لوا عەزیدان بوو!

سلوی العزیدان خاوه‌نی کتیبی [هکذا هزموا الیاس] به‌ر له‌ دادگایی کردن ده‌لایت کاتی خۆی که ئەو کتیبه‌م نووسی به‌ هه‌زار ده‌رده‌سه‌ری وبی کاتی که مندا له نه‌خۆشه‌که‌م زۆربه‌ی کاتی داگیرکردووم، یه‌که‌م دانهم به‌ دیاری نارد بۆ شیخ عائز قه‌ره‌نی وکه ئەویش سوپاسنامه‌یه‌کی بۆ ناردم، له‌ دوایدا بۆم ده‌رکه‌وت که ئەو کتیبه‌ی منی کۆپی په‌یس کردوه وناوی خۆی خستوته‌ سه‌ر له‌گه‌ل گۆرینی چەند دیکۆریکی له‌فزی، ئەوه‌ گه‌وره‌ترین خه‌نجه‌ر بوو که پیم که‌وتیت له‌ ژياندا، من تاوانباری شیخ عائز قه‌ره‌نی ناکه‌م چونکه‌ تاوانبار کردن بواریکی تیدایه‌ بۆ گومان و به‌رگری له‌ خۆکردن، به‌لکو باسی هه‌قیقه‌تیکی ئاشکرا ده‌که‌م وه‌ک خۆر له‌ سه‌عات چواری رۆژدا، کتیبی [لا تیأس] ی شیخ عائز قه‌رنی ۹۰٪ له‌ کتیبی مندا دزراوه‌ به‌ هه‌مان دارشتنی من بۆ بابته‌کان و به‌هه‌مان کۆمیتته‌کانی من و به‌ هه‌مان هه‌له‌ی چاپکردن، ئەوه‌ی مایه‌ی پیکه‌نینی گریانه‌ینه‌ره‌ ئەوه‌یه‌ هه‌تا سه‌ره‌تاییه‌که‌ی کتیبه‌که‌م که به‌خۆم نوسی بۆم بیرۆکه‌ی خودی خۆم بوو، کرابوه‌ بابته‌یک و خزانراوه‌ته‌ ناو بابته‌کان!! چۆن نه‌لیم گه‌وره‌ترین تانه‌م لێدراوه‌ له‌ ژیانم، شیخ عائز قه‌ره‌نی وه‌ک نمونه‌ و قدوه‌یه‌ک بوو بۆ من له‌ هه‌ول و کۆشش و پشت به‌خۆبه‌ستندا که‌چی دیت و ئەو کۆشش‌ه‌ی من له‌ ماوه‌ی چوار سالدا بۆ نوسین و کۆکردنه‌وه‌ی بابته‌ی کتیبه‌که‌م [هکذا هزموا الیاس] له‌ نیوان شه‌و و رۆژیکدا ده‌دزیت!!

ئینجا له‌و چاوپیکه‌وتنه‌ ده‌لایت که‌وا خۆی و میرده‌که‌ی قسه‌یان کردوه‌ له‌گه‌ل شیخ عائز که تیدا به‌ ئاشکرا دانی به‌و دزییه‌ ئەده‌بییه‌ ناوه‌ که به‌ قه‌ولی الفرزدق [ده‌ستی له‌سه‌ر نابزیت] و داوای لیبوردنی کردوه‌ به‌لام ئەو شیخه‌ ژنه‌ نه‌که‌وتوته‌ ژیر کاریگه‌ری شه‌رم و عفا الله‌ عما سلف، به‌لکو سی مه‌رجی بۆ شیخ داناوه‌ که:

۱- داوای لیبوردنیکې به نوسین دهست.

۲- یه یمان دان به بلاونه کردنه وهی کتیه که

۳- کنشانه‌وهی له بازاره‌کاندا.

بہ لام شیخ رازی نہ بود، بویہ ئویش مہ سہلہ کہی ہموو داودتہ دادگاہی کی تابیہ ت
بہ وہزارہتی راگہ یاندن، لیژنہی مافی دانہر لہو وہزارتہ لہ پاش خویندنہوہ
و بہ اورد کردنی دوو کتیبہ کہ بریاری سزادانی شیخ عائز قہرہنی دا بہ بری
۳۳۰،۰۰۰ ہزار ریالی سعودی، کہ ۳۰۰،۰۰۰ درایہ سلوی العزیدان وہک قہرہ
بوو، ہہر وہا بریاری کیشانہوہی کتیبہ دزراوہ کہی شیخ عائز قہرہنی درا لہ
بازارہ کاندان و خرابہ سہر لستہ قہدہ غہ کردنی ہننانی لہدہر وہہش!

ئىنجا لەپاش ئەو ەى برىارى دادگاش دەرچوو بەكاو ەخۆ شىخ عازز قەرەنى ەاتە
سەر ەخت و نوسەر ى كتيبەكە دەلاوينتە ەو بەقسەى شيرين وكچى شيرينم وبەلام
هيتشتا بە راشكاوى دانى پيا نانيت و دەليت وەرە ئەو ەو ۹۰ كتيبەى من چاپم
كردو ە ەرچىكەت بە دلە بيبە!! بەلام لە تەعويزى چيدا؟! دەبى ئەو ۹۰ كتيبە
چۆن تەئلف كرايت؟؟ الله اعلم. بۆ زانبارى زياتر بروانە ئەو لىنكانە:

<http://alweeam.com/archives/28444>

<http://www.alarabiya.net/articles/2012/01/23/190083.html>

<http://www.alarabiya.net/articles/2012/01/24/190261.html>

تۆمەتبارە بە ئەنفالکردنی کتییکی تریش!

هیشتا له و کیشه یه دربارزی نه بوه شیخه ستایشکه ره که ی صدام له لایه ن
شاعیریکی میسری به ناوی سمیر فراج تومەت بار کرا به دزینی کتیبیکی به
ناونیشانی: ” شعراء قتلهم شعرهم“ که له چاپی مکتبه مدبولی قاهیره یه له سالی
١٩٩٧، کتیبه دزیاریه که ی شیخ به ناونیشانیکی نزیک له وه بلالو کرایه وه به ناوی:
”قوائد قتلّت أصحابها“، که له دوا ی شهش سال له چاپکردنی یه که م کتیبیدا
چاپکراوه. من له وه زیاتر ناتوانم قسه له سه ر کتیبی دوهم بکه م چونکه کیشه که
هیشتا له سه ره تابه.

دهتوانیت بۆ زانیاری زیاتر ئەو لینکه بخوینیتەوه:

<http://www.masdr.net/inf/news-action-show-id-9746.htm>

له ٢٠١١/١٢/٢٨ بابەتیکم بڵاوکردهوه بهناوی [شیخ عائز قهرنی و قهسیدهکهی سهدام : بهدرۆخستنهوهیهکی درهنگ] تئیدا گومانم خستبوه سهر ئهو به درۆخستنهوه درهنگهی شیخ عائز قهرنی بۆ قهسیدهکهی سهدام وهک لهو نوسینه هاتبوو: " له پاش له سیدارهانی سهدام وئهو ههرایهی نایهوه گوايه له روژی جهژن وروژیکی پیروژ له سیداره دراوه، ههر لهو کاتانهدا که عهرهب کێرکی عهرهبجیهتی وسوننهچیتیان زۆر بهرز ببوهوه، ههر لهو ساتانهدا قهسیدهکه بهناوی شیخیکی داعیهی بهناوبانگ شیخ عائز قهرنی بڵاوبوهوه لهسهر سهدام که سهرتاسههري ستایشی سهدامی [شههیدی عروبه وئیسلاام بوو].

پاستیهکهی لهبهر ههلویستی عهرهب به گشتی وسعودیهکان به تایبهتی ئهو قهسیدهیه زۆر لهگهڵ کهشی گشتی روداوهکه دهگونجا وکهس گومانی له پاستی قهسیدهکه نهبوو" من گهیشتبومه ئهو باوهڕی که ئهو قهسیدهیه ئهگهر هی شیخ عائز قهرنی یش نهبیت، بهلام لهبهر چهزی شوهرت که شیخ ئامادهیه دزی بۆ بکات خۆی لی گیل کردوه!

سهیره تازه لهبهردهم چهند کوردیکی ساده وبی ئاگا قهسیدهکه به درۆ دهخاتهوه : " وابزانم شیخ عائز قهرنی لهگهڵ ئهجوئهکه ئاوێته ببوو لای خراپ نهبوو له پیتی ئهو قهسیدهیه ئهگهر هی ئهویش نهبویت کهمیک سهرسامی وچهزی شوهرتی زیاتر بخاته سهر ئهوهی ههیهتی!! بهتایبهتی خۆشهویستی سهدام لهو روژگاره وتا ئهمرۆش لای زۆر له عهرهب جیگای شانازی کردنه نهک شهرمهزاری، ئهگهر ئهو قهسیدهیه له ستایشکردنی سولحی نیوان عهرهب وئیسرائیل یان له ستایشی خومهینی با بۆ نمونه ئهو ههموو سالهی دهویست شیخ عائز قهرنی بیدهنگ بیت وله مونسهبهیهکی بچوکی کوردان لهبهر دلی ئهوان تازه ئهو قهسیدهیه بهدرۆ بخاتهوه؟؟"

پاش ئهو دزینه ئهدهبیه من یهک تۆزقال گومانم نهماوه که قهسیدهکهی سهدامیش ههر هی خۆیهتی، چونکه ئهوهی دزی ئهدهبی بکات له پیناو شوهرتدا که خهریکه دهتهقینهوه لهبهر پری شوهرت زۆر ئاسانه درۆش بکات لهبهر ئیحراج بوونی بهردهم چهند گهنجیکی کورد بلێت من شیخه ستایشکهرهکهی صدام نیم.

٢٠١٢/١/٢٤

شیخ عائز قەرنی و قەسیدەکەى سەدام : بەدرۆخستەنەو ھەیکى درەنگ

لە پاش لە سەیدارەدانى سەدام وئەو ھەرایەى نایەو ھەگایە لە رۆژى جەژن و رۆژىكى پیرۆز لە سەیدارە دراو، ھەر لەو کاتانەدا کە عەرەب کیرقى عەرەبچىەتى و سوننەچىتیان زۆر بەرز ببووە، ھەر لەو ساتانەدا قەسیدەیک بەناوى شىخىكى داعیەى بەناوبانگ شىخ عائز قەرەنى بۆلابووە لەسەر سەدام کە سەرتاسەرى ستایشى سەدامى [شەھیدى عروبە وئىسلام بوو]

راستیەیکەى لەبەر ھەلۆیستى عەرەب بە گشتى و سەودىەکان بە تايبەتى ئەو قەسیدەیکەى زۆر لەگەڵ کەشى گشتى روداو کە دەگونجا وکەس گومانى لە راستى قەسیدەیکەى نەبوو تەنھا کەسانیک کە شىخ عائز قەرنى یان دەناسى و دەیانزانى کە داعیەیکى وا بەناوبانگە و کتیبەکانى بە سەدان ھەزار چاپ دەکرىت و ملیۆنەھا خەلک گویى بۆ دەکرىت لە غەیری عەرەب کەمیک گومانیان ھەبوو لە مەسەلەکە، بۆیان ھەرس نەدەکرا یا شىخ بەو جۆرە ستایشى ئەو ملھورە بکات و پلەى شەھادەتى بداتى و بەو شىوئەیکەى زیادەپەوى بکات لە ستایشکردنى، بەلام ئەو ھى زیاتر جىگای سەرسورمان بوو بىدەنگى ئەو کابرایە بوو بەرامبەر بۆلابوونەو ھى ئەو قەسیدەیکەى لە زۆربەى سايە عەرەبیەکان، تۆ بۆلێ ئەو پیاو کە رۆژانە لە چەندین سکرین وکەنالى ئاسمانى وئەرزى دەردەچىت ئاگادارى ئەو ھەرایە نەبوو کە قەسیدەى ئاماژە پیکراو نابووە؟؟!!

من گومانم ھەیکە، ھەرچەندە وەک رای شەخسى خۆم شىخ عائز قەرەنى لە چاو شىخە توندپەو ھەکانى سەودىە بە ھەوت ئاوان شوراو تەو، بەلام بىدەنگى بۆ ئەو ھەموو کاتە جىی گومانە، چونکە ئەگەر خۆشى نەیدىبىت ئەو دۆست وئەھبابى شىخ لە ژمارنایەن لەسەر تۆرى ئىنتەرنىت، بۆلێ کەسێک پى نەگوتبىت یان کەسێک ستایشى نەکردبىت لەسەر قەسیدەیکەى لەدۆزى [شیعە رافىزە مەلەونەکان]؟!

وابزانم شىخ عائز قەرەنى لەگەڵ ئەجوائەیکەى ئاویتە ببوو لای خراپ نەبوو لە رۆزى ئەو قەسیدەیکەى ئەگەر ھى ئەویش نەبوو کەمیک سەرسامى و ھەزى شوھرەتى زیاتر بخاتە سەر ئەو ھەیکەى!! بەتايبەتى خۆشەو ھىستى سەدام لەو رۆژگارە

وتا ئه مړوش لای زۆرینهی عهره ب جیگای شانازی کردنه نهک شهرمه زاری،
ئه گهر ئه و قه سیدهیه له ستایشکردنی سولحی نیوان عهره ب وئیسراییل یان
له ستایشی خومهینی با بۆ نموونه ئه و هه موو ساله ی دهویست شیخ عائز
قه رهنی بیدهنگ بیت وله مونسه بهیه کی بچوکی کوردان له بهر دلی ئه وان تازه
ئه و قه سیدهیه به درۆ بخاته وه؟؟ دیسان باوهر ناکه م، شیخ عائز قه رهنی خو ی
چاک؛ ده زانیت که تا ئیستا ملیۆنه ها که س به و قه سیدهیه ی سه دام هه لخه له تاو ن
وه ه زاره هاش رقیان له شیخ وه لکو خودی ئیسلامیش بۆته وه سه باره ت به و
قسه توره هاته نه ی ناو قه سیده که، سه یر نییه پاش ئه و هه موو ساله یا شیخ تازه
به درۆی بخاته وه؟

ئه ی ئه و هه موو کاریگهره نیگه تیفانه ی ئه و قه سیدهیه دروستی کردوه چۆن یا
شیخ قه ره بووی ده کاته وه؟! له هه مووی سه یرتر یا شیخ له ژیر کاریگهری پرسیار
ونیگه رانی چهن د کوردیک پاش ئه و هه موو ساله دیت وله سوچیک ئه و درۆیه
گه وره یه ی که گوایه له سه ر زمانی ئه و هه لبه ستراوه به درۆی ده خاته وه هیشتا
ئه گهر بابته که گوگل بکه یت نایدۆزیته وه.

بۆ نموونه بنوسه [الشیخ عائض القرنی و صدام] ته نها قه سیدهیه کی پر له
ستایشی سه دام ت ده دات، واته هیشتا شیخ هینده لای گرنگ نییه به به یاننامه یه کی
نوسراو و بیستراو و بینراو له سایته عهره بیه کان و سه له فیه کان به تایبه تی ئه و
قه سیدهیه پر له تاوانه به درۆ خاته وه، کاک ی کوردی هه میشه ساویکه سیفه تیش
دلی زۆر خوشه به قسه کانی یا شیخ وهک له قیدیۆکه ی بۆنه یه کی ئایینی له
به ریتانیا ده رده که ویت له پاش ته واو بوونی قسه کانی پر ده داته سه ری شیخ
وماچی ده کات، نازانن جاروبار داوای لیئوردنی درهنگ له تاوانه که تاوانتره،
که نگر و ماست به وهختی خو ی.

سه رنج: بۆ دیتنی قیدیۆکه ئه و لینکه به کار بیته:

<http://dangiislam.org/news/5967>

Wednesday, 12.28.2011, 12:00 PM

ئبن عسىمين [ابن العثيمين] و ژن

به هدهردانى سامانى موسلمانان بۆ بلاوكردهوهى ئو بيره توندروانه!
خوزگه ئو ههموو سهروته و سامانه له ژيردهستى ئو ولاته دواكهوتوانه
كهنداو نهدهبوو، چونكه له پىگاي پارهوسامانهوه دهيان فكرى پوپوچ و نامرؤى
بلاودهكرىتهوه، جوانترين و مرويتيرين بيروباوه و فيكرىش له چوارچيوهيهكى
بچوك قهتيس دهمينىتهوه، باسى قهدهغه كردنى كتيبهكانى چهند باوكانيكى
سهلهفیهته كرا، من زور حهز له قهدهغهكردن ناكهم، هرچهنده خويان سهلهفیهتهكان
لهو جيبهيه دهسهلاتيان دهبيت ناهيلن كتيبي كهسيتر ههبيت > بهلام وهرن بزائن
ئو ابن العثيمين ه كه گهوره تيوريستىكي سهلهفیهته چۆن دهروانيته ئافرهت
بۆ نمونه.

ئو كهسه كاناليكى تايهتیه ههيه به ناوى كهنالى (ابن العثيمين)، كه تايهته
به فيكرى ابن العثيمين قوتايه نهجيبهكهى ابن تيمية بهههموو توندرووى و
زمانزبرى و نامهنتيقهوه، راكانى دهربارهى ئافرهت پهنگدانهوهى كؤى عهقليهتيتى
قسهيهكى خوشيم خويندهوه لهسهر ئافرهت، كه گويت لىدهبيت دهزانيت چ بيرىكى
كارهساتاوى له ميشكى ئو پياوه دايه، دهلى: "خهلكانيك فيربوون نازناوى (السيدة)
له ژن دهنين، بۆ نمونه دهلن: "هذا خاص بالرجال، وهذا خاص بالسيدات"، ئوه
ئاوهژوو كردنهوهى ههقيقهتهكانه، چونكه (سهيدهكان)ى سهردارهكان [السادة]
پياوانن، قال تعالى: [والفيا سيدها لى الباب] وقال [الرجال قوامون على النساء].
وقال رسول الله [النساء عوان عندكم] واته له پايه ديليدان... مجموع الرسائل
والفتاوى ٩٢٨-١٠.

كهوابوو پياوان سهردار و سادهن، ئافرهتان له مهزليهى يا پايه ديلهكانن.
وهسف كردنى ئافرهتان به [سيدات] ئاوهژوو كردنهوهى ههقيقهتهكانه، باشتره
پبيان بلئين الاسيرة فلانة بنت فلان. تهسهوركه خاوهنى ئو فيكره يهك كهنالى
ئاسمانى بۆ تهرخان بكرىت.

راكانى دهربارهى ليخوريپنى ئوتومبيل لهلايهن ئافرهتهوه تهواوى جيهانبينى
دواكهوتوانه دهدهخات، لهگه كورته كۆمىنتى من.

ژن و زیانەکانی لیخوړینی ئۆتۆمبیل!

ابن العثیمین دەربارەى لیخوړینی ئۆتۆمبیل دەلێت: “لە خراپەکانی لیخوړینی ئۆتۆمبیل بۆ ئافەرەت، دامالینی حەیا یە لێ، حەیا وشەرمیش لە ئیمانە وەک لە ڕیگای سەحیحەو لە پیغەمبەرەو هاتو، حەیاش ڕەوشتیکی بەرزە و سروشتی ئافەرەت پێی دەوێت، تا ببیاریزیت لە توشی بوونی فیتنە! ئەگەر حەیا لە ئافەرەت نەما، لێی مەپرسە. [خۆزگە دەمانزانى چ پەيوەندیەکی ئۆرگانیکی هەیه لە نیتوان لیخوړینی ئۆتۆمبیل و حەیا وشەرم؟! لە خراپەکانیتر: دەرچوونی زۆری ئافەرەتە لە مالهو، مالهو هەش باشتترین شوینە بۆی وەک چاکترین کەس بە بەرژەوەندیەکانی خەلک، کە پیغەمبەرە [دخ] وادەلێت! چونکە شەیدایانی لیخوړین چێژی لێ وەردەگرن! بۆیە دەیانبینیت لێرە ولەوێ دەخولینەو بە ئۆتۆمبیلەکانیان هەر بۆ خوشی!“ [یانى ئافەرەت چونکە لیخوړینی ئۆتۆمبیل نازانى بۆیە لە مالهو یە یان لەبەر زیندانیکردنى پیاوانى سەلەفیه بۆ ژنانیان؟! دیارە کە ژن لەگەڵ وەرگرتنى روخسەتى لیخوړینی، هەموو ئازادىەکانیشى وەردەگریت؟

لە خراپەکانی شى ژن ئازاد دەبێت و دەچیتە کوێ و بۆ لای کێ و بە هەر ئامانجێک بیهوێت چونکە سوکان لە دەستى خۆیتى و بە هەر کاتێک لە شەو و ڕۆژدا دەتوانیت بڕۆ و بچیت، لەوانە یە تا درەنگانیکى شەویش بمیشتەو بە تەنها. ئەگەر خەلک گازانده لە دەست لاوانى کور بکەن، کە وابوو چۆن بەرگەى دەرچوونی ئافەرەتان دەگرن بە کەیفى خۆیان راست و چۆب بڕۆن و بێن؟! [یانى ژنان ئیستا بە ئەخلاقن چونکە نازان ئۆتۆمبیل لیخوړن؟! هەر بۆیە ش وا دژى لیخوړینی ئافەرەتن بۆ ئۆتۆمبیل! لە خراپەکانیشى: لیخوړینی ھۆکارێکە بۆ یاخیبوون لە خێزانى و میردى لەبەر بچوکتري ھۆکار لە مالهو دەردەچیت بۆ ئەوێ خۆى ھێمن کاتەو، وەک ھەندى لە پیاوان وادەکەن، کە لە ژن بەھیزتر و بەرگەگرتن! [گوناھە ژن خۆى ھادى و ھێمن کاتەو، بچیتە لای دەستە خوشکیکى، بۆ دەبێت بە عەقلىەتى پاسەوانى زیندان مامەلەیان بکەین!]

لە خراپەکانیتری: دەبێتە ھۆى فیتنە لە زۆر ھەلوێستدا، بۆ نمونە: ڕاوھستان لای ترافیک لایتى ڕیگاگان، یان وەستان لە بەنزیخانەکان، یان وەستان بۆ خالەکانى پشکنین، یان وەستان لەگەڵ پۆلیسى ھاتوچۆ لە کاتى نووسینی سزای سەرپێچى یان ڕوداویک! یان وەستان بۆ ھەوا تیکردنە تايەکان و بۆ پەنچەربوون، یان وەستان لەبەر ڕوودانى عەیبیک لە ئۆتۆمبیلەکەى، و پێویستى بە یارمەتى

خەلکتر بوو، ئەو کاتە چ دەکات؟! لەوانە یە تووشی پیاویکی بەدرەوشت بێت سازشی لەگەڵ بکات لەسەر شەپەفی بۆ رزگارکردنی لە کێشەکە، بە تاییەت ئەگەر زۆر ناچار بوو؟! [ھەردەم نیازخراپی پیش نیازپاکی دەخەن، وەک بلیی ئەو کۆمەلگایە پیاوەکانی گورگن و ژنەکانی مەر بن.

لە خراپەکانیتری لێخوڕینی ئافەرەت: قەرەبالغی زۆری ئۆتۆمبیلەکان لە سەر شەقامەکان، یان نەهێشتن و مەحرومکردنی لاوان [نیر] لە لێخوڕینی ئۆتۆمبیل، ئەو لاوانە موسستەھەقتر وشایەنترن لە ژنان ئۆتۆمبیل لێخوڕن! [بۆچی دەبنە مەحرومکردنی پیاوان لە لێخوڕین؟! بۆچی ئەو لاوانە موسستەھەقتر وشایەنترن لە ژنان ئۆتۆمبیل لێخوڕن؟

لە خراپەکانی: زۆری ڕووداو، چونکە ئافەرەت بە سروشت لە پیاو بی ھیمەت ترن و کورت بێتترن و بی تواناترن، کە تووشی مەترسیەک بوون نازانن چی بکەن. [ئەو ژنانی بەندکراری کۆمەلگای خۆی باس دەکات، ھەرچەندە ھەمووشیان وا نین، بەلام ئەو تەوسیفە ھەموو ژن ناگریتەو.

لە خراپەکانی: لێخوڕینی ئۆتۆمبیل ھۆکاریکە بۆ زیادەرەوی لە خەرجی ونەفەقەدا، چونکە ژن بە سروشت حەز دەکات خۆی تەواو بکات [چونکە ناقيسە!] بە جلی جوان و شتی تر! نابینی چەند ھۆگری جل و بەرگە، ھەر کە جلیک دەرەچیت، کۆنەکە ی فری دەدات بۆ کرپنی نوێکە، ھەتا کۆنەکە ی باشتريش بێت! نابینیت لە ژوورەکە ی چۆن شتی جوان ھەلدەواسیت؟! [ناییت ئەو لە زەوقی جوانیتە، بەلکو لە نەقسی خۆی ئافەرەتە و بەو شتانە خۆی تەواو دەکات!] تەماشای ھەر شتیکی بکە وایە، بەو پێوەرە ئەو ئۆتۆمبیلە ی لێی دەخوڕیت لە پێشترە، ھەر کە مۆدیلیکی نوێ دەرچوو، ئەو یە کەم جی دەھێلێت بۆ نویتترینیان! ببینە لەو پاکانە لاوانانە ی یەکیک لە ھەرە گەرە تێوریستەکانی سەلەفییت، ھەمووی لەسەر دڵ پیسی کۆمەلگا دواکەوتووە بەدەویەکان دامەزراوە، کە لە کۆنەو ھەموو خەمکیان تەنھا شارەدەوی ئافەرەت بوو نەوێک لە کاتی غەزو و بەسەر یەکتەدانداندا ئافەرەتانیان بکەوێت ژێر دەستی ھێرش کەرەکان، ئەو نەفسیەتە بە ویراسەت ماوەتەو لە پێگای دارشتنی زۆر لەو بەرھەمە دینیانە ی کە لەو ژینگە یە دەھاتنە ئاراوە، خاوەنی ئەو فیکرە یە کە نالی ئاسمانی گەرە ی بخریتە خزمەتی، خەلکی خاوەن فیکری واش ھە یە کتییکی بۆ چاپ ناگریت! کەسیکی وا کتییەکانی قەدەغە بکرین باشتەر نیە لەو یە ھەزاران فریو بخۆن پێی؟!]

فه‌توای ئیبن عسیمین له‌حه‌رامکردنی فی‌ربوونی زمانی ئینگلیزی!

ئین ته‌یمیه له‌ کتییی اقتضاء الصراط المستقیم.. ده‌لایت زمانی عه‌ره‌بی دروشمی ئیسلام و خه‌لکه‌که‌یه‌تی، دروست نیه موسلمان به‌ غه‌یری عه‌ره‌بی قسه‌ بکات“ ل ۲۰۳
ئه‌حمه‌دی کو‌ری هه‌نبه‌ل پرسپاری لیکرا ده‌رباره‌ی نزاکردن به‌ فارسی؟ گو‌تی
زمانیکی خراپه‌، که ناشی سویندی پی بخوری یان نویژ وه‌موو عیاده‌ته‌کانی
تری پی بکری‌ت! ل ۲۰۴

ئین عه‌مه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ر (دخ) ده‌گیریه‌وه ده‌لایت: ئه‌وانه‌ی عه‌ره‌بی بزانه‌ به‌ چاک‌ی، با به‌ زمانیکی عه‌جه‌می واته‌ غه‌یره عه‌ره‌بی قسه‌ نه‌که‌ن چونکه ده‌بیته هوی دروست بوونی نیفاق!! (.. عن نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: ” قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من يحسن أن يتكلم بالعربية فلا يتكلم بالعجمية فإنه يورث النفاق (ل ۲۰۵

زانراوه که راهاتن له‌سه‌ر قسه‌کردن به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی تا ده‌بیته عاده‌ت کاریکی شه‌رعی نییه‌، چونکه ده‌بیته هوی خۆشه‌ویستی خاوه‌نی ئه‌و زمانانه له‌ کافره‌کان، ئه‌وه‌ش پینچه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی وه‌لا و به‌را یه وه‌ک ئین ته‌یمیه ده‌لایت: ”بزانه راهاتن به‌ زمانیک زۆر به‌ تووندی و ئاشکرا کارده‌کاته سه‌ر عه‌قل و ره‌وشت و دین، کاریش ده‌کاته سه‌ر پیچوون به‌ به‌رایه‌کانی ئه‌و ئومه‌ته له‌ ئه‌سحابه و تابییعه‌کان، پیچوون به‌ ئه‌وانیش عه‌قل و دین و ره‌وشت زیاد ده‌که‌ن“
ل ۲۰۷

من وایده‌بینم ئه‌وه‌ی مندالانی خوی فی‌ری زمانی ئینگلیزی بکات له‌ مندالییه‌وه، رۆژی قیامه‌ت لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کری‌ت، چونکه ده‌بیته هوی خۆشه‌ویستی ئه‌و منداله‌ بۆ ئه‌و زمانه‌، ئینجا خۆشه‌ویستی ئه‌وانه‌ی قسه‌ی پیده‌که‌ن، ئه‌وه به‌ نسه‌به‌ت ئه‌وه‌ی مندالی له‌ بچوکیه‌وه فی‌ری ئینگلیزی کرد یان زمانی تر“ Top of Form

ئه‌وه دکتۆره‌ بلیمه‌ته‌که‌ی کورد عبدالواحیدیش له‌وه‌ی کۆپی کردبوو؟! هیچ قسه‌یه‌کی قۆر نا‌کری‌ت له‌ جه‌زیره‌ی عه‌ره‌بی ئیلا ده‌بیته وه‌ربگیردیه‌ سه‌ر کوردی!

فتوى ابن عثيمين في تحريم تعلم اللغة الإنجليزية!

بسم الله الرحمن الرحيم والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، قال شيخ الإسلام ابن تيمية عليه رحمة الله في كتابه "اقتضاء الصراط المستقيم مخالفة أهل الجحيم" فإن اللسان العربي شعار الإسلام وأهله، ولا يصح لمسلم التكلم بغيره ... (ص ٢٠٣)

وقد سُئل الإمام أحمد بن حنبل رحمه الله عن الدعاء في الصلاة بالفارسية ؟ فكرهه . وقال: لسان سوء ولا يصح الحلف بها ولا الصلاة ولا سائر العبادات. ص ٢٠٤ . وقد روى السلفي من حديث سعيد بن العلاء البرذعي حدثنا إسحق بن إبراهيم البلخي حدثنا عمر بن هارون البلخي حدثنا أسامة بن زيد عن نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (من يحسن أن يتكلم بالعربية فلا يتكلم بالعجمية فإنه يورث النفاق) ص ٢٠٥

ومعلوم أن اعتياد التكلم بغير العربية حتى يكون عادة أمر غير مشروع لأن يورث محبة أهل تلك اللغة من الكفرة وهو مخالف لعقيدة الولاء والبراء من الكفار. قال شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله : (واعلم أن اعتياد اللغة يؤثر في العقل والخلق والدين تأثيراً قوياً بيئاً، ويؤثر أيضاً في مشابهة صدر هذه الأمة من الصحابة والتابعين، ومشابهتهم تزيد في العقل والدين والخلق) ص ٢٠٧ . والذي أراه أن الذي يعلم صبيّه اللغة الإنجليزية منذ الصغر سوف يُحاسب عليه يوم القيامة ؛ لأنه يؤدي إلى محبة الطفل لهذه اللغة، ثم محبة من ينطق بها من الناس ؛ هذا من أدخل أولاده منذ الصغر لتعلم اللغة الإنجليزية أو غيرها من اللغات .

تېرورانىنى داعشى موسلمانانى عەرەب بۆ كورد ئەبو بەسىرى تەرتووسى ۋەك نموونە

-|-

ئەبو بەسىرى تەرتووسى يەككە لە مەرجه عە گەرەكانى جىهادىيەكانى عەرەب، ناۋى پاستى خۇى عبدالمنعم مصطفى حلىمة يە، لە ۱۹۵۹ لە شارى تەرتوسى سوريا لە دايك بوو، لە خىزانىكى سەلەفى. ھەر لە ۱۷ سالىيەو بەژدارى كرد لە شۆرشى ئىسلامى ئىخوانى لە ھەما و ھەلەب. دواىى رايكرد بۆ ئوردن، ئىنجا بۆ عىراق و پاكستان، لەوئىش بۆ ئەفغانستان، لە پىشاۋەر عبدالله عەزامى ئەمىرى جىهادىيەكانى عەرەبى ناسى، و بوو كەسىكى نىكى.

لە ناوەرپاستى ھەشتاكان گەرپايەو ئوردن، لە ۱۹۸۷ لە شارى زەرقى ئوردن نىشتەجى بوو لە گەرەكى «حي معصوم» بوو ھاوسىيى ابو مصعب الزرقاوى، خۇى لە كىتئىكى دا دەلىت: ”مالى زەرقاوى چەند دە مەترىك لە من دوور بوو، لە سەرەتاي پابەندبوونى، كەفى بە من و بە چەند كىتئىكم دەھات. زەرقاوى لە زۆر بابەتدا دەگەرپايەو لای من و پرسى پى دەكردم“ ھەر بۆيەش زەرقاوى ئەو سەرپرەى لى دەرچوو!

دواىى لە ئوردن دەرکرا بۆ يەمەن و بۆ مالىزىيا و دواىى تايلەند، لە كوتايىدا لە بەرىتانيا، لەندەنستان گىرسايەو!

لە سەرەتاي شۆرشى سوريا زۆر ھەولى دەدا بىتتە شۆرشىكى خويناو، كە بوو شۆرشى چەكدار گووتى: ”ويستيان شۆرشىكى ئاشتى غانديانە بىت، بەلام خوا ھەر ويستى بىتتە جىھادىك لە رىگاي ئەودا“ يانى ئەو داعشىيە گالتەى بە غاندى دىت!

لە ۲۰۱۲ گەرپايەو توركييا بۆ جىھاد، دواىى بۆ ناو سوريا، لەوئى حركة احرار الشام ى دروست كرد، كە لە يەكگرتنى «حركة الفجر الإسلامية» و «لواء الحق» پىك ھات.

زۆر شانازى نەك بە سەلەفئەتى بەلكو بە ۋەھابىيەتئىش دەكات، و وتارىكى دوور ودرىژى نووسىو بە ناۋى: بەللى من ۋەھابىم! تىيدا ھاتوۋ: ھەرچەندە ھەز لەو ناو نوئىيانە ناكەم كە موسلمانان لىك جىادەكاتەو و يەكيان ناكات، بەلام من

به راشكاوى دهلييم كه من وهابيم، شانازيشه بۆم الشيخ محمد بن عبد الوهاب م خۆش بویت و دهعهكهينم خۆش بویت. دهبارهى دهسهلاتدارانى سعوديه دهلييت: ئهگهر لهسهر رېنگاي وهابى راست برۆن، خيىرى ههبوو بۆ خويان و نهتهوهكهيان!

سهلهفيه جهادييه كوردهكان تهرتوسى لايان گرنگه، دهيان پرسيارى شهري ليدكهن، كاتى خۆى پرسياريان ليكرديش لهسهر عهلى باپير و پهيوهندى لهگهڵ يهكيى، بهو شيويه له سايت كوردیه سهلهفيهكان هاتوو:

”ئايا بۆ موسلمان دروسته دۆستايهتى مۆرتهدهكان بكات ياخود يارمهتييان بدات يان هينديك شوينه سهربازييهكاني خۆى و چۆليكات بۆ ئهوان بۆ ئهوهى موسلمانان بكوژن تاوهكو وينهكه رۆشن بيت من دهبارهى عهلى باپير و رېكهوتنهكهى لهگهڵ يهكيى نيشتماني كوردستان دژى برايانى ئهنصار وئيسلام پرسيار دهكه م .. وبارك الله فيكم وجزاكم خيراً؟

وهلام: الحمد لله رب العالمين.

ئهوهكهسهى يارمهتى مۆرتهدهكان و جگهلهوانيش له كافر مهوجريمهكان دهيات له دژى موسلمانانه يهكهواپهستهكان، ئهوه كافر وموجريمه وهكو ئهوان، ئهوهى عهلى باپيريش كردى .. بيگومان ئيمه بيستمان .. بريتييه له خيانهت وغهدر وكوفر .. ههروهها ئهم پياوه – بههۆى ئهوه كار بهدوخراپانهى كه لى زاندراره – له لای ئيمه تۆمهتبار ه !!!

يهكسه كافرى كرد و له لای جهانبى تۆمهتبار ه!

به‌یانیک بو ئه‌کراڊ

-۲-

که ئه‌بو به‌سیری ته‌رتوسی گوئی لیده‌بیته‌وه، کوردیک قورئانی سوتاندبوو له یادی ئه‌نفالدا له ولاتیکی ئه‌وروپادا له ۲۰۱۰ ئه‌و زانییه گه‌وره‌ی سه‌له‌فیه‌تی جیهادی، ابو بصیر الطرطوسی، به‌یانیکی هینده‌ سه‌یر وپر له هه‌له و حیق‌دی له‌سه‌ر کورد بلا‌وکرده‌وه، که هه‌قیقه‌تی هه‌لو‌یستی ده‌روونی میژوویی موسلمانانی عه‌ره‌ب و تورک و ئیسلامیه‌کانیان به‌رامبه‌ر کورد ده‌رده‌کات. له سه‌ره‌تاوه ده‌لیت: ” إلى الأكراد بعمامة، وأكراد العراق وسورية بخاصة، السلام على من اتبع الهدى منكم، وبعد.“

[بو ئه‌کراڊ به‌ گشتی، و ئه‌کراڊی عێراق و سوریا به‌ تاییه‌تی..] یانی ده‌نه‌فه‌ریک یا بابلیین هه‌زار نه‌فه‌ریک خۆپیشاندانیان کردوه، نه‌فه‌ریک قورئانی سوتاندوه، ته‌رتوسی وتاره‌که‌ی ئاراسته‌ی هه‌موو کورد ده‌کات، کوردی عێراق و سوریا به‌ تاییه‌تی! وه‌ک بلێی هه‌موو کورد ئه‌و کاره‌یان کرد‌ییت، ئه‌وه‌ فلمیکی ئه‌م‌ریکیم بیرده‌هینیته‌وه، که فرۆکه‌یه‌کیان له کوردستان که‌وت‌بوه‌ خواره، له‌و شوینه‌ شاخایه به‌ په‌ره‌شوت دابه‌زین، و سه‌ربازیک بلندگۆیه‌کی له‌ده‌ست بوو هاواری ده‌کرد، ئه‌ی گه‌لی کوردستانی عێراق! به‌س ئه‌و ده‌ره‌ینه‌ره کورد نه‌ناسی ئاساییه، به‌لام ئه‌و تیرۆسته‌ خه‌لکی سوریا، که پۆژانه کورد ده‌بینن و تیکه‌لاوی ده‌بن، که‌چی وه‌ک ئه‌م‌ریکه‌که‌ قسه‌ ئاراسته‌ی هه‌موو گه‌لی کوردستانی هه‌ر چوار پارچه‌ ده‌کات، عێراق و سوریا به‌ تاییه‌تی! ئینجا سه‌لامه‌که‌شی ” السلام على من اتبع الهدى منكم، وبعد“ حاده‌ته‌ن بو کافر و بی باوه‌ران به‌کار دیت!

ئه‌و بلیمه‌ته و زانییه به‌رده‌وام ده‌بیته به‌ دواندن به‌ زمانی کۆ ده‌لیت: ” ده‌ستدریژی به‌رده‌وای ئیوه بو سه‌ر کتیبی خوامان پیگه‌یشته‌وه، به‌ سوکایه‌تی پیکردن و سوتاندنی له‌به‌رچاوی خه‌لکی گشتی و تاییه‌تیدا!“ ئه‌وه گوزارش له‌و رایه‌ خراپه گشتیه‌ی ئیسلامیه‌کانی عه‌ره‌ب ده‌کات، به‌ هوکاري سیاسی و میژوویی دژی کورد، ده‌نا هه‌زاران که‌س له‌ سه‌عوویه و میسر و جه‌زائیر و سوریا ش گه‌وره‌ترین سوکایه‌تی به‌ قورئان و ئیسلام ده‌که‌ن، بو به‌یانیکی بو گه‌لی پاکستان یا میسر یا سوریا ده‌رنه‌کرد له‌به‌ر سوکایه‌تی پاکستانیه‌ک یا جه‌زائیریه‌ک یا میسریه‌ک یا سوریه‌ک به‌ قورئان؟!

هه‌یشتا کورد په‌گه‌زپه‌سته‌ی لای

دا‌گیرکه‌رانی کوردستان و کورده‌ فریوخۆره‌کان

- 3 -

دیاردهیه کتیریش هیه له ناو عهره ب و موسلمانان، که کاره ساتیکه بۆ عهقل، ئه وهش ئه وهیه سه ره برای چه وساندنه وهی کورد به دهستی سی نه ته وهی سه ره کی ئیسلام: عهره ب و تورک و فارس، که چی هیشتا چاوه پوانی ئه وه نین کورد بچو کترین بهرگری له وجود و مانی خو ی بکات، بۆیه هر که بهرگری له خو ی ده کات، و باسی چه وساندنه وهی نه ته وهی خو ی ده کات، یه کسه به ره گزه په رستی تاوانباری کورد ده کهن، هیچ ره گزه په رستیه ک له داگیرکردنی کوردستان و کوشتنی رۆله ی کورد و له ناوبردنی خهونی نه ته وهیه ک بۆ ئازادی نابین! ته رتووسی ده لیت: ”... ههروه ها ئیمه له به یانات و وتاره ره گزه په رست و نه ته وه په رسته کانتان بی ئاگا نین، که له سه ر بنچینه ی ئیلحاد و جیاوازی نانه وه و، دوژمنایه تی ئیسلام و خه لکه که ی بنیات نراوه!“ کما أننا لا نجعل خطابا تکم و بیاناتکم القومیة والعنصریة الحاقدة .. والمتکررة .. التي تقوم علی الإلحاد، وبث الفرقة .. واستعداء الإسلام وأهله!“

ئەو ھەلۋىستەيان كاری كەتتە سەر زۆر كۆرد، كە بى ھەلۋىست بىن و دەروون بەزىو بىن، و ھەتا شەرم لە كۆردبوونی خۆيان بىكەن، بە تايبەتتى ئىسلامىيەكان! بەلام كەسانىكىتريش دوور لە ئىسلام و ئىسلامىيەونىش، نىزىكتەر لە چەپ گەرايى بە ھەمان خۆبە سووكزان و كۆرد سووكزان ھەلۋىست وەر دەگريئە، و پيى تاوانە ئەگەر كۆرد بىلت ئاخ لە ژىر ئەشكەنجەي چەوساندنەو ھى نەتەو ھىدا!

تەرتووسى دەلېت: ”نەتەۋەي عەرەب و نەتەۋەي تىرىشتان كىردە دوژمنى خۇتان.. كەۋىتتە داۋى خراپىتىن ماناى دەمارگىزى بۇ نەتەۋەي كورد...بىرايەتى شەيتانتان كىرد لە دەمارگىزىتان بۇ نەتەۋەي كورد.. بىرايى جەنگتان دا لە دژى ئىسلام و خەلكەكەي، و شارستانى و مېژوۋەكەي..لە پىناۋ دەمارگىزى بۇ نەتەۋەيى نەفامىتان!“

یانی هیشتا کورد دوزمنایه‌تی عه‌ره‌ب و تورک و فارسی کرده، سه‌ره‌رای

ئه‌وه‌ی خاکیان له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه‌ داگیرکراوه، و رۆله‌کانیان ده‌کوژری به‌ ده‌ستیان! ئه‌وه‌ هه‌موو ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که کورد دوا‌ی چه‌ند حزبیکی ئیسلامی جیهادی نه‌که‌وتن بۆ شه‌ری ئه‌مریکا، له‌ پیناو عه‌ره‌ب و سه‌دامدا، بۆیه‌ ده‌لێت: ”وه‌لاتان دایه‌ سه‌لێبیه‌کان.. داوا‌ی پشتگیری ئه‌وانتان کرد له‌ دژی ئیسلام و موسلمانان.. داگیرکردنی ولاتتان بۆ ئاسان کردن.. له‌به‌ر تو‌ره‌بوونتان له‌ پیناو ده‌مارگرژی نه‌ته‌وه‌ی کوردی بۆگه‌نتان که له‌و رۆژانه‌ تیا‌یدا ده‌ژین!“

یانی کورد ئه‌گه‌ر برا موسلمانه‌کانی ق‌ریشی تیخه‌ن نابیت داوا‌ی یارمه‌تی له‌ که‌س بکات، به‌ تاییه‌تی نا موسلمانان! یانی ئه‌وان وه‌ک کافر کورد بکوژن، به‌لام نابیت کورد داوا‌ی یارمه‌تی بکات له‌ خاچ په‌رستان و زایۆنیزمه‌کان، ئه‌گه‌ر ئه‌وان ته‌نها ده‌ره‌تانیکیش بن، و موسلمانیکیش نه‌بیت به‌ هانای بیت؟! ئه‌وه‌ چ لۆژیکی نه‌خۆش و سه‌تمکارانه‌یه‌؟!

استعدیتم القومية العربية، وغيرها من القوميات .. ووقعتم في أسوأ معاني التعصب للقومية الكردية .. فواليتم وعاديتم في قوميتكم الكردية .. وأخيتم الشيطان عصبية لقوميتكم الكردية .. وأعلنتم الحرب على الإسلام وأهله، وحضارته، وتاريخه .. انتصاراً لعصبيتكم القومية الجاهلية.

واليتم الصليبيين، واستنصرتهم بهم على الإسلام والمسلمين .. وسهلتهم لهم غزو البلاد والعباد .. غضباً للعصبية القومية الكردية المقيتة التي تعيشونها في هذه الأيام!

»ده‌ستدریژییه‌ راشکاو و دووباره‌ بووه‌کانتان بۆ سه‌ر کتیی خوا، پێمان ده‌لێن و به‌ هه‌موو موسلمانان ده‌لێن: کێشه‌ی ئێوه‌ له‌گه‌ل کیتابی خوایه‌، له‌گه‌ل ئیسلامه‌.. له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب نییه‌ وه‌ک واده‌لێن و ده‌پۆشن!

ئێوه‌ ئه‌و سه‌تمه‌ی له‌سه‌رتانه‌ به‌ سه‌تمیکی گه‌وره‌تر .. دو‌ژمنکاریه‌کی گه‌وره‌تر .. کوفریکی تووندتر له‌سه‌ر خۆتانی لاده‌دن.. ئه‌و سه‌تمه‌ی سه‌ر ئێوه‌ی له‌ بیربردینه‌وه‌.. ر‌ق وقینه‌یه‌کی زۆرتان خسته‌ جه‌سته‌ی ئومه‌ت.. زه‌حمه‌ته‌ نه‌وه‌کانی داهاتوو له‌بیری که‌ن!«

ومن آخر حلقات حقدكم على الإسلام وأهله .. التي تُطالعوننا بها .. اعتداءاتكم الصريحة والمتكررة على كتاب الله تعالى .. لتقولوا لنا وللمسلمين جمعاء: أن مشكلتكم مع كتاب الله تعالى .. مع الإسلام .. وليس مع القومية العربية كما تزعمون وتستترون!

انتصرتم لدفع الظلم والعدوان عنكم بظلم أشد .. وعدوان أشد .. وكفر أشد ..
أنا ما تعرضتم له من ظلم .. وأوغرتم في جسد الأمة أحقاداً .. يصعب على
الأجيال من بعدكم نسيانها!

یانی بهرامبهر کیمیاباران و نه نفال و سه دان هزار کوژراوی کورد به دهستی
ولاتانی عه ره ب و تورک و فارس، هیچ نه خوه تیک و ئیمانیک لای ئه و تیرورسته
نه بزواندوه، به لام به سوتاندنی قورئانیک له لایه نه فه ریک « ئه و سته مه ی
سه ر کوردی له بیربرده وه »! یانی زور به بیرى بوو پیش سوتاندنی قورئانه که؟!
ده بیت پیش سوتاندنی قورئانه که، ته ټووسی چهن د کتیب و تار و سیمناری
به سبتیت بو کیشه ی کورد؟ چهن د خویشاندانی کردبیت؟!

ئیه بئ ئیسلام یه کسانن به هیچ!

-ع-

ئینجا شیوازی خوشی و ترشی، هه بزواندن و توقاندن [ترهیب و ترهیب] به کار
دههینیت له گه ل کورد و ده لیت: «کورده کان، ئیه به ئیسلام برای ئیمه بوون
و هه ر براشمان ده میننه وه پیی.. دوو دلش ناکهین ئه گه ر که سیکمان له ئیه
دۆزیه وه وه ک سه لاهه دینی ئه یوبی. قاره مانیه تی و جهاد نوینکاته وه له ئومه ت...
بیکهینه ئه میر و سه ردارى خومان.. بینه سه رباز و پالپشتی.» یانی ده بیت بینه
قاعیده و داعش و باقى پۆخله واتى سه له فیه تی جهادی، یانیش له ناوتان ده به یین!
ناوهینانی سه لاهه دین له و سیاقه و له و میژووه جیاوازه هیچ په یوه ندی به و
سه له فیه تی جهادییه تیرورسته نییه، و دوو شتی لیک جیاوازن.
ئینجا شیوازی توقاندن به کار دههینیت و ده لیت: « به لام ئه گه ر به راشکاوی جارى
ده مارگرژی کوردیتان دا، پشتی کوفر و کافرانان گرت، چونه شه ره وه له گه ل
دوژمنانی ئومه ت دژی ئیسلام و خه لکه که ی.. پشتگیری ئیلحاد و شیوعیه تتان کرد
دژی ئیمان و ته وحید.. به راشکاوی پیتان ده لیم - هیچ موسلمانیکش نادۆزنه وه
په چه وانیه ی ئه و قسانه م بیت! - ئیه ژیاقتان نامینیت له نیو ماندا و له گه ل ئیمه دا..
له جهنگ و دوژمنایه تی و رق و قین زیاتر نادۆزنه وه له نیوان موسلمانان به
هه موو نه ته وه و گه له کانیا ن! »

جیهادیه سه‌له‌فیه‌کان توانیویانه ئه‌و وینه‌یه دوژمنکارانه‌ی دژی کورد، له زیه‌نی ئیسلامیه سه‌له‌فیه جیهادیه‌کانی جیهان به‌عه‌ره‌ب و کورده‌وه‌ش بچینه‌ن! آیها الأكراد: كنتم - ولا زلتم، وستبقون - بالإسلام إخواناً لنا .. ولن نتردد لحظة إن وجدنا منكم من يجدد في الأمة سيرة وبطولة وجهاد صلاح الدين الأيوبي المسلم .. أن نجعله علينا سيداً وأميراً .. وأن نكون له جنداً وأعواناً.

أما إن أعلنتموها صراحة عصبية كردية؛ توالون الكفر والكافرين فيها، وتعادون الإيمان والمؤمنين فيها .. وتدخلون في حرب - مع أعداء الأمة - على الإسلام وأهله .. وتتصرون الإلحاد والشيعوية على الإيمان والتوحيد .. أقولها لكم صراحة - ولن تجدوا لقولي هذا مخالفاً مسلماً -: أنه لا عيش لكم بيننا ومعنا .. ولن تجدوا من المسلمين بكل أطيافهم، وقومياتهم .. إلا الحرب والعداء، والكراهية والبغضاء!

ئینجا ده‌لیت: ئێوه بێ ئیسلام... یه‌کسانن به‌هیچ... وه‌ک منالیکێ خراپن که‌ خۆی له‌ دایک و باوکی به‌ری بکات.. وه‌ک گه‌لایه‌کی وشکن که‌ کرم بیخوات.. له‌ داریکی گه‌وره‌ و به‌رز لیده‌بیته‌وه‌، که‌ په‌گی به‌ قولایی زه‌وی و میژوودا چووه‌، و لق و پۆپیشی به‌ ئاسماندا هه‌لچووه‌! [۱]

أنتم من دون الإسلام .. لا تساوون شيئاً .. كولد عاق يتبرأ من أمه وأبيه .. وكورقة يابسة تأكلها الدود .. تسقط من على شجرة أصلها ثابت في أعماق الأرض والتاريخ .. وفرعها في السماء.

جاری من له‌وه ناگه‌م یانی چی ” ئێوه بێ ئیسلام یه‌کسانن به‌هیچ؟! جاری ئومه‌تی ئیسلام هه‌مووی به‌ ئیسلامیشه‌وه‌ یه‌کسانن به‌هیچ له‌به‌راوردا له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ بێ ئیسلامه‌کان، له‌ پووی پیشکه‌وتنی زانستی و مرویی و شارستانییه‌وه‌! سه‌ده‌ها میلیه‌ت و نه‌ته‌وه‌ به‌بێ ئیسلامیش هه‌ن، به‌بێ ئیسلامیش زۆر پیشکه‌وتوترن له‌ ژياندا، بۆچی کورد به‌بێ ئیسلام یانی هیچ؟!

خۆی له‌ راستیدا ئیسلامیه‌کانی عه‌ره‌ب و زۆربه‌ی موسلمانان یان له‌بنه‌په‌تدا کوردیان بێ هیچه‌! له‌گه‌ل ئیسلامه‌وه‌ که‌میک له‌ هیچ زیاتر ده‌بن، بۆیه‌ بێ ئیسلام یه‌کسان ده‌بن به‌هیچ!

یانی به‌ کورتیه‌که‌ی وه‌ک جووکه‌ په‌شه‌که‌ی ناو جووکه‌ زه‌رده‌کان له‌ کورد ده‌پوانن، یان ده‌بیته‌ وه‌ک میلیه‌تانی ئه‌وان دواي ئیسلامی سیاسی و جیهادی و داعشی بکه‌وین، یانیش قه‌ت به‌ چاوی ریز لیت ناروانن. و مافی ئه‌وه‌ت نییه‌ له‌ خاکی خۆشت بژیت له‌ ناو گه‌لانی موسلماندا!

ئەو تێپروانینە بۆ کورد لە لایەن گەلانی موسڵمانی ناوچە کە و ئیسلامیە سەلەفیە جیهادیەکانیان بە تاییبەتی باگراوندیکی میژوویی قوولی ھەیە لە میژووی ئیسلام و ناوچە کەدا، قوولایەکی سایکۆلۆژیسی ھەیە، لەو پۆژەش زەقتر بوەو، کە ئەو ولاتانە لە پاش دەولەتی نەتەوێ نویدا، رازیبوون بە داگیرکردنی خاکی کورد و چەوساندنەوێ کورد.

٢٠١٦/٧/٤

پپرستی کتیب

5	بهشی یه کم
7	دهروازه یه ک
9	سهله فییه ت چیه؟
19	بهشی دووهم
21	ئهحمه دی کوپی حه نهل: قوربانی یان جه لاد؟!
29	عه بدولای کوپی ئهحمه دی کوپی حه نهل
29	هیرش بو سهر جه همیه کان و ئه بو حه نیفه بو؟!
30	بو ده بیت باوهر بکهین ئهحمه ده کفیرچی بووه؟!
33	باوکانی سهله فییه ت: ته کفیر و جوین باران کردنی ئه بو حه نیفه
33	ته کفیر و جوین باران کردنی ئه بو حه نیفه
37	که ته کفیر و جوین ده بیته پیشه ی سهله فییه کان
39	دلخوشبون به مردنی زانایه کی وه ک ئه بو حه نیفه!
41	بهشی سییه م
43	بهربه هاری: نمونه ی بالای مروی توند ره وی سهله فی
45	یاسای ئیمان Credo
46	کتیبه کی تری پیروژ له گهل قورئان!
47	پتوهریک بو پیوانی خه لکی بیده چی!
48	په سند کردن له سهر بنچینه ی سهله فی بوون نه ک دینداری و خوهره وشت!!
50	دابیرانی سه رتاسه ری له گهل ئه وانه ی سهله فی نین!!
55	ئیین تیمیه و ناسیبه ت و سهله فییه ت و عروبته
55	جیهادی قه بر!
55	ئیینول ته میه (٦٦١-٧٢٨هـ) بایه خه بچوکه کانی ژیا نی پوژانه ی
60	ناسیبه ت له رونتترین شیوه دا!
61	ئیین ته میه پیشیلی بنه ماکانی سهله فییه ده کات!

62	ناسیبیەت لە پونترین شیوەدا!
66	پیشیلی ھەدیسی سەحیحی بوخاریش!
69	دەمارگرژی بۆ ابن تیمیە
71	نامە گرنگ و پر بەھاکە ی زەھەبی بۆ ئیبن تیمیە!
76	ئاماریکی تر لە سەر کتیی بەناوبانگی «مجموع الفتاوی» ابن تیمیە
78	ئایە ئیبن تیمیە ی باوکی توندوتیژی سەلەفیزم کورد بوو؟!
81	ابن تیمیە و سەلەفیەت و عروبەت...
93	بەشی چوارەم
95	محمدی کوڕی عبدالوھاب
95	لە ستایشی کافرانەوہ بۆ تەکفیری موسلمانان
98	ستایشی بی باوەران
104	شیرکی کۆنەکان زۆر چاکتر لە شیرکی موسلمانانی ئەمڕۆ!
107	بە کۆیلەکردنی ئافرەت لە لایەن وەھابیەتەوہ
113	بەشی پێنجەم
115	ئیبن عومەر
115	سەرچاوەیەکی گەورە ی سەلەفیەت و مەدخەلیزم!
116	باوکیکی دامەزرێنەری سەلەفیەتی ھەنبەلیزم و مەدخەلیزم!
119	تەقوا و شوین کەوتنیکی نا عەقلانی سونەت!
121	ئیبن عومەر و ھەزی ئافرەت!
124	دەلالی کەنیزە کرین!
127	وینەی ئافرەت لای ھەزەرتی عەلی بە پیتی دەقە شیعەکان!
128	شیعە و سونە ھەمان تیروانین بۆ ئافرەت!
129	پایە ی نھج البلاغە
130	باگراوندیکی کیشە ی عائیشە و عەلی
133	پایەکانی عەلی لە ھەر ھەوی نھج البلاغە
139	کیسەکە ی ئەبو ھورەیرە یان کارخانە ی ھەدیس!
141	عوزدەکانی ئەبو ھورەیرە

145	شاھێدە مردوووەکانی ئێبو ھورەیرە!
147	معاویە ی کۆری ئێبو سوفاان
147	کاریگەری معاویە و ئومەویەکان بەسەر ئیسلام و موسلماناندا
150	فەزائیلەکانی معاویە
153	نوسەری وەحی
157	بەلگە نیە کە معاویە ھەولێ بۆ خەلافەت داویت!!!
158	گەرانیوە بۆ ھەق یا درێژەدان بە باتل؟!
159	یەزیدیش فەزائیلی ھەیە و بە شورا و ھەلبژاردنیش ھاتە سەر دەسەلات!!
161	بەشی شەشەم
163	باوکانی سەردەم
163	پەبیعی مەدخەلی
163	دیاردە ی شەخسپەرستی سەلەفیەکان لە کۆنەوێ تا ئێستا
166	شیخ پەبیعی مەدخەلی و قوتابیەکی عەبدلەتیی مەدخەلی
167	مەدخەلیەکان: پیناسەیک لە ناسنامەیان
170	مەدخەلیەکان: خەواریجی دیندار و ئازادیخوازان و مورجیئە دەسەلاتداران
174	ستایشی لە سنوور بەدەری پەبیعی مەدخەلی
177	ئەزموونی مەدخەلی کوردی ئەزموونی سعودیشی تێپەرداوە!
181	سەلەفیە مەدخەلیەکان متمانەشیان لە سعودیەو ھاوردە دەکەن!
183	پەبیعی مەدخەلی: ئافرەت جیگای متمانە نین!
185	ابو اسحاق الحوینی
185	گەرانیوە بۆ سەردەمی جاریە و کەنیشکەکان
189	عائزی قەرنی
189	شیخە ستایشکەرەکی سەددام کتیی ئافرەتیک ئەنفال دەکات!
189	ئەو دزیانە دەستی لەسەر نابێت!
190	کتیی لاتیاس ھی سەلوا عەزیدان بوو!
191	تۆمەتبارە بە ئەنفالکردنی کتییکی تریش!
193	عائز قەرنی و قەسیدەکی سەدام : بەدرۆخستەوێکی درەنگ

195	ئىبن عسىمىن و ژن
195	بە ھەدەردانى سامانى مۇسلمانان بۆ بلاوکردنەوہى ئەو بىرە توندپەوانە!
196	ژن و زىانەکانى لىخوڤىنى ئۆتۆمبىل!
198	فەتۋاى ئىبن عسىمىن لە ھەرامکردنى فېربوونى زمانى ئىنگلىزى!
200	تىڤوانىنى داعشى مۇسلمانانى ەرەب بۆ كورد
200	ئەبو بەسىرى تەڤتووسى ۋەك نموونە
202	بەيانىك بۆ ئەكراد
203	ھىشتا كورد ڤەگەزپەرسە لای داگیركەرانى كوردستان و كوردە فريوخۆرەكان
205	ئۆۋە بى ئىسلام يەكسانن بە ھىچ!

Fathers of Salafisme

**An Introduction to the
understanding of Salafisme**

Written by:
Mohammed Hariri
First Edition 2017